பாரதிதாசன் கவிதைகள்

1476/92

தமிழ்

O, INBD, ...
N92
183765

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

தமிழ்

பூம்புகார் பதிப்பகம்
63, பிராட்வே, சென்னை-600 108

விலை ரூ. 34

பூம்புகார் வெளியீட்டு எண்: 323
முதற் பதிப்பு: மே, 1992
உரிமை: பூம்புகார் பதிப்பகத்தாருக்கு

அச்சிட்டவர்கள்: பூம்புகார் பதிப்பகம் (பிரஸ்), சென்னை - 600 108.

பதிப்புரை

தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாற்றில் தமிழ்ப்பற்று - தாய்மொழிப்பற்று எனும் உயர் உணர்ச்சியைத் தமிழன் உள்ளத்தில் முத்தமிழிலும் ஊற்றி அளித்து, மொழியுணர்வு வேளாண்மைச் செய்த தன்னிகரற்ற முதற் கவிஞர், **புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்.** அவருக்கு நிகர் அவர் நமக்களித்துள்ள புரட்சித் தமிழ்க்குரலே ஆகும். மொழிப்புரட்சி ஏற்பட்ட போதெல்லாம் விழிப்புணர்ச்சி யூட்டித் தமிழ் வேங்கை களைச் 'சிறுத்தையே வெளியே வா! 'தமிழ்ச் சிந்துபாடு!' 'தமிழ்' அழியுமானால் தமிழர் அழிவர்! சிங்கக் குகையில் நரிக்கிடம் தந்தோம், செந்தமிழ் நாட்டின் உரிமை இழந் தோம்! பொங்கும் உணர்வால், எம் தமிழரசு போர் தொடங்கிற்றுக் கொட்டடா முரசு!' என்று முரசறைந்த முதல் மாகவிஞர்.

தூக்கத்தில் பிதற்ற நேர்ந்தால்
தூய்தமிழ் பிதற்றும் என்வாய்.
ஆக்கத்தை எனக்கிந் நாட்டார்
அளித்திட்ட அறிவை எல்லாம்
தேக்கியென் தமிழ்மேன் மைக்கே
செலவிடக் கடமைப் பட்டேன்

எனத் தன்னுயிர் - தன்பணி - தன் மூச்சுத் தமிழ்ப் பணிக்கே என்று முழங்கிய முத்தமிழ்க் கவிஞர்.

நாட்டும் சீர்த் தமிழன் இந்த நானில மாயம் கண்டு
காட்டிய வழியிற் சென்று கதிபெற வேண்டும் என்றே
ஆட்டும்சுட் டுவிரல் கண்டே ஆடிற்று வையம் என்று
கேட்டுநான் இன்ப ஊற்றுக் கேணியிற் குளிப்ப
தெந்நாள்?

என்ற புரட்சிக்கவியின் கனவு நனவாகத் தமிழர் நாள் தோறும் தமிழ் உணர்வை வளர்த்து, அயர்வு தீர்ந்து,

உயர்வுபெற்று, உயர்ந்தோங்கிச் சிறந்திட, அவர் தமது வாழ்நாளில் வழங்கிய தமிழ் உணர்வு ததும்பும் பாடல்களை யெல்லாம் தொகுத்துப் **'பாரதிதாசன் கவிதைகள்'**, **'தமிழ்'** என்ற நூலாக வழங்குகின்றோம். இவ்வரிய நூலினை ஏற்று, ஏற்றமும் எழிலும் பெற்றுக் கவிஞரின் எண்ணக் கோட்டத்தை எழில் பொங்கும் கலைக்கோட்டமாகக் காத்து மகிழ்ந்திட இருகரம் கூப்பி அழைக்கின்றோம் அன்புடன்.

தமிழ்க்கவியின் இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் நாட்டுடைமையாக்கித் தமிழர் உள்ளத்தில் தமிழ்ப் புரட்சியுணர்வுகள் எளிதில் ததும்பிட உதவிய தமிழ் உள்ளங்களுக்கு எங்கள் நன்றி.

டாக்டர் ப. ஆறுமுகம்
பதிப்பாசிரியர்.

பொருள்

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
1.	சக்திப் பாட்டு	6
2.	இன்பத் தமிழ்	7
3.	தமிழ் உணவு	8
4.	தமிழின் இனிமை	11
5.	தமிழ்ப் பேறு	13
6.	எங்கள் தமிழ்	14
7.	தமிழ் வளர்ச்சி	15
8.	தமிழ்க் காதல்	16
9.	எந்நாளோ?	17
10.	சங்கநாதம்	20
11.	தமிழ்க் கனவு	21
12.	தமிழ்	25
13.	நெஞ்சு பதைக்கும் நிலை	32
14.	இருப்பதைவிட இறப்பது நன்று!	34
15.	வரிப்புலியே, தமிழ்காக்க எழுந்திரு!	36
16.	மங்கையர் முதியோர் எழுக!	38
17.	வாணிகர்	40
18.	அரசியல் சீர்வாய்ந்தார் (1)	42
19.	அரசியல் சீர்வாய்ந்தார் (2)	44
20.	அரசியல் சீர்வாய்ந்தார் (3)	46
21.	புலவர் (1)	48
22.	புலவர் (2)	50
23.	குடும்பத்தார்	52
24.	கோயிலார்	54
25.	அறத் தலைவர்!	56
26.	விழா நடத்துவோர்!	58
27.	கணக்காயர்!	60
28.	மாணவர்!	62

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
29.	பாடகர்!	64
30.	கூத்தர்!	66
31.	பாட்டியற்றுவோர்!	68
32.	சொற்பொழிவாளர்!	70
33.	ஏடெழுதுவார்! (1)	72
34.	ஏடெழுதுவார்! (2)	74
35.	பெருஞ்செல்வர்	76
36.	மற்றும் பலர்	78
37.	தமிழ்	83
38.	தமிழ்ப் பள்ளு	84
39.	நெஞ்சுக்கு நீதி	85
40.	தமிழர் முரசு	86
41.	எழுச்சி!	87
42.	எந்நாள்?	88
43.	பாண்டியன்மேற் காதல்	89
44.	தமிழன்	90
45.	இன்பத் தமிழ்	91
46.	உலகின் நோக்கம்	92
47.	தமிழ்நாடு	94
48.	தமிழ்	95
49.	அன்றும் இன்றும்	96
50.	மடமை ஓவியம்	99
51.	நாடகம் சினிமா நிலை	100
52.	படத்தொழிற் பயன்	102
53.	வள்ளுவர் வழங்கிய முத்துக்கள்	104
54.	இசைபெறு திருக்குறள்	106
55.	வாழ்வு	109
56.	கொட்டு முரசே!	110
57	தமிழனுக்கு வீழ்ச்சியில்லை!	111

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
58.	தமிழன்	113
59.	பகை நடுக்கம்	114
60.	கூவாய் கருங்குயிலே	115
61.	தமிழர்களின் எழுதுகோல்!	117
62.	இசைத்தமிழ்!	118
63.	சிறுத்தையே வெளியில் வா!	120
64.	திராவிட நாட்டுப்பண்	121
65.	அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி!	126
66.	அமிழ்து எது?	132
67.	நாடாண்டாயே!	151
68.	எது இசை?	152
69.	தமிழ்த் தொண்டு	153
70.	முழங்கும் குறள்	154
71.	தமிழ்த் தொண்டு	156
72.	தமிழர் எழுச்சி	158
73.	நிலவே!	160
74.	தன்னேரில்லாத தமிழ்	163
75.	எதை வேண்டித் தவங்கிடந்தாய்?	164
76.	செந்தமிழ்ச் செல்வம்	165
77.	அறிவுபெற வருக தமிழ்!	166
78.	துள்ளி ஆடுவோம்!	167
79.	விண்ணப்பம் கேள்!	168
80.	எனக்கு வந்த அஞ்சல்!	169
81.	தமிழ் வரலாறு	176
82.	அரங்கரத்தினம் உண்ணா நோன்பு வெல்க!	177
83.	அரங்கரத்தினம் சாவுக்கு வரவேற்பு	178
84.	பெயர் மாற்றம்	180
85.	குண்டு போடு!	182
86.	இரகசியச் சொல்!	184

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
87.	இந்தியா?	185
88.	தமிழுக்கு உயிர் அளித்தான்!	186
89.	தமிழ்நாட்டிற் சினிமா	188
90.	எல்லோரும் வாருங்கள்	191
91.	வாரீர்!	193
92.	இந்தி எதிர்ப்புப் பாட்டு!	194
93.	இந்தி எதிர்ப்பு முரசு!	195
94.	என் தமிழா!	197
95.	வெல்க!	200
96.	மீட்சிப்பத்து!	201
97.	தன்னாட்சி!	203
98.	மன்னை மாநாட்டுத் தீர்மானங்களின் கருத்து	204
99.	வருக நேருவே!	207
100.	விடுதலை பெறுவது முதல்வேலை!	209
101.	தென்பாங்குக்காரி!	211
102.	திராவிடர்க்கு விண்ணப்பம்!	213
103.	தமிழ்நாட்டை விடுதலை செய்வோம்!	219
104.	தமிழ்நாட்டு வாழ்த்து!	220
105.	வீடுண்டு; விளக்கில்லை!	221
106.	திராவிட நாட்டுத் தொண்டால் வரும் இன்பம்!	222
107.	தமிழர் பண்பாடு!	225
108.	என்தாயே! ... என்ற கண்ணி!	227
109.	புறப்படட்டும் புலிகள்!	228
110.	விடுதலை முழக்கம்!	229
111.	வெற்றி நமக்கென்று கொட்டடா முரசு!	230
112.	தமிழினத்தார் ஒன்றுபட வேண்டும்!	231
113.	செந்தமிழ்நாடு!	233
114.	ஆளவந்தார்க்கு இறுதி அறிக்கை!	235
115.	எனது நன்றி!	237

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
116.	எங்கள் திராவிடம்!	239
117.	வடமொழி எதிர்ப்பு!	240
118.	தமிழகம் மீளவேண்டும்! ஆரிய ஆட்சி ஒழிய வேண்டும்!	241
119.	காமராசர் கருதவில்லை!	243
120.	தமிழர் யார்!	244
121.	பட்டாளம் கிளம்பிற்றுக் கொட்டடா பறை!	245
122.	ஆட்பட்டிருப்பது வெட்கம்!	246
123.	வெல்க தமிழ்நாடு!	248
124.	விடுதலைப்பாட்டு!	250
125.	கொலைப்படை வேண்டும்	251
126.	எங்கள் கொடி!	252
127.	உழவன் முதற்கேள்வி!	253
128.	இராசாசி வயிற்றெரிச்சல்	254
129.	குடும்பத்தோடு புறப்படு!	256
130.	தாய்மார் போருக்கு மக்களை அனுப்புக!	257
131.	தமிழன் உணவே தமிழர்க்கு அமிழ்து!	258
132.	தில்லிக்கு எச்சரிக்கை!	260
133.	புகழைத் தேடு!	261
134.	எழுக!	262
135.	கல்வி அமைச்சர்க்கு!	263
136.	தமிழர் நாடு!	267
137.	மணக்காதா!	268
138.	தமிழர் அறிக்கை!	274
139.	தமிழ்த் தொண்டு!	276
140.	அரசியல் வகையின் அயல்மொழிப் பெயர்கள்!	279
141.	சென்னை மாகாணத் தமிழாசிரியர்!	280
142.	ஆட்சிச்சொல் அகர வரிசை!	281
143.	போர்வாள்!	282

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
144.	நவீனம்!	282
145.	தனித்தமிழ்க் கிளர்ச்சி	283
146.	இல்லப்பெயர் அகரவரிசை!	283
147.	இராவணன்!	284
148.	கழைக் கூத்தாடி!	285
149.	இந்திப் பேயாட்டம்!	288
150.	இந்தி முக்காலமும் இல்லை என்று முழங்கு!	289
151.	தீமை! தீமை!	290
152.	வேங்கையே எழுக!	294
153.	வடக்கின் இடக்கு அடுக்கு!	295
154.	சீறும் புலிகள் நாம்!	296
155.	பொன் அஞ்சல் பேரன் தாத்தாவுக்கு!	297
156.	குருதி பொங்கினால் ...	300
157.	தன்கையே தனக்குதவி!	301
158.	அடிமைத் தமிழன் தொல்லை அவனுக்கு வை எல்லை	302
159.	புலவர் சிவபிரான் திருவடி அடைந்தார்!	303
160.	எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தினும் எண்ணச் சீர்திருத்தம் வேண்டும்!	304
161.	போருக்கு வேண்டும் பிள்ளை!	306
162.	வரலாற்றில் வெற்றி கொள்!	308
163.	அழியாப் புகழ்!	309
164.	திராவிடம்	310
165.	இந்தியை எதிர்ப்போம்!	312
166.	குல்லாய் போட்டான் தில்லிக்காரன்!	314
167.	எரிமலைச் சீற்றம்!	316
168.	பர்மாத் தமிழர்க்கு நன்றி!	318
169.	பேசுதற்குத் தமிழின்றிக் காதலின்பம் செல்லுமோ?	320

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
170.	இனப் பண்பாடு மனப்பண்பாடாதல் வேண்டும்!	323
171.	இரண்டும் ஒன்றா!	324
172.	அந்தம்மாவும் நானும்!	325
173.	பிரதிநிதித்துவம் — படிவம்	328
174.	மதத் தலைவர் அனைவரும் மாத்தமிழன் பகைவரே!	329
175.	தருமபுரத்துத் தம்பிரான் தக்கவாறு நடந்துகொள்க!	330
176.	சிவமா பெரிது? செந்தமிழ் பெரிது!	331
177.	அமைச்சருக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள தொடர்பு!	332
178.	தமிழ் போனால் மேடைத்தம்பிரான் பாடைத்தம்பிரான்	332
179.	எல்லாம் ஆரியர் கரடிகள்!	333
180.	தமிழ்நாட்டின் நிலை!	335
181.	எது என் ஆசை?	337
182.	தமிழரிடம் எல்லாம் உண்டு!	338
183.	எல்லாத் துறையிலும் இந்தி ஒழிக!	341
184.	நான் பிறந்த உலகம் சிறந்தது! மார்தட்டிய வள்ளுவன்!	342
185.	தமிழாட்சியை விரி! பிறர் ஆட்சியை எரி!	344
186.	ஆரிய மறைக்கு முன்னவை தமிழ் நான்மறை!	345
187.	முடியாதது!	346
188.	கிளிக்கு இந்தி வருமா?	347
189.	தமிழன்!	348
190.	துணைவேந்தர்க்கு விண்ணப்பம்	349
191.	பாட்டும் பாவையும்!	350
192.	தமிழன்னை விழிக்க!	351
193.	கோயிலில் தமிழில்லை!	353
194.	நாட்டுக்கு நான்!	355

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
195.	அரிமா இடத்தில் நரிமாவா?	356
196.	தமிழ் தமிழன் உயிர்!	358
197.	தமிழன்	360
198.	தமிழகம்	361
199.	தமிழ் இன்றியமையாதது!	363
200.	புதுவாழ்வு வேண்டும்!	364
201.	தமிழுண்டு நானுண்டு!	366
202.	தமிழர் வாழ்க!	367
203.	கெட்ட மாணவரிடம் ஒற்றுமையா?	369
204.	கிழிந்த விண்ணப்பம்!	371
205.	தமிழைக் கெடுப்பவர் கேடு	372
206.	தமிழ் வாழ்க்கை!	375
207.	இந்தி ஒழிக!	376
208.	தமிழர்க்கு அழைப்பு!	377
209.	எழுக தமிழர்!	378
210.	நல்ல தொண்டு	379
211.	குயில்!	381
212.	யாழிசையும் தமிழோசையும்!	384
213.	தமிழுக்கு வாழ்வதே வாழ்வு!	384
214.	இந்தித் திணிப்புச் சரியில்லை!	385
215.	தமிழ் விடுதலை ஆகட்டும்!	386
216.	கன்னடம் பணிய வேண்டும்!	387
217.	தமிழர்க்கே சலுகை வேண்டும்!	389
218.	அம்மா சுட்ட தோசை!	390
219.	எல்லாம் தமிழர் உடைமையே!	391
220.	தமிழுள்ளம்!	393
221.	தமிழர் ஓங்கினர் வாள்!	396
222.	புறப்பாட்டுப் பாடு!	397
223.	தமிழிளைஞரே தமிழைக் காப்பர்!	398

வ. எண்	பாடல் தலைப்பு	பக்கம் எண்
224.	இந்தி எதற்கு?	399
225.	இந்தித் திணிப்பு!	400
226.	காற்றை விதைத்துப் புயலை அறுக்காதீர்!	401
227.	வாழ்வுயர்த்தும் மொழி!	402
228.	அரியணை அறிஞர்க்கு!	403
229.	ஆடு — பாடு!	404
230.	வையம் அறியச் செய்வீர்!	405
231.	எந்நாள்!	406
232.	இல்லாத சிவனும் இருக்கும் தமிழும்!	407
233.	தமிழின் மேன்மை!	408
234.	பிறந்தநாள் விழாவில் பெண்ணரசி வணக்கமும், வாழ்த்தும்!	412
235.	தமிழன் பாட்டு!	413
236.	உயர்மொழி!	414
237.	சமயக்கணக்கரும் தமிழும்!	415
238.	மனிதனும் தாய்மொழியும்!	417
239.	தமிழ் ஊற்று!	418
240.	இப்படி ஓர் ஓசையா?	419
241.	எங்கள் நாடு தனிநாடு! எங்கள் மொழி தனிமொழி!	420
242.	அச்சந் தவிர்!	421
243.	தொண்டர்படைப் பாட்டு!	422

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

(முதற்றொகுதி)

த மி ழ்

1938

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

நானோர் பாவேந்தன்

பாரதிதாசனார் தம்மைப்பற்றி யாத்த கவிதை

தமிழி லக்கணம், தமிழி லக்கியம்
எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தவர், புதுவைத்
திருப்புளி சாமி ஐயா, செந்தமிழ்
இருப்பே என்னும் பங்காரு பத்தர்,
புலவர்க்குப் புலமை ஈந்து நிலவு
பெரும்புகழ்ப் **பெரிய சாமிப் பிள்ளை**
என்பவர் ஆவர். இவர்களின் அருளினால்
பதினே ழாண்டும் பற்றா இளையேன்
நாற்பது புலவர் தேர்தலில் முதலாத்
தேர்வு பெற்றேன். காரைக் காலின்
ஒருபகுதி யான ''நிரவியில்'' ஓர்இடம்
ஓர்ஆ சிரியர் தேவைஎன் றதனால்
அந்த இடத்தை அடையக் கருதிப்
புலவர் பல்லோர் போட்டி இட்டனர்.
யானும் பதினெட்டாண் டெய்தினேன், ஆயினும்
''இளையன் ஆதலால் அவன்அவ் விடத்தை
அடைதல் ஆகா தென்றனர்'' ஆள்வோர்.

ஆயினும் நானே அதனை அடையச்
சட்டங் காட்டித் தடைகளை நீக்கி
அன்றுஎனை நிரவி ஆசிரியன் ஆக்கினார்.
அவர் யார்? கல்வித் துறைச்செய லாளர்
பொய்இலா ராகிய ''கையார்'' என்க.
முப்பத் தேழாண் டலுவல் பார்த்தேன்
ஓய்வு பெற்றேன் ஊதியப் பேற்றுடன்.

அலுவலில் இருந்த அத்தனை நாளிலும்
அறவழி தவறிய அதிகா ரிகளின்
எதிர்ப்பிலா நேரமே இல்லை; அக் கடலை
வென்று நீந்தா வேளையே இல்லை.
அலுவல் கால நிலைஇது. ஆயினும்

ஆசை பற்றிய தமிழின் தொண்டில்
ஒட்டிய என்உளம் வெட்டிலும் பிரியாது.
வெண்பா முதலிய எழுதும் என்கை;
வண்ணம் பாடிக் கொண்டிருக் கும்வாய்!
முப்ப தாண்டு முடியும் வரைக்கும்நான்
எழுதிய அனைத்தும் என்ன சொல்லும்?
கடவுள் இதோஎன்று மக்கட்குக் காட்டிச்
''சுடச்சுட அவன்அருள் துய்ப்பீர்'' என்னும்!

ஆயினும்
கடவு ளுருவம் அனைத்தையும்
தடவிக்கொண்டுதான் இருந்ததென் நெஞ்சம்!
பாடலிற் பழமுறை பழநடை என்பதோர்
காடு முழுதும் கண்டபின் கடைசியாய்ச்
சுப்பிர மணிய பாரதி தோன்றியென்
பாட்டுக்குப் புதுமுறை, புதுநடை காட்டினார்.
நானும் அவர்க்கே எழுத்தியல் உதவுமோர்
தொண்டினால், அவர்க்கும், புலவர்க்கும் தோன்றும்
சண்டையில் வெற்றி கண்டடிச் செய்தேன்.
முட்புதர்க் களாப்பழம் அதனில் மொய்க்கும்
கட்புலம் போல என்றன் உள்ளம்,
சாதி என்பதோர் இடரைத் தவிர்த்தும்
சழக்கே என்பதோர் பெரும்படை தாக்கியும்
இளைஞர்க்குத் தமிழ்நலம் தந்து ஆசிரியர்
ஆக்குமோர் தொண்டினை நோக்கி நடந்தது.
நல்லா சிரியன்மார் நல்லா சிரியைமார்
பல்லோர் என்னிடம் பயின்றவர் இன்றும்
அலுவலில் அழகுற வாழ்கின் றார்கள்.

திலகர் செய்த உரிமைக் கிளர்ச்சியால்
கொலைமுதற் பற்பல குற்றம் சுமந்த
மாசிலா மனத்து மாட சாமியும்
அன்புறு பாரதி அரவிந் தர்முதல்
வன்முறை யுடையரால் வருந்துவார்க்கு உதவியாய்ப்
பன்முறைப் புதுவையில் செத்துப் பிழைத்தேன்.

மக்கள்நலம் காத்தல கண்டுஆள வந்தார்
எக்கேடு சூழினும் அஞ்சேன்; ஒருநாள்
சிறைக்கதவு திறக்கப்பட்டது; சென்றேன்;
அறைக்கதவு புனிதப் பட்டது; மீண்டேன்.
புதுவை அரசியற் போரில் இறங்குவேன்;
இதைவை யேன்எனில் அதைவிட்டு வையேன்.
நாய்பல நாற்புறம் வாய்தி றக்கினும்
தாய்மொழித் தொண்டு தவறிய தில்லை.

நன்றி மறந்தவர் இன்று வரைக்கும்
குன்று கொணர்ந்து தூற்றுவர்; நன்றெனப்
பட்டதைச் செய்வேன்; பகைவருக்கு அஞ்சேன்.
வாய்ப்பு நேர்ந்த போதெல்லாம் பிறரைத்
தூக்கி விடுவதில் சோர்ந்ததே இல்லை.
படிப்பு தந்தேன்; சோறுதந் தேன்; தலை
எடுக்கச் செய்தேன் என்தலை தனைஅவன்
அறுக்க முயன்ற போதும் சிரித்தேன்;
குறுக்கிற் பாய்ந்தும் பெரியவன் ஆகட்டும்
என்று நினைத்திருக் கின்றேன் இன்றும்!

என்பை பற்றி எழுந்து, பின் என்னையே
துன்பு றுத்தும் பிள்ளைகள் பற்றிய
கதைகள் பலஉள.
தடைகள் கணக்கில.

எதையும் தாண்டி இந்நாள் எழுபதாம்
ஆண்டினை, ஈளைநோய் அங்காந்த வாயையும்
தாண்டி அடைந்தேன்; சாவு தோற்றது;
மெய்யே!

ஆயினும் மெய்இலா உலகில்
என்னை இன்னும் வாழச் சொன்னார்
புலவர் இராம நாதன் அவர்கள்!
நானோர் பாவேந்தன் என்பதனை
நானிலத் தமிழர் நன்றே அறிவர்.
என்பாட்டுச் சுவையில் ஈடு பட்டவர்
நோக்கினால் நூற்றுக்கு நாற்ப தின்மர்.
என்நடை தம்நடை; என்யாப்புத் தம்யாப்பென்று
இந்நாள் எழுந்துள பாவலர் தம்மை
எண்ணினால், இருப்பவர் தம்மில் நூற்றுக்குத்
தொண்ணூற் றொன்பது பேர்எனச் சொல்லுவர்.
திரைப்படப் பாட்டும் பேச்சும் செய்பவர்
இருப்பிடம் என்றன் நூற்களின் இருப்பிடம்!
அவரால் வெளிவந் துள்ள திரைப்படம்
என்நூற்சொல்லை மாற்றியது குறிப்பிடும்!
பழியே தவர்மேல்? என்நூல் அல்லது
வழியே தவர்க்குக்? கற்பனை ஏது?
கட்சித் தலைவர்தம் கட்சிக் குழந்தையின்
தொட்டில் ஆட்டப் பாடிய பாட்டும்,
வளர்க்கப் பாடி வந்த பாட்டும்
என் பாட் டாகும்! என்பாட் டுக்குப்
பின்பாட்டுப் பாடினோன் அதனைத் தன்பாட்டு
என்றுஇயம்பும்; இது குன்றின் விளக்காம்!

எனினும்,
நாட்டுப் பற்றுள நல்லவர்
மிகப்பலர் என்றன் பாட்டின் மேன்மையை
உணர்ந்து சிலசொல் உரைத்த துண்டு;
முட்டுக் கட்டை இட்ட தில்லை.

மற்றும்
தமிழே உயிரென வாழும்
தோழர் சில்லோர் வாழ்வின் பயனென
என்பாட் டுக்களை என்றன் நூல்களை
வரப்படுத்தி முறைப்படி வாய்விட்டு
வீட்டிலும் கூட்டந் தன்னிலும் மிக்க
ஒழுங்குறப் பாடு கின்றதும் உண்மையே.
ஒருநாள், ஓரிலக்கம் மக்கள் கூடிக்
கால்இ லக்கம் வெண்பொற் காசும்
பொன்னின் ஆடையும் ஈந்ததும் பொய்யன்று.
இவர்க ளன்றி மேல்நான் இயம்பிய
இழிந்தோர் என்னை ஒழிக்கத் தமிழையே
ஒழிக்கவும் தயங்கா உள்ளம் படைத்தவர்.
புலவர் இராம நாதன் அவர்கள்
தமது பெருந்தமிழ்ப் புலமையால் தாவி
என்றன் நூல்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக்
''**கவிஞரும் காதலும்**'' எனப்பெயர் கொடுத்துத்
திறனாய்வு வையம் காணச் செய்தார்.
நான்கா ணும்அவர் நல்ல எண்ணம்,
என்றன் எழுபதாம் ஆண்டின் பின்னும்
நன்று நான் வாழ்வதற் கான
நோற்றலின் ஆற்றல் தருவதாம்!

வள்ளுவர்,
கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கென் றருளினார்.
புலவர் இராம நாதனார் நூல்பல
உலகினுக் களித்துல குளவரை வாழ்கவே.

(1.3.60-ஆம் நாளன்று பாவேந்தர் எழுதிய இந்தப் பாடல், தஞ்சைப் புலவர் இராமநாதர்க்கு வழங்கிய ... வாழ்த்துருவில் நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றது).

1. சக்திப்பாட்டு

எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா! — தம்பி
ஏழுகடல் அவள் வண்ணமடா! — அங்குத்
தங்கும் வெளியினிற் கோடியண்டம் — அந்தத்
தாயின் கைப்பந்தென ஓடுமடா — ஒரு
கங்குலில் ஏழு முகிலினமும் — வந்து
கர்ச்சனை செய்வது கண்டதுண்டோ? — எனில்
மங்கை நகைத்த ஒலியெனலாம் — அவள்
மந்த நகையங்கு மின்னுதடா!

காளை ஒருவன் கவிச் சுவையைக் — கரை
காண நினைத்த முழு நினைப்பில் — அன்னை
தோளசைத்தங்கு நடம்புரிவாள் — அவன்
தொல்லறிவாளர் திறம் பெறுவான் — ஒரு
வாளைச் சுழற்றும் விசையினிலே — இந்த
வையமுழுவதும் துண்டு செய்வேன் — என
நீள இடையினின்றி நீ நினைத்தால் — அம்மை
நேர்படுவாள் உன்றன் தோளினிலே!

மகாகவி பாரதியாரின் விருப்பப்படி நம் புரட்சிக் கவிஞர் அவர்கள் பாடிய பாட்டு இது. இந்தப் பாடல் சுதேசமித்திரன் நாளிதழில் வெளிவந்தது. பின்னர் 'பாம்பே ஸ்டாண்டர்டு' எனும் ஆங்கில இதழில் கே. சீனிவாசன் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

தேசசேவகன்: 8-5-1923

2. இன்பத் தமிழ்

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்! — அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
தமிழுக்கு நிலவென்றுபேர்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர்!
தமிழுக்கு மணமென்று பேர்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த ஊர்!
தமிழுக்கு மதுவென்று பேர்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் உரிமைச்செம் பயிருக்கு வேர்!

தமிழ் எங்கள் இளமைக்குப் பால்! — இன்பத்
தமிழ் நல்ல புகழ்மிக்க புலவர்க்கு வேல்!
தமிழ் எங்கள் உயர்வுக்கு வான்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் அசதிக்குச் சுடர்தந்த தேன்!
தமிழ் எங்கள் அறிவுக்குத் தோள்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் கவிதைக்கு வயிரத்தின் வாள்!
தமிழ் எங்கள் பிறவிக்குத்தாய்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வலமிக்க உளமுற்ற தீ!.

★★★

3. தமிழ் உணவு

ஆற்றங் கரை தனிலே — இருள்
அந்தியிலே குளிர் தந்த நிலாவினில்
காற்றிலுட் கார்ந்திருந்தேன் — வெய்யிற்
காலத்தின் தீமை இலாததினால் அங்கு
வீற்றிருந்தார் பலபேர் — வந்து
மேல்விழும் தொல்லை மறந்திருந்தார்! பழச்
சாற்றுச் சுவைமொழியார் — சிலர்
தங்கள் மணாளரின் அண்டையிருந்தனர்;

ஆற்றங் கரைதனிலே!

நாட்டின் நிலைபேசிப் — பல
நண்பர்கள் கூடி இருந்தனர் ஓர் புறம்,
ஒட்டம் பயின்றிடுவார் — நல்ல
ஒன்பது பத்துப் பிராயம் அடைந்தவர்;
கோட்டைப் பவுன் உருக்கிச் — செய்த
குத்துவிளக்கினைப் போன்ற குழந்தைகள்
ஆட்டநடை நடந்தே — மண்ணை
அள்ளுவர், வீழுவர் அம்புலிவேண்டுவர்;

ஆற்றங் கரைதனிலே!

புனலும் நிலாவொளியும் — அங்குப்
புதுமை செய்தே நெளிந்தோடும்! மரங்களில்
இனிது பறந்து பறந் — தங்கும்
இங்கும் அடங்கிடும் பாடிய பறவைகள்!

தனிஒரு வெள்ளிக்கலம் — சிந்தும்
தரளங்கள் போல்வன நிலவு நட்சத்திரம்!
புனையிருள் அந்திப் பெண்ணாள் — ஒளி
போர்த்ததுண்டோ எழில் பூத்ததுண்டோ அந்த
ஆற்றங் கரைதனிலே!

விந்தை உரைத்திடுவேன் — அந்த
வேளையில் அங்கொரு வாள் விழிகொண்டவள்
முந்த ஓர் பாட்டுரைத்தாள் — அது
முற்றுந் தெலுங்கில் முடிந்து தொலைந்தது;
பிந்தி வடக்கினிலே — மக்கள்
பேசிடும் பேச்சினில் பாட்டு நடத்தினள்.
எந்தவிதம் சகிப்பேன்? — கண்ட
இன்பம் அனைத்திலும் துன்பங்கள் சேர்ந்தன;
ஆற்றங் கரைதனிலே!

பொருளற்ற பாட்டுக்களை — அங்குப்
புத்தமுதென்றனர்; கைத்தாளமிட்டனர்;
இருளுக்குள் சித்திரத்தின் — திறன்
ஏற்படுமோ இன்பம் வாய்த்திடக் கூடுமோ?
உருவற்றுப் போனதுண்டோ? — மிக்க
உயர்வுற்ற தமிழ்மக்கள் உணர்வுற்ற நல்வாழ்வு?
கருவுற்ற செந்தமிழ்ச்சொல் — ஒரு
கதியற்றுப் போனதுண்டோ அடடா அந்த
ஆற்றங் கரைதனிலே!

சங்கீத விற்பனனாம் — ஒரு
சண்டாளன் ஆரம்பித்தான் இந்துஸ்தான் ஒன்றை;
அங்கந்தப் பாட்டினிலே — சுவை
அத்தனையும் கண்டுவிட்டது போலவே

நம்குள்ளர் வாய்திறந்தே — நன்று
நன்றென ஆர்ப்பரித்தார்! அந்த நேரத்தில்
எங்கிருந்தோ தமிழில் — ஓர்
இன்பநறுங்கவி கேட்டது காதினில்

ஆற்றங் கரைதனிலே!

'அஞ்சலை' உன் ஆசை — என்னை
அப்புறம் இப்புறம் போகவிடாதடி
கொஞ்சம் இரங்கிடுவாய் — நல்ல
கோவைப் பழத்தினைப்போன்ற உதட்டினை
வஞ்சி, எனக்களிப்பாய்!' — என்ற
வண்ணத் தமிழ்ப்பதம் பண்ணிற் கலந்தென்றன்
நெஞ்சையும், வானத்தையும் — குளிர்
நீரையும், நிலவையும் தமிழர் குலத்தையும்

ஒன்றெனச் செய்ததுவே — நல்
உவகை பெறச்செய்ததே தமிழ்ப் போசனம்
நன்று தமிழ் வளர்க! — தமிழ்
நாட்டினில் எங்கணும் பல்குக! பல்குக!
என்றும் தமிழ் வளர்க! — கலை
யாவும் தமிழ்மொழியால் விளைந்தோங்குக!
இன்பம் எனப்படுதல் — தமிழ்
இன்பம் எனத்தமிழ் நாட்டினர் எண்ணுக!

★★★

4. தமிழின் இனிமை

கனியிடை ஏறிய சுளையும் — முற்றல்
கழையிடை ஏறிய சாறும்,
பனிமலர் ஏறிய தேனும், — காய்ச்சுப்
பாகிடை ஏறிய சுவையும்,
நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை
நல்கிய குளிரிள நீரும்,
இனியென என்பேன் எனினும், — தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்டீர்!

பொழிலிடை வண்டின் ஒலியும் — ஓடைப்
புனலிடை வாய்க்கும் கலியும்,
குழலிடை வாய்க்கும் இசையும், — வீணை
கொட்டிடும் அமுதப் பண்ணும்,
குழவிகள் மழலைப் பேச்சும், — பெண்கள்
கொஞ்சிடும் இதழின் வாய்ப்பும்.
விழைகுவ னேனும், தமிழும் — நானும்
மெய்யாய் உடலுயிர் கண்டீர்!

பயிலுறும் அண்ணன் தம்பி, — அக்கம்
பக்கத் துறவின் முறையார்;
தயைமிக உடையாள் அன்னை, — என்னைச்
சந்ததம் மறவாத் தந்தை
குயில்போற் பேசிடும் மனையாள், — அன்பைக்
கொட்டி வளர்க்கும் பிள்ளை
அயலவ ராகும் வண்ணம் — தமிழ் என்
அறிவினில் உறைதல் கண்டீர்!

நீலச் சுடர்மணி வானம், — ஆங்கே
நிறையக் குளிர்வெண் ணிலவாம்,
காலைப் பரிதியின் உதயம், — ஆங்கே
கடல்மேல் எல்லாம் ஒளியாம்,
மாலைச் சுடரினில் மூழ்கும், — நல்ல
மலைகளின் இன்பக் காட்சி,
மேலென எழுதும் கவிஞர், — தமிழின்
விந்தையை எழுதத் தரமோ?

செந்நெல் மாற்றிய சோறும் — பசுநெய்
தேக்கிய கறியின் வகையும்;
தன்னிகர் தானியம் முதிரை, — கட்டித்
தயிரொடு மிளகின் சாறும்,
நன்மதுரஞ்செய் கிழங்கு — கானில்
நாவிலினித்திடும் அப்பம்,
உன்னை வளர்ப்பன தமிழா! — உயிரை
உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே!

★★★

5. தமிழ்ப் பேறு

ஏடெடுத்தேன் கவி ஒன்று வரைந்திட
'என்னை எழு தென்று சொன்னது வான்!
ஓடையுந் தாமரைப் பூக்களும் தங்களின்
ஓவியந் தீட்டுக, என்றுரைக்கும்!
காடும் கழனியும் கார்முகிலும் வந்து
கண்ணைக் கவர்ந்திட எத்தனிக்கும்!
ஆடும்மயில் நிகர் பெண்களெல்லாம் உயிர்
அன்பினைச் சித்திரம் செய்க,' என்றார்!

சோலைக் குளிர்தரு தென்றல் வரும் பசுந்
தோகை மயில் வரும் அன்னம் வரும்,
மாலைப் பொழுதினில் மேற்றிசையில் விழும்
மாணிக்கப் பரிதி காட்சிதரும்,
'வேலைச் சுமந்திடும் வீரரின் தோள் உயர்
வெற்பென்று சொல்லி வரைக' எனும்,
கோலங்கள் யாவும் மலைமலையாய் வந்து
கூவின என்னை! — இவற்றிடையே,

இன்னலிலே, தமிழ் நாட்டினிலேயுள்ள
என்தமிழ் மக்கள் துயின்றிருந்தார்.
அன்னதோர் காட்சி இரக்கமுண்டாக்கியென்
ஆவியில் வந்து கலந்ததுவே!
'இன்பத் தமிழ்க் கல்வி யாவரும் கற்றவர்'
என்றுரைக்கும் நிலை எய்திவிட்டால் —
துன்பங்கள் நீங்கும், சுகம் வரும், நெஞ்சினில்
தூய்மை யுண்டாகிடும் வீரம் வரும்.

★★★

6. எங்கள் தமிழ்

இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது — எமக்
கின்பந் தரும்படி வாய்த்த நல் அமுது!
கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு — எங்கள்
கதியில் உயர்ந்திட யாம்பெற்ற பேறு!
தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை —
எங்கள்
தமிழினும் வேறெங்கும் யாங்கண்டதில்லை!
நனியுண்டு நனியுண்டு காதல் — தமிழ்
நாட்டினர் யாவர்க்குமே தமிழ் மீதில்!
(இனிமைத்)

தமிழ் உங்கள் உயிர் என்ப தாலே — வெல்லுந்
தரமுண்டு தமிழருக் கிப்புவி மேலே
தமிழ் என்னில் எம்முயிர்ப் பொருளாம்—இன்பத்
தமிழ் குன்றுமேல், தமிழ்நாடெங்கும் இருளாம்
தமிழுண்டு தமிழ்மக்க ளுண்டு — இன்பத்
தமிழுக்கு நாளும் செய்வோம் நல்ல தொண்டு
தமிழ் என்று தோள் தட்டி ஆடு! — நல்ல
தமிழ் வெல்க வெல்க என்றே தினம் பாடு!
(இனிமைத்)

★★★

7. தமிழ் வளர்ச்சி

எளிய நடையில் தமிழ்நூல் எழுதிடவும் வேண்டும்!
இலக்கண நூல் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும்!
வெளியுலகில், சிந்தனையில் புதிது புதிதாக
விளைந்துள்ள எவற்றினுக்கும் பெயர்களெல்லாங் கண்டு,
தெளிவுறுத்தும் படங்களொடு சுவடியெலாம் செய்து,
செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும் வேண்டும்!
எளிமையினால் ஒரு தமிழன் படிப்பில்லை யென்றால்,
இங்குள்ள எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும்!

உலகியலின் அடங்கலுக்கும் துறைதோறும் நூற்கள்
ஒருத்தர் தயை இல்லாமல் ஊரறியும் தமிழில்
சலசலென எவ்விடத்தும் பாய்ச்சிவிட வேண்டும்!
தமிழொளியை மதங்களிலே சாய்க்காமை வேண்டும்!
இலவச நூற் கழகங்கள் எவ்விடத்தும் வேண்டும்!
எங்கள் தமிழ் உயர்வென்று நாம் சொல்லிச் சொல்லித்
தலைமுறைகள் பலகழித்தோம்; குறைகளைந் தோமில்லை.
தகத்தகாயத் தமிழைத் தாபிப்போம் வாரீர்!

★★★

8. தமிழ்க் காதல்

கமலம் அடுக்கிய செவ்விதழால் — மலர்க்
காட்டினில் வண்டின் இசைவளத்தால்
கமழ்தரு தென்றல் சிலிர் சிலிர்ப்பால் — கருங்
கண்மலரால் முல்லை வெண்ணகைப்பால்
அமையும் அன்னங்களின் மென்னடையால் — மயில்
ஆட்டத்தினால் தளிர் ஊட்டத்தினால்
சமையும் ஒருத்தி — அப் பூஞ்சோலை — எனைத்
தன் வசம் ஆக்கிவிட்டாள் ஒரு நாள்.

சோலை அணங்கொடு திண்ணையிலே — நான்
தோளினை ஊன்றி இருக்கையிலே
சேலை நிகர்த்த விழியுடையாள் — என்றன்
செந்தமிழ்ப் பத்தினி வந்துவிட்டாள்!
சோலை யெலாம் ஒளி வானமெல்லாம் — நல்ல
தோகையர் கூட்ட மெலாம் அளிக்கும்
கோல இன்பத்தை யென் உள்ளத்திலே — வந்து
கொட்டி விட்டாள் எனைத் தொட்டிழுத்தாள்!

★★★

9. எந்நாளோ?

என்னருந் தமிழ்நாட் டின்கண்
          எல்லோரும் கல்வி கற்றுப்
பன்னறுங் கலைஞா னத்தால்,
          பராக்கிர மத்தால், அன்பால்,
உன்னத இமம லைபோல்
          ஓங்கிடும் கீர்த்தி யெய்தி
இன்புற்றார் என்று மற்றோர்
          இயம்பக் கேட்டிடல் எந்நாளோ?

கைத்தறிச் சித்தி ரங்கள்
          கணிதங்கள் வான நூற்கள்!
மெய்த்திற நூற்கள், சிற்பம்,
          விஞ்ஞானம், காவி யங்கள்
வைத்துள தமிழர் நூற்கள்
          வையத்தின் புதுமை என்னப்
புத்தக சாலை எங்கும்
          புதுக்குநாள் எந்த நாளோ?

தாயெழிற் றமிழை, என்றன்
          தமிழரின் கவிதை தன்னை
ஆயிரம் மொழியிற் காண
          இப்புவி அவாவிற் றென்ற
தோயுறும் மதுவின் ஆறு
          தொடர்ந்தென்றன் செவியில் வந்து
பாயுநாள் எந்த நாளோ.
          ஆரிதைப் பகர்வார் இங்கே?

பார்த்தொழில் அனைத்தும் கொண்ட
　　பயன்தரும் ஆலைக் கூட்டம்
ஆர்த்திடக் கேட்ப தென்றோ?
　　அணிபெறத் தமிழர் கூட்டம்
போர்த்தொழில் பயில்வ தெண்ணிப்
　　புவியெலாம் நடுங்கிற் றென்ற
வார்த்தையைக் கேட்டு நெஞ்சு
　　மகிழ்ந்து கூத்தாடல் என்றோ?

வெள்ளம்போல் தமிழர் கூட்டம்
　　வீரங்கொள்கூட்டம்; அன்னார்
உள்ளத்தால் ஒருவ ரேமற்
　　றுடலினால் பலராய்க் காண்பார்
கள்ளத்தால் நெருங்கொ ணாதே;
　　எனவையம் கலங்கக் கண்டு
துள்ளும்நாள் எந்நாள்? உள்ளம்
　　சொக்கும்நாள் எந்த நாளோ?

தறுக்கினாற் பிறதே சத்தார்
　　தமிழன்பால் — என் — நாட்டான்பால்
வெறுப்புறும் குற்றம் செய்தா
　　ராதலால் விரைந்தன் னாரை
நொறுக்கினார் முதுகெ லும்பைத்
　　தமிழர்கள் என்ற சேதி
குறித்தசொல் கேட்டின் பத்திற்
　　குதிக்கும்நாள் எந்த நாளோ?

நாட்டும்சீர்த் தமிழன் இந்த
　　நானில மாயம் கண்டு

காட்டிய வழியிற் சென்று
கதிபெற வேண்டும் என்றே
ஆட்டும்சுட் டுவிரல் கண்டே
ஆடிற்று வையம் என்று
கேட்டுநான் இன்ப ஊற்றுக்
கேணியிற் குளிப்ப தெந்நாள்?

விண்ணிடை இரதம் ஊர்ந்து
மேதினி கலக்கு தற்கும்
பண்ணிடைத் தமிழைச் சேர்த்துப்
பாரினை மயக்கு தற்கும்
மண்ணிடை வாளை யேந்திப்
பகைப்புலம் மாய்ப்ப தற்கும்
எண்ணிலாத் தமிழர் உள்ளார்
எனும்நிலை காண்ப தென்றோ?

கண்களும் ஒளியும் போலக்
கவின்மலர் வாசம் போலப்
பெண்களும் ஆண்கள் தாமும்
பெருந்தமிழ் நாடு தன்னில்,
தண்கடல் நிகர்த்த அன்பால்
சமானத்தர் ஆனார் என்ற
பண்வந்து காதிற் பாயப்
பருகுநாள் எந்த நாளோ?

திரு சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம், 1935.

10. சங்க நாதம்

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு!
எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார்,
இங்குள்ள தமிழர்கள் ஒன்றாதல் கண்டே!

திங்களொடு செழும்பரிதி தன்னோடும் விண்ணோடும்
உடுக்க ளோடும்
மங்குல் கடல் இவற்றோடும் பிறந்த தமிழுடன் பிறந்தோம்
நாங்கள், ஆண்மைச்
சிங்கத்தின் கூட்டமென்றும் சிறியோர்க்கு ஞாபகம்செய்
முழங்கு சங்கே!

சிங்களஞ்சேர் தென்னாட்டு மக்கள்
தீராதி தீரரென் றூதூது சங்கே!
பொங்கு தமிழர்க் கின்னல் விளைத்தால்
சங்காரம் நிஜமெனச் சங்கே முழங்கு!

வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டில் விளையாடும் தோளெங்கள்
வெற்றித் தோள்கள்!
கங்கையைப்போல் காவிரிபோல் கருத்துக்கள் ஊறுமுள்ளம்
எங்கள் உள்ளம்
வெங்குருதி தனிற்கமழ்ந்து வீரஞ்செய் கின்றதமிழ்
எங்கள் மூச்சாம்! (எங்)

★★★

11. தமிழ்க் கனவு

தமிழ் நாடெங்கும் தடபுடல்! அமளி!
பணமே எங்கணும் பறக்குது! விரைவில்
குவியுது பணங்கள்! மலைபோற் குவியுது!!
தமிழின் தொண்டர் தடுக்கினும் நில்லார்.
ஓடினார், ஓடினார், ஓடினார் நடந்தே!
ஆயிரம் ஆயிரத் தைந்நூறு பெண்கள்
ஒளிகொள் விழியில் உறுதி காட்டி
இறக்கை கட்டிப் பறக்கின்றார்கள்!
ஐயோ, எத்தனை அதிர்ச்சி, உத்சாகம்!
சமுத்திரம் போல அமைந்த மைதானம்!
அங்கே கூடினார் அத்தனை பேரும்!
குவித்தனர் அங்கொரு கோடி ரூபாய்!
வீரத்தமிழன் வெறிகொண் டெழுந்தான்!
உரக்கக் கேட்டான்: 'உயிரோ நம் தமிழ்?'
அகிலம் கிழிய 'ஆம்! ஆம்!' என்றனர்!!
ஒற்றுமை என்றான்; 'நற்றேன்' என்றனர்.
உள்ளன்பு ஊற்றி ஊற்றி ஊற்றித்
தமிழை வளர்க்கும் சங்கம் ஒன்று
சிங்கப் புலவரைச் சேர்த்தமைத் தார்கள்!
உணர்ச்சியை, எழுச்சியை, ஊக்கத்தை யெலாம்,
கரைத்துக் குடித்துக் கனிந்த கவிஞர்கள்

சுடர்க்கவி தொடங்கினர்! பறந்தது தொழும்பு!
கற்கண்டு மொழியில் கற்கண்டுக் கவிதைகள்,
வாழ்க்கையை வானில் உயர்த்தும் நூற்கள்,
தொழில்நூல், அழகாய்த் தொகுத்தனர் விரைவில்!
காற்றி லெலாம் கலந்தது கீதம்!
சங்கீத மெலாம் தகத்தகா யத்தமிழ்!
காதலெலாம் தமிழ் கனிந்த சாறு!
கண்ணெதிர் தமிழ்க் கட்டுடல் வீரர்கள்!
காதல் ததும்பும் கண்ணாளன்றனைக்
கோதை ஒருத்தி கொச்சைத் தமிழால்
புகழ்ந்தாளென்று, பொறாமல் சோர்ந்து
வீழ்ந்தான்! உடனே திடுக்கென விழித்தேன்.
அந்தோ! அந்தோ பழய
நைந்த தமிழரொடு நானிருந் தேனே!

★★★

அழகின் சிரிப்பு

தமிழ்

1944

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

12. தமிழ்

முதலில் உண்டானது தமிழ்

புனல்சூழ்ந்து வடிந்து போன
நிலத்திலே ''புதிய நாளை''
மனிதப்பைங் கூழ்மு ளைத்தே
வகுத்தது! மனித வாழ்வை,
இனியநற் றமிழே நீதான்
எழுப்பினை! தமிழன் கண்ட
கனவுதான், இந்நாள் வையக்
கவின்வாழ்வாய் மலர்ந்த தன்றோ?

இசை, கூத்தின் முளை

பழந்தமிழ் மக்கள் அந்நாள்
பறவைகள் விலங்கு, வண்டு,
தழைமூங்கில் இசைத்ததைத், தாம்
தழுவியே இசைத்த தாலே
எழும்இசைத் தமிழே! இன்பம்
எய்தியே குதித்த தாலே
விழியுண்ணப் பிறந்த கூத்துத்
தமிழே! என் வியப்பின் வைப்பே!

இயற்றமிழ் எழல்

அம்மாஎன் றழைத்தல், காகா
எனச்சொல்லல், அஃகென் றொன்றைச்
செம்மையிற் சுட்டல் என்னும்
இயற்கையின் செறிவி னாலே
இம்மா நிலத்தை ஆண்ட
இயற்றமி ழேஎன் அன்பே!
சும்மாதான் சொன்னார் உன்னை
ஒருவன்பால் துளிர்த்தாய் என்றே!

தமிழர்க்குத் தமிழ், உயிர்

வளர்பிறை போல் வளர்ந்த
தமிழரில் அறிஞர் தங்கள்,
உளத்தையும், உலகில் ஆர்ந்த
வளத்தையும் எழுத்துச் சொல்லால்,
விளக்கிடும் இயல்மு திர்ந்தும்,
வீறுகொள் இசை யடைந்தும்,
அளப்பிலா உவகை ஆடற்
றமிழேநீ என்றன் ஆவி!

சாகாத்தமிழ்

படுப்பினும் படாது, தீயர்
பன்னாளும் முன்னேற் றத்தைத்
தடுப்பினும், தமிழர் தங்கள்
தலைமுறை தலைமு றைவந்
தடுக்கின்ற தமிழே! பின்னர்
அகத்தியர் காப்பி யர்கள்
கெடுப்பினும் கெடாமல் நெஞ்சக்
கிளைதொத்தும் கிளியே வாழி!

கலைகள் தந்த தமிழ்

இசையினைக் காணு கின்றேன்;
எண்நுட்பம் காணு கின்றேன்;
அசைக்கொணாக் கல்தச் சர்கள்
ஆக்கிய பொருள்காண் கின்றேன்;
பசைப்பொருட் பாடல் ஆடல்
பார்க் கின்றேன்; ஓவியங்கள்,
நசையுள்ள மருந்து வன்மை
பலபல நான்காண் கின்றேன்.

முன்னூலில் அயலார் நஞ்சம்

பன்னூறு நூற்றாண் டாகப்
பழந்தமிழ் மலையின் ஊற்றாய்
மன்னரின் காப்பி னாலே,
வழிவழி வழாது வந்த
அன்னவை காணு கின்றேன்.
ஆயினும் அவற்றைத் தந்த
முன்னூலை, அயலான், நஞ்சால்
முறித்ததும் காணு கின்றேன்!

பகைக்கஞ்சாத் தமிழ்

வடக்கினில் தமிழர் வாழ்வை
வதக்கிப், பின் தெற்கில் வந்தே
இடக்கினைச் செயநி னைத்த
எதிரியை, அந்நாள் தொட்டே
''அடக்கடா'' என்று ரைத்த
அறங்காக்கும் தமிழே! இங்குத்
தடைக்கற்கள் உண்டென் றாலும்
தடந்தோ ளுண்டெனச் சிரித்தாய்!

வெற்றித் தமிழ்

ஆளுவோர்க் காட்பட் டேனும்,
அரசியல் தலைமை கொள்ள
நாளுமே முயன்றார் தீயோர்;
தமிழேநீ நடுங்க வில்லை!
''வாளினை எடுங்கள் சாதி
மதம்இல்லை! தமிழர் பெற்ற
காளைகாள்'' என்றாய்; காதில்
கடல்முழக் கத்தைக் கேட்டாய்!

படைத் தமிழ்

இருளினை வறுமை நோயை
இடறுவேன்; என்னு டல்மேல்
உருள்கின்ற பகைக்குன்றை நான்
ஒருவனே உதிர்ப்பேன்; நீயோ
கருமான்செய் படையின் வீடு!
நான் அங்கோர் மறவன்! கன்னற்
பொருள்தரும் தமிழே நீ ஓர்
பூக்காடு; நானோர் தும்பி!

★★★

தமிழியக்கம்

1945

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

நல்வினை!

தமிழ்நாட்டில், நம் தமிழ் பல துறைகளிலும் தாழ்மைப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அத்துறை களில் சிலவற்றையே இதில் எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறேன்.

மற்றும் சில துறைகள் பின்னர் ஆகட்டும். இதை நான் எழுதியதன் நோக்கம் என்ன எனில், தமிழார்வம் மிக்க இளைஞர்கள் இத்தகைய துறைகளில் தமிழ் முன்னேற்றம் கருதி இயன்ற வாறு கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்.

ஓர் கூட்டம், கோவிலில் பிறமொழிக் கூச்சலைத் தடுக்க ஏன் முயல லாகாது? ஒரு குழுவினர் தெருத்தோறும் சென்று பிறமொழி விளம்பரப் பலகையை மாற்றியமைக்கச் சொல்லி ஏன் வற்புறுத்தலாகாது? மற்றும் பலவகையிலும் கிளர்ச்சி செய்யின், தமிழ் விடுபடும். தமிழ்நாடு விடுபடும், எவ்வினையினும் இஃதன்றோ இந் நாள் இன்றியமையாத நல்வினை.

— பாரதிதாசன்

13. நெஞ்சு பதைக்கும் நிலை

கரும்புதந்த தீஞ்சாறே,
கனிதந்த நறுஞ்சுளையே
கவின்செய் முல்லை
அரும்புதந்த வெண்ணகையே
அணிதந்த செந்தமிழே
அன்பே, கட்டி
இரும்புதந்த நெஞ்சுடையார்
துறைதோறும் நின்னெழிலை
ஈட ழித்து
வரும்புதுமை நினைக்கையிலே
நெஞ்சுபதைக் கும்சொல்ல
வாய்ப தைக்கும். 1

எடுத்துமகிழ் இளங்குழந்தாய்.
இசைத்துமகிழ் நல்யாழே,
இங்குள் ளோர்வாய்
மடுத்துமகிழ் நறுந்தேனே,
வரைந்துமகிழ் ஓவியமே.
அன்பே, வன்பு
தொடுத்துமகிழ் நெஞ்சுடையார்
துறைதோறும் நின்னெழிலைத்
தோன்றா வண்ணம்
தடுத்துவரல் நினைக்கையிலே
நெஞ்சுபதைக் கும்சாற்ற
வாய்ப தைக்கும். 2

பண்டுவந்த செழும்பொருளே
பார்அடர்ந்த இருட்கடலில்
படிந்த மக்கள்
கண்டுவந்த திருவிளக்கே,
களிப்பருளும் செந்தமிழே,
அன்பே, வாழ்வில்.

தொண்டுவந்த நெஞ்சுடையார்
துறைதோறும் நின்னெழிலைத்
துளிர்க்கா வண்ணம்
உண்டுவரல் நினைக்கையிலே
உளம்பதைக்கும் சொல்வதெனில்
வாய்ப தைக்கும். 3

உடலியக்கும் நல்லுயிரே,
உயிரியக்கும் நுண்கலையே,
மக்கள் வாழ்வாம்,
கடலியக்கும் சுவைப்பாட்டே
கண்ணான செந்தமிழே,
அன்பே, நாட்டில்
கெடல்இயக்கும் நெஞ்சுடையார்
துறைதோறும் நின்னெழிலைக்
கெடுக்கப் பாடு
படல்தன்னை நினைக்கையிலே
நெஞ்சுபதைக் கும்பகர
வாய்ப தைக்கும். 4

வையத்தின் பழநிலவே
வாழ்வுக்கோர் புத்துணர்வே
மயிலே, மேலோர்.
ஐயத்திற் கறிவொளியே,
ஆடல்தரும் செந்தமிழே,
அன்பே, தீமை
செய்யத்தான் நெஞ்சுடையார்
துறைதோறும் நின்னெழிலைத்
தீர்க்க எண்ணும்,
மெய்யைத்தான் நினைக்கையிலே
நெஞ்சுபதைக் கும்விளக்க
வாய்ப தைக்கும். 5

14. இருப்பதைவிட இறப்பது நன்று

வாணிகர்க்கும் தமிழென்றால்
வெறுப்புண்டோ? அரசியல்சீர்
வாய்க்கப் பெற்றோர்
ஆணிகர்த்த பேடிகளோ?
அரும்புலவர் ஊமைகளோ?
இல்ல றத்தைப்
பேணுமற்ற யாவருமே
உணர்வற்றுப் போனாரோ?
பெருவாழ் வுக்கோர்
ஏணிபெற்றும் ஏறாத
தமிழர் உயிர் வாழ்வதிலும்
இறத்தல் நன்றே. 6

மிகுகோயில் அறத்தலைவர்,
அறநிலையக் காப்பாளார்,
விழாவெ டுப்போர்.
தகுமாறு மணம்புரிவோர்,
கல்விதரும் கணக்காயர்,
தம்மா ணாக்கர்
நகுமாறு நந்தமிழை
நலிவுசெயும் தீயர்களோ?
நல்வாழ் வுக்கோர்
புகும்ஆறு புறக்கணித்தும்
தமிழர் உயிர் வாழ்வதினும்
இறத்தல் நன்றே. 7

'மகிழ்ச்சிசெய வருங்கூத்தர்,
மாத்தமிழை மாய்ப்பதுண்டோ?
வாய்ப்பாட் டாளர்
இகழ்ச்சியுற நடப்பதுண்டோ?
இசைப்பாடல் ஆக்குபவர்
இழிவேன் ஏற்றார்?

நகச்சிலசொற் பொழிவாளர்
நாணற்றுப் போயினரோ?
வாழ்வுக் கான
புகழ்ச்சியினைப் போக்கடித்தும்
தமிழருயிர் வாழ்வதினும்
இறத்தல் நன்றே. 8

கூற்றமென வாழ்வதுவோ
தமிழுக்கே ஏடெழுதும்
கூட்டம்? தீமை
மாற்றவரும் அச்சகத்தார்
வகைமறுந்து போனாரோ?
சொல்லாக் கத்தார்
தூற்றுமொழி ஏன் சுமந்தார்?
துண்டறிக்கை யாளருமோ
தீயர்? வாழ்வில்
ஏற்றமுற எண்ணாத
தமிழருயிர் வாழ்வதினும்
இறத்தல் நன்றே. 9

நல்லஅரும் பொருளுடையார்
நந்தமிழ்க்கோ பகையாவார்?
நாட்டில் ஆணை
சொல்லவரும் அரசியலார்
செந்தமிழ்நா டிதுவென்றும்
தெரியார் போலும்!
வல்லவரும் பெரியநிலை
வாய்த்தவரும் என்செய்தார்?
இன்ப வாழ்வின்
எல்லையறிந் தும்திருந்தாத்
தமிழருயிர் வாழ்வதினும்
இறத்தல் நன்றே. 10

★★★

15. வரிப்புலியே, தமிழ் காக்க எழுந்திரு!

ஒண்டமிழ்த்தாய் சிலம்படியின்
முன்னேற்றம் ஒவ்வொன்றும்
உன்முன் னேற்றம்!

கண்டறிவாய்! எழுந்திரு நீ!
இளந்தமிழா, கண்விழிப்பாய்!
இறந்தொ ழிந்த

பண்டைநலம் புதுப்புலமை
பழம்பெருமை அனைத்தையும் நீ
படைப்பாய்! இந்நாள்!

தொண்டுசெய்வாய்! தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
துடித்தெ ழுந்தே! 11

உயர் தமிழ்த்தாய் இந்நிலத்தில்
அடைகின்ற வெற்றியெலாம்
உன்றன் வெற்றி!

அயராதே! எழுந்திரு நீ!
இளந்தமிழா, அறஞ்செய்வாய்!
நாம டைந்த

துயரத்தைப் பழிதன்னை
வாழ்வினிலோர் தாழ்மையினைத்
துடைப்பாய் இந்நாள்!

செயல்செய்வாய் தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
சீறி வந்தே. 12

வாழிய நீ! தமிழ்த்தாய்க்கு
வரும்பெருமை உன்பெருமை!
வயிற்றுக் கூற்றுக்

கூழின்றி வாடுகின்றார்;
எழுந்திரு நீ! இளந்தமிழா,
குறைத விர்க்க.

ஆழிநிகர் படைசேர்ப்பாய்!
பொருள்சேர்ப்பாய்! இன்பத்தை
ஆக்கு விப்பாய்!
ஊழியஞ்செய் தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
உணர்ச்சி கொண்டே. 13

உணர்ந்திடுக தமிழ்த்தாய்க்கு
வருந்தீமை உனக்குவரும்
தீமை அன்றோ!
பிணிநீக்க எழுந்திரு நீ
இளந்தமிழா, வரிப்புலியே,
பிற்றை நாளுக்
கணிசெய்யும் இலக்கியம்செய்!
அறத்தைச்செய்! விடுதலைகொள்
அழகு நாட்டில்!
பணிசெய்வாய்! தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
பழ நாட்டானே. 14

எதுசெய்ய நாட்டுக்கே
எனத்துடித்த சிங்கமே!
இன்றே, இன்னே
புதுநாளை உண்டாக்கித்
தமிழ்காப்பாய் புத்துணர்வைக்
கொணர்வாய் இங்கே
அதிர்ந்தெழுக! தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
அழகு காப்பாய்
இதுதான் நீ செயத்தக்க
எப்பணிக்கும் முதற்பணியாம்
எழுக நன்றே. 15

16. மங்கையர் முதியோர் எழுக!

ஒருவானில் பன்னிலவாய்
உயர்தமிழ்ப் பெண்களெலாம்
எழுக! உங்கள்
திருவான செந்தமிழின்
சிறுமையினைத் தீர்ப்பதென
எழுக! நீவீர்.
பெருமானம் காப்பதற்கு
வாரீரேல் உங்கள் நுதற்
பிறையே நாணும்
மருமலர்வாய்த் தாமரையும்
கனியுதடும், நன்னெஞ்சும்
வாட்டம் எய்தும்! 16

நகர்நோக்கிப் பசுந்தோகை
நாடகத்து மாமயில்கள்
நண்ணி யாங்குப்
பகிர்கின்ற செந்தமிழின்
பழிநீக்கப் பெண்களெலாம்
பறந்து வாரீர்!
மிகுமானம் காப்பதற்கு
வாரீரேல் வெண்ணிலவு
முகஞ்சு ருங்கும்
மகிழ்வான மலர்க்கன்னம்
வாய்மையுளம் வாட்டமுறும்
மலர்க்கண் நாணும். 17

தண்டூன்றும் முதியோரே!
தமிழ்த்தொண்டென்றால் இளமை
தனைஎய் தீரோ?
வண்டூன்றும் சிற்றடியால்
மண்டுநறும் பொடி சிதறும்
பொதிகை தன்னில்

பண்டூன்றும் திருவடியால்
பச்சைமயில் போல்வந்து
தமிழர்க் காவி
கொண்டூன்றி வருந்தமிழ்த்தாய்
கொண்டகுறை தவிப்பதற்குக்
குதித்து வாரீர். 18

பிரம்புவளை மெய்யுடையீர்
ஆருயிரில் வாரியிட்டுப்
பிசைந்த தான
உரம்பெய்த செந்தமிழுக்
கொன்றிங்கு நேர்ந்ததென
உரைக்கக் கேட்டால்
நரம்பெல்லாம் இரும்பாகி
நனவெல்லாம் உணர்வாகி
நண்ணீ டீரோ?
இரங்குநிலை கொண்டதமிழ்
ஏற்றகுறை தவிர்த்திடநீர்
எழுச்சி கொள்வீர். 19

அன்னையினை எதிர்த்தார்க்கும்
அவள்மேன்மை மறந்தார்க்கும்
அயர்ந்த வர்க்கும்
மின்னைவிழி உயர்ந்ததுபோல்
மெய்யுயிரைப் பெற்றதுபோல்
தமிழ்ச்சாப் பாடு
தன்னையுணர் விப்பதற்குச்
சாரைச் சிற்றெறும்பென்னத்
தமிழ்நாட் டீரே,
முன்னைவைத்த காலைப்பின்
வையாமே வரிசையுற
முடுகு வீரே! 20

★ ★ ★

17. வாணிகர்

வாணிகர், தம் முகவரியை
வரைகின்ற பலகையில், ஆங்
கிலமா வேண்டும்?
'மாணுயர்ந்த செந்தமிழால்
வரைக' என அன்னவர்க்குச்
சொல்ல வேண்டும்!
ஆணிவிற்போன் முதலாக
அணிவிற்போன் ஈறாக
அனைவர் போக்கும்
நாணமற்ற தல்லாமல்
நந்தமிழின் நலங்காக்கும்
செய்கை யாமோ? 21

உணவுதரு விடுதிதனைக்
கிளப்பெனவேண் டும்போலும்!
உயர்ந்த பட்டுத்
துணிக்கடைக்குச் சில்குஷாப்
எனும்பலகை தொங்குவதால்
சிறப்புப் போலும்!
மணக்கவரும் தென்றலிலே
குளிரா இல்லை? தோப்பில்
நிழலா இல்லை.
தணிப்பரிதாம் துன்பமிது!
தமிழகத்தின் தமிழ்த்தெருவில்
தமிழ்தா னில்லை. 22

''பவன்'' ''மண்டல்'' முதலியன
இனியேனும் தமிழகத்தில்
பயிலா வண்ணம்
அவண்சென்று முழங்கிடுவீர்!
ஆங்கிலச்சொல் இந்திமொழி
வடசொல் யாவும்.

இவண்தமிழிற் கலப்பதுண்டோ
‘‘பிராம்மணர் கள் உண்ணும்
இடம்’’ இப்பேச்சில்
உவப்புண்டோ? தமிழ்மானம்
ஒழிந்திடுதே ஐயகோ
உணர்வீர் நன்றே. 23

அறிவிப்புப் பலகையெல்லாம்
அருந்தமிழ்ச்சொல் ஆக்குவதே
அன்றி, அச்சொல்
குறைவற்ற தொடராகக்
குற்றமற்ற சொல்லாக
அமையு மாயின்
மறுவற்றுத் திகழாளோ
செந்தமிழ்த்தாய்? தமிழ்மக்கள்
மகிழ்ந்தி டாரோ?
குறியுற்ற மறவர்களே?
இப்பணியை முடிப்பதற்கோர்
கூட்டம் வேண்டும். 24

பேச்சாலும் எழுத்தாலும்
பாட்டாலும் கூத்தாலும்
பிறர் உவக்க
ஒச்சுகவே மணிமுரசு!
வீதியெல்லாம் வரிசையுற
உலவா நிற்பீர்!
ஏச்சாலும் எதிர்ப்பாலும்
வருகின்ற இன்னலுக்குள்
இன்ப வெள்ளம்
பாய்ச்சாதோ பொதுத்தொண்டு?
பைந்தமிழ்க்குச் செய்யும் தொண்டு?
பருக வாரீர். 25

18. அரசியல்சீர் வாய்ந்தார் (1)

கல்லூரித் தலைவரை நான்
கேட்கின்றேன் கனிதமிழின்
பேரைச் சொன்னால்
சொல்லூறிப் போகாதோ?
வாயூறிப் போகாதோ?
தூய்த மிழ்க்கு
வல்லூறாய் வாய்த்தீரோ?
வளம்செய்யும் எண்ணமெனில்
நீர்பி றந்த
நல்லூரின் நன்மொழியால்
அல்லாது நடந்திடுமோ
நவில்வீர் இன்றே. 26

வரிப்பணத்தை வழங்கிடுவோர்
வாய்ப்பளிக்க முந்திடுவோர்
தமிழர் அன்றோ!
இருப்புறுநும் அலுவலுக்கும்
யாரையாவேர்? தமிழை
மறப்ப துண்டோ?
நரிப்பிணத்தை நரியுந்தின்
னர்தென்ப தறியீரோ?
நம்மா னத்தை
எரிப்பதற்குத் திருவுளமோ?
எழிற்பள்ளிக் கணக்காயர்
தலைமை யோரே. 27

தமிழ்நாட்டின் உப்பைத்தின்
றீரன்றோ கணக்காயர்
தந்தை மாரே!
தமிழ்நாட்டில் தமிழர்களின்
தன்னுணர்வு நாட்டுவதைத்
தவிர்ப்பீர் ராயின்

உமிழாதோ, வருத்தாதோ
உம்மையே உம்மருமை
உள்ளச் சான்றே?

அமுதூட்ட நஞ்சூட்டி
அகமகிழும் தாயுண்டோ
அருமைச் சேய்க்கே? 28

படிப்பாரின் தமிழ்ச்சுவடி
பரிந்தாயும் அரசியலார்
குழுவி னோரே.

தடிப்பாகிப் போவதுண்டோ
உம்முள்ளம்? தமிழென்றும்
வடசொல் என்றும்

வடிப்பாக்கி நோக்கிடவும்
மாட்டீரோ? செந்தமிழின்
பகைவரின் வால்

பிடிப்பாரின் துணையில் இனும்
பிழைப்பீரோ! மறவர்தமிழ்ப்
பெரிய நாட்டில்? 29

தமிழ்நடையில் நயம்வேண்டின்
தமிழ்நாட்டின் நடைமுறையைத்
தமிழ்நாட் டாரை

அமையவரை தல்வேண்டும்!
அவ்வாற்றால் அமைவுற்ற
சுவடி தன்னை

உமைமறந்து மறுக்காதீர்
உமியைப்போய் ஒப்பாதீர்
இன்னும் கேளீர்!

தமிழ் தழுவாச் சுவடிதனைத்
தணல்தழுவா திராதினிமேல்
தமிழ்நா டெங்கும். 30

★★★

19. அரசியல்சீர் வாய்ந்தார் (2)

தெலுங்கு தமிழ் நாட்டினிலேன்?
செத்தவட மொழிக்கிங்கே
என்ன ஆக்கம்?
இலங்கும் இசைப் பாட்டுக்கள்
பிறமொழியில் ஏற்படுத்த
இசைய லாமோ?
நலங்கண்டீர் தமிழ்மொழியால்
நற்றமிழை ஈடழித்தல்
நன்றோ? சின்ன
வில ங்கதுதான் சோறிட்டான்
மேற்காட்டும் நன்றியை நீர்
மேற்கொள் வீரோ. 31

பொதுமையிலே கிடைத்திட்ட
செல்வாக்கை இனநலத்துக்
காக்குவோரை
இதுவரைக்கும் மன்னித்த
எழில்தமிழர் இனிப்பொறுப்பார்
என்பதில்லை.
குதிகாலும் மேற்செல்லும்
அடுத்தபடி கீழேதான்
வந்து சேரும்.
அதுவியற்கை! மலைக்காதீர்!
அறிவுநாள் இது! கொடுமை
அழிந்தே தீரும். 32

அரசியலார் அறிக்கையிலும்
சுவடியிலும் தமிழ்ப் பெருமை
அழித்தி டக்கை
வரிசையெல்லாம் காட்டுவதோ?
வடமொழியும் பிழைத்தமிழும்
பெருகி விட்டால்

வருநாளில் தமிழழியும்
வடமொழிமே லோங்குமெனும்
கருத்தோ? நாட்டில்
திருடர்களை வளரவிடும்
ஏற்பாடோ? செல்லுபடி
ஆகா திங்கே. 33

திருடர்கள் ஜாக்கிரதை இதைத்
திருடருண்டு விழிப் போடி
ருங்கள் என்றால்
வருந்தீமை என்ன? நியா
யஸ்தலத்தை அறமன்றம்
எனில்வாய்க் காதோ?
அருவருக்கும் நெஞ்சுடையார்
அருவருக்கும் செயலுடையார்
அன்றோ இந்தக்
கருவறுக்கும் வினை செய்வார்.
கலப்பாலில் துளி நஞ்சும்
கலத்தல் வேண்டாம். 34

அரசியலார் அலுவலகம்
அறமன்றம் இங்கெல்லாம்
அலுவல் பெற்றீர்
உரையனைத்தும் ஆங்கிலமோ?
உணர்விலையோ? ஒழுக்கந்தான்
இதுவென் பீரோ?
வரும்நாட்டுப் புறத்தவரின்
தமிழ்ப் பேச்சும் பிடிப்ப தில்லை
வண்ட மிழ்சேர்
திருநாட்டிற் பிறந்தோமென்
றெண்ணுவதும் இல்லை இனித்
திருந்து வீரே. 35

20. அரசியல்சீர் வாய்ந்தார் (3)

தமிழாய்ந்த தமிழன்தான்
தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சாய்
வருதல் வேண்டும்.
தமிழ்ப்பகைவன் முதலமைச்சாய்த்
தமிழ்நாட்டில் வாராது
தடுத்தல் வேண்டும்.
நமை வளர்ப்பான் நந்தமிழை
வளப்பவனாம்! தமிழ் அல்லால்
நம்முன் னேற்றம்
அமையாது. சிறிதும் இதில்
ஐயமில்லை, ஐயமில்லை
அறிந்து கொண்டோம். 36

தமிழ் எங்கே, தமிழின் நிலை
என்னஎனத் தாமறியாத்
தமிழர் என்பார்
தமிழர் நலம் காப்பவராய்
அரசியலின் சார்பாக
வர முயன்றால்
இமைப்போதும் தாழ்க்காமல்
எவ்வகையும் கிளர்ந்தெழுதல்
வேண்டும்! நம்மில்
அமைவாக ஆயிரம்பேர்
அறிஞர் உள்ளார் எனமுரசம்
ஆர்த்துச் சொல்வோம். 37

நகராட்சி சிற்றூரின்
நல்லாட்சி மாவட்ட
ஆட்சி என்று
புகல்கின்ற பல ஆட்சிக்
கழகங்கள் எவற்றினுமே
புகநி னைப்பார்.

தகுபுலமை குறிக்கின்ற
சான்றுதர வேண்டுமெனச்
சட்டம் செய்தால்
அகலுமன்றோ தமிழ்நாட்டின்
அல்லலெலாம்? அல்லாக்கால்
அமைதி யுண்டோ? 38

தமிழறியான் தமிழர் நிலை
தமிழர்நெறி தமிழர்களின்
தேவை, வாழ்வு
தமையறிதல் உண்டோ? எந்
நாளுமில்லை! தமிழறியான்
சுவையே காணான்!
சுமைசுமையாய் அரசியல்சீர்
சுமந்தவர்கள் இதுவரைக்கும்
சொன்ன துண்டோ,
தமிழ்க்கல்வி தமிழ் நாட்டில்
கட்டாயம் என்பதொரு
சட்டம் செய்ய! 39

ஆங்கிலநூல் அறிவுக்குச்
சான்றிருந்தால் அதுபோதும்
அலுவல் பார்க்க!
ஈங்குள்ள தமிழர் நெறி
அவர்க்கென்ன தெரிந்திருக்கும்?
இதுவு மன்றி,
மாங்காட்டுச் செவிடனெதிர்
வடிகட்டி ஊமையரை
வைத்ததைப் போல்
தீங்கற்ற தமிழறியான்
செந்தமிழ் நாட்டலுவலின்மேற்
செல்ல லாமோ. 40

★★★

21. புலவர் (1)

தமிழ்ப்புலவர் ஒன்றுபடும்
நன்னாளே தமிழர்க்குப்
பொன்னா ளாகும்!
தமிழ்ப் பெருநூல் ஒன்றேனும்
ஒற்றுமையைத் தடைசெய்யக்
கண்ட துண்டோ?
தமிழ்ப் புலவர் தமக்குள்ளே
மாறுபட்ட தன்மையினால்
இந்நாள் மட்டும்
தமிழ்ப் பெருநா டடைந்துள்ள
தீமையினைத் தமிழறிஞர்
அறிகி லாரோ. 41

ஒல்காத பெரும் புகழ்த் தொல்
காப்பியமும், நன்னூலும்
தமிழர்க் கெல்லாம்
நல்கரிய நன்மை யெலாம்
நல்கின என் றால்நாமும்
நன்றி சொல்வோம்
செல்பலநூற் றாண்டுசெல
அவ்விருநூல் திருவடியில்
புதிய நூற்கள்
பல்காவேல் இருநூற்கும்
பழியே! நம் புலவர்க்கும்
பழியே யன்றோ! 42

தனித்தியங்கத் தக்கதெனத்
தமிழ்ப்பற்றித் தமிழ்ப்புலவர்
சாற்று கின்றார்;
இனித்திடும் அவ் விருநூலில்
வடமொழி ஏன்? வட எழுத்துக்
கொழுங்கு தான் ஏன்?

தனித் தமிழில் இந்நாட்டுத்
தக்கபுதுக் காப்பியம், நன்
னூல், இயற்ற
நினைப்பாரேல் நம்புலவர்
நில வாவோ ஆயிர நூல்
தமிழ கத்தே. 43

முதுமைபெறு சமயமெனும்
களர் நிலத்தில் நட்டதமிழ்ப்
பெருநூல் எல்லாம்
இதுவரைக்கும் என்னபயன்
தந்ததென எண்ணுகையில்
நான்கு கோடிப்
பொதுவான தமிழரிலே
பொன்னான தமிழ் வெறுத்தார்
பெரும்பா லோராம்!
புதுநூற்கள் புதுக் கருத்தால்
பொது வகையால் தரவேண்டும்
புலவ ரெல்லாம். 44

சோற்றுக் கென் றொருபுலவர்
தமிழ் எதிர்ப்பார் அடி வீழ்வார்!
தொகையாம் செல்வப்
பேற்றுக் கென் றொருபுலவர்
சாத்திரமும் தமிழ் என்றே
பேசி நிற்பார்!
நேற்றுச்சென் றார்நெறியே
நாம் செல்வோம் என ஒருவர்
நிகழ்த்தா நிற்பார்!
காற்றிற்போம் பதராகக்
காட்சியளிக் கின்றார்கள்
புலவர் சில்லோர்! 45

22. புலவர் (2)

சீவல்ல பர்திருவள்
ளுவரானார் என்றொருவர்
செப்ப லுற்றார்!
நாவன்மை என்பதுவும்
செந்தமிழை நலிப்பதற்கோ?
நாணி லாரோ?
பாவளிக்கும் சுவை முழுதும்
பருகி விட்டதா யுரைக்கும்
ஒருவர் சொல்வார்:
கோவையிட்ட கம்பனது
செய்யுளிலே முக்காலும்
கோணல் என்றே! 46

கம்பனார் பதினோரா
யிரம் பாட்டில் முக்காலும்
கழித்துப் போட்டு
நம்பினால் நம்புங்கள்
இவைதாம் கம்பன் செய்யுள்
என அச் சிட்டு
வெம்புமா றளிக்கையிலும்
மேவாத செயல் இதனைச்
செய்ய இந்தக்
கொம்பன் யார் எனக் கேட்க
ஆளில்லையா புலவர்
கூட்டந் தன்னில்? 47

''வாட்டடங்கண்'' ''கற்றரை'' யை
வாள்த்தடங்கண் கல்த்தரை என்
றெழுதி முன்னைப்
பாட்டினிலே பெரும் பிழையைப்
பல்குவிப்பா னுக்குமணிப்
பண்டி தர்கள்.

சாட்டை கொடுத் தறிக்கை விடத்
தாள்ஒன்றும் அற்றதுவோ!
தமக்குச் சோறு
போட்டிடுவார் ஒப்புகிலார்
எனுங் கருத்தோ? மானமற்ற
போக்குத் தானோ! 48

வடமொழியும் தெரியும் எனப்
பொய் கூறி வடமொழிக்கு
வாய்ப்பும் நல்க,
வடமொழி யானைக் கொண்டு
மொழி பெயர்த்து வருவார்க்கு
வண்டமிழ்ச் சீர்
கெடுவதிலே கவலையில்லை.
ஆரியரை ஆதரித்துக்
கிடப்ப தொன்றே
நடை முறையில் நலன் விளைக்கும்
என்னு மொரு மடமையினை
நசுக்கவேண்டும். 49

அரசினரின் மொழியாக,
அரசியலார் மொழியாக,
அரசியல் சார்
வரிசையுறு சட்டமன்றின்
மொழியாக, வையம் அறி
மொழிய தாகத்,
திருமலிந்த தமிழ் மொழிதான்
ஆகும்வகை நம்புலவர்
சேர்ந்து தொண்டு
புரிக என வேண்டுகின்றோம்
பொழிக என வேண்டுகின்றோம்
பொன்ம ழைதான்! 50

★★★

23. குடும்பத்தார்!

அன்னைதந்த பாலொழுகும்
குழந்தைவாய் தேன் ஒழுக
அம்மா என்று
சொன்னதுவும் தமிழன்றோ!
அக்குழந்தை செவியினிலே
தோய்ந்த தான
பொன்மொழியும் தமிழன்றோ!
புதிதுபுதி தாய்க்கண்ட
பொருளி னோடு
மின்னியதும் தமிழன்றோ!
விளையாட்டுக்கிளிப் பேச்சும்
தமிழே யன்றோ! 51

வானத்து வெண்ணிலவும்
வையத்தின் ஒவியமும்
தரும் வியப்பைத்
தேனொக்கப் பொழிந்ததுவும்
தமிழன்றோ! தெருவிலுறு
மக்கள் தந்த
ஊனுக்குள் உணர்வேயும்
தமிழன்றோ! வெளியேயும்
உள்ளத் துள்ளும்
தான் நத்தும் அனைத்துமே
காட்சிதரும் வாயிலெலாம்
தமிழே யன்றோ! 52

திருமிக்க தமிழகத்தின்
குடும்பத்தீர்! இல்லறத்தீர்!
செந் தமிழ்க்கே
வருமிக்க தீமையினை
எதிர்த்திடுவீர், நெஞ்சாலும்
வாய்மெய் யாலும்!

பொருள் மிக்க தமிழ்மொழிக்குப்
புரிந்திடுவீர் நற்றொண்டு;
புரியீ ராயின்
இருள்மிக்க தாகிவிடும்
தமிழ்நாடும் தமிழர்களின்
இனிய வாழ்வும்! 53

காக்கை ''கா'' என்றுதனைக்
காப்பாற்றச் சொல்லும்! ஒரு
கருமு கில்தான்,
நோக்கியே ''கடமடா''
என்றேதன் கடனுரைக்கும்!
நுண்கண் கிள்ளை
வாய்க்கும் வகை 'அக்கா' என்
றழைத்ததனால் வஞ்சத்துப்
பூனை ''ஞாம் ஞாம்'' (நாம்)
காக்கின்றோம் எனச் சொல்லக்,
கழுதை அதை ''ஏ'' என்று
கடிந்து கூவும். 54

''கூ'' எனவே வையத்தின்
பேர் உரைத்துக் குயில் கூவும்.
''வாழ் வாழ்'' என்று
நாவினிக்க நாய் வாழ்த்தும்!
நற்சேவல் 'கோ' என்று
வேந்தன் பேரைப்
பாவிசைத்தாற் போலிசைக்க,
வருங்காற்றோ ''ஆம்'' என்று
[1] பழிச்சும்! இங்கு
யாவினுமே தமிழல்லால்
இயற்கை தரும் மொழிவேறொன்
றில்லை யன்றோ.

---

1. பழிச்சும் — வாழ்த்தும்

24. கோயிலார்!!

உயிர்போன்ற உங்கள் தமிழ்
கடவுளுக்கே உவப்பாதல்
இல்லை போலும்!
உயிர்போன்ற உங்கள் தமிழ்
உரைத்தக்கால் கடவுளதை
ஒப்பார் போலும்!
பயிரழிக்கும் விட்டிலெனத்
தமிழ்மொழியைப் படுத்தவந்த
வடம றைதான்
செயிர்தீர வாழ்த்துதற்கும்
தேவையினைச் சொல்லுதற்கும்
உதவும் போலும்! 56

மடிகட்டிக், கோயிலிலே
மேலுடையை இடுப்பினிலே
வரிந்து கட்டிப்
பொடிகட்டி இல்லாது
பூசியிரு கைகட்டிப்
பார்ப்பா னுக்குப்
படிகட்டித் தமிழரெனப்
படிக்கட்டின் கீழ்நின்று
தமிழ்மா னத்தை
வடிகட்டி அவன் வடசொல்
மண்ணாங்கட் டிக்குவப்பீர்
''மந்தரம்'' என்றே. 57

காற்செருப்பைப் பிறனொருவன்
கழிவிடத்தில் தள்ளிடினும்
பொறாத உள்ளம்,
மேற்படுத்தும் எவற்றினுக்கும்
மேற்பட்ட தன்மொழியைத்
தமிழைத் தீயோர்.

போற்றுவதற் குரியதொரு
பொதுவினின்று நீக்கிவைத்தால்
பொறுப்ப துண்டோ?
வேற்றுவரின் வடமொழியை
வேரறுப்பீர் கோயிலிலே
மேவி டாமே. 58

[1]சொற்கோவின் நற்போற்றித்
திரு அகவல் செந்தமிழில்
இருக்கும் போது,
கற்கோயில் உட்புறத்தில்
கால்வைத்த தெவ்வாறு
சகத்ர நாமம்?
தெற்கோதும் தேவாரம்,
திருவாய்நன் மொழியான
தேனி ருக்கச்
செக்காடும் இரைச்சலென
வேதபா ராயணமேன்
திருக்கோ யில்பால்? 59

திருப்படியில் நின்றபடி
செந்தமிழில் பெரும்படியார்
அருளிச் செய்த
உருப்படியை அப்படியே
ஊரறியும் படியுரைத்தால்
படியும் நெஞ்சில்!
தெருப்படியிற் கழுதையெனச்
செல்லுபடி யாகாத
வடசொற் கூச்சல்,
நெருப்படியை எப்படியோ
பொறுத்திடினும் நேர்ந்தபடி
பொருள் கண்டீரோ! 60

1. சொற்கோ — மாணிக்கவாசகர்.

25. அறத்தலைவர்

அறத்தலைவீர் செயத்தக்க
அறமிந்நாள் தமிழ்காத்தல்
அன்றோ? தங்கள்
நிறத்தியலை நிலைநிறுத்தித்
தமிழ் அழிக்க நினைப்பாரின்
செயலை நீவிர்
மறத்தலினும் கேடுண்டோ?
மடத்திலுறு பெரும்பொருளைச்
செந்தமிழ், சீர்
பெறச்செலவு செய்தலினும்
பெறத்தக்க பெரும்பேறு
பிறிது முண்டோ! 61

கல்லாரின் நெஞ்சத்தே
கடவுள் நிலான் என்னுமொழி
கண்டு ளீரே!
நில்லாத கடவுளை நீர்
நிலைத்திருக்கும் படி செய்யத்
தமிழர் நாட்டில்
எல்லாரும் தமிழ் கற்க
என்செய்தீர்? செயநினைத்தால்
இயலா தேயோ?
தொல்லையெலாம் போமாறு
தூய்மையெலாம் ஆமாறு
தொண்டு செய்வீர்! 62
செந்தமிழிற் புதுப்புது நூல்
விளைப்பதற்குச் செல்வத்தைச்
செலவு செய்தால்,
நந்தமிழ்நா டுயராதோ!
நலிவெல்லாம் தீரோவோ!
பொருளை அள்ளித்

தந்தாரே முன்னாளில்
தமிழ்நாட்டார் உம்மிடத்தில்,
தலைமை யேற்று,
வந்தீரே அரசியல்சீர்
வாய்ந்தாரை வசப்படுத்தி
வாழ்வ தற்கோ? 63

அறநிலையக் காப்புக்கே
அரசினர்கள் அயலாரை
அமைப்பர்! அன்னோர்
பிறமொழிக்குத் துணை நின்றும்
தமிழ்மொழியின் பீடழிக்கும்
செயல் புரிந்தும்,
சிறுமையுறு வடமொழிக்குக்
கழகங்கள் இங்கமைத்தும்
தீமை செய்வார்!
உறுதியுடன் தமிழரெல்லாம்
ஒன்றுபட்டால் எவ்வெதிர்ப்பும்
ஒழிந்து போகும்! 64

நாட்டிலுறும் அறநிலையம்
ஒவ்வொன்றும் நற்றமிழ்க்கல்
லூரி ஒன்றும்.
வீட்டிலுறு கழகங்கள்
நாலைந்தும் மேன்மையுறும்
புலவர் கூடித்
தீட்டுநூல் வெளியீடு
செய்நிலையம் ஒன்றுமாய்த்
தருமேல் நம்மை
வாட்டிவரும் வறுமைநிலை
மாய்க்கவரும் தாழ்மைநிலை
மாய்ந்து போமே. 65

26. விழா நடத்துவோர்

தேர்வரும், பின் பார்ப்பனர்கள்
வரிசையுறச் செங்கைகள்
கோர்த்த வண்ணம்,
நீர்வருங்கால் கத்துகின்ற
நெடுந்தவளைக் கூட்டமெனக்
கூச்ச லிட்டு,
நேர்வருவார் அன்னவர்கள்
நிகழ்த்துவதன் பொருளென்ன?
இனிமை உண்டா?
ஊர் வருந்தும் படி இதை ஏன்,
விழாத்தலைவர் உடன் சேர்த்தார்?
ஒழிக்க வேண்டும்! 66

பல்லிசைகள் நேர்முழங்கப்
பகல் போலும் விளக்கெடுப்பக்
குதிரை, யானை
நல்ல சிறப் பளித்துவர
நடுவி லொரு தேவடியாள்
ஆட, மக்கள்
எல்லோரும் கயிறிழுக்க
இயங்குமொரு தேர்மீதில்
ஆரி யத்தைச்
சொல்லிடுமோர் சொறிபிடித்த
பார்ப்பானைக் குந்தவைத்தல்
தூய்மை தானோ! 67

விவாக சுப முகூர்த்தமென
வெளிப்படுத்தும் மண அழைப்பில்
மேன்மை என்ன?
அவாள் இவாள் என்றுரைக்கும்
பார்ப்பனரின் அடிதொடர்தல்
மடமை யன்றோ?

உவகைபெறத் தமிழர்மணம்
உயிர்பெறுங்கால் உயிரற்ற
வடசொற் கூச்சல்
கவலையினை ஆக்காதோ!
மணவிழவு காண்பவரே
கழறு வீரே! 68

மானந்தான் மறைந்ததுவோ?
விழாத்தலைவீர், மணமெல்லாம்
வடசொல் லாலே
ஆனவையா சொல்லிடுவீர்!
அந்நாளில் தமிழர்மணம்
தமிழ்ச்சொல் லாலே
ஆனதென அறியீரோ?
பார்ப்பனன்போய் அடிவைத்த
வீட்டிலெல்லாம்
ஊனந்தான் அல்லாமல்
உயர்வென்ன கண்டுவிட்டார்
இந்நாள் மட்டும்? 69

மணமக்கள் தமைத் தமிழர்
வாழ்க என வாழ்த்து மொரு
வண் தமிழ்க்கே
இணையாகப் பார்ப்பான்சொல்
வடமொழியா, தமிழர் செவிக்
கின்பம் ஊட்டும்!
பணமிக்க தலைவர்களே,
பழியேற்க வேண்டாம் நீர்!
திருமணத்தில்
மணமக்கள், இல்லறத்தை
மாத்தமிழால் தொடங்கிடுக;
மல்கும் இன்பம்! 70

★ ★ ★

27. கணக்காயர்

கழகத்தின் கணக்காயர்,
தனி முறையிற் கல்வி தரும்
கணக்கா யர்கள்,
எழுதவல்ல பேசவல்ல
கல்லூரிக் கணக்காயர்,
எவரும், நாட்டின்
முழுநலத்தில் பொறுப்புடனும்
முன்னேற்றக் கருத்துடனும்
உழைப்பா ராயின்
அழுதிருக்கும் தமிழன்னை
சிரித்தெழுவாள்; அவள்மக்கள்
அடிமை தீர்வார் 71

நற்றமிழில், தமிழகத்தில்
நல்லெண்ணம் இல்லாத
நரிக்கூட் டத்தைக்
கற்றுவைக்க அமைப்பதினும்
கடிநாயை அமைத்திடலாம்!
அருமை யாகப்
பெற்றெடுத்த மக்கள் தமைப்
பெரும்பகைவர் பார்ப்பனர்பால்
அனுப்போம் என்று
கொற்றவர்க்குக் கூறிடவும்
அவர் ஒப்புக்கொண்டிடவும்
செய்தல் வேண்டும். 72

இகழ்ச்சியுறும் பார்ப்பனனாம்
கணக்காயன், நந்தமிழர்
இனத்துச் சேயை
இகழ்கின்றான்! நம்மவர் முன்
னேறுவரோ! தமிழ்மொழியை
வடசொல்லுக்கு,

மிகத்தாழ்ந்த தென்கின்றான்!
வடசொற்கு மகிழ்கின்றான்!
கொடியவன், தன்
வகுப்பானை வியக்கின்றான்!
விட்டுவைத்தல் மாக்கொடிதே!
எழுச்சி வேண்டும்! 73

வடசொல் இது தமிழ்ச்சொல் இது
எனப்பிரித்துக் காட்டிடவும்
மாட்டான்! நம்சேய்
கெடஎது செய்திட வேண்டும்,
அதைச் செய்வான் கீழ்க்கண்ணான்!
கொடிய பார்ப்பான்!
நொடிதோறும் வளர்ந்திடும் இந்
நோய்தன்னை நீக்காது
தமிழர் வாளா
விடுவதுதான் மிகக் கொடியது!
கிளர்ந் தெழுதல் வேண்டுமின்றே
மேன்மை நாட்டார்! 74

தமிழ்ப்புது நூல் ஆதரிப்பீர்!
தமிழ்ப்பாட்டை ஆதரிப்பீர்,
தமிழர்க் கென்றே
அமைத்துள்ள கருத்தினையே
ஆதரிப்பீர்! ''தமிழ்தான் எம்
ஆவி'' என்று
நமைப் பகைப்பார் நடுங்கும் வகை
நன்றுரைப்பீர் வென்றி முர
செங்கும் நீவிர்
உமக்குரியார் பிறர்க்கடிமை
இல்லையென உணர்த்திடுவீர்
மாணவர்க்கே! 75

28. மாணவர்

கற்கின்ற இருபாலீர்!
தமிழ்நாட்டின் கண்ணொப்பீர்!
கனியி ருக்க!
நிற்கின்ற நெடுமரத்தில்
காய்கவர நினையாதீர்!
மூது ணர்வால்
முற்கண்ட எவற்றினுக்கும்
முதலான நந்தமிழை
இகழ்த லின்றிக்
கற்கண்டாய் நினைத்தின்பம்
கைக்கொண்டு வாழ்ந்திடுவீர்
நன்றே என்றும். 76

ஆங்கிலத்தைக் கற்கையிலும்
அயல்மொழியைக் கற்கையிலும்
எந்த நாளும்
தீங்கனியைச் செந்தமிழைத்
தென்னாட்டின் பொன்னேட்டை
உயிராய்க் கொள்வீர்
ஏங்கவைக்கும் வடமொழியை,
இந்தியினை எதிர்த்திடுவீர்
அஞ்ச வேண்டாம்.
தீங்குடைய பார்ப்பனரின்
ஆயுதங்கள் ''இந்தி'' ''வட
சொல்'' இரண்டும். 77

பார்ப்பான் பால் படியாதீர்;
சொற்குக்கீழ்ப் படியாதீர்
உம்மை ஏய்க்கப்
பார்ப்பான்; தீதுறப் பார்ப்பான்
கெடுத்துவிடப் பார்ப்பான் எப்
போதும் பார்ப்பான்.

ஆர்ப்பான் நம் நன்மையிலே
ஆர்வமிக உள்ளவன் போல்!
நம்ப வேண்டாம்.
பார்ப்பானின் கையை எதிர்
பார்ப்பானை யேபார்ப்பான்
தின்னப் பார்ப்பான். 78

தமிழின்பேர் சொல்லி மிகு
தமிழரிடைத் தமிழ் நாட்டில்
வாழ்ந்திட் டாலும்,
தமிழழித்துத் தமிழர் தமை
தலை தூக்கா தழித்துவிட
நினைப்பான் பார்ப்பான்.
அமுதாகப் பேசிடுவான்.
அத்தனையும் நஞ்சென்க
நம்ப வேண்டாம்.
தமிழர்கடன் பார்ப்பானைத்
தரைமட்டம் ஆக்குவதே
என்று ணர்வீர்! 79

தமிழரின்சீர் தனைக்குறைத்துத்
தனியொருசொல் சொன்னாலும்
பார்ப்பான் தன்னை!
உமிழ்ந்திடுக! மானத்தை
ஒரு சிறிதும் இழக்காதீர்
தமிழைக் காக்க
இமையளவும் சோம்பின்றி
எவனுக்கும் அஞ்சாது
தொண்டு செய்வீர்!
சுமை உங்கள் தலைமீதில்
துயர்போக்கல் உங்கள் கடன்!
தூய்தின் வாழ்க! 80

★★★

29. பாடகர்

நாயும் வயிற்றைவளர்க்கும்;
வாய்ச்சோற்றைப் பெரிதென்று
நாடலாமோ?
போய்உங்கள் செந்தமிழின்
பெருமையினைப் புதைப்பீரோ?
பாட கர்காள்!
தோயுந்தேன் நிகர் தமிழாற்
பாடாமே தெலுங்கிசையைச்
சொல்லிப் பிச்சை
ஈயுங்கள் என்பீரோ?
மனிதரைப்போல் இருக்கின்றீர்
என்ன வாழ்வு! 81

செந்தமிழில் இசைப்பாடல்
இல்லையெனச் செப்புகின்றீர்
மான மின்றிப்
பைந்தமிழில் இசையின்றேல்
பாழ்ங்கிணற்றில் வீழ்ந்துயிரை
மாய்த்த லன்றி
எந்தமிழில் இசையில்லை,
எந்தாய்க்கே உடையில்லை
என்ப துண்டா?
உந்தமிழை அறிவீரோ??
தமிழறிவும் உள்ளதுவோ
உங்கட் கெல்லாம்? 82
வெளியினிலே சொல்வதெனில்
உம்நிலைமை வெட்கக்கே-
டன்றோ? நீவிர்
கிளிபோலச் சொல்வதன்றித்
தமிழ் நூற்கள் ஆராய்ந்து
கிழித்தீட் டீரோ.

புளிஎன்றால் புலியென்றே
    உச்சரிக்கும் புலியீரே!
        புளுக வேண்டாம்.
துளியறிவும் தமிழ்மொழியில்
    உள்ளதுவோ பாடகர்க்குச்
        சொல்வீர் மெய்யாய்! 83

தமிழ்மகளாய்ப் பிறந்தவளும்
    தமிழ்ப்பகைவன் தனைப்புணர்ந்து
        தமிழ்பா டாமல்
சுமக்கரிய தூற்றுதலைச்
    சுமப்பதுவும் நன்றேயோ?
        பார்ப்ப னத்தி,
நமக்குரிய தமிழ்காக்க
    ஒப்பாமை நன்றறியும்
        இந்த நாடு!
தமிழ்நாட்டுப் பாடகரே.
    தமிழ்பாடித் தமிழ்மானம்
        காப்பீர் நன்றே. 84

தமிழ்மொழியில் தமிழ்ப்பாடல்
    மிகவுண்டு. தமிழ்க்கவிஞர்
        பல்லோர் உள்ளார்.
உமைத்தாழ்வு படுத்தாதீர்.
    பார்ப்பான் சொல் கேட்டபடி
        உயிர்வா ழாதீர்!
உமை விலக்கிப் பணக்காரன்
    உடன்சேர்ந்து நலம்கொள்ளும்
        உளவன் பார்ப்பான்!
சிமிழ்க்காமல் விழித்திடுங்கள்
    பார்ப்பானை நம்பாதீர்
        திறமை கொள்வீர்! 85

30. கூத்தர்

வாய்ப்பாட்டுப் பாடிடுவோர்
பெரும்பாலோர் வண்டமிழ்க்குத்
தீமை செய்தார்!
போய்ப்பாரீர் படக்காட்சி!
போய்ப்பாரீர் நாடகங்கள்!
பொன்போல் மிக்க
வாய்ப்பாகத் தமிழ் ஒன்றே
பேசுகின்றார் பாடுகின்றார்
வாழ்க அன்னார்!
தாய்ப்பாலில் நஞ்செனவே
தமிழில் வடமொழி சேர்த்தார்!
தவிர்தல் வேண்டும்!

தமிழ்ப்புலவர் தனித்தமிழில்
நாடகங்கள் படக்கதைகள்
எழுத வேண்டும்.
தமிழ்ப்பகைவர் பார்ப்பனர்கள்
நாடகத்தில் படக்கதையைத்
தமிழர் எல்லாம்
இமைப்போதும் பார்த்திடுதல்
இனியேனும் நீக்கிடுதல்
வேண்டும். யாவும்
அமைப்பானும் செந்தமிழன்
அதைக்காண்பா னுந்தமிழன்
ஆதல் வேண்டும்.

ஆடுகின்ற மெல்லியலாள்
அங்கையினைக் காட்டுவது
பொருள் குறித்தே!
நாடிடும் அப்பொருள் குறிக்கும்
சொல் தமிழாய இருப்பதுதான்
நன்றா? அன்றித்

தேடிடினும் பொருள் தோன்றாத்
    தெலுங்குவட சொல்லாதல்
        நன்றா? பின்னால்
பாடுகின்றார் நட்டுவனார்
    பைந்தமிழா? பிறமொழியா?
    எதுநன் றாகும்? 88

கூத்தர் பலர் தமக்குள்ள
    தமிழ்ப்பேரை நீக்கிவீட்டுக்
        கொள்கை விட்டுச்
சாத்திக் கொள் கின்றார்கள்
    வடமொழிப்பேர்! இந்திப்பேர்!
    அவற்றி லெல்லாம்
வாய்த்திருக்கும் தாழ்வறியார்.
    புதி தென்றால் நஞ்சினையும்
        மகிழ்ந்துண் பாரோ?
தாய்த்திருநா டுயர்வெய்தும்
    நாள் எந்நாள்? தமிழுயரும்
        நாள்எந் நாளோ? 89

என்னருமைத் தமிழ்நாட்டை
    எழிற்றமிழால் நுகரேனோ!
        செவியில் யாண்டும்
கன்னல்நிகர் தமிழிசையே
    கேளேனோ, கண்ணெதிரில்
        காண்ப வெல்லாம்!
தன்னேரில் லாத தமிழ்த்
    தனிமொழியாய்க் காணேனோ!
        இவ்வை யத்தில்
முன்னேறும் மொழிகளிலே
    தமிழ்மொழியும் ஒன்றெனவே
        மொழியே னோநான்! 90

★★★

31. பாட்டியற்றுவோர்

தமிழிசைப்பாட் டியற்றுபவர்
தமிழர்களாய் இருந்தால்தான்
தமிழ்த்தென் பாங்கில்
அமைவுபெறும்! பார்ப்பனனும்
தமிழறிவுக் கயலானும்
அமைக்கும் பாடல்,
அமுதொத்த தமிழின்மேல்
எட்டியையும் வேம்பினையும்
அறைத்துப் பூசித்
தமிழர்க்கே தமிழ் என்றால்
தனிக்கசப் பென் றாக்கிவிடும்;
தானும் சாகும்! 91

மனமோசனின் நாமம்
வாழ்த்துவாய் எனும் வேத
நாயகன் தன்
இனிதான பாடலைப்போல்
திருடுவதற் கில்லை யெனில்
இங்கோர் பார்ப்பான்,
தனதாய் ஒன்றுரைப்பான் அத்
தமிழ்ப்பாட்டில் தமிழுண்டா!
எள்ளின் மூக்கத்
தனையிருப்பின் இரவுதனை
''ரா'' என்றே சாற்றியிருப்
பான்அப் பாட்டில். 92

செந்தமிழில் அன்புடையார்
சிலபார்ப்பார் இருந்தாலும்
அவரை, மாற்றச்
செந்தழற்பார்ப் பார்கெடுக்கப்
பார்ப்பார். இத்தமிழ்வாழப்
பாரார் அன்றோ!

அந்தமிழால் உடல்வளர்ப்பார்
ஆரியந்தான் தமதென்பார்,
ஆரியத்தில்
இந்தவரி என்ன எனில்
யாம்அறியோம் எம்பாட்டன்
அறிந்தான் என்பார்! 93

மறை அறியார் எனினும் அவர்
மறையவராம் என்றுரைப்பார்!
இலக்கணத்தின்
துறையறியார் எனினும் அவர்
தூய தமிழ் எழுத்தாளர்
என்று சொல்வார்!
குறையுடையார் எனினும் அவர்
குதித்திடுவார் யாம் மேலோர்
கூட்டம் என்றே!
அறையுமிவை பெருந்தமிழர்
ஆழ்ந்தநெடுந் தூக்கத்தின்
பயனே அன்றோ. 94

இயற்கை எழில் என்னென்ன?
இனியதமிழ் நாட்டின்சீர்
என்ன? மற்றும்
செயற்கரிய நந்தமிழர்
என்னென்ன செய்தார்கள்?
செந்தமிழ்க்காம்
முயற்சி எவை, நாட்டிற்கு
முடிப்ப தென்ன? இவையனைத்தும்
தனித்த மைந்த
வியத்தகுசெந் தமிழாலே
வெல்லத்துத் தென்பாங்கில்
பாடல் வேண்டும். 95

32. சொற்பொழிவாளர்!

மற்போர்க்கே அஞ்சிடுவோம்;
ஆயினும்யாம் வண்மைமிகு
தமிழர் நாட்டில்
சொற்போருக் கஞ்சுகிலோம்,
என்றாராம் ஒரு முதியோர்.
அவருக்குச் சொல்வேன்
கற்போரின் பகுத்தறிவைக்
கவிழ்க்கின்ற ஒழுக்கமிலாக்
கதையைத் தாங்கி,
நிற்பாரும் நிற்பாரோ?
நின்றாலும் வீழாரோ
நெடுங்கா லின்றி? 96

சமயமெனும் சூளையிலே
தமிழ்நட்டால் முளையாதென்
றறிந்தி ருந்தும்
சமயநூல் அல்லாது
வழியறியாத் தமிழ்ப்புலவர்
சமயம் பேசித்
தமிழ் அழிப்பார் எனினும், அவர்
தமிழ் வளர்ப்போம் என்றுரைத்துத்
தமை வியப்பார்.
தமிழ் வளர்ச்சி தடைப்பட்டால்
தம்வளர்ச்சி உண்டென்றும்
நினைப்பார் சில்லோர்! 97

பணமனுப்பி வாரீர் எனில்
பயணமுறும் தமிழ்ப்புலவர்
ஊரில் வந்து,
மொண மொணனெக் கடவுளரின்
முச்செயலின் பொய்ப்பேச்சில்
முழுக வைப்பார்.

கணகணெனத் தமிழ்க்கல்வி
கட்டாயம் செய்யத்தக்க
கருத்தும் சொல்லார்.
தணியாத சமயமொடு
சாதியெனும் தீயில் நெய்யைச்
சாய்த்துச் செல்வார். 98

மொழியழிப்பான் தனைப்பற்றி
ஒருமொழியும் மொழிவதில்லை
மொழிந்தால் பார்ப்பான்
விழிநோகும் என நடுங்கி,
வெண்ணீற்றுப் பதிகத்தை
விரித்துச் சொல்லிப்
பழியாகத் தன்தாயைப்
புணர்ந்தானைச் சிவன் உவந்த
பாங்கும் கூறி,
ஒழிவார்கள்: **தமிழ்மொழியை**
ஒழிப்பாரை ஒழிப்பதன் முன்
ஒழியா தின்னல்! 99

உலகுக்குத் தமிழ்மொழியின்
உயர்வுதனைக் காட்டுவது
சொற் பெருக்காம்!
கலகத்தைச் சமயத்தைக்
கழறுவதைக் காதாலும்
கேட்க வேண்டாம்!
சிலகற்றார் பலகற்க
விரும்பும்வகை செயல் வேண்டும்!
கல்லார் ஓடித்
தலையுடைத்துக் கொள்ள வேண்டும்!
தன்னலம் இல்லார் சொல்லால்
எல்லாம் எய்தும்! 100

★★★

33. ஏடெழுதுவார்! (1)

பார்ப்பனர்கள் ஏடெழுதும்
பாழ்நிலைமை போகுமட்டும்
பைந்த மிழ்க்கோ,
சீர்ப் பெரிய நாட்டினுக்கோ,
சிறிதேனும் நன்மையில்லை.
திருட ரின்பால்
ஊர்ப்பணத்தை ஒப்படைத்தல்
சரியாமோ? செய்தித்தாள்
உடையா ரன்றோ
ஊர்ப்பெருமை காப்பவர்கள்
அஃதில்லார் ஏதிருந்தும்
ஒன்று மில்லார்! 101

ஆங்கிலத்தில் புலவரெனில்
அரசினரின் அலுவலிலே
அமர்ந்தி ருப்பார்!
பாங்குறு செந்தமிழ்ப்புலமை
படைத்தாரேல் பள்ளியிலே
அமர்ந்தி ருப்பார்!
தீங்குற்ற இசைப்புலமை
சிறிதிருந்தால் படத்தொழிலில்
சேர்ந்தி ருப்பார்!
ஈங்கிவற்றில் ஏதுமிலார்
தமிழினிலே ஏடெழுதிப்
பிழைக்க வந்தார்! 102

ஓவியத்தின் மதிப்புரையும்
உயர்கவியின் மதிப்புரையும்,
இசையின் வல்லார்
நாவிலுறு பாடல்களின்
நயம்பற்றி மதிப்புரையும்,
உரைந டைக்கு

மேவுகின்ற மதிப்புரையும்,
கூத்தர்களின் மதிப்புரையும்
விள்வார்; நாங்கள்
யாவும் அறிந்தோம் என்பார்;
பெரும்பாலோர் பிழையின்றி
எழுதல் இல்லார். 103

ஊர்திருடும் பார்ப்பானும்
உயர்வுடையான் எனக் குறிப்பார்;
திரவிடர் கொள்
சீர்குறித்துச் சீறிடுவார்;
சிறுமையுற வரைந்திடுவார்;
செய்யுந் தொண்டு
பார்திருத்த என் றிடுவார்;
பழமைக்கு மெருகிடுவார்;
நாட்டுக் கான
சீர்திருத்தம் என்றாலோ?
சிறுநரிபோல் சூழ்ச்சியினைச்
செய்வார் நாளும்! 104

நடுநிலைமை இருப்பதில்லை.
நல்லொழுக்கம் சிறிதுமிலை.
தமிழை மாய்க்கும்
கெடு நினைப்பே மிகவுடையார்.
கீழ்மையிலே உடல்வளர்ப்பார்
பொருள் படைத்தோன்
அடிநத்த நாணுகிலார்,
அறமொன்றும் கூறுகிலார்.
ஏழை யோரின்
மடிபறிக்கும் திறமுடையார்,
மறந்தேனும் திரவிடரை
மதித்தல் இல்லார்! 105

34. ஏடெழுதுவார்! (2)

இலக்கணமும் இலக்கியமும்
தெரியா தான் ஏடெழுதல்
கேடு நல்கும்.
தலைக்கணையில் நெருப்பிட்டுத்
தலைவைத்துத் துயில்வது போல்
பகைவனைப் போய்
நிலைப்புற்ற தமிழ் ஏட்டில்
ஆசிரிய னாக்குவது
நீங்க வேண்டும்.
கலைப்பண்பும் உயர்நினைப்பும்
உடையவரே ஏடெழுதும்
கணக்கா யர்கள்! 106

தன்னினத்தான் வேறினத்தான்
தன்பகைவன் தன்நண்பன்
எவனா னாலும்,
அன்னவனின் அருஞ்செயலைப்
பாராட்டு வோன் செய்தி
அறிவிப் போனாம்!
சின்னபிழை ஏடெழுதும்
கணக்காயன் செய்திடினும்,
திருநாட் டார்பால்
மன்னிவிடும்; ஆதலினால்
ஏடெழுதும் வாழ்க்கையிலே
விழிப்பு வேண்டும்! 107

ஏற்றமுறச் செய்வதுவும்
மாற்றமுற வைப்பதுவும்
ஏடே யாகும்!
தோற்று புது நிலையுணர்ந்து
தோன்றாத வழி கூறித்
துணை புரிந்து

சேற்றிலுயர் தாமரைபோல்
திருநாட்டின் உளங்கவர்ந்து
தீந்த மிழ்த் தொண்
டாற்றுந்தாள் அங்கங்கே
அழகழகாய் அறிஞர்களால்
அமைத்தல் வேண்டும். 108

தொண்டர்படை ஒன்றமைத்துத்
தமிழ் எதிர்ப்போர் தொடர்ந்தெழுதும்
ஏட்டை யெல்லாம்,
கண்டறிந்த படி அவற்றை
மக்களெலாம் மறுக்கும் வணம்
கழற வேண்டும்.
வண்டுதொடர் மலர்போலே
மக்கள் தொடர் ஏடுபல
தோன்றும் வண்ணம்.
மண்டுதொகை திரட்டி, அதை
ஏடெழுத வல்லார்பால்
நல்க வேண்டும். 109

ஆங்கிலத்துச் செய்தித்தாள்
அந்தமிழின் சீர்காக்க
எழுதல் வேண்டும்.
தீங்கற்ற திரவிடநன்
மொழிகளிலே பலதாள்கள்
எழுதல் வேண்டும்.
ஓங்கிடநாம் உயர்முறையில்
நாடோறும் கிழமை தொறும்,
திங்கள் தோறும்
மாங்காட்டுக் குயிலினம் போல்
பறந்திடவேண்டும் தமிழ்த்தாள்
வண்ணம் பாடி! 110

★★★

35. பெருஞ்செல்வர்!

கோயில்பல கட்டுகின்றீர்!
குளங்கள்பல வெட்டுகின்றீர்!
கோடை நாளில்
வாயிலுற நீர்ப்பந்தல்
மாடுதுஞ்ச நெடுந்தறிகள்
வாய்ப்பச் செய்தீர்!
தாயிலும் பன் மடங்கான
அன்போடு மக்கள் நலம்
தாவு கின்றீர்!
ஆயினும்நம் தமிழ்நாட்டில்
செயத்தக்க தின்னதென
அறிகி லீரே! 111

தமிழுயர்ந்தால் தமிழ்நாடு
தானுயரும் அறிவுயரும்
அறமும் ஓங்கும்.
இமயமலை போலுயர்ந்த
ஒருநாடும் தன்மொழியில்
தாழ்ந்தால், வீழும்.
தமிழுக்குப் பொருள்கொடுங்கள்.
தமிழறிஞர் கழகங்கள்
நிறுவி டுங்கள்.
தமிழ்ப்பள்ளி கல்லூரி
தமிழ்ஏடு பலபலவும்
நிலைப்பச் செய்வீர்! 112

நேர்மையின்றிப் பிறர்பொருளில்
தம்பெயரால் கல்லூரி
நிறுவிப் பெண்ணைச்
சீர்கெடுத்தும், மறைவழியாய்ச்
செல்வத்தை மிகவளைத்தும்,
குடி கெடுத்தும்,

பார் அறியத் தாம் அடைந்த
பழியனைத்தும் மறைவதற்குப்
பார்ப்பான் காலில்
வேர்அறுந்த நெடுமரம்போல்
வீழ்ந்தும், அவன் விட்டதுவே
வழியாம் என்றும், 113

அறத்துக்கு நிறுவியதை
வருவாய்க்கென் றாக்குவதில்
அறிவு பெற்ற,
மறப்பார்ப்பான் செந்தமிழ்
மாணவரைக் கெடுத்தாலும்
எதற்குமே வாய்
திறக்காமல் தாமிருந்தும்
செந்தமிழ்க்குப் பாடுபடல்
போல் நடித்தும்,
சிறப்பார்போல் இல்லாது
செந்தமிழ்க்கு மெய்யுளத்தால்
செல்வம் ஈக. 114

சிங்கங்கள் வாழ் காட்டில்
சிறுநரிநாய் குரங் கெண்கு
சிறுத்தை யாவும்,
தங்கி நெடுங் கூச்சலிடும்
தன்மைபோல், தமிழ்நாட்டில்
தமிழே யன்றி,
அங்கங்கே அவரவர்கள்
நம் மொழிக்கும், பிறமொழிக்கும்
ஆக்கம் தேடி,
மங்காத செந்தமிழை
மங்கும் வகை செய்வதற்கு
வழக்கும் சொல்வார். 115

36. மற்றும் பலர்

அச்சகத்துத் தமிழர்க்கோ
அருந்தமிழில் அன்பிருந்தால்
அச்சி யற்றும்
எச்சிறிய அறிக்கையிலும்,
நூற்களிலும் எதிர்மொழியை
உடையவர் நீக்
கச்சொல்ல லாமன்றோ?
எண்எல்லாம் தமிழினிலே
உண்டோ என்றால்,
மெச்சுகின்ற ஆங்கில எண்
அல்லாது வேறில்லை
என்கின் றாரே! 116

கலைச் சொல்லாக் கத்தாரே!
கல்வியினால் நீர் பெற்ற
அறிவை யெல்லாம்,
தலைச் சரக்காம் தமிழ்ச் சரக்கைத்
தலைகவிழ வைப்பதற்கோ
விற்கின் றீர்கள்?
மலைச் சறுக்கில் இருக்கின்றீர்!
மாத்தமிழர் கண்திறந்து
வாழ்வுக் கெல்லாம்
நிலைச் சரக்கைக் கண்டுகொண்டார்!
நெடுநாளின் விளையாட்டை
நிறுத்த வேண்டும். 117

அரசினரும் பெரியநிலை
அடைந்தவரும் அறிந்திடுக.
மக்கள் நெஞ்சில்
முரசிருந்து முழங்கிற்றுத்
தமிழ்வாழ்க தமிழ்வெல்க!
என்றே! முன்னாள்

அரசிருந்த தமிழன்னை
ஆட்சியிலே சூழ்ச்சிசெய்யும்
ஆட்கள் யாரும்
எரிசருகு! தமிழரிடை
எழுச்சியுறும் தமிழார்வம்
கொழுத்த தீ! தீ!! 118

கடவுள்வெறி சமயவெறி
கன்னல்நிகர் தமிழுக்கு
நோய்! நோய்! நோயே!
இடைவந்த சாதி எனும்
இடர்ஒழிந்தால் ஆள்பவள்நம்
தாய்! தாய்! தாயே!
கடல் போலும் எழுக! கடல்
முழக்கம்போல் கழறிடுக!
தமிழ் வாழ் கென்று!
கெடல் எங்கே தமிழின் நலம்?
அங்கெல்லாம் தலையிட்டுக்
கிளர்ச்சி செய்க! 119

விழிப்போரே நிலைகாண்பார்!
விதைப் போரே அறுத்திடுவார்!
களை கண்டோறும்
அழிப்போரே அறஞ்செய்வார்!
அறிந்தோரே உயர்ந்திடுவார்!
ஆதல் ஆர்வம்
செழிப்போரே இளைஞர்களே,
தென்னாட்டுச் சிங்கங்காள்!
எழுக நம் தாய்!
மொழிப்போரே வேண்டுவது!
தொடக்கஞ் செய்வீர்! வெல்வீர்!
மொழிப்போர் வெல்க! 120

★★★

இசையமுது

முதற் பகுதி

1947

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

37. தமிழ்

வாழ்வினில் செம்மையைச் செய்பவள் நீயே!
மாண்புகள் நீயே என்தமிழ்த் தாயே!
வீழ்வாரை வீழாது காப்பவள் நீயே!
வீரனின் வீரமும் வெற்றியும் நீயே!

தாழ்ந்திடு நிலையினில் உனைவிடுப் பேனோ?
தமிழன் எந்நாளும் தலைகுனி வேனோ?
சூழ்ந்தின்பம் நல்கிடும் பைந்தமிழ் அன்னாய்!
தோன்றுடல் நீ உயிர் நான்மறப் பேனோ?

செந்தமிழே! உயிரே! நறுந் தேனே!
செயலினை மூச்சினை உனக்களித் தேனே!
நைந்தா யெனில்நைந்து போகுமென் வாழ்வு.
நன்னிலை உனக்கெனில் எனக்குந் தானே!

முந்திய நாளினில் அறிவும் இலாது,
மொய்த்தநன் மனிதராம் புதுப்புனல் மீது,
செந்தாமரைக் காடு பூத்தது போல,
செழித்தஎன் தமிழே, ஒளியே, வாழி!

★★★

38. தமிழ்ப் பள்ளு

ஆடுவமே பள்ளுப் பாடுவமே! — தமிழ்
ஆட்சியின் மாட்சியில் கூடுவமே! ஆடுவமே...

கோடுயர் வேங்கடக் குன்றமுதல் — நல்ல
குமரிமட்டும் தமிழர் கோலங் கண்டே!

நாம் — ஆடுவமே...

மானிடம் என்னுமோர் ஆதிப்பயிர் — தமிழ்
மக்களென் றேகுதித் தாடுவமே!
கானிடை வாழ்ந்திட்ட மனிதர்க்கெலாம் — நல்ல
கதியினைக் காட்டினர் தமிழ ரென்றே!

நாம் — ஆடுவமே...

மூவமென்றே சொல்லல் முத்தமிழாம் — புவி
மூர்க்கம் தவிர்த்ததும் அப் புத்தமுதாம்!
ஞாலமெலாம் தமிழ், தமிழர்களே! — புவி
நாம் எனவே குதித்தா டுவமே!

நாம் — ஆடுவமே...

வானிடை மிதந்திடும் தென்றலிலே, — மணி
மாடங்கள் கூடங்கள் மீதினிலே,
தேனிடை ஊறிய செம்பவழ — இதழ்ச்
சேயிழை யாரொடும் ஆடுவமே!

நாம் — ஆடுவமே...

கவிதைகள், காவியம், உயர்கலைகள் — உளம்
கவர்ந்திடும் சிற்பமும் சிறந்தனவாம்.
குவிகின்ற பொன்பொருள் செந்நெலெலாம் — இங்குக்
குறையில வாம்என் றாடுவமே

நாம் — ஆடுவமே...

39. நெஞ்சுக்கு நீதி

சூதும் வாதும் நிறைந்த பூதலமீது நல்லார்
ஓதும் வழி நடந்தால் யாதும் துயரமில்லை.
ஏதும் சந்தேகம் உளதோ! — நெஞ்சே? இதில்
தீது சிறிதும் உளதோ?

சாதி சமயக்கடை வீதியின் அப்பால் ஒரு
சோதி, அறிவிற் சரி நீதி, விளங்கும் அதைக்
காதினில் தினம் கேட்பாய்! — நெஞ்சே! இந்த
மேதினி தனை மீட்பாய்.

கூழுமில்லாது நாட்கள் ஏழும் பசித்துன்பமே
சூழும்படியே பிறர் தாழும் நிலை தவிர்க்க
வாழும் முறைமை சொல்வார்! — நெஞ்சே! நல்லார்
பாழும் இருளைக் கொல்வார்.

மேழி யுழவன் பாட்டும், கோழியின் ஆர்ப்பும் கேட்டாய்!
ஆழியிற் கதிர் ஏறும் நாழிகை யாயிற்றே
வாழிய மனப்பாவாய்! — அறிஞர் காட்டும்
ஊழியம் செயப் போவாய்!

தேசசேவகன்: *12-6-1923*

40. தமிழர் முரசு

உயர்வென்று கொட்டுக முரசே! — நல்ல
உண்மைத் தமிழர்கள் வாழ்க்கை!
அயர்வில்லை அச்சமிங் கில்லை — புவி
ஆளப் பிறந்தவன் தமிழன்!

உயர்வென்று கொட்டுக முரசே!

அயல் என்று கொட்டுக முரசே! — உற
வான திராவிடர் அல்லார்
துயர் செய்ய எண்ணிடும் பகைவர் — திறம்
தூள் என்று கொட்டுக முரசே!

உயர்வென்று கொட்டுக முரசே!

அறிவுள்ள திராவிட நாட்டில் — சற்றும்
ஆண்மை யில்லாதவர் வந்து,
நமர் பசிகொள்ள நம்சோற்றை — உண்ண
நாக்கைக் குழைப்ப துணர்ந்தோம்!

உயர்வென்று கொட்டுக முரசே!

தமிழ்நாடு தமிழருக் கென்றே — இந்தச்
சகத்தில் முழக்கிடு முரசே!
நமை வென்ற நாட்டினர் இல்லை — இதை
நாற்றிசை முற்றும் முழக்கு!

உயர்வென்று கொட்டுக முரசே!

விடுதலை: *11-7-1940.*

41. எழுச்சி!

தமிழனே இது கேளாய்! — உன்பால்
சாற்ற நினைத்தேன் பல நாளாய்.

கமழும் உன் தமிழினை உயிரென ஓம்பு!
காணும் பிற மொழிக ளோவெறும் வேம்பு!
நமையெல்லாம் வடமொழி தூக்கிடும் தாம்பு!
நம் உரிமைதனைக் கடித்ததப் பாம்பு!

தமிழனே இது கேளாய்...

தனித்தியங்கும் தன்மை தமிழினுக் குண்டு!
தமிழே ஞாலத்தில் தாய்மொழி பண்டு!
கனிச்சாறு போற்பல நூலெலாம் கண்டு
காத்ததும் அளித்ததும் தமிழ்செய்த தொண்டு!

தமிழனே இது கேளாய்...

வஞ்சகர் வந்தவர் தமிழாற் செழித்தார்!
வாழ்வினில் உயர்ந்தபின் தமிழையே பழித்தார்!
நம்செயல் ஒழுக்கங்கள் பற்பல அழித்தார்!
நாமுணர்ந்தோம்; இந்நாள் அவரஞ்சி விழித்தார்!

தமிழனே இது கேளாய்...

★★★

42. எ ந் நா ள் ?

அந்த வாழ்வுதான் எந்நாள் வரும்?
அந்த வாழ்வுதான்...

இந்த மாநிலம் முழுதாண் டிருந்தார்
இணையின்றி வாழ்ந்தார் தமிழ்நாட்டு வேந்தர்!

அந்த வாழ்வுதான் எந்நாள் வரும்?

ஒலி என்பதெல்லாம் செந்தமிழ் முழக்கம்!
ஒளி என்பதெல்லாம் தமிழ்க் கலைகளாம்!
புலி, வில், கயல் கொடி மூன்றினால்
புது வானமெங்கும் எழில் மேவிடும்!

அந்த வாழ்வுதான் எந்நாள் வரும்?

குறைவற்ற செல்வம், வாழ்வில் இன்பவாழ்வு
கொண்ட தமிழனுள்ளம் கண்ட தமிழிசை,
பிற மாந்தர்க்கும் உயி ரானதே!
பெறலான பேறு சிறி தல்லவே!

அந்த வாழ்வுதான் எந்நாள் வரும்?

★★★

43. பாண்டியன்மேற் காதல்

பாண்டியன் என் சொல்லைத்
தாண்டிப் போனாண்டி.

பாண்டியன் என் சொல்லை....

ஈண்டு மயலில் நான் தூண்டிலில் மீனாய்
மாண்டிட விடுத்தே வேண்டிட வேண்டிட,

பாண்டியன் என் சொல்லை...

தமிழிசைப் பேச்சும், செங்கோ லோச்சும்:
தடக்கை வீச்சும், காதலைப் பாய்ச்சும்;
இமைப்பினில் ஓடி அவனைத் தேடி,
என்னகம் நாடி, வாடி, போடி!

பாண்டியன் என் சொல்லை...

பிரிந்திடும் போது நெஞ்சு பொறாது;
வரும்போது பேசா திருக்க ஒண்ணாது;
எரிந்திடும் சினத்தில் எதிர்வரு வானேல்,
என்னுயிர் தாவிடும் அன்னவன் மேல்!

பாண்டியன் என் சொல்லை...

★★★

44. த மி ழ ன்

தாயின் மேல் ஆணை! தந்தை மேல் ஆணை!
தமிழக மேல் ஆணை!
தூய என் தமிழ்மேல் ஆணையிட்டே நான்
தோழரே உரைக்கின்றேன்.

நாயினும் கீழாய்ச் செந்தமிழ்
நலிவதை நான் கண்டும்,
ஓயுதல் இன்றி அவர்நலம் எண்ணி,
உழைத்திட நான் தவறேன்.

தமிழரின் மேன்மையை இகழ்ந்தவ னைஎன்
தாய் தடுத் தாலும் விடேன்!
எமை நத்துவாயென எதிரிகள் கோடி
இட்டழைத் தாலும் தொடேன்.

''தமக்கொரு தீமை'' என்று நற்றமிழர்
எனை அழைத்திடில் தாவி,
இமைப்பினில் ஓடித் தரக்கடவேன் நான்
இனிதாம் என் ஆவி!

மானமொன்றே நல் வாழ்வெனக் கொண்டு
வாழ்ந்த என் மறவேந்தர்
பூனைகள் அல்லர்; அவர்வழி வந்தோர்
புலி நிகர் தமிழ் மாந்தர்.

ஆன என் தமிழ் ஆட்சியை நிறுவ
அல்லல்கள் வரின் ஏற்பேன்!
ஊனுடல் கேட்பினும் செந்தமிழ் நாட்டுக்
குவப்புடன் நான் சேர்ப்பேன்.

★★★

45. இன்பத் தமிழ்

இன்பந் தருந்தமிழில் அன்பு பிறந்ததுண்டு!
துன்பம் இனியுமுண்டோ?
சொல்! சொல்! சொல்! பகையே!

முன்பு துருப்பிடித் திருந்த படைக்கலமாம்
முத்தமிழ் ஒளி அறிந்து
செல்! செல்! செல்! பகையே!

இன்பந் தருந்தமிழில்...

தெள்ளு தமிழில் இசைத்தேனைப் பிழிந்தெடுத்துத்
தின்னும் தமிழ் மறவர்
யாம்! யாம்! யாம்! பகையே!

துள்ளும் பகை முடித்துக்-கூத்திடுவோம்! தமிழர்
கொள்கை நிறைவடைந்து
போம்! போம்! போம்! பகையே!

இன்பந் தருந்தமிழில்...

★★★

46. உலகின் நோக்கம்

உவகை உவகை உலகத்தாயின் கூத்து! — வந்து
குவியுதடா நெஞ்சில்!

உவகை உவகை...

எவையும் தன்னுள் ஆக்கியபெருவெளி!
எங்கும் அடடே தாயின் பேரொளி!

உவகை உவகை ...

அவிழும் கூந்தல் வானக் கருமுகிலாய் — இடையினின்
றலையும் பூந்துகில் பெருவெளி எங்கும் போய்த்
தவழப் புதுநகை மின்னித் துலங்கும்
தாய் நின்றாடிய அடிமுடி முழங்கும்!

உவகை உவகை ...

தொடுநீள் வானப்பெருவில் ஒருகையில் — பெரும்புறம்
வாளாகிடவரு கதிர்வேல் ஒருகையில்
அடுநீள் விழியிற் கனலைப் பெருக்கி,
ஆடும் திறல்கண் டோடும் பகைதான்

உவகை உவகை ...

அகலொளி விளக்கு நிலவினில் அவள் ஆடும் — ஆடிநின்
றந்தமிழின்பத் தென்பாங்கிற் பாடும்;
துகளறு விண்மீன் துளிகள் பறக்கத்
துடிஇடை நெளியும்; துணைவிழி உலவும்.

உவகை உவகை ...

அறிவே உயிராய்! அதுவே அவளாகி — மற்றுள
அறமென்ப வெலாம் அழியும் எனவோதிக்
குறியும் செயலும் ஒன்றாய் இயலக்
கூத்தாடுந் தாய் பார்த்திடு தோறும்.

உவகை உவகை ...

மடமைப் பகைமையும் சாகப் பின்வருமோர் — கொடிதாம்
வறுமைத் தீயும் அலறிப் புறமேக
அடிமைத் தனமே துகள் துகளாக,
ஆடுந் தாயவள் நாளும் வாழிய!

உவகை உவகை! ...

★★★

47. தமிழ் நாடு

சேரன் செங்குட்டுவன் பிறந்த
வீரம் செறிந்த நாடிதன்றோ?

சேரன் செங்குட்டுவன் ...

பாரோர் புகழ் தமிழ்ச் சேயே!
பகை யஞ்சிடும் தீயே!
நேரில் உன்றன் நிலையை நீயே!
நினைத்துப் பார்ப் பாயே!

சேரன் செங்குட்டுவன் ...

பண்டிருந்த தமிழர் மேன்மை
பழுதாக முழு துமே
கண்டிருந்தும் குகையிற் புலிபோல்
கண்ணுறக்கம் ஏனோ?

சேரன் செங்குட்டுவன் ...

★★★

48. தமிழ்

வெண்ணிலாவும் வானும் போலே!
வீரனும் கூர்வாளும் போலே!

வெண்ணிலாவும் வானும் போலே ...

வண்ணப் பூவம் மணமும் போலே!
மகர யாழும் இசையும் போலே!
கண்ணும் ஒளியம் போலே! எனது
கன்னல் தமிழும் நானும் அல்லவோ!

வெண்ணிலாவும் வானும் போலே!...

வையகமே உய்யு மாறு
வாய்த்த தமிழ் என் அரும்பேறு!
துய்யதான சங்க மென்னும்
தொட்டிலில் வளர்ந்த பிள்ளை!
(தம்) கையிலே வேலேந்தி — இந்தக்
கடல் உலகாள்மூ வேந்தர்
கருத் தேந்திக் காத்தார் — அந்தக்
கன்னல் தமிழும் நானும் நல்ல

வெண்ணிலாவும் வானும் போலே....

★★★

49. அன்றும் இன்றும்

பண்டு தமிழ்ச் சங்கத்தை
உண்டு பண்ணிய மன்னன் சீரெல்லாம்,
விண்டு புகழ்ந்து பாடி
இன்னும் வியக்கின்றார் இப் பாரெல்லாம்!

அண்டும் புலவர்க் கெல்லாம்
அந்நாள் மன்னர் கொடுத்த கொடைதானே,
தண்டமிழ் இந்நாள் மட்டும்
சாகாமைக்கே அடிப்படை மானே!

புலவர் நினைப்பை யெல்லாம்
பொன் னெழுத்தால் பதித்து நூலாக்கி,
நலம் செய்தா ரடி மானே!
நம் தமிழ்வேந்தர் நம்மை மேலாக்கி!

இலை என்ற புலவர்க்கோ
எடையின்றிப் பொன்தந்தார் மூவேந்தர்,
கலைதந்தார் நமக் கெல்லாம்
அதனால் இன்றைக்கு நாம் தமிழ் மாந்தர்!

★★★

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

இரண்டாம் தொகுதி

தமிழ்

1949

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

50. மடமை ஓவியம்

பார்த்ததைப் பார்ப்பதும், கேட்டதைக் கேட்பதும்
படத்தின் நோக்க மெனில்
போர்த்த அழுக்குடை மாற்றமும், வேறு
புதுக்கலும் தீதா மோ?
காத்தது முன்னைப் பழங்கதை தான்எனில்,
கற்பனை தோற்றதுவோ?
மாத்தமிழ் நாட்டினர் எந்தப் புதுக்கதை
பார்க்க மறுத்தார்கள்?

பாமர மக்கள் மகிழ்ந்திட வைத்தல்
படங்களின் நோக்க மெனில்,
நாமம் குழைத்திட வோஅறி வாளர்கள்
நற்கலை கண்டார்கள்?
தூய்மைத் தமிழ்ப்படம் செந்தமிழ் நாட்டில்
தொடங்கையில் செல்வரெலாம்
தாமறிந் துள்ள தமிழ்ப்புல வோர்களைச்
சந்திப்ப தேனும் உண்டோ?

நேர்மைஇ லாவகை இத்தனை நாளும்
நிகழ்ந்த படங்க ளெல்லாம்
சீர்மிகு செந்தமிழ்ச் செல்வர்கள் பார்வைத்
திறத்திற் பிறந்திருந் தால்,
ஓர்தமிழ் நாட்டில் உருசிய நாட்டையும்
உண்டாக்கித் தீர்த்திடலாம்,
ஆர்செயும் பூச்சாண்டி இங்குப் பலித்திடும்?
அடிமையும் தீர்த்திடலாம்!

★★★

51. நாடகம் சினிமா நிலை

சீரியநற் கொள்கையினை எடுத்துக் காட்டச்
சினிமாக்கள் நாடகங்கள் நடத்த வேண்டும்.
கோரிக்கை பணம்ஒன்றே என்று சொன்னால்
கொடுமையிதை விடவேறே என்ன வேண்டும்?
பாராத காட்சியெலாம் பார்ப்ப தற்கும்,
பழமைநிலை நீங்கிநலம் சேர்ப்ப தற்கும்,
ஆராய்ந்து மேல்நாட்டார் நாட கங்கள்
அமைக்கின்றார்; முன்னேற்றம் அடைகின் றார்கள்.

ஒருநாட்டின் வேரிலுள்ள பகைமை நீக்கி,
உட்புறத்தில் புத்தொளியைச் சேர்ப்ப தற்கும்
பெருநாட்கள் முயன்றாலும் முடியா ஒன்றைப்
பிடித்தபிடி யிற்பிடித்துத் தீர்ப்ப தற்கும்,
பெருநோக்கம் கொள்வதற்கும், பிறநாட்டார்கள்
நாடகங்கள், சினிமாக்கள் செய்வார். என்றன்
திருநாட்டில் பயனற்ற நாட கங்கள்
சினிமாக்கள் தமிழர்களைப் பின்னே தள்ளும்.

தமிழ்நாட்டில் நாடகத்தால் சம்பா திப்போர்
தமிழ்மொழியின் பகைவரே! கொள்கை யற்றோர்!
இமயமலை யவ்வளவு சுய நலத்தார்
இதம்அகிதம் சிறிதேனு மறியா மக்கள்
தமைக்காக்க பிறர்நலமும் காக்க என்னும்
தருமகுண மேனுமுண்டோ இல்லை. இந்த
அமானிகள்பால் சினிமாக்கள் நாடகங்கள்
அடிமையுற்றுக் கிடக்குமட்டும் நன்மை யில்லை.

முன்னேற்றம் கோருகின்ற இற்றை நாளில்
மூளிசெயல் தாங்காத நல்ல தங்கை
தானேழு பிள்ளைகளைக் கிணற்றில் போட்ட
சரிதத்தைக் காட்டுகின்றார் சினிமாக் காரர்.
இந்நிலையில் நாடகத்தில் தமிழோ, காதை
இருகையால் மூடிக்கொள் என்று சொல்லும்.
தென்னாட்டின் நிலைநினைத்தால் வெடிக்கும் உள்ளம்
செந்தமிழர் நிலைநினைத்தால் துடிக்கும் நெஞ்சம்!

★★★

52. படத்தொழிற் பயன்

கேள்வி

நூறா யிரக்கணக் காகச் செலவிட்டு
நூற்றுக் கணக்காய்த் திரைப்படம் ஆக்கினர்.
மாறான எண்ணத்தை மட்டக் கதைகளை
மக்களுக் கீந்தனர் அண்ணே! — அது
தக்கது வோபுகல் அண்ணே!

விடை

கூறும் தொகைக்காகக் கூட்டுத் தொழில்வைப்பர்.
கூட்டுத் தொழில்முறை நாட்டுக்கு நல்லது!
ஏறாக் கருத்தைஇங் கில்லாக் கதைகளை
ஏற்றின ரோஅவர் தம்பி? — இது
மாறாதி ருக்குமோ தம்பி?

கேள்வி

தன்னருந் தொண்டினில் தக்கதோர் நம்பிக்கை,
தாங்கருந் தீங்கினில் நீங்கிடும் நல்லாற்றல்,
என்னும் இவைகள் திரைப்படத் தேயில்லை.
என்றைக்கு வந்திடும் அண்ணே? — இங்
கெழுத்தாள ரேஇல்லை அண்ணே!

விடை

சென்னையைக் காட்டிவை குந்தமென் பார்!ஒரு
செக்கினைக் காட்டிச் சிவன்பிள்ளை என்பார்கள்!
நன்னெறி காணாதமூதேவி தன்னையும்
நான்முகன் பெண்டென்பர் தம்பி! — தொலைந்
தேன்என்னும் பொய்க்கதை தம்பி!

கேள்வி

செந்தமிழ் நாட்டில் தெலுங்குப் படங்கள்!
தெலுங்கருக் கிங்கு நடிப்பெதற் காக?
வந்திடு கேரளர் வாத்திமை பெற்றார்!
வளர்ந்திடுமோ கலை அண்ணே? — இங்கு
மாயும் படக்கலை அண்ணே!

விடை

அந்தத் தெலுங்கு மலையாளம் கன்னடம்
அத்தனை யும்தமிழ் என்று விளங்கிட
வந்திடும் ஓர்நிலை, இப்படத் தாலன்றோ?
வாழ்த்துகநீ யிதைத் தம்பி! — இதைத்
தாழ்த்துதல் தீயது தம்பி!

கேள்வி

அங்கங் கிருந்திடும் நாகரி கப்படி
அங்கங்கிருப்பவர் பேசும் மொழிப்படி
செங்கைத் திறத்தால் திரைப்படம் ஆக்கிடில்
தீமை ஒழிந்திடும் அண்ணே! — நம்
செந்தமிழ் நேருறும் அண்ணே!

விடை

கங்குல், பகல், அதி காலையும் மாலையும்
காலத்தின் பேராய் விளங்குதல் போலே,
இங்குத் தமிழ்மலை யாளம் தெலுங்கெனல்
எல்லாம் திராவிடம் தம்பி! — இதில்
பொல்லாங் கொன் றில்லையே தம்பி!

குயில்: *1-10-47*

★★★

53. வள்ளுவர் வழங்கிய முத்துக்கள்

1

தெள்ளு தமிழ்நடை
    சின்னஞ் சிறிய இரண்ட டிகள்,
அள்ளு தொறுஞ்சுவை
    உள்ளுந் தொறும்உணர் வாகும்வண்ணம்
கொள்ளும் அறம், பொருள்
    இன்பம் அனைத்தும் கொடுத்த திரு
வள்ளுவ னைப்பெற்ற
    தாற்பெற்ற தேபுகழ் வையகமே!

2

வெல்லாத தில்லை
    திருவள்ளு வன்வாய் விளைத்தவற்றுள்
பொல்லாத தில்லை
    புரைதீர்ந்த வாழ்வினி லேஅழைத்துச்
செல்லாத தில்லை
    பொதுமறை யான திருக்குறளில்
இல்லாத தில்லை
    இணையில்லை முப்பாலுக் கிந்நிலத்தே!

3

தொன்னூற் படியில்லை!
    திராவிடர் தூய கலைஒழுக்கம்
பின்னூற் படியிற்
    பெறும்படி இல்லை! பிழைபடியா

அந்நூற் படிதிரு
வள்ளுவன் தந்தனன் ஆயிரத்து
முந்நூற்று முப்பதும்
முத்தாக மூன்று படியளந்தே!

4

கன்னல் இதுஎனக்
காட்டியே மக்கள் கடித்துணுமோர்
இன்னல் தராது
பருகுக சாறென ஈவதுபோல்,
பின்னல் அகற்றிப்
பிழைதீர் நெறிஇது பேணிர் என்றே,
பன்னல் உடையது
வள்ளுவன் முப்பாற் பனுவலொன்றே!

5

வித்திப் பிழைக்கும்
உழவனும் வேந்தனும் நாடனைத்தும்
ஒத்துப் பிழைக்க
வழிகாட்டி வள்ளுவன் ஓதியநூல்,
எத்துப் பழுத்தவர்
ஏமாற்றும் ஆரியர் நான்மறைபோல்
அத்திப் பழமன்று;
தித்திக்கும் முப்பழம் ஆம்படிக்கே!

★★★

54. இசைபெறு திருக்குறள்

கசடறக் கற்க

பகவற் கீதை பகர்ந்த கண்ணனை
நல்வட மதுரைக் கச்சென நவில்வர்;
திருக்குறள் அருளிய திருவள் ளுவரோ
தென்மது ரைக்கோர் அச்செனச் செப்புவர்;
இன்னணம் நல்கூர் வேள்வியர் இயம்பினார்!

இதனால் அறிவ தென்ன வென்றால்
இருவேறு நூற்கள், இருவேறு கொள்கைகள்,
இருவேறு மொழிகள், இருவேறு பண்பாடு,
உளஎன உணர்தல் வேண்டு மன்றோ?

கீதையைக் கண்ணன் தோதுள நான்மறை
அடிப்படை தன்னில் அருளினான் என்க!
அதுபோல் வள்ளுவர் அருமைக் குறளை
எதனடிப் படையில் இயற்றினார் என்றால்,
ஆரூர்க் கபிலர் அருளிய எண்ணூல்
அடிப்படை தன்னில் அருளினார் என்க!
எண்ணூல் தன்னைச் சாங்கியம் என்று
வடமொழி யாளர் வழங்கு கின்றார்.
பரிமே லழகர் திருக்குற ளுக்குச்
சாங்கியக் கருத்தைத் தாம்மேற் கொண்டே
உரைசெய் தாரா? இல்லைஎன் றுணர்க!
ஆதலின் அவ்வுரை அமைவில தாகும்!

சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது
உலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்ற
வள்ளுவன் என்றார் மன்னுகல் லடானார்!
வள்ளுவவர் எந்த மதத்தையும் சார்கிலார்!
சாங்கியம் மதமன்று; தத்துவ நூலே!
பரிமே லழகர் பெருவை ணவரே.
மதமிலார் நூற்கு மதமுளார் உரைசெயின்
அவை தகுமோ? ஆய்தல் வேண்டும்.

திருவள் ளுவர்தாம் இரண்டா யிரமெனும்
ஆண்டின்முன் குறளை அளித்தார் என்பர்.
ஆயிரத் தெழுநூ றாண்டுகள் கழிந்தபின்
பரிமே லழகர் உரைசெய் துள்ளார்
என்பதும் நினைவில் இருத்தல் வேண்டும்.

பரிமே லழகர் உரையோ வள்ளுவர்
திருவுள் ளத்தின் திரையே ஆனது!
நிறவேறு பாட்டை அறவே ஒதுக்கிய
தமிழ்த்திரு வள்ளுவர் அமிழ்தக் கொள்கையை
நஞ்சென்று நாட்டினார் பரிமே லழகர்.

பழந்தமிழ் நாட்டின் பண்பே பண்பென
அன்னார் ஆய்ந்த அறமே அறமென
ஒழுக்கமே ஒழுக்க விலக்கணம் ஆமென
வள்ளுவர் நாட்டினார். தெள்ளு தமிழர்
சீர்த்தியைத் திறம்பட எடுத்துக் காட்டினார்.
பரிமே லழகர் செய்த உரையில்
தமிழரைக் காணுமா றில்லை. தமிழரின்

எதிர்புறத் துள்ள இனத்தார் மேன்மையின்
செருகலே கண்டோம்! செருகலே கண்டோம்.

வடநூல் கொண்டே வள்ளுவர், குறளை
இயற்றினார் என்ற எண்ணமேற் படும்படி
உரைசெய் துள்ளார் பரிமே லழகர்!
எடுத்துக் காட்டொன் றியம்பு கின்றேன்:
''ஒழுக்க முடைமை, குடிமை'' என்பதற்கு
உரைசொல் கின்றார் பரிமே லழகர்.
''தத்தம் வருணத்திற்கும், நிலைக்கும்
ஓதப் பட்ட ஒழுக்கந் தன்னை
உடைய ராதல்' — உரைதா னாஇது?
''ஒழுக்க முடைமை, உயர்தமிழ்க் குடிகளின்
தன்மை யுடைய ராதல்''—தகும் இது;
குடிமை என்பது குடிகளின் தன்மையே!
''வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இல்'' எனப் பகர்ந்ததில்,
பழங்குடி குறித்த பாங்கும் அறிக.
நன்றுயாம் நவில வந்த தென்எனில்
திருவள் ளுவரின் திருக்குறள் தன்னைக்
கசடறக் கற்க; கற்றே
இசையொடு தமிழர் இனிது வாழ்கவே!

★★★

55. வாழ்வு

அச்சம் தவிர்ந்தது வாழ்வு! — நல்
லன்பின் விளைவது வாழ்வு!
மச்சினில் வாழ்பவ ரேனும் — அவர்
மானத்தில் வாழ்வது வாழ்வு!
உச்சி மலைவிளக் காக — உல
கோங்கும் புகழ்கொண்ட தான
பச்சைப் பசுந்தமிழ் நாட்டில் — தமிழ்
பாய்ந்திட வாழ்வது வாழ்வு!

மூதறி வுள்ளது வாழ்வு! — நறும்
முத்தமிழ் கற்பது வாழ்வு!
காதினில் கேட்டதைக் கண்ணின் — முன்
கண்டதை ஓவியம் ஆக்கும்
பாதித் தொழில்செய லின்றி — உளம்
பாய்ச்சும் கருத்திலும் செய்கை
யாதிலும் தன்னை விளக்கும் — கலை
இன்பத்தில் வாய்ப்பது வாழ்வு!

ஆயிரம் சாதிகள் ஒப்பி — நரி
அன்னவர் காலிடை வீழ்ந்து
நாய்களைப் போல்நமக் குள்ளே — சண்டை
நாளும் வளர்க்கும் மதங்கள்
தூயன வாம்என்று நம்பிப் — பல
தொல்லை யடைகுவ தின்றி,
நீஎனல் நானெனல் ஒன்றே — என்ற
நெஞ்சில் விளைவது வாழ்வு!

★★★

56. கொட்டு முரசே!

எல்லார்க்கும் நல்லின்பம்
எல்லார்க்கும் செல்வங்கள்
எட்டும் விளைந்த தென்று
கொட்டு முரசே — வாழ்வில்
கட்டுத் தொலைந்த தென்று
கொட்டு முரசே!

இல்லாமை என்னும் பிணி
இல்லாமல் கல்வி நலம்
எல்லார்க்கும் என்று சொல்லிக்
கொட்டு முரசே — வாழ்வில்
பொல்லாங்கு தீர்ந்ததென்று
கொட்டு முரசே!

சான்றாண்மை இவ்வுலகில்
தோன்றத் துளிர்த்த தமிழ்
மூன்றும் செழித்த தென்று
கொட்டு முரசே — வாழ்வில்
ஊன்றிய புகழ் சொல்லிக்
கொட்டு முரசே!

ஈன்று புறந் தருதல்
தாயின் கடன்! உழைத்தல்
எல்லார்க்கும் கடனென்று
கொட்டு முரசே! — வாழ்வில்
தேன்மழை பெய்ததென்று
கொட்டு முரசே!

★★★

57. தமிழனுக்கு வீழ்ச்சியில்லை!

தமிழனுக்கு வீழ்ச்சியில்லை; தமிழன் சீர்த்தி
தாழ்வதில்லை! தமிழ்நாடு, தமிழ் மக்கள்,
தமிழ்என்னும் பேருணர்ச்சி இந்நாள் போலே
தமிழ்நாட்டில் எந்நாளும் இருந்த தில்லை!
தமிழர்க்குத் தொண்டுசெய்யும் தமிழ னுக்குத்
தடைசெய்யும் நெடுங்குன்றும் தூளாய்ப் போகும்!
தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை!
தமிழ்த்தொண்டன் பாரதிதான் செத்த துண்டோ?

தமிழகத்தில் மலைபோன்ற செல்வத் தாரும்,
தம்ஆணை பிறர்ஏற்க வாழு வாரும்,
தமிழர்க்கோ தமிழுக்கோ இடையூ றொன்று
தாம்செய்து வாழ்ந்தநாள் மலையே றிற்றே!
உமிழ்ந்தசிறு பருக்கையினால் உயிர்வாழ் வாரும்,
உரமிழந்து சாக்காட்டை நண்ணு வாரும்,
தமிழ்என்று தமிழரென்று சிறிது தொண்டு
தாம்புரிவார், அவர்பெருமை அரசர்க் கில்லை!

ஒருதமிழன் தமிழர்க்கே உயிர்வாழ் கின்றான்;
உயிர்வாழ்வோன் தமிழர்க்கே தனைஈ கின்றான்;
அரியபெருஞ் செயலையெலாம் தமிழ்நாட் டன்பின்
ஆழத்தில் காணுகின்றான்! தமிழன், இந்நாள்

பெரிதான திட்டத்தைத் தொடங்கி விட்டான்;
‘பிறந்துளார் தமிழறிஞர் ஆதல் வேண்டும்,
வருந்தமிழர் வையத்தை ஆள வேண்டும்.’
வாழ்க தமிழ்! இவ்வையம் வாழ்க நன்றே!

அந்நாளின் இலக்கியத்தை ஆய்தல் ஒன்றே
அரும்புலமை எனும்மடமை அகன்ற திங்கே!
இந்நாளிற் பழந்தமிழிற் புதுமை ஏற்றி
எழுத்தெழுத்துக் கினிப்பேற்றிக் கவிதை தோறும்
தென்னாட்டின் தேவைக்குச் சுடரை யேற்றிக்
காவியத்தில் சிறப்பேற்றி, இந்த நாடு
பொன்னான கலைப்பேழை என்று சொல்லும்
புகழேற்றி வருகின்றார் — அறிஞர் வாழ்க!

★★★

58. தமிழன்

அறியச் செய்தோன் தமிழன்
அறிந்த அனைத்தும் வையத்தார்கள்
அறியச் செய்தோன் தமிழன்!

செறிந்து காணும் கலையின் பொருளும்,
சிறந்த செயலும், அறமும், பொருளும்,
நிறைந்த இன்ப வாழ்வைக் காண
நிகழ்த்தி, நிகழ்த்தி, நிகழ்த்தி, முன்னாள்
அறியச் செய்தோன் தமிழன்!

காற்றுக், கனல்,மண், புனலும், வானும்,
தமிழன் கனவும், திறமும் கூட்டி,
நாற்றிசை அழகை வாழ்வைச் செய்ய
நவின்று, நவின்று, நவின்று முன்னாள்
அறியச் செய்தோன் தமிழன்!

எங்கும் புலமை, எங்கும் விடுதலை,
எங்கும் புதுமை கண்டாய் நீதான்!
அங்குத் தமிழன் திறமே கண்டாய்!
அங்குத் தமிழன் தோளே கண்டாய்!
அறியச் செய்தோன் தமிழன்!

19-10-42ல் கோனாட்டு இளந்தமிழனுக்கு அனுப்பப்பட்டது.
புரட்சிக்கவிஞர் குறிப்பு.

நன்றி: டாக்டர் மா. அண்ணாதுரை.

59. பகை நடுக்கம்!

தமிழர் என்று சொல்வோம் — பகைவர்
தமை நடுங்க வைப்போம்!
இமய வெற்பின் முடியிற் — கொடியை
ஏற வைத்த நாங்கள்.

தமிழர் என்று...

நமத டாஇந் நாடு — என்றும்
நாமிந் நாட்டின் வேந்தர்
சமம்இந் நாட்டு மக்கள் — என்றே
தாக்கடா வெற்றி முரசை!

தமிழர் என்று...

எந்த நாளும் தமிழர் — தம் கை
ஏந்தி வாழ்ந்த தில்லை.
இந்த நாளில் நம்ஆணை — செல்ல
ஏற்றடா — தமிழர் கொடியை.

தமிழர் என்று...

வையம் கண்ட துண்டு — நாட்டு
மறவர் வாழ்வு தன்னைப்
பெய்யும் முகிலின் இடிபோல் — அடடே
பேரிகை முழக்கு.

தமிழர் என்று....

★★★

60. கூவாய் கருங்குயிலே!

எங்கள் திருநாட்டில் எங்கள்நல் ஆட்சியே
பொங்கிடுக! வாய்மை பொலிந்திடுக! என்றேநீ
செங்கதிர் சீர்க்கையால் பொன்னள்ளிப் பூசிய
கங்குல் நிகர்த்த கருங்குயிலே கூவாயே!

கன்னடம்தெ லுங்குமலை யாளம் களிதுளுவம்
முன்னடைந்தும் மூவாது மூள்பகைக்கும் சோராது
மன்னும் தமிழ்தான்இவ் வையத்தை யாள்க எனக்
கன்னற் குரலெடுத்துக் கூவாய் கருங்குயிலே!

வராதெனச் சொன்னாரும் வருந்தத்தன் ஆட்சி
இராத இடமில்லை என்றநிலை நாட்டத்
திராவிட நாடு சிறைநீங்க என்று
குரலே முரசாகக் கூவாய் கருங்குயிலே!

உண்ணல் உடுத்தல் உயிர்த்தல்எனச் செந்தமிழை
நண்ணலும் ஆம்என்று நாட்டுக; வேறுமொழி
எண்ணல் நிறுவல் இலாதுகல்வி கட்டாயம்
பண்ணல் பயன்என்று கூவாய் கருங்குயிலே!

செந்தமிழைச் செந்தமிழ் நாட்டைச் சிறைமீட்க
நந்தமிழர் உள்ளத்தில், வையம் நடுநடுங்கும்,
வெந்தணல் ஒன்று விரைந்து வளர்ந்ததென்று
குந்திக் குரலெடுத்துக் கூவாய் கருங்குயிலே!

★★★

இளைஞர் துடிக்கின்றார் தமிழின்நிலை எண்ணிக்
கிளைஞர் அடைகின்ற கேடுபொறார் இங்கு.
விளையாட வேண்டாமே ஆளவந்தார்! வாழ்வின்
களைநீக் குகஎன்று கூவாய் கருங்குயிலே!

பாலோடு நேர்தமிழும் பைந்தமிழ் மக்களும்
ஆலோடு வேர்என் றறிந்திருந்தும் ஆளவந்தார்,
மேலோடு பேசி விடுவரேல் அவ் வாட்சி
சாலோடு நீர்என்று சாற்றாய் கருங்குயிலே!

★★★

61. தமிழர்களின் எழுதுகோல்!

கருத்தூற்று மலையூற்றாய்ப் பெருக்கெடுக்க வேண்டும்
கண்டதைமேற் கொண்டெழுதிக் கட்டுரையாக் குங்கால்,
தெருத்தூற்றும்; ஊர்தூற்றும்; தம்முளமே தம்மேற்
சிரிப்பள்ளித் தூற்றும்! நலம் செந்தமிழ்க்கும் ஏன்னாம்?
தரத்தம்மால் முடிந்தமட்டும் தரவேண்டும் பின்னால்!
சரசரெனக் கருத்தூறும் மனப்பழக்கத் தாலே
இருக்கும்நிலை மாற்றஒரு புரட்சிமனப் பான்மை
ஏற்படுத்தல், பிறர்க்குழைக்கும் எழுத்தாளர் கடனாம்.

விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முயலுங்கால் வையம்
வெறுந்தோற்றம் என்னும்ஒரு வேதாந்தப் பேச்சேன்?
மரத்தடியில் மறைந்திருந்து வாலியினைக் கொன்ற
மட்டமுறு கருத்துக்கள் இப்போது வேண்டாம்.
உரத்தினிலே குண்டுபுகும் வேளையிலும் மக்கள்
உயிர்காக்கும் மனப்பான்மை உண்டாக்க வேண்டும்!
பெருநிலத்தார் எல்லோரும் ஒருதாயின் மக்கள்
பிறர்தமர்என் றெண்ணுவது பேதமையே அன்றோ!

பொதுமக்கள் நலம்நாடிப் புதுக்கருத்தைச் சொல்க!
புன்கருத்தைச் சொல்லுவதில் ஆயிரம்வந் தாலும்
அதற்கொப்ப வேண்டாமே! அந்தமிழர் மேன்மை
அழிப்பாரைப் போற்றுதற்கும் ஏடுபல வாழ்ந்தால்,
எதிர்ப்பதன்றோ தமிழர்களின் எழுதுகோல் வேலை?
ஏற்றசெயல் செய்தற்கும் ஏன் அஞ்ச வேண்டும்?
உதிர்த்திடுக பொன்மலர்கள் உயர்கைகள், நன்றே
உணர்ந்திடுக உளங்கவரும் புதுமணத்தை யாண்டும்.

★★★

62. இசைத் தமிழ்!

மேசை விளக்கேற்றி — நாற்காலி
மீதில் அமர்ந்தேநான்.

ஆசைத் தமிழ்படித்தேன் — என்னருமை
அம்மா அருகில்வந்தார்.

மீசைத் தமிழ்மன்னர் — தம்பகையை
வென்ற வரலாற்றை,

ஓசை யுடன்படித்தேன். — அன்னைமகிழ்
வுற்றதை என்னசொல்வேன்!

செந்தமிழ் நாட்டினிலே — வாழ்கின்ற
சேயிழை யார்எவரும்,

வந்த விருந்தோம்பும் — வழக்கத்தை
வாய்விட்டுச் சொல்லுகையில்,

அந்தத் தமிழ்அன்னையின் — முகத்தினில்
அன்பு பெருகியதை,

எந்த வகைஉரைப்பேன்! — கேட்டபின்பும்
இன்னும்சொல் என்றுரைத்தார்!

கிட்ட நெருங்கிஎனைப் — பிள்ளாய் என்று
கெஞ்சி நறுந்தேனைச்

சொட்டு வதைப்போலே — வாய்திறந்து
சொல்லொரு பாடல் என்றார்.

கட்டிக் கரும்பான — இசைத்தமிழ்
காதினிற் கேட்டவுடன்,

எட்டுவகைச் செல்வமும் — தாம்பெற்றார்
என்னைச் சுமந்துபெற்றார்!

★★★

63. சிறுத்தையே வெளியில் வா!

பூட்டிய இருப்புக் கூட்டின் கதவு
திறக்கப் பட்டது! சிறுத்தையே வெளியில்வா!
எலிஎன உன்னை இகழ்ந்தவர் நடுங்கப்
புலிஎனச் செயல்செய்யப் புறப்படு வெளியில்!
நம்பினை பகலினை நள்ளிருள் என்றே
சிம்புட் பறவையே! சிறகை விரி, எழு!
சிங்க இளைஞனே திருப்புமுகம்! திறவிழி!
இங்குன் நாட்டுக் கிழிகழுதை ஆட்சியா?
கைவிரித் துவந்த கயவர் நம்மிடைப்
பொய்வி ரித்துநம் புலன்கள் மறைத்துத்
தமிழுக்கு விலங்கிட்டுத் தாயகம் பற்றி
நமக்குள உரிமை தமக்கென் பார்எனில்,
வழிவழி வந்தஉன் மறத்தனம் எங்கே?
மொழிப்பற் றெங்கே? விழிப்புற் றெழுக!
இகழ்ச்சி நேர்ந்தால் இறப்போம் என்றும்
புகழ்ச்சி யேஎம் பூணாம் என்றும்
வையம் ஆண்ட வண்டமிழ் மரபே!
கையி ருப்பைக் காட்ட எழுந்திரு!
குறிக்கும்உன் இளைஞர் கூட்டம் எங்கே?
மறிக்கொணாக் கடல்போல் மாப்பகை மேல்விடு!
நன்மொழிக்கு விடுதலை நல்கிட எழுந்திரு!
பொன்மொ ழிக்குநீ புதுமை ஏற்றுவாய்!
மக்களை ஒன்றுசேர்! வாழ்வை யுயர்த்துக!
கைக்குள் திறமை காட்ட எழுந்திரு!
வாழ்க இளைஞனே, வாழ்க நின்கூட்டம்!
வாழ்க திராவிட நாடு!
வாழ்க நின்வையத்து மாப்புகழ் நன்றே!

★★★

64. திராவிட நாட்டுப் பண்

இசை — மோகனம்) (தாளம் — ஆதி

வாழ்க வாழ்கவே
வளமார் எமதுதி ராவிடநாடு
வாழ்க வாழ்கவே!

சூழும் தென்கடல் ஆடும் குமரி
தொடரும் வடபால் அடல்சேர் வங்கம்
ஆழும் கடல்கள் கிழக்கு மேற்காம்
அறிவும் திறலும் செறிந்த நாடு. (வா)

பண்டைத் தமிழும் தமிழில் மலர்ந்த
பண்ணிகர் தெலுங்கு துளுமலை யாளம்
கண்டை நிகர்கன் னடமெனும் மொழிகள்
கமழக் கலைகள் சிறந்த நாடு. (வா)

அள்ளும் சுவைசேர் பாட்டும் கூத்தும்
அறிவின் விளைவும் ஆர்ந்திடு நாடு
வெள்ளப் புனலும் ஊழித் தீயும்
வேகச் சீறும் மறவர்கள் நாடு. (வா)

அகிலும் தேக்கும் அழியாக் குன்றம்
அழகாய் முத்துக் குவியும் கடல்கள்
முகிலும் செந்நெலும் முழங்கு நன்செய்
முல்லைக் காடு மணக்கும் நாடு. (வா)

அமைவாம் உலகின் மக்களை யெல்லாம்
அடிநாள் ஈன்ற அன்னை தந்தை
தமிழர்கள் கண்டாய் அறிவையும் ஊட்டிச்
சாகாத் தலைமுறை ஆக்கிய நாடு. (வா)

ஆற்றில் புனலின் ஊற்றில் கனியின்
சாற்றில் தென்றல் காற்றில் நல்ல
ஆற்றல் மறவர் செயலில் பெண்கள்
அழகில் கற்பில் உயர்ந்த நாடு. (வா)

புனலிடை மூழ்கிப் பொழிலிடை யுலவிப்
பொன்னார் இழையும் துகிலும் பூண்டு
கனிமொழி பேசி இல்லறம் நாடும்
காதல் மாதர் மகிழுறும் நாடு. (வா)

திங்கள் வாழ்க! செங்கதிர் வாழ்க!
தென்றல் வாழ்க! செந்தமிழ் வாழ்க!
இங்குத் திராவிடர் வாழ்க மிகவே
இன்பம் சூழ்ந்ததே எங்கள் நாடு! (வா)

★★★

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

மூன்றாம் பகுதி

தமிழ்

1955

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி

1948

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

65. அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி!

அகத்தியக் குள்ளன் ஆரியர் கொள்கையைப்
புகுத்தினான், செந்தமிழ்ப் பொன்னா டதனில்!
ஆதலால் ''குள்ளனை அணுவும்நம் பாதே''
என்ற பழமொழி அன்று பிறந்தது!

★ ★ ★

பழைய திராவிடம் செழுமை மிக்கது;
வழுவா அரசியல் வாய்ப்பும் பெற்றது.
செந்தமிழ் இலக்கணச் சிறப்புற் றிருந்தது.
வையக வாணிகம் மாட்சிபெற் றிருந்தது.
செய்யும் தொழில்கள் சிறப்புற் றிருந்தன.
ஓவியம் தருநரும், பாவியம் புநரும்,
ஆடல்பாடல் வல்லுநர் அனைவரும்
திராவிடர் தமக்குப் பெரும்புகழ் சேர்த்தனர்.
இராத தொன்றில்லை திராவிட நாட்டில்.
இந்த நிலையில் வந்தான் அகத்தியன்.

★ ★ ★

சந்தனப் பொதிகையில் தமிழ்ப்பெரும் புலவரின்
மன்றினில் ஒன்றிஒன்றி மாத்தமிழ்,
நன்று பயின்றான், குன்றாச் சுவைத்தமிழ்!
இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் இனியஆ டற்றமிழ்
முயற்சியிற் பயின்றபின், முடிபுனை மன்னனின்
நல்லா தரவை நாடுவா னாகிச்
'செல்வம் முற்பிறப்பிற் செய்தநல் வினைப்பயன்'
என்று புதுக்கரடி ஒன்றை ஏவினான்.
மன்றின் புலவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தனர்.
ஒருநாள் மன்னனின் திருமணி மன்றில்
அகத்தியன் புதிதாய்ப் புகுத்திய கருத்தை
ஆய்ந்திட, மன்னன், ''அகத்தியோய்! அகத்தியோய்!
பிறந்த உடலும் பிணைந்த உயிரும்

இறந்தபின் இல்லா தொழிந்தன,
எதுபின் உயிர் உடல் எய்தும்'' என்றான்.
''ஆன்மா என்றும் அழியா'' தென்று,
மற்றொரு புதுக்கரடி தெற்றென விட்டான்.
மேலும் அகத்தியன் விளம்பு கின்றான்:
''வேந்த னாகவீற்றிருக் கின்றாய்!
ஆய்ந்து பார்ப்பின் அறிகுவை காரணம்;
செல்வம்முற் பிறப்பில் செய்தநல் வினைப்பயன்
மணிமுடி பூண்பரோ மக்கள் யாரும்?
பணிவொடு வாழ்வது பார்ப்பின், புரியும்.
சிறுமைமுற் பிறப்பில் செய்ததீ வினைப்பயன்''
என்னலும், மன்னன், ''பின்னொரு நாள்இதைப்
புகல்க'' என்றனன்; போயினன் அகத்தியன்.

★ ★ ★

அழல்வெரூஉக் கோட்டத்துக் கப்பால் ஒருநாள்
பழித்துறைக் கள்வன், பாங்கர் சூழ
நகர்அலைத்து நற்பொருள் பறித்து
மிகுபுகழ் உடையேன் வேந்தன்நான் என்றான்.

★ ★ ★

ஊர்க்கா வலர்கள் ஓடி மன்னன்பால்
இன்ன துரைத்தனர் எழுந்தனன் மன்னன்.

★ ★ ★

பழித்துறைக் கள்வன் படையும், மன்னனின்
அழிப்புறு படையும் அழல்வெரூஉக் கோட்டப்
பாங்கினில் இருநாள் ஓங்குபோர் விளைக்கவே
பழித்துறை பிடிக்கப் பட்டான் அரசனால்!

★ ★ ★

மறவர்சூழ் அரச மன்றின் நடுவில்,
பழித்துறை கட்டப் பட்ட கையுடன்
நின்றான். மன்னவன் நிகழ்த்து கின்றான்:
''ஏன் என் ஆட்சியை எதிர்த்தனை! ஏன்
கோன்என் படைவலி குறைந்ததோ? உன்றன்
தோள்வலி குறைந்ததோ? சொல்லுக சொல்லுக!
ஆள்வலி பெரிதோ? அறைக?'' என்னலும்,
பழித்துறை மன்னனைப் பார்த்துக் கூறுவான்:
''இந்நாள் உண்டு பின்னாள் இலைஎனும்
வறுமை எமக்கு! வளமை உமக்கோ?
ஆள்வலி இல்லை; ஆயினும் நாளை
தோள்வலி மறவர் தோன்றுவார்! இந்நாள்
என்னுயிர் போக்கல் எளிதாம் உனக்கே!
இன்னுயிர் போக்குவார் உண்டா கின்றார்.''

★ ★ ★

சினத்தோடு பழித்துறை இவ்வாறு செப்பலும்,
மன்னன் அவனைச் சிறையினில் வைத்தான்.

★ ★ ★

''செல்வமுற் பிறப்பில் செய்தநல் வினைப்பயன்
சிறுமைமுற் பிறப்பில் செய்ததீ வினைப்பயன்''
இக்கருத்து நாட்டில் எங்கும் பரவினால்
மக்கள் எதிர்ப்பாரோ மன்னன் ஆட்சியை?
எதிர்க்க மாட்டார், தாங்கள் எய்திய
''சிறுமை'' முற் பிறப்பில் செய்த தீவினைப்பயன்
என்று சும்மா இருப்பர் அன்றோ?

★ ★ ★

''அகத்தியோய்! அகத்தியோய்! அனைவ ரிடத்தும்
புகுத்துக உன்றன் புதிய கொள்கையை!

என்று மன்னன் இயம்பினான். அகத்தியன்
அன்றுதான் ஒருபடி அதிகாரம் ஏறினான்.

★ ★ ★

இப்பிறப்பு முற்பிறப் பிருவினை ஆன்மா
ஊழ்இவை யனைத்தும் உரைத்த அகத்தியன்,
''அரசே இன்னும் அறைவேன் கேட்பாய்!
மண்ணவர் மண்ணில் வாழ்வார். அதுபோல்
விண்ணவர் விண்ணில் மேவினார் என்றான்.
அன்னவர் நம்மை அணுகுவார் என்றான்.
இன்னல் ஒழிப்பார் என்று புளுகினான்.
விண்ணவர் விருப்புற வேண்டு மானால்,
மண்ணிடை நான்மறை வளர்ப்பாய் என்றான்.
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்றான்.
மந்திரத் தாலே மகிழ்வர் வானவர்,
என்று பலபல இயம்பிச் சென்றான்.

★ ★ ★

ஒருநாள் குறுங்கா டொன்று தீப்பட்
டெரிந்தது! சிற்றூர் எரிந்தது! மக்கள்
தெய்யோ தெய்யோ தெய்யோ என்றே
அரச னிடத்தில் அலறினார் ஓடி!
அங்கி ருந்த அகத்தியன், ''அரசே!
தீ ஒரு தெய்வம்! செம்புனல் தெய்வம்!
காற்றொரு தெய்வம்! கடுவளி தெய்வம்!
நிலம்ஒரு தெய்வம்! நீஇதை உணர்க!
தெய்எனல் அழிவு! தெய்வம் அழிப்பது.
இந்திரன் தெய்வம் எதற்கும் இறைவன்.
மந்திர வேள்வியால் மகிழும் அவ்விந்திரன்''
என்று கூறி ஏகினான் அகத்தியன்.

★ ★ ★

அரச மன்றின் அருந் தமிழ்ப் புலவர்
அரசன், அகத்தியன் ஆட்டும் பாவையாய்
இருத்தல் கண்டார் இரங்கினார். தீய
கருத்து நாட்டிற் பரவுதல் கண்டு
கொதித்தார் உள்ளம். என்செயக் கூடும்?

★ ★ ★

ஒருநாள் அரசனின் உறவினள் ஒருத்தி
பகைவனை அன்போடு பார்த்தாள். அவனும்
அவள்மேல் மிகுந்த அன்பு கொண்டான்.
இருவரும் உயிர்ஒன் றிரண்டுடல் ஆனார்.
அரசன் எரிச்சல் அடைந்தான். அகத்தியன்
இதனை அறிந்தான். அறைவான் ஆங்கே:
''மணமுறை மிகுதியும் மாறுதல் வேண்டும்:
ஒருத்தியும் ஒருவனும் உள்ளம் ஒப்பினால்
மணம் எனக் கூறுதல் வாய்மை யன்று!
மணம் எனல் பார்ப்பனர் மந்திர வழியே
இயலுதல் வேண்டும்'' என்று கூறினான்.
அரசன், 'ஆம் ஆம் ஆம்' என் றொப்பினான்.
அகத்தியன் அரசனே ஆகி விட்டான்.
அரசனும் அகத்தியன் அடிமை யானான்.
தமிழர் கலைபண் பொழுக்கம் தகர்ந்தன.
பந்தமிழ் நூற்கள் பற்றி எரிந்தன,
அகத்தியம் பிறந்ததே அருந்தமி ழகத்தில்.

(முற்றும்)

அமிழ்து எது?

1951

புரட்சிக்கவிஞர்

பாரதிதாசன்

66. அமிழ்து எது?

பஃறொடை வெண்பா

தலைவி

இதுதான் தைத் திங்கள்
எனக்கடல் மேல் வந்த
புதிய இளங்கதிர்,
பொன் அத்தான். பொன்! பொன்! பொன்!

தலைவன்

ஆம் ஆம் என் அன்பின்
உருவே, அது ''சுடர்ப் பொன்''
நீர்மேல், நிலமேல்,
நிழல் தரும்பூஞ் சோலைமேல்,
உன்மேல் தனதொளியை,
வீசி உளத்திலெல்லாம்
அன்பின் எழுச்சியினை
ஆக்கியது. வாழ்க கதிர்!
காலை மலர்ந்ததுவே!
கண்ணேநான் சென்று, வயல்
வேலை தொடங்கி,
விளைச்சல் அறுத்துவந்தே
இந்நாளில் இந்தா
எனக்கொடுக்கச் செல்கின்றேன்.
பொன்னே! புனலாடி
இல்லம் புதுக்கிடு நீ!

தலைவி

செல்வப் பரிதி
சிரித்துவந்த தைக்கண்டீர்!
கொல்லைக் கொடிகள்
குலுங்கச் சிரித்ததுபோல்
காலை மலர்ந்ததையும்
கண்டீர்! — விரைந்துவயல்

வேலை தொடங்கி,
விளைச்சல் அரிந்தஅரிக்
கட்டடித்துத் தூற்றியொரு
கட்டைவண்டி மேலேற்றிப்
பட்டபெரும் பாட்டின்
பயனிந்தா என்பீர்; பின்
உள்ள மகிழ்ந்துங்கள்
உழுதோளை நான்தொழுது
வெள்ளத் தெடுத்து
விடிவெள்ளி போலரிசி
ஆக்கி, நல்ல பானையிலே
ஆவின் தனிப்பாலைத்
தேக்கி, அதிலிட்டுச்
செங்கரும்பின் கட்டியிட்டுத்,
''திங்களோ தைத்திங்கள்''
''செந்தமிழே தாய்மொழியாம்''
''பொங்கலோ! பொங்கல்!'' எனப்
பொங்கிவரப் புத்துருக்கு
நெய்யும் பருப்பும்
நறும்பொடியும் நேர்கொடுத்து,
மெய்யன் பினோடு
தமிழர் விழாவாழ்த்திப்
பானை இறக்கிப்
பலபேர்க் கிலையிட்டுத்
தேனைப் பழச்சுளையைச்
சேர்த்துப் படைப்பேன்.
எடுத்துண்டு நீவிர் அதை
என்னவென்று சொல்வீர்?

தலைவன்

அடடா! இப் பொங்கல்
அமிழ்தமிழ் தென்பேன்நான்,

தலைவி

அப்பொங்கல் தன்னை
அமிழ்தென்று சொல்வதுண்டா?
ஒப்புவாரோ பொங்கல்
அமிழ்தென் றுரைத்துவிட்டால்?

தலைவன்

ஆமாம் நான் சொல்வேன்
அமிழ்துதான் அப்பொங்கல்
தீமை என்ன?...

தலைவி

... தீமை ஒன்றும் இல்லை அத்தான்:
நீங்கள் உண்ணும்
பொங்கலா அத்தான்
அமிழ்து? புகலுங்கள்.

தலைவன்

பொங்கல் அமிழ்துதான்.
பொய்யில்லை, கட்டிக்
கரும்பும் அமிழ்து;
கனி அமிழ்து; முல்லை
யரும்பமிழ்து; தேனமிழ்து;
அப்பம் அமிழ்து;
குழந்தை குதலை
மொழியமிழ்து; குன்றாப்
பழந்தமிழும், பாட்டும்
அமிழ்து; தமிழ்ப்பண் அமிழ்து;
திங்கள் அமிழ்து;
திகழ்ஆவின் பாலமிழ்தே!
இங்கெனக்கு நீ அமிழ்து;
நானுனக் கெப்படியோ?
வாய்மை அமிழ்து;
மடிசுமந்து பெற்றுவக்கும்

தாய்மை அமிழ்து;
தனிஇன்ப வீடமிழ்து;
தென்றல் அமிழ்து. நறுஞ்
செவ்விள நீரமிழ்து.
ஒன்றல்ல எல்லாம்
அமிழ்தென் றுரைக்கலாம்.

தலைவி

ஏன் அத்தான்? எல்லாம்
அமிழ்தென்றால் அந்தச்சொல்
ஏன் அத்தான்? ஏதோ
அமிழ்தொன் றிருக்கும்.

தலைவன்

உயர்ந்த பொருட்கெல்லாம்
உயர்வு குறிக்க,
உயர்ந்தோர் அமிழ்தை
உரைப்பார்கள் பெண்ணரசி.

தலைவி

பேர்இருந்தால் பேர்குறிக்கும்;
அந்தப் பொருள் இருக்கும்;
ஆரிடத்தில் இந்த
அளப்பை அளக்கின்றீர்?
எது அமிழ்தத்தான்?
எனக்கதைச் சொன்னால்
புதுநாளில் இன்பநறும்
பொங்கலுண்ணு முன்னரே
நல்ல அமிழ்துதனை
நான்கண்ட தாகாதா?
சொல்லுவீர் அத்தான்
அமிழ்தெது?

தலைவன்

... மானே
புதுநெல் அறுத்துவரப்
போம்போது நீயோ!
எதுதான் அமிழ்ததனைச்
சொல்வீர் எனக்கேட்டாய்!
அப்படியே உன்றன்
அருட்படி ஆகட்டும். நான்
செப்புவதை உற்றுக்கேள்.
தித்திக்கும் தேனே,
அமிழ்தென்றால் மேல்நின்
றமிழும் உணவாம்.
'அமிழ்' என்றும் 'து'வ்வென்றும்
சொல்இரண்டுண் டத்தொடரில்.
அவ்வளவுதான்; இப்போ
தேனும் அறிந்தாயா?
இவ்வளவோ டென்னை நீ
விட்டிடுவாய் ஏந்திழையே!

தலைவி

இல்லையத்தான்! மேல்நின்
றிறங்கும் உணவென்று
சொல்லிவிட்டால் போதுமா?
ஒன்றுமே தோன்றவில்லை.
மேலிருந்து தான்விழும்
விளாம்பழமும்; அஃதமிழ்தா?
மேலான தாய்இருக்க
வேண்டும் அமிழ்து?
தெரிந்து கொள்ளக்
கேட்டேன் தெரிவித்தா லென்ன?

தலைவன்

சரி, என்றன் கேள்விக்குச்
சற்றே விடைபுகல்வாய்!
அவ்வானத்தே இருந்து — அ
மிழ்ந்து வருவதெது?
இவ்வுலகுக் கின்பம்
பொதுவாக ஈவதெது?
கண்ணுக் கெதிரில்
கடகடென வீழும், அதை
எண்ணிப்பார் இன்னதென்று.

தலைவி

வானத்தி லேயிருந்து
வானூர்தி தான்அமிழும்.
வானூர்தி அஃதா?
சிரிப்பு வருகிற தத்தான்.

தலைவன்

தேனே!என் செல்வமே!
செப்புகின்றேன் நீகேட்பாய்!
ஆனதமிழ்ச் சான்றோர்
அருளியஓர் செய்யுள்இது;
[1]''மாமழை போற்றுதும்
மாமழை போற்றுதும்
நாமநீர் வேலி
உலகுக் கவனளி போல்
மேல்நின்று தான்சுரத்த
லான்'' என்றிளங்கோ
தானுரைத்த செய்யுள்
தரும்பொருளைக் கண்டுகொள்வாய்.

---

1. சிலப்பதிகாரம் — மங்கலவாழ்த்தில் வருவது.

தலைவி

அச்சோ! மழைதான்;
மழையேதான் அத்தான்.
இச்சேதி இப்போது
தானத்தான் நானறிந்தேன்.

தலைவன்

தேனான இன்பச்
சிலப்பதி காரத்தினிலே
''மேல்நின்று தான்சுரத்த
லான்'' என்று விண்டதனால்,
வான்நின் றமிழும்
மழைதான் அமிழ்தென்று
நீ நன் றறிந்தாயா
நேரிழையே! இப்போது?

தலைவி

நன்றாய் மழைதான்
அமிழ்தென்று நானுணர்ந்தேன்.
ஒன்றிருக்க வேறொன்றில்
ஓடிற்றென் நெஞ்சம்.
அருகில் இருக்கும்
மழைஅமிழ் தென்று
தெரியவில்லை; சொல்லத்
தெரிந்துகொண் டேன். ஆனால்,
மழைதான் அமிழ்தென்றால்,
மக்கள் அதனைப்
பிழைதான் எனச்சொன்னால்
என்னபதில் பேசுவது?

தலைவன்

''வானின் றுலகம்
வழங்கி வருதலால்

தானமிழ்தம் என்றுணரற்
பாற்’’ றென்று சாற்றிய
வள்ளுவர் பாட்டை
வகையாகச் சொல்லி, அதற்
குள்ள கருத்தை உரை.
அதையும் கேட்பாய்!
அமிழ்தென் றுணரும்
அருமை, மழைக்கே
அமையும் எனஉரைத்தார்
வள்ளுவரே அல்லவா?
கண்டவைஎல் லாம்அமிழ்தே
என்று கதைபேசிக்
கொண்டிருப்போர் பேதமையைக்
கண்டேஇவ் வாறுரைத்தார்.

தலைவி

சாவா மருந்தென்று
சாற்றுகின்றா ரே,அஃதென்ன?

தலைவன்

சாவா மருந்து
தனியல்ல இவ்வமிழ்தே!
வான்பெய்து கொண்டிருக்கும்
ஆதலினால் மண்ணுலகம்
தான்சிறக்கும் என்றுகுறள்
சாற்றியதைக் கேட்டாயே.

தலைவி

ஐயம்இன்னும் கேட்பேன்
அதற்காக நீங்களென்னை
வையக் கூடாது....

தலைவன்

....மயிலே வைவேனா?

தலைவி

அமிழ்தா? அமுதா? அமிழ்தமா? இன்னும்
அமுதமா? இங்கிவைகள்
அத்தனையும் ஒன்றா?

தலைவன்

அமிழ்தே 'அம்' சாரியையும்
ஆன திரிபும் பெற்று —
அமிழ்தம், அமுதம்
என்றாகும் பெண்ணே.

தலைவி

அமிர்தம்என் றாலென்ன?

தலைவன்

... அதுவா?
அமிர்தக் கதையை
அறிவிக்கின்றேன் கேள் நீ;
தேவர் அசுரரெல்லாம்
சண்டையிட்டுச் செத்திடுவார்;
சாவைத் தடுக்கஓர்
அம்ருதங் கடைவதென்று
திட்டமிட்டார். சேடன்
கயிறாக, மேருமலை
இட்டமத் தாக்கி,
இருந்ததிருப் பாற்கடலைச்
சேர்ந்து கடைந்தார்கள்,
தேவர் அசுரரெல்லாம்;
ஆர்த்து வெளிப்பட்டதே
அம்ருதமென் பார்கள்.

தலைவி

அமிழ்து தனி, அம்ருதம்
அஃதொன்றா அத்தான்?

தலைவன்

அமிழ்துவே றம்ருதம்வே
றல்லவா பெண்ணே?

தலைவி

இரண்டும்சா வைத்தடுப்ப
தென்றீர்நீ ரே;பின்
இரண்டும் தனித்தனி
என்றுரைத்த தென்ன?

தலைவன்

இரண்டும்சா வைத்தடுப்ப
தென்றாலும், அந்த
இரண்டுக்கும் வேறுபா
டில்லாமல் இல்லை.
உணவால் உயிர்நிலைக்கும்.
ஆகவே பெண்ணே!
உணவுக்கும் எல்லா
உயிர்க்கும் ஆதாரம் மழை!
அத்தேவர் இன்னுயிரும்
அவ்வமிழ்தா லேஅமையும்.
அத்தேவர் அம்ருதத்தின்
முன்பு அமிழ்துண்டு.
பெரிதுல கோடு
பிறந்த தமிழமுது;
கிரேதா யுகத்திற்
கிடைத்ததுதான் அம்ருதம்.

தேவர்க்கு மட்டும்
திரட்டியதே அம்ருதம்;
யாவர்க்கும் ஆதிமுதல்
எங்கும் அமிழ்துயிர்.

தலைவி

அத்தானே நான் ஓர்
அறிஞர் துணைவியன்றோ?
இத்தனைநாள் நானே
அதனை அறியேன்.
மழையே அமிழ்து.
மழையே உலகை
அழியாது காப்பாற்றும்.
அப்படி இருக்கையிலே
ஏனிதனை யாரும்
வெளிப்படையாய்ச் சொல்லவில்லை?

தலைவன்

மானேநம் வள்ளுவர்தாம்
வாய்விட்டுச் சொன்னாரே?

தலைவி

பின்னாள் புலவரிதைப்
பேசுவதே இல்லைஅத்தான்.

தலைவன்

பொன்னே புதிய
அமிர்தொன்று வந்ததிங்கே!
பூட்டாத வீட்டில்
புதிதாய் நுழைந்தவர்க்கே
நாட்டார் சலுகையெல்லாம்
காட்டுவார், வீட்டில்.

இருந்தார் இருளில்
இருப்பார்கள். வந்த
விருந்துக்குத் தாமே
விடிவிளக்கு வைப்பார்கள்?
என்றும் அமிழ்துண்டு
இதன் பெருமை உண்டு; மற்
றொன்றும் அமிழ்தென்று
போட்டியிட் டோடிவந்தால்,
நாட்டார் நினைவிலது
நாலுநாள் கூத்தாட
மாட்டாதா? ஆனாலும்
உண்மை மறையாது.

தலைவி

ஆமத்தான்! ஆமத்தான்.
ஆனால் மழைஎனும் பேர்
நாமும் அறிவோம்; நம்
நாட்டாரும் தாமறிவார்;
அந்தப் பெயர்தான்
இருக்க அமிழ்தென்ற
இந்தப் பெயர்ஒன்
றெதற்காக வீணாக?

தலைவன்

நன்று நகைமுத்தே!
காற்றென்ற பேர்இருக்கத்
தென்றலென்ற பேர்ஏன்?
சிறப்புநிலை காட்டஅன்றோ?
நீர், தீ, நிலம், காற்று,
விண்ணென்ற ஐம்பொருளில்
நீரின் நிலைகேள்.

முகிலென்றும் கொண்டலென்றும்
விண்ணென்றும் கார்என்றும்
மேலும் மழை என்றும்
அண்ணாந்து நோக்கும்
அமிழ்தமென்றும் மாரிஎன்றும்
ஆயிரம்உண் டன்றோ?
அவற்றில் அமிழ்தென்னும்
தூய நிலைகருதித்
தோன்றியதே அப்பெயர்.
முற்றும்கேள்; வெப்பம்
முகந்தநீ ரேமுகிலாம்;
குற்றமறக் கொண்டநீர்
கொண்டல்; அக்கொண்டலோ
மேற்போய் இருந்தநிலை
விண்வான் விசும்பென்பார்;
காற்றால் கருமைபெறக்
காராகும்; கார்தான்
மழைக்கும் நிலையில்
மழையாம்; மழைதான்
தழைய அமிழ்உண
வாவது தான் அமிழ்து.

தலைவி

வாழ்வாருக் காக
வளங்கொழிக்க, அந்தநீர்
வீழும் நிலையில் அதை
மேலோர் அமிழ்தென்றார்
என்று புகன்றீர்,
இதிலோர் மனக்குறை:
என்னவெனில் இவ்வமிழ்தை
மேலான தென்றிருந்தேன்.

இப்போ தமிழ்து
மழைதானே...
சப்பென்று போயிற்றுத்
தையலாள் என்றனுக்கே.

தலைவன்

செப்பிய உன்பேச்சில்
சிறப்பில்லை, என்கண்ணே,
தப்புக் கணக்கிட்டாய்
தாங்கும் மழையை.
அமிழ்தின் பெருமை
அடுக்கடுக்காய்ச் சொன்னேன்.
அமிழ்தே மழைஎன்றேன்;
அப்படியும் நீயோ
மழையின் உயர்வை
மதிக்கவில்லை. இந்தப்
பிழையை இளையவரும்
செய்யாரே பெண்ணரசி!
எங்கும் உளதுமழை.
என்றும் உளதுமழை.
தாங்கும் உலகுயிரைச்
சாவாது காக்குமழை.
அந்த மழைதான்
அளிக்குமோர் இன்பத்தைச்
செந்தமிழால் வள்ளுவரும்
நன்றாய்த் தெரிவித்தார்;
''வாழ்வார்க்கு வானம்
பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும்
அளி'' என்றார்! விள்ளக்கேள்
சென்று திரும்பிவந்து

சேர்ந்து — அவர்எனக் களிக்கும்
இன்பந்தான் எவ்வா
றிருக்குமென்றால், இவ்வுலகில்
வாழ்வார்கள் நல்ல
மழைபெற்றாற் போலிருக்கும்;
யாழ்மொழியே! அந்தக்
குறளின் கருத்திதுவே.

தலைவி

பாவையரின் உள்ளப்
படப்பிடிப்பே தானத்தான்;
ஆவல்இனி ஒன்றே
அதையும் அகற்றுங்கள்:
இந்த மழைதான்
அமிழ்தென்ற எண்ணத்தில்,
எந்தப் புலவர்
எழுதியுள்ளார் செய்யுள்?

தலைவன்

சிறந்தஒரு கேள்வியே,
கேட்டாய், திருவே!
''உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத்
தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தின் இயன்றன
தோள்'' என்ற பாட்டில்,
கமழும் கருத்தை நீ
காண்பாய்! — உயிர்தளிர்க்கத்
தீண்டினாள் தன்துணைவி.
அன்னதற்குக் காரணம்அம்
மாண்புடையாள் தோளேயாம்.*
அத்தோள் அமிழ்தாம்.
தளிர்க்கவைப்ப தியாது?

---

* அவளைப் பெறாமல் வாடிய என்உயிர், பிறகு பெற்று உறும் போதெல்லாம் தளிர்க்குமாறு செய்ய வல்லன அவளுடைய தோள்கள் — மு. வ. (குறள்: 1106).

மழையன்றோ? அந்தக்
குளிர்மழையை அன்னார்
அமிழ்தென்றார்! கூறும்
அதனால் அமிழ்தை
மழைஎன்றே சொன்ன
மதியுடையார் சொல்லால்
மகிழ்ந்து நலமடைவாய்.

தலைவி

ஐயமே இல்லை,
அமிழ்தே மழையத்தான்!
வைய மழையே
அமிழ்தமிழ்து மெய்யாலும்!
அத்தான் எனது
மகிழ்ச்சிக் களவில்லை.
முத்து மழைபொழிக
முத்தமிழ் நாட்டில்!
அமிழ்து பொழிக
அழகுதமிழ் நாட்டில்!
தமிழ்தான் தழைகவே
பொங்கலோ பாற்பொங்கல்!

தலைவன்

இன்றுபோல் என்றும்
மகிழ்ச்சி இலகுகவே!
நன்று தமிழர்
நலிவின்றி வாழ்க!
அமிழ்தே அனையபாற்
பொங்கலோ பொங்கல்!
தமிழ்நாடு வாழ்க தழைத்து!

(முற்றும்)

இசையமுது

இரண்டாம் பகுதி

1952

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

67. நாடாண்டாயே!

நாடாண் டாயேத மிழே! நீ
ஞாலம் ஆண்டாய்! வாழ்வும் ஈந்தாயே!

ஏடுயாவும் நீயே! மக்கள் எண்ணம்
எவைகளும் நீயே, பகை தீர்ந்தே! (நா)

நாடு மீளவே, கேடு தீரவே,
நாமினி இலங்கி நனி வாழவே (நா)

இனிதாகிய தமிழே! எனதுயிரே!
இளைஞர்க்கிடை மூளுகின்ற உணர்வே!

கனியினும் மிகுசுவையே! உனைநான்
காணாப்போது கவலை மிகுந்திடுதே!

கனல்நிகர் ஆரியர் நலிவேசெயினும்!
கலையாவும் வெந்துபோகச் செயினும்,

புனலிடைத் தமிழ்நூற்களெலாம் போயினும்,
புதுமை இளமை எனும்படி
(நாடாண்டாயே தமிழே! நீ!)

★★★

68. எது இசை?

தமிழ் பாடல் முறையா, நாட்டிலே
கண்,

வாயைக் காட்டல் முறையா?
எது முறை சொல்க மனமே!

தமிழ் பேசுவார்க்குத் தீந்தமிழினிதோ?
தாங்களறியாத பிறமொழி பாடுதல் இனிதோ?

மொழிபொருள் மிகநன்றாய்க் காட்டுதல் கவியா? — தம்
விழிபல் உதடுகாண அதட்டல் கவியா?

பிழைபட நிந்தனைபட நடப்பது நலமா?
பெருமை ஓங்குமாறு தமிழைப் போற்றுதல் நலமா?

(தமிழ்பாடல் முறையா)

திராவிடநாடு 17-12-1944.

★★★

69. தமிழ்த் தொண்டு

தமிழ்என்னும் மணிவிளக் கேற்றடா நாட்டில்,
தமிழரின் நெஞ்சமாம் அழகான வீட்டில்!
அமுதென்று கொள்ளடா செந்தமிழ்ப் பணியை!
அறமென்று கொள்ளடா செந்தமிழ்ப் பணியை! (த)

தமிழ்என்ற உணவினைக் குவியடா யார்க்கும்,
தமிழருக் கிங்குள்ள குறையெலாம் தீர்க்கும்.
சமமாக ஆற்றடா தமிழூழியத்தைச்
சகலர்க்கும் ஆற்றடா தமிழூழியத்தை. (த)

தமிழென்ற வன்மையைக் கூட்டடா தோளில்,
தமிழர்க்கு நலமெலாம்வரும் ஒரே நாளில்!
அமைவினால் புரியடா செந்தமிழ்த் தொண்டே!
அன்பினால் புரியடா செந்தமிழ்த் தொண்டு. (த)

தமிழ்என்னும் உணர்வினைச் சேரடா எங்கும்.
தமிழரின் ஆட்சியே உலகெலாம் தங்கும்.
இமையேனும் ஓயாது தமிழுக் குழைப்பாய்!
இன்பமே அதுவென்று தமிழுக் குழைப்பாய்.! (த)

★★★

70. முழங்கும் குறள்

முழங்கிடுகின்றதே அறம்! (மு)

முட்டுப்படும்உலகே! இனவேற்றுமை
பட்டுக்கெடும் உலகே நம்திருக்குறள் (மு)

''உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உளன்'' எனல் கேட்டீரோ!

வாய்மை அடிப்படை மக்களைச் சேர்க்கும்.
மாண்பிலா ஆட்சி யாளரை நீக்கும்.
தாய்மொழி தன்னையும் மீட்டுக் காக்கும்.
தள்ளத் தகாத்திரு வள்ளுவர் வாய்மொழி (மு)

''எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்'' எனல் கேட்டீரோ!

ஒற்றுமை ஒன்றினால் அச்சம் பறக்கும்.
ஊருக் குழைப்பதோர் வீரம் பிறக்கும்.
சற்றும் பிசகாமல் எண்ணிய நலங்கள்
சாரும்என்று திரு வள்ளுவரின் குறள் (மு)

''துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின்'' எனல் கேட்டீரோ!

நாட்பட்டுப் போனஓர் சட்டத்திலே, ஒரு
நல்லது செய்யாத சட்டத்திலே,
ஆட்பட்டுப் போகாமல் ஒற்றுமையாயதை
ஆற்றலில் மாற்றுக என்று திருக்குறள் (மு)

''அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவ
தஞ்சல் அறிவார் தொழில்'' எனல் கேட்டீரோ?

அஞ்சத் தகுந்ததற் கஞ்சுதல் வேண்டும்.
அஞ்சத் தகாததற் கஞ்சிட லாமா?
கெஞ்சினால் மிஞ்சுவர் கேடாள வந்தார்
கிளர்ச்சி தேவைஎன் றுணர்த்திய திருக்குறள். (மு)

★★★

71. தமிழ்த் தொண்டு

இயற்கை அன்னை அருளிய இன்தமிழ்!
அயல்மொழி வேண்டாஆர் எழில் சேர் தமிழ்!
நிறைதமிழ்! இந்நாள் நெடுநிலம் முழுதும்
குறைவில தென்று குறிக்கும் தனித்தமிழ்!
தமிழர் வாழ்வின் தனிப் பெருமைக்கும்
அமைந்த சான்றாம் அமுதுநேர் செந்தமிழ்!
அந்த நாளில் அறிவுசால் புலவர்
எந்தநாள் தோன்றியதோஎனும் பழந்தமிழ்!
தமிழ்நாடு பலப்பல தடுப்பரும் இன்னலில்
அமைந்தும், அணுவும் அசையாப் பெருந்தமிழ்!
தமிழை அழித்தல் தமிழரை அழிப்பதென்று —
இமையாது முயன்ற அயலவர் எதிரில்,
இறவாது நிற்கும் ஏற்றத் தமிழின்
பெருநிலை எண்ணுக, தமிழ்ப்பெரு மக்களே!
அருஞ் செல்வர்கள் அன்று தொடங்கி
இன்று வரைக்கும் ஈந்து வந்துள்ள
பொன்றா ஆதரவு — அன்றோ காரணம்?
அயல்மொழி எல்லாம் அண்டையில் கண்ணெதிர்
வியக்கு முறையில் மேன்மை பெற்றன;
என்ன முயற்சி! எத்தனை ஆர்வம்!
இன்ன வண்ணம் இருக்கையில், நம்மவர்
தமிழிடம் காட்டும் தயவு போதுமா?
தமிழ்த்தாய் பூசை போதுமா? சாற்றுக!
''தமிழர் பொருளெலாம் தமிழுக்குத் தந்தார்''

தமிழ்த் தொண்டு

தமிழை யுயர்த்தினார் தாமுயர் வுற்றார்''
என்றசொல் நாட்டினால், இறவா நற்புகழ்
நன்று வாய்ந்திடும் என்ற நடுக்கமோ?
தமிழின் தொண்டு தரித்திர வயிற்றுக்கு —
அமிழ்தம் அன்றோ அண்ணன்மாரே!

ஆவன தமிழுக் காற்றுதல் சிறிதே,
ஈவது சிறிதே, இன்ப மொழிக்கு!
வருத்தச் சேதி இஃதொன்று மட்டுமா?
ஒருவர் ஒன்று தமிழ்நலம் உன்னி
இயற்ற முன் வந்திடில், இடையூறு பற்பல
இயற்ற முன்வருவதை என்ன என்பது!

சேர்ந்து தொண்டாற்றுதல் சிறப்பா? அன்றிக்
காய்ந்தும், முணுமுணுத்துக் கசந்தும் கலகம்
செய்தும் திரிதல் சிறப்பா? செப்புக!
குள்ள நெஞ்சினர் கொடுமை செய்வதைத்
தெள்ளிய நெஞ்சினர் தீர்த்தும், தமிழில்
அன்பிலாத் தமிழரை அன்பில் தோய்த்தும்,
தென்பா லெழுந்த தீந்தமிழ்ச் சுடராய்ச்
செய்யமுன் வருக தமிழரே,
உய்ய நம்மவர்க்கிங் குறுதுணை அஃதே!

★★★

72. தமிழர் எழுச்சி!

உயர்தமிழ் உயர்நடை உயர்தனி வீரம்
இங்கிவை தமிழரின் உடைமை!
அயர்வுகள் தீர்ந்தன புதுமையில் உலகை
ஆள்வது தமிழர்கள் கடமை!
புயல்நிகர் பகைமையும் வேரொடு மாளும்
தமிழர்கள் சமரிடைப் புகுந்தால்!
வெயில்முகம் சுளித்தால் அகிலம் தூளாம்
மேன்மையை முழக்குக முரசே!

பழமையில் இங்குள அன்புறு காதற்
பயனுறும் அகப்பொருள் காப்போம்!
அழகிய தமிழ்நடை யாற்புதி யனவாய்
ஆயிரம் கலைநூல் சேர்ப்போம்!
அழுதிட ஒருவன்மற் றொருவனை மேய்க்கும்
அதருமம் அனைத்தையும் மாய்ப்போம்!
முழுதுல கப்பயன் உலகினர் சமம்பெற
அன்பினில் மனிதரைத் தோய்ப்போம்!

முழக்குக எங்கணும் முழக்குக முரசே!
முழக்குக தமிழர்கள் பெருமை!
வழங்கிடும் அங்கையர் வாளுயர் தோளினர்
வாய்மையின் வாழ்பவர் தமிழர்!
எழுந்துள வீரம் தமிழரின் மூச்சில்
எழுந்தது வாமென முழக்கே!

அழுந்துதல் இல்லை உலகுள்ள வரைக்கும்
அன்புத் தமிழர்கள் வாழ்வு!

மணிமுடி மறவர்கள் முழுதுணர் மேலோர்
மாபெருங் கவிஞர்கள் கூட்டம்.
அணிமுடி காதல் மகளிர்கள் கூட்டம்
ஆவது தமிழர்கள் ஈட்டம்!
பணிகுதல் இல்லை! அஞ்சுதல் இல்லை!
பாய்ந்திடும் ஒற்றுமை யாலே!
தணியாக் காதல் நிறைவா மின்பம்
தமிழர்க் கிப்புவி மேலே!

★★★

73. நிலவே!

நிலவே நீ முன்நடந்ததைக் கூறுவாய்!
மெய்யாய்க் கூறுவாய்!

இலகு செந்தமிழையும் உன்னையும் கூட்டி,
இயற்கை அன்னைவளர்த்த திலையோ பாலூட்டி!

சங்கமேறித்தமி ழுலகிருள்போக்கித்
தாவியெழில் வானமிசை நீயுலவத்
தமிழ்வாழ்த்தி, உனைவாழ்த்தி மக்கள் வாழ்வு
தொடங்கியதை மறந்தனையோ, குளிர்ந்த
(வெண்ணிலவேநீ!)

வடமொழிக்குதவி தமிழ்மொழி அன்றோ?
மறுமொழி கூறாதிருப்பது நன்றோ?
கடல்சூழ் வையம் ஆண்டது தமிழோ?
கையேந்தி வந்தவர் பேசிய மொழியோ (நிலவே)

ஆரியர் ஆட்சி வாய்ந்த பின்னை
அழகிய தமிழ்நா லாகிய பொன்னை
வேரொடு மாற்றிட வஞ்சம் என்னென்ன
விளைத்தார், அதைத்தான் கேட்டேன் உன்னை. (நிலவே)

★★★

தேனருவி

தமிழ்

1956

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

74. தன்னேரில்லாத தமிழ்!

தன்னேரில்லாத தமிழ் அன்னையே! — உனைவாழ்த்தினேன்
இன்னல் தவிர்த்தாள் என்னையே!

தன்னேரில்லாத....

முன்னைத் தோன்றிய மக்கள் முதன் முதல் பேசிய
மொழியே! மொழியே, மொழியே எனவே வாழ்த்தும்

தன்னேரில்லாத....

தென்னவன், சேரன், சோழன் செம்மையிலே வளர்ந்த
திருவே! திருவே, திருவே புகழ் மிகுந்த
மன்னும் குமரிமுதல் பனிமலை மட்டும் வாழ்ந்த
வாழ்வே! வாழ்வே, வாழ்வே எனவே வாழ்த்தும்

தன்னேரில்லாத....

ஆரியர் எதிர்ப்புக்கும் அசையாமல் வாழும் எங்கள்
அன்பே! அன்பே, அன்பே, புகழ் மிகுந்த
சீர்பெறு முத்தமிழே, தெவிட்டாத புத்த மிழ்தே!
செல்வி! செல்வி, செல்வி எனவே வாழ்த்தும்

தன்னேரில்லாத....

முதன் முதல் செந்தமிழ் நான்மறை செப்பிய
முத்தே! முத்தே, முத்தே புகழ் மிகுந்த
புதுவாழ்வு காட்டிடும் திருக்குறள் பூத்த பூம்
பொழிலே! பொழிலே, பொழிலே எனவே வாழ்த்தும்

தன்னேரில்லாத....

★ ★ ★

75. எதை வேண்டித் தவங்கிடந்தாய்?

எதை வேண்டித் தவங்கிடந்தாய்?
என் தமிழ்த் தாயே! — நீயே,
எதை வேண்டித்....

எனதுயிரே, உடலே, பொருளே நீ
எதை வேண்டித்....

கதிதரு தமிழ்க் கட்டாயக் கல்வியா?
கலைமிகு முத்தமிழ் வித்தார சங்கமா?
புதுமுறை விஞ்ஞானமா? எலாம்
பொது வாக்குதல் உத்தேசமா? — சொல்
எதை வேண்டித்....

இமயத்தில் பேர்வரைந்த செந்தமி ழுன்தோள்
இந்நிலத்தை நன்னிலைக்குள் ஆக்க வேண்டுமா?
சமயம் சாதிகள் அகல யாவும்
சமம் எனுநிலை அமைய வேண்டுமா?
எதை வேண்டித் ....

★★★

76. செந்தமிழ்ச் செல்வம்

செல்வ மென்று போற்று
செந்தமிழ்ச் சொல்லை — நீ

செல்வமென்று....

அல்லலும் நீங்கும், பகையாவும் நீங்கும்

செல்வமென்று....

வெல்வது வேலன்று; செந்தமிழ் ஒன்றே!
நல்லொற் றுமை சேர்க்கும், நன்னெறி சேர்க்கும்,
வல்லமை சேர்க்கும், வாழ்வையுண் டாக்கும்;
வண்டமிழ் நைந்திடில் எது நம்மைக் காக்கும்?
தமிழர்க்கு மானம் தனியுயிர்! யாவும்
தமிழே யாதலால் வாழ்த்துவோம் நாளும்!

செல்வமென்று....

★★★

77. அறிவுபெற வருக தமிழ்!

தனனா தனனா தனன தனனா
தனன தனனா தன தானா

அழகு முகிலே தவழும் மலை மேல்
அருவி ஒருபால் இசை யோட
அமிழும்! அதிலே சிதறுந் துளிபோல்
அணிமல ரெல்லாம் எழும் மேலே.

எழுதும் முழுதோ வியமும் நிகரோ
எனவு ரைகுவார் மட வோரே!
எறிக அணிலே குருவி கடிவார்
இனிய மொழிசேர் தமிழ் நாடே!

தழைவு பெறவே வருக தமிழே!
தமிழர் உயிரே வரு வாயே!
தழுவு குழல்யாழ் கிளிமொ ழியுமோர்
அமிழ்தும் உனையே நிகர் ஆமோ?

விழியின் ஒளிநீ, எமது புகழ் நீ,
விரிதி ருவு நீ என யாமே
விழைவ தறிவாய் அறிவு பெறவே!
விரைவில் வருவாய் ஒரு தாயே!

★★★

78. துள்ளி ஆடுவோம்!

துள்ளி ஆடுவோம் — வாரீர்!
பள்ளுப் பாடுவோம்
வள்ளுவன் இரண்டு திருவடி — இந்த
வையம் அளந்ததை எண்ணி எண்ணி நாம்
துள்ளி ஆடுவோம்....

'வள்' என்று சொல்வது வண்மையாம் — அந்த
வண்மை படைத்தவன் வள்ளுவனாம்! — மன்னர்
உள்படு கருமத் தலைமை அலுவல்
ஒன்றுக்கு வள்ளுவம் என்றது கண்டு,
துள்ளி ஆடுவோம்....

அமைச்சர் அவையின் தலைவன்
அகம் புறம் காணும் வலவன்
தமிழ் மக்களின் பகைவரும் — தம்
தலையில் தூக்கி ஆடும் புலவன்!
துள்ளி ஆடுவோம்....

வானுக்குச் செங்கதிர் ஒன்று — புனல்
வண்மைக்குக் காவிரி ஒன்று — நல்ல
மானத்தைக் காத்து வாழ எண்ணும் — இந்த
வையத்துக் கொன்று திருக்குறள் என்று!
துள்ளி ஆடுவோம்....

★★★

79. விண்ணப்பம் கேள்!

விண்ணப்பம் கேள் என் தமிழிசையே! — தாயே!
விண்ணப்பம் கேள்!
வண்டமிழ் நாட்டில் உள்ள
மகன் நான் விடுக்கும்
விண்ணப்பம் கேள்....

புகன்றிடும் எனக்கும், கேட்கும் தமிழர்க்கும்
புரியாத தெலுங்கில் நான் பாடுதல் வேண்டுமாம்;
தகுந்தமிழ் தன்னிலோர் தமிழ்மகன் தமிழில்
தமிழ் நாட்டில் பாடுவதை மறந்திட வேண்டுமாம்!
விண்ணப்பம் கேள்....

தக்கதோர் இசைக்குத் தமிழ் ஒத்து வராதாம்;
தமிழுக்குத் தக்கதோர் இசை ஒத்து வராதாம்;
இக்காலம் தமிழ்என்ற பேச்சே கூடாதாம்;
இனிமேல் தமிழ்க்கு முன்னைய ஓட்டம் ஓடாதாம்!
விண்ணப்பம் கேள்...

தமிழ்ப்பாங் கறியாத தமிழினத் தார்க்கே,
வானொலிப் பணத்தைத் தருவதற் காக,
அமைந்த அதிகாரிகள் செய்யும் அடாச் செயல்
அகலும் வண்ணம் முயலுதல் வேண்டும்.
விண்ணப்பம் கேள்....

தமிழர்கள் எல்லாம் உன் மக்கள் அன்றோ?
சற்றே அவர்களை ஒற்றுமை ஆக்குவாய்;
இமைத்திடும் நேரத்தில் தமிழின் பகைவர்
எழுந்த சூறைக் காற்றில் துரும்பாய் பறப்பார்.
விண்ணப்பம் கேள்....

★★★

80. எனக்கு வந்த அஞ்சல்!

எனக்கு வந்த அஞ்ச லட்டையில்
இருந்தவை பத்து வரிகள் — அவற்றில்
இருந்தவை நூறு பிழைகள்!

இனிப்பை இணிப்பென் றெழுதி வைத்தார்,
இழுப்பை இளுப்பென் றெழுதி வைத்தார்,
மனைஎன் றெழுதமணை என்றார் அவர்,
மாற்றென்று சொல்ல மாத்தென்றார்,
குனம்குனம் என்று குணத்தைச் சொன்னார்,
கோவை என்பதைக் கோர்வை என்றார்,
கனிநிகர் தமிழறி வில்லாமல்
காட்சியை அவர் காஷி என்றாரே!

எனக்கு வந்த....

முப்பத்து மூன்றை முப்பதி மூன்றென்றும்,
முட்கம்பி என்பதை முள்க்கம்பி என்றும்,
முற்புறம் என்பதை முர்ப்புரம் என்றும்,
முட்டியை வேட்டியை முஷ்டி வேஷ்டி என்றும்,
இப்படிக் கென்பதை இப்படிக்கி என்றும்,
இளமை என்பதை இலமை என்றும்,
அப்போ தென்பதை அப்போ என்றும்,
அழிவு பெற்றிட எழுதி விட்டனர்!

எனக்கு வந்த....

அவைகள் வந்தது, பாட்டி செத்தது,
சேய் பிறந்தாள், எந்தன் செல்வம்,
கவர்ந்துக் கொண்டான், கண்டுச் சொன்னான்.
காற்று பட்டது, கடித்து தின்றான்,
எவரை கண்டீர், எப்படி சொன்னீர்,
என்று தமிழைக் கொன்று குலைத்தவர்,
சுவையுள்ள எட்டுத் தமிழ்ப் படங்களின்
தூய தமிழ்எழுத் தாளரென் றார்தம்மை!

எனக்கு வந்த ....

★★★

பாரதிதாசன்
பன்மணித்திரள்

1963

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

மு ன் னு ரை

நான் குயிலில் இதழ் தோறும் எழுதி வந்த மெட்டுப் பாடல்களின் தொகுப்பே, **பாரதிதாசன் பன்மணித் திரள்** என்பது.

பாடல்கள் காதல், வீரம் முதலிய பல் துறைகள் பற்றியவை*. ஆதலால் இதன் பெயர் ''பன்மணித் திரள்'' எனலாயிற்று.

நீண்ட நாட்களின் முன் இப்பாட்டுக்கள் எழுதப் பட்டன. அப்போதிருந்த சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப எழுதப் பெற்றவை; இன்றைய நிலைக்கு முரணான கருத்துக் களும் இருத்தல் கூடும். நல்லன ஏற்று அல்லன நீக்கிப் படித்தல் வல்லுநர் கடன் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

பாரதிதாசன்

சென்னை
1-8-63

---

* 'தமிழ்' பற்றிய பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன; சில நாடும் இனமும் மொழியும் தழுவிச் செல்வன.

81. தமிழ் வரலாறு

கேளீர் தமிழ்வர லாறு — கேட்கக்
கேட்க அதுநமக்கு முக்கனிச் சாறு! — கே

நாள்எனும் நீள்உல கிற்கே — நல்ல
நாகரி கத்துணை நம்தமி ழாகும்.
வாளுக்குக் கூர்மையைப் போலே — அது
வாழ்வுக்குப் பாதை வகுத்ததுமாகும். — கே

இயல்பினில் தோன்றிய தாகும் — தமிழ்
இந்நாவ லத்தின்மு தன்மொழியாகும்.
அயலவர் கால்வைக்கு முன்பே — தமிழ்
ஐந்தின்இ லக்கணம் கண்டதுமாகும். — கே

அகத்தியன் சொன்னது மில்லை — தமிழ்
அகத்திய மேமுதல் நூலெனல் பொய்யாம்.
மிகுதமிழ் நூற்கொள்கை மாற்றிப் — பிறர்
மேல்வைத்த நூலேஅ கத்தியமாகும்! கே

நாடுதொல் காப்பிய நூலும் — இங்கு
நம்மவர் கொள்கைந வின்றிடவில்லை.
ஏடுகள் தந்தன ரேனும் — தமிழ்
இயற்கைக் கருத்தந்த நூற்களில் இல்லை! — கே

கல்லையும் செம்பையும் கண்டே — இரு
கைதொழும் கொள்கை தமிழ்க்கொள்கை இல்லை!
நல்லொழுக் கம்சிறப் பென்னும் — அறம்
நாடி அதன்திறம் பாடும்த மிழ்தான்! — கே

ஆன்மாவை ஒப்புவ தில்லை — தமிழ்
அணுவென்று கூறிடும் உயிரினை அஃதே!
கோனாட்சி தன்னைச்சி ரிக்கும் — அது
கோலெடுத் தோஃசெயல் என்றுவெ றுக்கும்! — சே

— 'உயிரும் நுண்மையும் அணுவென லாகும்'
என்பது பிங்கலந்தை.
கோல் என்பது கொல்லுவது; முதனிலை
திரிந்த தொழிற்பெயர். அக் கோல்
என்பது ஆட்சிக்கும் கோலன் அரசனுக்கும்
பெயராயினமை காண்க.

மூள்குடிக் கோனாட்சி ஒப்பும் — தமிழ்
முன்னிருந் தாள்வோனைக் காவலன் என்னும்.
ஆள்என்னும் சொற்பொருள் காண்பீர்! — தனி
ஆளுக்கும், ஆள்கைக்கும் வேற்றுமை இல்லை! — சே

காட்டாறும் மக்களைக் கொல்லும் — மூங்கிற்
காடும்க னல்பட்ட ழித்திடும், அந்தக்
கேட்டுக்குத் தெய்வமென் றேபேர் — அதைக்
கெஞ்சல்இ றைஞ்சல் தமிழ்க்கொள்கை இல்லை! — சே

— 'தெய்என் கிளவி கொள்ளலும் கோறலும்'
என்பது பிங்கலந்தை.

மாசற்ற எண்ணத்தி னாலே — இன்ப
வாழ்வைஅ டைவது நந்தமிழ்க் கொள்கை.
ஈசன்என் றேஒன்றைக் கூறி — இடர்
ஏற்பதை நம்தமிழ் ஏற்பதுமில்லை!

— 'மாசற்ற கொள்கை மனத்தில் உதித்தக் கால் ஈசனைக் காணும் உடம்பு'' என்பது ஔவை குறள், மாசற்ற எண்ணத்தை விட வேறாக ஒருபொருள் உண்டெனு நினைப்பார்க்கு மறுப்பாகும்.

முருகெனல் அழகிள மைக்காம் — எனில்
முருகனை நந்தமிழ் ஒப்புவ தில்லை.
விரிவறு முல்லைநி லத்தில் — வரும்
வேட்கையை மால்என்று நந்தமிழ் சொல்லும் — சே

கோயிலும் மன்னவன் இல்லம். — அந்தக்
கோயில்வ ணங்கும்இ டந்தானுமில்லை!
தாயும் தகப்பனும் அன்றோ — தொழத்
தக்கவர்ஆவர்என் றேதமிழ் சொல்லும்! — சே

சாதி மதம்தமிழ் இல்லை! — அந்தச்
சாதி மதத்தைத் தமிழ்கொள்வ தில்லை!
தீதுறு 'தெவ்வே'ப கைமை — அந்தத்
தெவ்வில் விளைந்தது தேவர்எ னுஞ்சொல். — சே

★ ★ ★

82. அரங்க ரத்தினம் உண்ணாநோன்பு வெல்க!

ராகம்: தன்யாசி. தாளம்: சாபு.

அழகைச் செய்தாய் தமிழ்மொழிக்கே அரங்க ரத்தினமே — நீ
அன்பு செய்தாய் தமிழ்மொழிக்கே அரங்க ரத்தினமே
தழைவைச் செய்தாய் தமிழ்மொழிக்கே அரங்க ரத்தினமே — நீ
தலைமை வைத்தாய் தமிழ்மொழிக்கே அரங்க ரத்தினமே
எழுகஎழுக தமிழ்மொழியை இழிவு செய்கின்றார் — விழித்
தெழுகஎன்று முழக்கஞ் செய்தாய் அரங்க ரத்தினமே
ஒழுகும்முறை எமக்குரைத்தாய் அரங்க ரத்தினமே — நல்
உயிரினும் தமிழ்மே லென்றாய் அரங்க ரத்தினமே!

கத்தாத கழுதைகண்டு கண்கலங்கினாய் — நல்ல
கழுத்தொடிந்த மாடுகளைக் கண்டு துடித்தாய்
ஒத்தாசை நீ புரிந்தாய் அரங்க ரத்தினமே — நீ
உணர்வு தந்தாய் தமிழருக்கே அரங்க ரத்தினமே
நத்தாத உயிரு முண்டோ உடம்பு தன்னையே — உளம்
நத்தாத தமிழ னுண்டோ முத்தமிழ் தனையே
கைத்தாளம் போடுகின்றாய் புகழ் நிலத்திலே — நீ
காட்டாற்றின் எழுச்சிவைத்தாய் எம் முளத்திலே!

அந்தமிழ்த்தாய் முகத்தினிலே ஆரியக்கறை ஏன்? — நம்
அழகுதமிழ்ச் சோலையிலே ஆகாஷ்வாணி ஏன்?
செந்தமிழ்க்கே இழிவுகண்டால் என்உயிர்தான் ஏன் — நல்ல
செந்தமிழர் வாழ்க்கைச்சுவை அந்தமிழால் தான்
இந்தப்படி தவங்கிடந்தாய் அரங்க ரத்தினமே — வெற்றி
எய்துகநின் உண்ணாநோன்பும் அரங்க ரத்தினமே
வந்ததுண்டு தமிழ்க்குயர்வு தோழா உன்னாலே!
வாழ்கபுகழ் வாழ்கதமிழ் அரங்க ரத்தினமே!

★★★

83. அரங்கரத்தினம் — சாவுக்கு வரவேற்பு!

அன்னையின்சீர் அழிப்ப தற்கே
ஆளவந்தார் முயலு கின்றார்.
இன்னுமவர் திருந்த வில்லை
சாவே வா! — அவர்
இனியேனும் திருந்து தற்கே
சாவே வா!

தென்தமிழின் சீர ழிக்கத்
தில்லியினோர் முயலு கின்றார்
இன்னுமவர் திருந்த வில்லை
சாவே வா! — அவர்
இனியேனும் திருந்து தற்கே
சாவே வா!

வானொலியை நீக்கி, ஆகாஷ்
வாணிஎன்று முழங்கு கின்றார்.
மானங் கெட்டோர் நடுங்கும்படி
சாவே வா! — என்
வண்டமிழர் எழுச்சி கொள்ளச்
சாவே வா!

ஆனதமிழ் அமைச் சரையும்
அறிவழித்தார் தில்லியி னோர்.
தேன் என்றே உனையழைத்தேன்
சாவே வா! — என்
செந்தமிழர் எழுச்சி கொள்ளச்
சாவே வா!

அரிதுசெய்தான் அரங்க ரத்தினம்
அறம் விளைத்தான் என்னும்படி
இருகையால் வரவேற் றேன்
சாவே வா! — என்
இன்பத் தமிழ் வாழ்ந்திடவே
சாவே வா!

தெரியட்டுங்காண் உலகுக் கெல்லாம்
செந்தமிழர் எழுச்சித் திறம்;
புரியட்டுங்காண் தில்லிக் கொடுமை
சாவே வா! — உயிர்
போகட்டுங்காண் தெரியுஞ் சேதி
சாவே வா!

★★★

84. பெயர் மாற்றம்!

சென்னையில் கீழ்ப்பாக் கத்தைத்
தேடினேன். ஓர் இளைஞன்
அன்னதோர் ஊரே இல்லை
என்றனன்! அப்பக் கத்தில்
இன்னொரு முதியோர் தம்மை
வினவினேன். இருப்ப தாகச்
சொன்னார்; அவ்வூர்க்குப் போகத்
தோதொன்றும் சொல்ல லானார்.

மக்களின் *இயங்கி வண்டி
இங்குத்தான் வந்து நிற்கும்.
இக்காலம் வருங்கா லந்தான்
ஏறிச்செல் வீர்கள் என்றார்.
மக்களின் இயங்கி வண்டி
வந்தது; குந்திக் கொண்டேன்.
சிக்கேன ஓர்ஆள் ''எங்கே
செல்லுதல் வேண்டும்'' என்றான்.

கீழ்ப்பாக்கம் என்று சொன்னேன்.
கேலியை என்மேல் வீசிக்
''கீழ்ப்பாக்கம் என்ப தில்லை
மேல்பாக்கம் தானும் இல்லை
கீழிறங் கிடுவீர்'' என்றான்.
அங்கொரு கிழவர் கேட்டுக்
கீழ்ப்பாக்கம் உண்டு காணும்!
வரலாறு கேட்பீர் என்றார்!

---

* இயங்கி — பஸ்

கீழ்ப்பாக்கம் என்னும் அஃது
''கீல்பாக்கம்'' என்றாகிப் பின்
தாழ்வுற்றுக் ''கெல்லிஸ்'' என்று
தான்மாறிற் றென்று சொன்னார்,
கீழ்ப்பாக்கம் கெல்லிஸ் ஆனால்
கிள்ளையும் அள்ளி யுண்டு
வாழ்த்திடும் தமிழ மிழ்தின்
வரலாறே மாறி டாதோ!

தமிழ்நாடு தமிழ்நா டென்ற
தன்பெயர் இழந்தி டாதோ!
தமிழ்நூலும் தமிழ்நூ லென்ற
தன்பெயர் இழந்திடா தோ!
தமிழரும் தமிழர் என்ற
தம்பெயர் இழந்திடா ரோ!
தமிழ்ப்புகழ் தொலைப்பார் தங்கள்
தனியாட்சி நிறுவிடா ரோ!

இவ்வாறு வருந்தா நின்றார்!
இயங்கியும் கெல்லிஸ் என்ற
அவ்விடம் நிற்கக் கண்டார்.
அங்ஙனே இறங்க லுற்றார்.
செவ்விதிற் கீழ்ப்பாக் கத்தின்
தெருக்கண்டார். தமிழ் வழங்கும்
கொவ்வைசேர் இதழ்கள் கண்டார்.
கொல்புலிக் கூட்டம் கண்டார்.

தமிழ்நலம் காக்க! இன்பத்
தமிழகம் காக்க! அன்புத்
தமிழரே தமிழ கத்தில்
தமிழரின் ஆட்சி காக்க
இமைமூடித் திறக்கு முன்னே
எதிரிகள் கோடி இன்னல்
சமைக்கின்றார்! அவர்கள் தோளைச்
சாய்ப்பது பெரியார் பாதை!

85. குண்டு போடு!

தமிழுக்கு நீசெயுந் தொண்டு — நின்
பகைமீது பாய்ச்சிய குண்டு. (தமிழுக்கு)

தமிழில்நீ புலமைபெற வேண்டும் — அது
தமிழ்பெறத் தமிழரைத் தூண்டும்.
தமிழிலே யேபேச வேண்டும் — அது
தனித்தமிழ் வளர்ச்சியைத் தூண்டும். (தமிழுக்கு)

தமிழ் பேசு: தமிழிலே பாடு — நீ
தமிழினிற் பாடியே ஆடு.
தமிழ்ப்பாட்டை யேகாதிற் போடு — தமிழ்
தப்பினால் உன்காதை மூடு. (தமிழுக்கு)

வாணிக விளம்பரப் பலகை — அதில்
வண்தமிழ் இலாவிடில் கைவை.
காண்கநீ திருமணஅழைப் பைப் — பிற
கலந்திருந் தால்அதைப் புய்புய். (தமிழுக்கு)

பொருள்களைத் தமிழினில் அழைப்பாய் — பிற
பொருந்தாப் பெயர்களை ஒழிப்பாய்
தெருப்பெயரில் தமிழே இழைப்பாய் — அதிற
சீறுவார் மடமையை ஒழிப்பாய் (தமிழுக்கு)

தமிழிலே வழிபாடு வேண்டிப் — பின்
தளர்ந்தனன் முன்னமோர் ஆண்டி.
அமைவாக அவனையும் தூண்டி — நீ
அறஞ்செய்க சோம்பலைத் தாண்டி. (தமிழுக்கு)

உரைசெய்ய நூலெழுத வந்தோர் — அவற்
றுள்வடசொல் ஏன்தாம் கலந்தார்?
சரிசெய்ய ஆனதை நீபார் — அவர்
தடுத்தால் தொடங்குவாய் மொழிப்போர். (தமிழுக்கு)

வடமொழி புகழ்ந்திடும் தமிழ்வாய் — எதிர்
வரக்காணில் காறிநீ உமிழ்வாய்;
கடன்என்று தமிழ்த்தொண்டில் அமிழ்வாய் — ஒரு
கடல்போன்ற புகழ்கொண்டு கமழ்வாய். (தமிழுக்கு)

இறைதடுத் தாலும்இந்நாட் டுக்கு — மற்
றிங்குளோரின் குறைபாட் டுக்குச்
சிறிதும்அஞ் சேல்தொண்டு செய்வாய் — கடுஞ்
சிறையறை திருமணவறை உனக்கு! (தமிழுக்கு)

★★★

86. இரகசியச் சொல்!

ஏடா தூதா இங்குவா தனியே!
என்உதடு நின்செவி இரண்டையும் ஒன்றுசேர்.
இரகசி யச்சொல் இயம்பு கின்றேன்
உற்றுக் கவனி; உயர்ந்த செய்தி
இறந்தது வடமொழி என்று தமிழர்
இயம்பி வந்த துண்டா இல்லையா?
இறந்தது மெய்தான் எனினும் தமிழர்
இப்படிச் சொன்ன துண்டா? ஆமாம்!
மெய்யை எதற்கு விளம்பினார் தமிழர்?
வடமொழி இறந்த தென்றதால் தமிழை
மாய்த்திட வந்தனர் வடமொழிக் குரியவர்!
வீணை ஒலிக்கெதிர் வேண்டா அழுகைபோல்
கருங்குயில் இசைக்கெதிர் கழுதைகத் தல்போல்
நங்கையர் மொழிக்கெதிர் நரியின் ஊளைபோல்
இன்தமிழ்ப் பயிற்சிக் கெதிரில் அவதி
இந்தியைக் கொணர்ந்தார். இன்தமிழ் நலியும்
வடமொழி இறந்ததால் வடமொழிக் குரியார்
தமிழையும் அழிக்கச் சந்ததம் முயன்றார்,
என்ற சேதியை இங்கிருந் தோடி
எனது பெரியார் இன்னுயி ரனையார்
தமிழின் தலைவர் தமிழ் வீரர்
இப்புவி மாயம் எழிலின் கூட்டம்
ஒப்புறக் காட்டும் உயர்தமிழ்க் கவிஞர்
இன்தமிழ் மாணவர் இளஞ்சிங் கங்கள்
இன்னவ ரிடமெலாம் இயம்புவாய் விரைவில்!
இங்கிருந் தேநான் தமிழர்
அங்கங் கொதித்தெழும் ஆர்ப்பால் அறிவெனே!

★★★

87. இ ந் தி ய ா ?

தமிழை ஒழிப்பவன் உலகினில் இல்லை
தமிழை எதிர்த்தவன் வாழ்ந்ததும் இல்லை (தமிழை)

தமிழை ஒழிக்க இந்தியை நுழைப்பவர்
தம்வர லாற்றுக்கு மாசி ழைப்பவர் (தமிழை)

இன்பத் தமிழ்மொழி உலக முதன்மொழி!
இந்தி மொழியோ ஒழுங்கிலா இழிமொழி!
என்ன போயினும் தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழி
இன்னுயிர் ஆகும் வாழ்க தமிழ்மொழி! (தமிழை)

ஒருமொழி ஓரினம் கொண்டதோர் நாடு
பிறன்அதில் அடிவைக்க நினைப்பதும் கேடு!
பெருமொழி அழித்தும் பேரினம் அழித்தும்
பெறுவது நாடன்று தன்பிண மேடு. (தமிழை)

தீதுற ஆள்வதோர் ஆட்சியே அன்று
செந்தமிழ் நாட்டிலே இந்தியா நன்று?
மோதுறும் பதவி நிலையிலா ஒன்று;
முழங்காற்றங் கரைமரம் நிலைக்குமா நின்று? (தமிழை)

ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்தென்பர் வித்தகர்.
தீக்கனவு காண்கிறார் இந்திபற் றியவர்
தெற்குச் சூறைக்கு நிற்காது வடசுவர்! (தமிழை)

★★★

88. தமிழுக்கு உயிர் அளித்தான்!

ஆட்டு மந்தையிற் காட்டுப்புலி
பாய்ந் தாற்போல் — என்
அன்புடையான் களம் புகுந்தான்
வா தோழி!
பாட்டுப் பெற்றானா உயர்ந்த
சா வாலே — அவன்
பழியைப் பெற்றானே இழிந்த
வாழ் வாலே!
நாட்டின் புறப் போர்க்களமே
வா தோழி! — நீ
நம்தமிழர் இனப் பெருமை
பார் தோழி!
கேட்டதுபார் போர் முழக்கம்!
வா தோழி! — பார்
கிழிந்ததுவே வானவெளி
வா தோழி!

செங்குருதி ஓடையிலே
யா னைகள்
செத்தபடி மிதப்பனவும்
பார் தோழி!
எங்கணுமே தேர்குதிரை
கா லாட்கள்
இற்றனபார் இறந்தனபார்
என் தோழி!

தங்கம் நிகர் ஒருடம்பு
வான் நோக்கிப் — பார்
தரைக் கழகு செய்தவனைப்
பார் தோழி!
சிங்கமடி செந்தமிழன்
என் காதல்
செல்வமடி செத்துவிட்டான்
பார் தோழி!

முன்மார்பில் உடலெல்லாம்
வேல் தாங்கி — அவன்
முள்ளம்பன்றி போற்கிடந்தான்
பார்! பார்! பார்!
என்மார்பு தழுவியவன்
போர் மாதின் — நல்
இளமார்பு தழுவியபின்
புகழ் மாதின்
பொன்மார்பு தழுவுகின்றான்
பார் தோழி!
புதியசுவை எனக்களித்தான்
பார் மீதில்
என்ஆசைத் தமிழ்காத்தான்
காணேடி! — என்
எழிற்றமிழுக் குயிர்அளித்தான்
சீர் வாழ்க!

★★★

89. தமிழ் நாட்டிற் சினிமா!

உருவினையும் ஒலியினையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தே
ஒளிபெருகத் திரையினிலே படங்காட்டும் கலையைத்
திருவிளைக்கும் நல்லறிஞர், ஐரோப்பியர்கள்
தெரிந்துவெளி யாக்குகின்றார் எனக்கேட்ட நாளில்,
'இருவிழியால் அதுகாணும் நாள்எந்த நாளோ,
என்நாடும் அக்கலையில் இறுங்குநாள் எந்நாள்,
இருள்கிழித்துத் தமிழ்நாடாம் நிலவுதனை, உலகின்
எதிர்வைக்கும் நாள்எந்நாள்' என்றுபல நினைத்தேன்.

ஒலி யுருவப்படம்ஊரில் காட்டுவதாய்க் கேட்டேன்;
ஓடினேன்; ஓடியுட்கார்ந் தேன்இரவில் ஒருநாள்.
புலிவாழும் காட்டினிலே ஆங்கிலப் பெண் ஒருத்தி,
புருஷர்சக வாசமிலாப் புதுப்பருவ மங்கை
மலர்க்குலத்தின் அழகினிலே வண்டுவிழி போக்கி
வசமிழந்த படியிருந்தாள்! பின்பக்கம் ஒருவன்
எலிபிடிக்கும் பூனைபோல் வந்தந்த மங்கை
எழில்முதுகிற் கைவைத்தான்! புதுமை ஒன்றுகண்டேன்!

உளமுற்ற கூச்சந்தான் ஒளிவிழியில் மின்ன,
உயிர் அதிர்ந்த காரணத்தால் உடல் அதிர்ந்து நின்றே
தெளிபுனலின் தாமரைமேற் காற்றடித்தபோது
சிதறுகின்ற இதழ்போலே செவ்விதழ் துடித்துச்

சுளைவாயால் நீயார்என் றனல்விழியாற் கேட்டாள்;
சொல்பதில்நீ என்றதவள் சுட்டுவிரல் சுட்டி!
களங்க மிலாக்காட்சி' அதில் இயற்கை யெழில்கண்டேன்!
கதைமுடிவில் 'படம்' என்ற நினைவுவந்த தன்றே!

என்தமிழர் படமெடுக்க ஆரம்பஞ் செய்தார்;
எடுத்தார்கள் ஒன்றிரண்டு பத்து நூறாக!
ஒன்றேனும் தமிழர் நடை யுடைபா வனைகள்
உள்ளதுவாய் அமைக்கவில்லை, உயிர் உள்ளதில்லை!
ஒன்றேனும் தமிழருமை உணர்த்துவதா யில்லை!
ஒன்றேனும் உயர்நோக்கம் அமைந்ததுவா யில்லை!
ஒன்றேனும் உயர் நடிகர் பாய்ந்ததுவா யில்லை!
ஒன்றேனும் வீழ்ந்தவரை எழுப்புவதா யில்லை!

வடநாட்டார் போன்ற உடை 'வடநாட்டார் மெட்டு'!
மாத்தமிழர் நடுவினிலே தெலுங்கு கீர்த் தனங்கள்!
வடமொழியில் சுலோகங்கள்! ஆங்கில ப்ரசங்கம்!
வாய்க்கு வரா இந்துஸ்தான்! ஆபாச நடனம்!
அடையும் இவை அத்தனையும் கழித்துப் பார்க்குங்கால்,
அத்திம்பேர் அம்மாமி எனுந் தமிழ்தான் மீதம்!
கடவுளர்கள், அட்டைமுடி, காகிதப் பூஞ்சோலை.
கண்ணாடி முத்துவடம் கண்கொள்ளாக் காட்சி!

பரமசிவன் அருள்புரிய வந்துவந்து போவார்!
பதிவிரதைக் கின்னல் வரும் பழையபடி தீரும்!
சிரமமொடு தாளமெண்ணிப் போட்டியிலே பாட்டுச்
சிலபாடி மிருதங்கம் ஆவர்த்தம் தந்து

வரும்காதல்! அவ்விதமே துன்பம்வரும், போகும்!
மகரிஷிகள் கோவில்குளம் - இவைகள் கதாசாரம்.
இரக்கமற்ற படமுதலாளிக் கெல்லாம் இதனால்
ஏழைகளின் ரத்தத்தை உறிஞ்சியது லாபம்!

படக்கலைதான் வாராதா எனநினைத்த நெஞ்சம்
பாழ்படுத்தும் முதலாளி வர்க்கத்தின் செயலால்
படைக்கலையாம் சனியொழிந்தால் போதுமென எண்ணும்
பயன்விளைக்கும் விதத்தினிலே பலசெய்வர் கூடி,
இடக்ககற்றிச் சுயநலத்தைச் சிறிதேனும் நீக்கி,
இதயத்தில் சிறிதேனும் அன்புதனைச் சேர்த்துப்
படமெடுத்தால் செந்தமிழ் நாடென்னும் இளமயிலும்
படமெடுத்தாடும், தமிழர் பங்கமெலாம் போமே!

90. எல்லோரும் வாருங்கள்!

இந்திக்குத் தமிழ்நாட்டில் ஆதிக்கமாம் — நீங்கள்
எல்லோரும் வாருங்கள் நாட்டினரே!
செந்தமிழுக்குத் தீமை வந்தபின்னும் — இந்தத்
தேகமிருந்தொரு லாபமுண்டோ? (இந்)

விந்தைத் தமிழ்மொழி எங்கள்மொழி — அது
வீரத் தமிழ்மக்கள் ஆவிஎன்போம்,
இந்திக்குச் சலுகை தந்திடுவார் — அந்த
ஈனரைக் கான்றேயு மிழ்ந்திடுவோம்! (இந்)

இப்புவி தோன்றிய நாள்முதலாய் — எங்கள்
இன்பத் தமிழ்மொழி உண்டுகண்டீர்!
தப்பிழைத் தாரிங்கு வாழ்ந்ததில்லை — இந்தத்
தான்தோன்றி கட்கென்ன ஆணவமோ? (இந்)

எப்பக்கம் வந்துபு குந்துவிடும் — இந்தி
எத்தனை பட்டாளம் கூட்டிவரும்?
அற்பமென் போமந்த இந்திதனை — அதன்
ஆதிக்கந் தன்னைப்பு தைத்திடுவோம்! (இந்)

எங்கள் உடல்பொருள் ஆவியெல்லாம் — எங்கள்
இன்பத் தமிழ்மொழிக் கேதருவோம்!
மங்கை ஒருத்தி தரும்சுகமும் — எங்கள்
மாத்தமிழ்க் கீடில்லை என்றுரைப்போம்! (இந்)

(1938 இந்தி எதிர்ப்புப் படையின் போர்ப்பாட்டு இது)

சிங்கமென் றேஇளங் காளைகளே — மிகத்
தீவிரம் கொள்ளுவீர் நாட்டினிலே!
பங்கம் விளைந்திடில் தாய்மொழிக்கே — உடற்
பச்சைரத் தம்பரி மாறிடுவோம்! (இந்)

தூங்குதல் போன்றது சாக்காடு — பின்னர்த்
தூங்கி விழிப்பது நம்பிறப்புத்
தீங்குள்ள இந்தியை நாம்எதிர்ப்போம் — உயிர்
தித்திப்பை எண்ணிடப் போவதில்லை! (இந்)

மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலை — நமை
மாட்டநி னைக்குஞ்சி றைச்சாலை!
ஏங்கவி டோம்தமிழ்த் தாய்தனையே — உயிர்
இவ்வுட லைவிட்டு நீங்கும்வரை! (இந்)

★ ★ ★

91. வா ரீ ர்!

இந்தி எதிர்த்திட வாரீர்! — நம்
இன்பத் தமிழ்தனைக்காத்திட வாரீர்! (இந்தி)

முந்திய காலத்து மன்னர் — நம்
முத்தமிழ் நாட்டினில் தொத்திடு நோய்போல்
வந்த வடமொழி தன்னை — விட்டு
வைத்தத னால்வந்த தீமையைக் கண்டோம்! (இந்தி)

செந்தமிழ் தன்னில் இல்லாத — பல
சீமைக் கருத்துக்கள் இந்தியில் உண்டோ?
எந்த நலம்செய்யும் இந்தி — எமக்
கின்பம் பயப்பது செந்தமி ழன்றோ! (இந்தி)

தென்னாடு தான்எங்கள் நாடு! — நல்ல
செந்தமிழ் தான்எங்கள் தாய்மொழி யாகும்!
புன்மைகொள் ஆரிய நாட்டை — எங்கள்
பொன்னாட்டி னோடு பொருத்துதல் ஒப்போம்! (இந்தி)

இன்னலை ஏற்றிட மாட்டோம் — சொல்லும்
இந்தியப் பொதுமொழி இந்திஎன் றாலோ
கன்னங் கிழிந்திட நேரும் — வந்த
கட்டாய இந்தியை வெட்டிப் புதைப்போம்! (இந்தி)

★★★

92. இந்தி எதிர்ப்புப் பாட்டு!

தமிழ்
அன்னைக்குச் சோறில்லை எம்மிடத்தில் — இந்தி
ஆனைக்குத் தீனியும் கட்டாயமாம்!
சின்னபிள் ளைக்குத்தாய்ப் பாலில்லை — இந்தித்
தீநஞ்சை ஊட்டுதல் கட்டாயமாம்!

கல்லாமை என்னுமோர் கண்ணோய்க்கே — இந்திக்
கள்ளிப்பால் ஊற்றுதல் கட்டாயமாம்!
இல்லாமை என்னுமோர் தொல்லைக்குமேல் — இந்தி
இருட்டில் வீழ்வது கட்டாயமாம்!

அம்மா எனத்தாவும் கைக்குழந்தை — இந்தி
அம்மியில் முட்டுதல் கட்டாயமாம்!
இம்மா நிலத்தினில் கல்வித்திட்டம் — இவ்வா
றிட்டதோர் முட்டாளைக் கண்டதில்லை!

தாய்மொழி நூற்றுக்கு நூறுபெயர் — பெறத்
தக்கதோர் கட்டாயம் ஆக்கிவிட்டால்,
போய்விடும் கல்லாமை! இங்கதன்பின் — பிற
புன்மொழி கள்வந்து சேரட்டுமே!

★★★

93. இந்தி எதிர்ப்பு முரசு!

(கண்ணிகள்)

பெருநாவற் றீவினிலே
இருநாடுண் டவைகளிலே
திருநாடாம் தமிழ்நாடே!
எந்தாய் நாடாம்.
வருமொழியாம் இந்தியையும்
வடநாட்டார் ஆட்சியையும்
ஒருநாளும் ஒப்போ மென்
றதிராயோ முரசே! 1

சேரர்பாண் டியர்சோழர்
பேரர்க்குப் பேரரெனில்
வேரஞ்சிப் போம்வடவர்
நாடஞ்சிப் போம்!
ஓரிந்திக் கோவடவரின்
ஒப்பந்தக் காரர்க்கோ
ஒருபோதும் தாழோமென்
றதிராயோ முரசே! 2

அல்லற்கஞ்சோம் கடுமொழி
சொல்லற்கஞ்சோம் ஒருசிறை
செல்லற்கஞ்சோம், அஞ்சோம்!
தூக்குக் கஞ்சோம்

இல்லுக்கோர் தமிழ்மறவன்
ஈட்டுக்கோர் நாட்டுப்பெண்
தொல்லைதரும் இந்தியினைக்
கொல்லோமோ முரசே! 3

குண்டுக்கஞ்சோம் வடவர்கள்
கூட்டுக்கஞ்சோம் பலபல
குண்டர்க்காம் செய்தித்தாள்
கூற்றுக் கஞ்சோம்!
அண்டிற்றா இந்நாட்டில்
அயலானின் இந்திமொழி?
மண்டைப்புழு மாய்ந்ததுவென்(று)
அதிராயோ முரசே! 4

★ ★ ★

செந்தமிழ்க்கு நின்ற உயிர்
இந்திவந்தால் நின்றுவிடும்!

94. என் தமிழா!

கட்டாயம் இந்திதனைக் கற்க அரசினர்கள்
சட்ட மியற்றுவதில் சம்மதமோ என்தமிழா!

கன்னல் தமிழ்க்கல்வி கட்டாய மாக்காமல்
இன்னல்தரும் இந்தியினை எண்ணுவதோ என்தமிழா!

தாய்க்குச் சலுகையின்றித் தாழ்கின்றாள் இந்திஎனும்
பேய்க்கு நறுநெய்பால் பெய்கஎன்றார் என்தமிழா!

உறவிட்ட பார்ப்பனர்கள் இந்திஎன ஊளையிட்டும்
பிறவிக் குணங்காட்டும் பெற்றியுணர் எந்தமிழா!

'தமிழழியு மானால் தமிழர் அறிவர்' — இதை
நமைவிழுங்க வந்தவர்கள் நன்கறிவர் என்தமிழா!

தம்மவர்கள் நன்மைக்கே தக்கதென்றால் இந்திதனை
நம்மவர்கள் அன்னவர்கால் நக்குகின்றார் என்தமிழா!

உடல்காக்கச் சோறில்லை என்னுங்கால் நம்பகைவர்
கடல்காட்டி வீழ்என்று கத்துகிறார் என்தமிழா!

தென்றற் பொதியமலை செந்தமிழ்க்கு மீதியதாய்
நின்றஉயிர் இந்திவந்தால் நீங்கிவிடும் என்தமிழா!

மொகலாயர் வந்து முடிபூண்டும் தம்மொழிதான்
சகலர்க்கும் சட்டமென்று சாற்றவில்லை என்தமிழா!

தாய்மொழிக்கு நேரெதிர்ப்பாய்த் தம்மொழியை வற்புறுத்தும்
பேய்களைநாம் கண்டதில்லை பேருலகில் என்தமிழா!

அன்று தமிழ்நூல் அழித்தார்கள் ஆரியர்கள்;
இன்றுதமிழ் வேரறுக்க எண்ணிவிட்டார் என்தமிழா!

காய்ச்சலுறு நாட்டில் கனித்தமிழே யல்லாது
மூச்சுறுத்தும் இந்திவந்து முட்டுவதா என்தமிழா!

தேளுக் கதிகாரம் சேர்ந்துவிட்டால் தன்கொடுக்கால்
வேளைக்கு வேளை விளையாடும் என்தமிழா!

இயற்கைத் தமிழ்மொழியை ஈடழிப்ப தோஇந்திச்
செயற்கைமொழி உன்நாக்கைத் தீண்டுவதோ என்தமிழா!

உய்யும் தொழிற்கல்வி உள்ளதுவா இந்தியிலே!
துய்ய கலைக்கதிலே தோதுமுண்டோ என்தமிழா!

நாட்டுரிமை நாட்ட நடுமொழியாய் இந்திதனை
நாட்டிவிட்டால் அவ்வுரிமை நாடிடுமோ என்தமிழா!

பலபாஷை ரஷ்யர்களின் பச்சை விடுதலையை
உலகோர் வியப்ப துணராயோ என்தமிழா!

நிலவடையும் தண்தமிழை நீக்குவதோ? இந்திக்
கலவடையை மாட்டிக் கதறுவதோ என்தமிழா!

இந்தியிலே வீரம் இருக்குமெனும் ஈனர்களின்
புந்தியிலே பொய்யே புழுத்ததுவோ என்தமிழா!

இந்திக் கருத்துக்கள் இங்குண்டு செந்தமிழின்
கந்தமெலாம் இந்தியிலே கட்டச்சொல் என்தமிழா!

இந்தி தனைப்புகுத்தி ஏற்படுத்தும் நல்லுரிமை
பந்தியிலே வேறான பார்ப்பனர்க்காம் என்தமிழா!

நல்லுரிமை தேடும் நரிகள் முகமொன்றே
சொல்லும் அவர்எண்ணும் சூழ்ச்சிகளை என்தமிழா!

பார்ப்பனர்க்கே இந்திவரும் பச்சைத் தமிழரெலாம்
சீர்ப்படுதல் எவ்வாறு செப்பிடுவாய் என்தமிழா!

பள்ளியிலே தேர்ச்சிபெறும் பத்தில் ஒருதமிழன்
தெள்ளௌனவே இந்திவரின் தேறான்காண் என்தமிழா!

சாதி யொழித்துச் சமயப்பித் தம்தொலைத்தால்
மீதி இருத்தல் விடுதலைதான் என்தமிழா!

பொதுமொழிவேண் டாம்வேண்டாம் புன்மை மடமைஎனும்
மதிப்பழக்கம் தீர்ந்தால் வரும்உரிமை என்தமிழா!

எல்லாரும் ஒப்புடையார் என்ற பெருநோக்கம்
எல்லார்க்கும் ஏற்பட்டால் இன்பமடா என்தமிழா!

★★★

95. வெல்க!

என்தாய் நாடே! இன்தமிழ் நாடே!
பொன்னிறக் கதிர்விளை நன்செய் வளத்தினை!
தேன்மலர்ச் சோலையும் தென்னையும் வாழையும்
வானிடை உயரும் மங்காச் சிறப்பினை!
கனியென்று கட்டிக் கரும்பென்று வையத்
தனியென்று செந்நெல் தருவதோர் வளத்தினை!
குன்றாப் பயன்தரு குன்றுகள் உடையை நீ!
இன்பெனும் புதுப்புனல் ஆறுபாய் எழிலினை!
காடுகள் கழனிகள் ஓடைகள் புள்ளினம்
பாடும் பொய்கை பலப்பல உடையை நீ!
மின்தூங்கு நிலவறை பொன்றாத் திருவினை!
உலகினை அழைக்கும் ஒளிமுத்துக் கடல்கள்
இலகு பவழ இலக்குகள் உடையை நீ!
இப்பார் எல்லாம் ஏந்துகை நிரப்பும்
உப்பளச் செல்வம் உதவும் திறத்தினை!
உழுவார் மனப்படி மழைபெறும் பேற்றினை!
ஒழியா தசையும் தென்றல் உடையை நீ!
முகத்து நிலவு காட்டி மகளிர்
அகத்திறம் காட்டி ஒழுகும் அழகினை!
நாளை தூக்குக உலகைஎனில் இன்றே
வாளைத் தூக்கும் மறவர்உன் மக்கள்!
தத்துவ முதல்நூல் உலகுக்குத் தந்தனை!
கத்திலா இலக்கியம் கடலெனக் கண்டனை!
அமிழ்தென ஒருபொருள் உண்டெனக் காட்டும்
தமிழ்உன் மூச்சும் பேச்சும் ஆம்எனில்
என்ன இல்லை உன்பால்?
அன்னாய் அளப்பரும் பரப்பினை வெல்கவே.

★★★

96. மீட்சிப் பத்து!

(கட்டளைக் கலித்துறை)

பொன்னிலும் மண்ணிலும் பெண்ணிலும் நெஞ்சைப்
புகுத்தலல்லால்
தன்னலம் நீக்கிப் பெரியார் நெறிநின்று தாய்நிலத்தை
முன்னுற மீட்டுத் தமிழ்,கலை,வாழ்க்கை முறைதழைக்கத்
தன்மானம் காக்கவேண் டாமோ அருமைத் தமிழர்களே? 1

பாம்பாகச் சீறும் வடவரின் பல்லைப் புய்த்தலின்றி
மேம்பாடு கோரி வெறும்பாடு பட்டுக் கிடப்பதுண்டோ?
நாம்பாடு பட்டதெல் லாம்விழ லோ?தமிழ் நாட்டுரிமை
வேம்பா? அடிமைநிலை கரும்பா? தமிழ் மேன்மக்களே! 2

உணலுற்ற சோறும் பறித்தான்! தமிழின் உயர்வழித்தான்!
மணலுற்ற தென்றான் தமிழகம்! செந்தமிழ் மாணவரே
தணலுற்ற வீட்டுக்குள் தைப்பொங்கல் பாடும்
தலைவருண்டா?
நுணலாநாம்? தேவாங்கா? ஆமையா? சற்றே நுவலுவிரே! 3

ஊர்ப்படம் நீக்கிப்பன் னாட்டுப் படத்தின் உருளரிக்கும்
தீர்ப்படங் கற்கும் இணக்கம் தராமல் திரைப்படத்திற்
பேர்ப்படங் காட்டிடும் பெண்ணான பத்தரை மாற்றுத்தங்க
வார்ப்படங் கண்டால் மலைப்படங் காணீர் கலைப்படமே! 4

யார்தாம் தலைவர்? நல்வழி காட்டுவோர் யாவர்? இந்நாள்
யார்தாம் தமிழரைக் காக்கப் பிறந்தார்? இனிப்பிறவார்
யார்தாம்? அவர்நம் பெரியார்தாம் இல்லை எனில்பிறகு
யார்தாம் புகலுவிர்? யார்தாம் புகலுவிர் இந்நிலத்தே! 5

மெய்யேந்தித் தோளினில் வேலேந்தி வாழ்ந்த தமிழரிடம்
கைஏந்தி, வேந்தரின் காலேந்தி ஏந்திக் கயல்விழியால்
மையேந்து மாதர் இதழினை மன்னர்கள் உண்ணஏந்திப்
பொய்யேந்தும் ஆரியர் நாட்டின்கோல் ஏந்தவும்
போந்தனரே! 6

முந்தைக்கு முந்தை அதன்முந்தை ஆட்சி முறைவகுத்த
எந்தைக்குத் தந்தை அவன்தந்தை யின்தந்தை பெற்றபுகழ்,
கந்தைக்கும் சோற்றுக்கும் இல்லாமை தன்னிற் கரைந்திடில்என்
மைந்தரின் மைந்தர்க்கு வைப்பேன் விடுதலை
வாழ்வினையே! 7

விழிக்குத் தெரிந்த தமிழகம் இல்லையாம் மேலுமிந்த
மொழிக்குச் சிறந்த தமிழ்முதல் இல்லையாம். முன்னவரின்
வழிக்கென்று யாதும் வரலாறும் இல்லையாம். ஆரியரைப்
பழிக்குப் பழிவாங்கல் அன்னாரின் ஆட்சி பறிப்பதுவே! 8

தமிழரின் மேன்மை இகழ்ந்த வடக்கர் தறுக்கடக்கி
அமைந்தனர் மூவேந்தர்; அன்றே அவரை அழித்திருந்தால்
இமையம் பிறந்திடு முற்பிறந் திட்டஇன் பத்தமிழைத்
தமது வடமொழி தந்ததென் னார்அச் சழக்கர்களே! 9

நாவலந் தீவே நமது! பிறகு நமைஅடைந்த
பாவிகள் ஆரியர் கூலியாய்க் குற்றக் குழுவினராய்
மேவினர் நம்மடி மெல்லவே நம்தலை மேலுமுற்றார்;
யாவையும் வவ்வினர் ஈவதுண் டோதமிழ் நாட்டையுமே! 10

★★★

97. தன்னாட்சி!

தன்னாட்டைத் தான்பெறான் உலகில்
எந்நாட்டா னாயினும் இழிந்தவன் தோழி!

முன்நாட்டை ஆண்டவன்
முழுவாழ்வு வாழ்ந்தவன்.
தென்னாட்டான் இந்நாளில்
தில்லிக் கடியவன்.
என்னேடி தோழி
இழிவில் இழிவன்றோ!

ஒன்றே குலம்என்றான்;
புகழே உயிர்என்றான்;
அன்றாடம் சாகின்றான்;
தில்லிக்கே ஆட்பட்டான்;
நன்றோடி தோழி?
நாயினுங் கேடானான்!

செந்தமிழ் காத்தான்;
திருக்குறளில் ஆர்வத்தான்;
இந்தி சுமக்கின்றான்;
தில்லிக் கிளிக்கின்றான்;
இந்தாடி தோழி
இவனா தமிழ்மறவன்?

மானம் இழப்பதிலும்
மாள்வதே மேல்என்பான்
ஆனதமி ழன்இந்நாள்
தில்லிக்கே ஆட்பட்டான்;
பூனைக்குத் தோழி
புலியும் அடங்குவதோ!

★★★

98. மன்னை மாநாட்டுத் தீர்மானங்களின் கருத்து!

தமிழ்நாடு தில்லியின் தனிஅடி நாடா?
வரியின் வாயிலாய் அறுபது கோடியை
இந்தா என்றே இங்கே கொடுக்கும்
தில்லியின் செய்கை தில்லு முல்லே!

பதினோ ராண்டில் பணத்தாள் அச்சிட்டு
முப்பத் தைந்து கோடியை முடக்கிய
தில்லியின் சுரண்டல் திடுக்கிட வைத்தது.

பணம்உறை நிலையம், ஆயுட் பதிவு,
வாய்புகை வண்டி, அஞ்சல் நிலையம்,
வாணிக ஒற்றுமை நிலைய வாய்ப்பு
வகுக்கும் இவற்றின் வருமா னத்தில்
செந்தமிழ் நாட்டுக்குச் சேர வேண்டிய
சிலகோ டியையும் தில்லி விழுங்கிற்றே!

அயல்நா டுகளை அரித்து வாங்கும்
கடன்தொகை தனில்விழுக் காடு பாரத்துத்
தமிழ்நாட் டுக்குத் தருதல் வேண்டுமே!
அதையும் தில்லி அழுத்திக் கொண்டது!

பலதுறை களிலும் பதினோ ராண்டாய்
ஏமாற் றியபணம் எண்ணூறு கோடி!

இதனால் தமிழரின் உழைப்பும் இழப்பும்
வளர்ந்ததால் இங்கு வறுமை வளர்ந்தது!
நம்தொழி லாளரும் நடுத்தர மக்களும்
வாழ்வில் இடிந்து கண்ணீர் வடித்தனர்!

பண்டை நாளில் உலகமே பார்த்து
வியக்கும் பேரர சாக விளங்கிய
தமிழ்த்திரு நாடு, தில்லியின் தாளில்
அடிமை என்ற நிலையை அடைந்தது.

இந்தியா ஒருநா டென்று கூறித்
தமிழ ரைச்சிறு பான்மைய ராக்கி,
உயிரை உறிஞ்சு கின்றது தில்லி!

அடிமை விலங்கை அகற்றிடும் விடுதலைக்
கொடிநட்டு மீட்சி கொள்ள வேண்டுவது
மிகவும் தேவை யாகி விட்டது!

இத்தமிழ் நாட்டில் இந்தியைத் தில்லி
புகுத்தி மனத்தைப் புண்ணாக் கிற்றே!
தமிழுக் குரிய தக்க இடங்களை
இந்தியே விழுங்கி ஏப்ப மிட்டது!
வண்டி நிலையம் வரும்பல அஞ்சல்
அட்டை பணம்அனுப் புத்தாள் அனைத்திலும்
இந்தி புகுத்தி இடர்வி ளைத்ததே!
அயல்இந் திக்கே ஆட்சிஏன் இங்கே?
தமிழர் நாட்டில் தமிழ்த்தாய் அடிமையா?

இந்த நிலையை இனியும் பொறோம்! பொறோம்!
இந்த மாநா டிவற்றை எல்லாம்,
விளக்கிக் காட்ட விரும்பு கின்றது.

நம்தமிழ் நாடு நாலு கோடி
மக்களைப் பெற்று வாழு கின்றது,
மற்றவை போலிம் மாத்தமிழ் நாடும்
வல்லர சாக வாழலாம் அன்றோ!

ஐ. நா. என்ற நிறுவன மதனில்
உயர்தமிழ் நாடும்ஓர் உறுப்பை அடையும்.
தகுதி அடைதற்குத் தடைதான் என்ன?
அயலா ருக்குநாம் அடிமை என்பதே?
உடனடி யாக உரிமை வேண்டும்.

பணநிலை உயரவும் பழம்புகழ் உயரவும்
உயிர்நிகர் தமிழ்தான் உயர்வு கொள்ளவும்
உரிமை மக்களாய் உலகில் திகழவும்
வறுமை நீங்கி வாழ்வில் உயரவும்
இனத்தின் உரிமை இன்றியமை யாதது!

தில்லியின் பிடிப்புச் சிறிது மின்றி,
உரிமைத் தமிழகம் உண்டாக்கு வதிலும்,
எவ்வழி யும்நமக் கில்லை என்றும்
கருது கின்றது பெரிதிம்மா நாடு!

உரிமை நாட்டை உடனே அடையவும்,
உமது குறிக்கோள் நாடெலாம் அறியவும்
தமிழினம் தமிழ்நாடு தமிழர்நாம் என்ற
உணர்ச்சியை வளர்க்கவும் உடனடி யாக
நற்றமிழ் நாடில்லா நாவலந் தீவின்
படத்தை எரிப்ப தென்று பாரில்இம்
முழுமா நாடு முடிவுசெய்வ தோடு
எல்லாத் தமிழரும் இதிற்பங்கு கொள்க
எனவும் வேண்டு கின்றதிம் மாநாடு!

பட எரிப்புநாள் எந்நாள் என்பதைப்
பெரியார் குறிக்க என்று
அரியஇம் மாநா டறிவிக் கின்றதே!

★★★

99. வருக! நேருவே!

வருக நேருவே வருக வருக!
பெருகு தமிழர்க்குப் பெரும்பகை நீவிர்;
வரவேற்க வேண்டும், மறுப்பது சரியன்று!

வருக நேருவே வருக! நீவிர்
அரசியல் ஒழுக்கம் அடைந்த துண்டோ?
உலகின் அரசியல் உணர்ந்த துண்டோ?
பதவி யாளர்க் குள்ளபண் பாடுகள்
உம்மிடம் உண்டா? உலகின் பொதுவறம்
உம்மிடம் உண்டா? செம்மையாய் எண்ணினால்
இல்லை, எதுவும் இல்லை என்பதே
என்றன் எண்ணம் ஆகும்! கேட்பீர்: —

ஓரி னத்தின் உயிரே ஆன
ஒருதனித் தொன்மொழி ஆன தமிழை
அழிக்க முடியுமா? அழிக்க எண்ணும்
எண்ணம் அறமா? இந்த உலகில்
இம்மனப் பான்மையை எந்தத் தலைவர்பால்
கண்டீர்! காட்ட முடியுமா உம்மால்!
என்னதி கார எல்லையின் ஒருமொழி
வளர்ந்தால் என்றன் பதவியும் வளரும்
என்றுதாம் எண்ணுவர் எந்தத் தலைவரும்!

ஓரி னத்தை அதிலும் ஒண்தமிழ்ப்
பேரினத்தைப் பெரிதுகட் டழித்து,
நும் அதிகார நுழைவைப் பெருக்க
எண்ணுவது சரியா? இந்த வண்ணம்

எந்த அரசியல் தலைவ ரிடத்தில்
கண்டீர்? அல்லது கல்வி, அறிவு
ஒழுக்கம் என்ப வற்றில் ஒன்று
நன்றெனச் சொல்லுமா இந்த நடத்தையை?

நாட்டு மக்களைப் பிரிவினில் நடத்தி
ஆட்சி நடத்தினான் ஆங்கிலன் என்றீர்!
நீர்செயும் வேலை எப்படி? நினைத்தீரா?
தமிழர் எடுத்த தமிழ் அமைச்சரைத்
தமிழரி னின்று தடுத்தாட் கொண்டீர்;
அவர்களை எமக்குப் பகைமை ஆக்கினீர்!
அவர்கள் கையால் அல்லல் இழைத்தீர்;
எத்தனை நாளைக் கிம்முறை செல்லும்?

நீரைப் பிரித்தால் நிலையிற் பிரியுமா?
அரிசியைப் பிடுங்கினீர்; அயலார்க் களித்தீர்!
இதுவே சிறிது முற்றினால் போதுமே
தமிழினம் ஒன்றுபட் டும்மைத் தாழ்த்த!

வருக நேருவே வருக! வந்து -
அரியஎம் அமைச்சர் உள்ளத் துள்ளே
உம்முள் ளத்தையும் ஒட்டி, உள்ள
நிலைமையின் துடிப்பை நேரில் உணர்க.

தமிழர்க்குச் சாவு வருவதைத் தமிழரின்
அமைச்சர் ஒப்புவார் அல்லர்!
தமிழர்கள் அவர்கள்!! தமிழகம் வாழ்கவே.

★★★

100. விடுதலை பெறுவது முதல்வேலை!

பெரியார் கட்டளை

(தனித்தமிழ் வண்ணம்)

தன தன தன தன தன தான
தன தன தன தன தன தான
தன தன தன தன தன தான தன தானா

விடுதலை பெறுவது முதல்வேலை
அடிமையில் உழல்வது முடியாது
விழிதுயில் வதுமிகு தவறாகும் எழுவீரே!

மிகுபுகழ் உடையது தமிழ்நாடு
மிகுதிறம் உடையது தமிழ்நாடு
மிகநலம் உடையது தமிழ்நாடு பழநாளே!

கொடியது கொடியது வடநாடு
குறுகிய செயலது வடநாடு
கொடுமையை விடுவது சிறிதேனும் முடியாதே!

குவிபொருள் கவர்வது வடநாடு
பசியினில் உழல்வது தமிழ்நாடு
குறைவுடன் உறைவது தமிழ்வாழ்வில் உளதாமோ!

அடிமைகள் எனநமை வடவோர்கள்
நினைவதை விடுவது குறைவாகும்
அதைவிட ஒழிவது நலமாகும் நிலமிதே!

அனைவரும் உறவினர் தமிழ்நாடர்
அனைவரும் ஒருநிகர் தவறாமல்
அலைகடல் எனஎழ இதுவேளை விரைவீரே!

நடைபெறு மிதுநம துயிர்வேலை
நரிகளும் நரிகளின் அடியாரும்
இடர்புரி வதில்மயிர் இழையேனும் முடையாமோ?

நலிவினை உணருக! பெருவாழ்வின்
நரையினை உணருக இதுவேளை
நமைஎழ விழைபவர் திருவாளர் பெரியாரே!

★★★

101. தென் பாங்குக் காரி!

நாலடுக்கு மல்லிகையாம்
நாரெடுத்துப் பூத்தொடுக்கும்
சேலெடுக்கும் கண்ணாளே!
திரும்பாதோ உன்முகந்தான் செங்கேணி!
அடியே! செங்கேணி!
இரும்போடி உன்மனந்தான் செங்கேணி!

மேலடுக்கு மாடியிலே
நம்நாடு தாழையிலே
காலடுக்கு வெற்றிலையோ?
கையடுக்குச் சீட்டாட்டமா கங்காணி!
போடா போ கங்காணி!
சொல்லடுக்கி நாட்டை விற்கும் கங்காணி!

அஞ்சுவிரல் மோதிரமாம்
அங்கைமேல் பச்சைக்கிளி
கொஞ்சுகின்ற நேரத்திலும்
கொஞ்சமும்நீ கொஞ்சாததேன் செங்கேணி!
அடியே செங்கேணி!
நெஞ்சந்தான் செங்கல்லோ செங்கேணி!

பஞ்சணையில் அரசியலோ
சாதிநம்மைப் பழிக்கையிலே!
தஞ்சமென்ன பார்ப்பானிடம்
தமிழர்களை விலைக்கு விற்கும் கங்காணி!
போடா போ கங்காணி
தண்டாதே சட்டிச்சோறு கங்காணி!

வண்டுக்குக் கும்மாளமாம்
வாயுதடு தேனூற்றாம்
கண்டுங்கா ணாததுபோல்
காட்டுகின்றாய் நீட்டாண்மை செங்கேணி!
அடியே செங்கேணி!
கற்றதெல்லாம் என்னிடமா செங்கேணி!

தொண்டுக்கு முட்டுக்கட்டை
துட்டுக்குச் சிட்டானாய்
வெண்தாடி வேந்தன் நாட்டு
விடுதலைக்கு மறுதலையா கங்காணி!
போடா போ கங்காணி!
கெடுதலைக்குப் பாடுபட்டாய் கங்காணி!

★★★

102. திராவிடர்க்கு விண்ணப்பம்!

1. தென்னாட்டுத் தாய்மாரே! தந்தை மாரே!
திராவிடநல் இளைஞர்களே, உடன் பிறந்தீர்!
முன்னாட்கு முன்னாளே நாவற் றீவை
முழுதாண்ட மூவேந்தர் மரபி னோரே!
மன்னர்க்கு மன்னரென வடவர் வாழ்த்த
வாழ்ந்திட்ட வாழைக்குக் கீழ்க்கன் றன்னீர்!
கன்னடரே கேரளரே துளுவப் பாங்கீர்
கவின்தெலுங்கப் பாங்கினரே உணர்வு மிக்கீர்!

2. திருத்தமிழ்த் துருக்கர்களே சமண மக்காள்,
திராவிடத்துக் கிறித்தவரே, புத்தச் சார்பீர்;
திருத்தமிகு வைணவரே சைவத் துள்ளீர் —
தென்னாட்டுப் பார்ப்பனரே என்விண் ணப்பம்;
தெருத்தோறும் ஊர்தோறும் வீடு தோறும்
செல்லுமா றேவிடுத்த என்விண் ணப்பம்
வருத்துகின்ற நாட்டுநிலை மாறச் செய்து
மானத்தைக் காத்திடுமோர் ஆவ லாலே!

3. நெடுங்குன்றத் தோளுடையார் திராவி டர்தம்
நெஞ்சுதொறும் ஏறவிட்ட என்விண் ணப்பம்!
அடங்காத எழுச்சியினைச் செய்க! வெற்றி
அடையுமட்டும் உருவியவாள் உறைகா ணாத
கடும்போரை வளர்த்திடுக குருதி யாற்றங்
கரையினிலே திராவிடர்கள் வாகை சூடி
நடுந்தறியின் மணிக்கொடியால் திராவி டர்தம்
நல்வாழ்வை உயர்த்துகவிண் ணப்பம் கேளீர்!

4. இன்றல்ல நேற்றல்ல பன்னூற் றாண்டாய்
இந்நிலத்தைப் பொன்னிலத்தைத், திராவி டத்தை
என்றேனும் எவ்வகையி லேனும் பற்றி
ஈடழிக்க வழிபார்த்தார் வடக்கு நாட்டார்!
ஒன்றல்ல அவர்சூழ்ச்சி மனுநூல் தன்னை
ஒழுக்கநூல் எனச்சொல்லி வலைவி ரித்தார்
அன்றுமுதல் இருடியரை முனிவர் தம்மை
ஆள்வளைக்கத் திராவிடத்தில் அனுப்பிப்
பார்த்தார்!

5. திராவிடரை இழிவுறுத்தும் கதைகள் கோத்துத்
திராவிடரை நம்பும்வகை செய்து பார்த்தார்.
இராவிடத்தில் தலைநிமிர்ந்தும் மறவர் மக்கள்
இருப்பிடத்தில் அடிவீழ்ந்தும் பார்த்தார்; தெய்வ
மரபினர்கள் தாம்என்று கூறிப் பார்த்தார்.
மன்னர்களைப் பல்வகையால் மயக்கிப் பார்த்தார்,
ஒரேநாட்டார் நாம்என்று சொல்லிப் பார்த்தார்.
ஒரேஇனத்தார் நாம்என்றும் புளுகிப் பார்த்தார்!

6. மொகலாயர் முதல்அயலார் படை எடுப்பால்
முழுகிவிடும் இந்துமதம் என்று கூறி,
மிகநயமாய்த் திராவிடத்தை வளைக்கப் பார்த்தார்!
வீழ்ஆலின் வௌவாலைக் குயில்என் பார்போல்
தகுமொழிஎன் றும்தேவ மொழியீ தென்றும்
தம்மொழியைத் திராவிடத்தில் உயர்த்தப்
பார்த்தார்.
புகழ்தமிழாம் பூங்காவின் குயிலை மண்ணிற்
புதைத்திடவும் ஏதேதோ செய்து பார்த்தார்.

7. மேனாட்டார் இங்குவந்தார் அவரி டத்தே
மிகத்தாழ்ந்து தம்கொள்கை ஒப்ப வைத்து
வால்நாட்டி அவரைப்பின் ஆழம் பார்த்து
வாலறுக்கத் தலைப்பட்ட மேனாட் டாரை
ஆனமட்டும் எதிர்ப்பதுபோல் வெளிக்குக் காட்டி,
அலுவல்பெறக் கால்பிடித்துத் தலை நிமிர்ந்து,
தேன்அடடா தேசபக்தி என்று கூறி
திராவிடத்தில் விளம்பரமும் செய்து கொண்டார்!

8. நானிலத்துப் போர்வரவே ஆங்கி லத்து
நரிக்குள்ள வலியொடுங்கிப் போன தாலே,
மானிகள்போல் இந்நாட்டின் அதிகா ரத்தை
வால்குழைத்த வடக்கரிடம் ஒப்ப டைத்தார்,
ஓநாய்க்கோர் அதிகாரம் வந்து விட்டால்
உயர்புலியும் ஆடாகத் தோன்றி டாதோ?
தீநினைப்பை வெளிக்காட்ட லானார் இங்கே!
திராவிடர்என் றோரினமே இல்லை என்றார்.

9. செங்குட்டு வன்பிறந்த திராவி டத்தைச்
சிறுவடக்கர் ஆளுவதோ நன்று! நன்று!
மங்கிற்றுத் திராவிடந்தான் எனும் நினைப்போ?
மாண்டார்என் றெண்ணினரோ மறவர் மக்கள்!
எங்குற்றீர் உறவினரே! ஏன் உறக்கம்?
எழுந்திருப்பீர் பகைநினைப்பை ஒழிக்க வேண்டும்!
செங்குத்துத் தோளெங்கே மறத் தனத்தைச்
சிறிதறிய வேண்டுமிந்தப் பகைவர் கூட்டம்?

10. வடமொழியாற் பிறந்ததென்றார் தமிழை! என்ன
வாய்ப்பதட்டம்! இவ்வையம் அறிய நம்மேல்

சுடுமொழியை வீசுகின்றார் அன்றோ? நம்மைத்
துரும்பெனவே எண்ணுகின்றார் அவ் வடக்கர்.
படியரிசித் தேவைக்கும் முழத் துண்டுக்கும்
பல்லிளித்துத் தமைநோக்கிக் கெஞ்சத் தக்க
அடிமைநிலை நோக்கவந்தார் இதுவும் சொல்வார்
அடக்காமல் விட்டுவைத்தால் எதுவும் சொல்வார்!

11. வடநாட்டுப் பொருள்விற்கும் சந்தை யாக்கி
வடிகட்ட வழிசெய்தார் திராவி டத்தை!
அடிப்படையாம் விளைபொருள்கள் அவர் ஒப்பந்தம்
அரசினரின் சலுகைக்கோ குறைச்ச லில்லை!
விடிவிளக்கில் தூங்காமல் வடவர் இங்கே
மிகும்வட்டி குவிப்பதுவும் பெரும் வேடிக்கை!
உடனடியாய்ச் செயத்தக்க தொன்றே ஆகும்
உள்ளதிரா விடர்நமக்குள் பிளவு வேண்டாம்.

12. அமைச்சரென நம்மவர்க்குப் பெயர் அமைத்தே
அவர்கையால் திராவிடரைக் கெடுப்ப தன்றி,
இமைப்போதும் அவர்விருப்பம் போல் நடக்க
எள்ளளவும் இடந்தரார். இதைஎண் ணாமல்
நமக்குரிய திராவிடர்கள் சில்லோர், இன்று
நம்கொள்கைக் கெதிராக நடக்கின் றார்கள்.
தமக்குரியார் வடவரல்லர் என்னும் உண்மை
தாமறிவார் இன்றில்லா விடினும் நாளை!

13. பழையவர லாறுண்டு நடப்பும் கண்டோம்
பச்சைநஞ்சாம் வடவருக்குத் திராவி டர்கள்
தழைந்ததிரா விடநாட்டை அடக்கி ஆளத்

தலைமுறைத லைமுறையாய் முயற்சி செய்தார்.
இழைத்துணையாய்ப் பழகிடினும் திராவி டர்கள்
இராக்கதர்என் றருவருக்கின் றார் வடக்கர்.
வழுக்கிவிட நேர்ந்திடினும் வடக்கன் போட்ட
வலைக்குள்விழும் திராவிடன்தன் மானம்
விற்போன்

14. ''கீரையுண்டு நாள்கழிப்பர் திராவி டர்கள்''
கெட்டழிவார் இவ்வாறு நம்மைச் சொன்னார்.
தேரைஎன மதிக்கின்றார் வேங்கை தன்னைத்!
தென்னாட்டை இவர்தாமோ வாழ வைப்பார்?
ஊரையடித் துலையிலிடும் வடக்கர் கொள்கைக்
கொத்துழைத்தல் பொதுத்தொண்டாம், தம்மி
னத்தின்
பேரைஅழிக் கின்றார்கள் திராவி டத்திற்
பிறக்கின்ற பெரும்பேறு பெற்ற சில்லோர்!

15. சிறப்புடைய குடித்தனத்தான் மறத் தனத்தால்
செங்கோல்கொண் டிந்நாட்டை ஆளத் தக்கான்,
அறத்துறையில் பண்பட்டான் ''தன்நாட் டார்க்கே
ஆவதொன்றை'' ஈகஎன்று நாண மின்றித்
தறுக்குடைய வடக்கனிடம் செல்லு கின்றான்;
தனித்துநின்று வடபுலத்தைத் தகர்க்க வல்லான்!
துறக்கின்றான் தன்மானம்; தூதூ தூதூ
துடிக்கின்றோம் உடன்பிறந்தான் நிலைமை
கண்டே!

16. இதுவேநம் தலைமுறைக்குத் தேர்தல் காலம்
இடர்சூழ்ந்த திராவிடத்தை மீட்க வேண்டும்.
முதுவேனில் காலத்தே எறும்பின் சாரை
முடுகுதல்போல் அணிவகுத்து முன்னே
றிப்போய்ப்
புதியதொரு வரலாற்றில் பொன்னெ ழுத்தால்
புறங்காட்டி னார்பகைவர் என்று தீட்ட
எதிரிகளை வலியடக்கி வாகை சூடி
இனவெற்றிக் கொடிதன்னை ஏற்ற வேண்டும்.

★★★

103. தமிழ்நாட்டை விடுதலை செய்வோம்!

தமிழ்நாட்டை விடுதலை செய்வோம் — கெட்ட
சழக்கர் ஆட்சியை வேரோடு கொய்வோம்.

அமையாப் பார்ப்பனப் பகைவர்க்குத் தமிழரை
.... காட்டிக் கொடுத்தாலும்,
தமிழுக்கு வடமொழி தாய்என்று தெ.பொ
மீனாட்சி அழகுகள் சாற்றித் திரிந்தாலும்
தமிழ்நாட்டை விடுதலை செய்வோம் — கெட்ட
சழக்கர் ஆட்சியை வேரோடு கொய்வோம்!

நேருவின் அடியில் காம ராசர்கள்
நெடுஞ்சாண் கடையாய் விழுந்திட்ட போதிலும்,
தீராப் பகையொடு தமிழர்கூட் டத்தைச்
சிறையில் தள்ளிக் கொலைசெய்த போதிலும்,
தமிழர்நாட்டை விடுதலை செய்வோம் — கெட்ட
சழக்கர் ஆட்சியை வேரோடு கொய்வோம்!

தமிழர் செய்த தவம்பலித் திட்டது
பெரியார் திருவுளம் எமைக்காக்க வந்தது
சமையம் சாதி ஆரியம் இந்தி
தலைதூக்கி எங்கள் காலைக் கவ்வினும்,
தமிழ்நாட்டை விடுதலை செய்வோம் — கெட்ட
சழக்கர் ஆட்சியை வேரோடு கொய்வோம்!

★★★

104. தமிழ்நாட்டு வாழ்த்து!

தமிழ் நா டே வாழ்க — எம்
தாய் நா டே வாழ்க
அமிழ் தா கியஇய லிசைகூத் தென்னும்
தமிழா கிய உயிர் தழையும் விழுமிய
தமிழ்நாடே — வாழ்க!

இலங்கை சிலம்பும் குமரித் திருவடி தென்பால்
எழிலார் விந்தக் குழலார் வேங்கடம் வடபால்
கலங்கொள் முத்துக் கடலும் பவழக்
கடலும் கிழக்கு மேற்கில் உடுத்த
தமிழ்நாடே — வாழ்க!

குன்றுகள் வான்தொறும் எரிமலை அறியாய்!
பெருநில முடையாய் நடுக்க மறியாய்!
தென்றற் குளிரும் செங்கதிர்ச் செல்வமும்
தெண்ணீர் வளவயல் செந்நெலும் கொழிக்கும்
தமிழ்நாடே — வாழ்க!

★★★

105. வீடுண்டு! விளக்கில்லை!

எண்சீர் விருத்தம்!

வையப்போர் நடக்கையிலே ஒருநாள் காலை
வடிவேலன் வீட்டுக்கு முத்தன் வந்தே,
''ஐயாஉம் இல்லத்தை நீரே ஆள்க
அரசினர்க்குத் தேவையில்லை'' என்று சொன்னான்.
துய்யநடுப் பகல்தனிலும் முத்தன் வந்து
சொன்னான்''உம் * மின்னியக்க வண்டி தன்னை
மெய்யில்அர சினர்வேண்டாம் என்றார்'' என்றே!
விளக்குவைக்கும் வேளையிலும் மீண்டும் வந்தான்.

''உம்வீட்டு நெல்லெல்லாம் உமக்கே ஆகும்
ஒருநெல்லும் அரசினர்க்கு வேண்டாம்'' என்றான்.
இம்மொழிகள் கேட்டவடி வேலன் ''ஐயா
இல்லும்பெற் றேன்நெல்லும் பெற்றேன் எண்ணெய்
இம்மியில்லை விளக்கில்லை வெளிச்ச மில்லை;
எனக்குரிமை இருந்துபயன் என்ன?'' என்றான்,
மெய்ம்மைஅது. வடிவேலன் நன்று சொன்னான்
விடுதலையாற் பயனில்லை கல்வி இன்றேல்!

---

* மின்னியக்கவண்டி : கார்.

★★★

106. திராவிட நாட்டுத் தொண்டால் வரும் இன்பம்

அவன் :

பிறர்நலம் கண்டுநாம் பொறாமை கொள்கிலோம்;
நிறைபொருள் பெறினும் குறைபாடு கருதும்
அவாவை உடையோம் அல்லோம், வெகுளியால்
எவர்க்கும் தீமை இயற்றுவோம் இல்லை!
இன்னாத கூறலும் இல்லை! நம்நா
டிந்நாள் இந்நொடி வரைக்கும் நல்லறம்
வழுவாது வாழ்க்கை நடத்துதல் எண்ணிநான்
மகிழும்இவ் வேளையில், வண்டின் இசையும்
புகுகுளிர் தென்றலும் பூக்களின் மணமும்
அம்ம கிழ்ச்சியைப் பெருக்கின அன்றியும்,
முத்துப்பல் சிரித்தால் முகமெலாம் சிரிக்கும்உன்
அத்து மீறிய அழகும் இளமையும்
பழயபடி பழய படிஇழுத் தென்னை
நிழலுறு காவிரி நீர்த்துறை போன்றதோர்
இன்பத்தில் ஆழ்த்தின அன்பின் பொய்கையே!

அவள் :

பிரியினும் உம்திரு வுருவம்என் நெஞ்சில்
பிரிய வில்லை எனினும் அருகில்
நீவிர் இருந்தால் தான்என் ஆவி
இருப்ப தாகும் அருகில் இருக்கவும்
தழுவிடில் என்னுயிர் தளிர்ப்ப தாகும்நான்
தழுவ நீவிர் தமிழ்பேசி யணைப்பின்
சொல்லொணா இன்பம் தூய மணாளரே!

அவள் :

இதனைப் போன்ற இன்பம்இவ் வுலகில்
வேறெத னாலும் விளையக் கூடுமோ?
அதனை அறிய ஆவல் உற்றேன்.

அவன் :

முத்துக் கடல்முரசு முப்புறம் முழங்க
வடக்கின் வங்கத் திடதுகால் ஊன்றி
வானவில் ஒத்த வாளா யுதத்தை
இமயம் நோக்கி எடுத்த திருக்கோலப்
பெருநாட் டைநமைப் பெற்றபொன் னாட்டைத்
திராவிட நாட்டைச் சிலர்எதிர்க் கின்றனர்.
அச்சிலர் அந்நாள் பிச்சைஎன்று வந்தவர்,
திராவிடர்க்குச் சேயிழை கூட்டிக் கொடுத்தல்
செய்து வந்தவர்; இந்நாள் அவர்கள்
நையும் சூழ்ச்சி நாடாளலாயினர்;
திராவிடர் ஒன்று சேரா வண்ணம்
கலாம்விளைக் கின்றனர்; நிலாமுகப் பெண்ணே!
இன்றுநாம் நாட்டுக் கிழைக்கும் ஒவ்வொரு
சிறிய தொண்டும் பெருநலம் செய்யும்,
இழைக்கும் தொண்டெலாம் இன்பம் செய்யும்.
மானம் பாழ்பட வாழ்வதைப் பார்க்கிலும்
ஊனுடல் ஒழிவதே உயர்வை நல்கும்,
தூங்கும் திராவிடத் தோழன்இல் சென்று
தீங்குறு திராவிட நிலைமை செப்பி
அன்னோன் அயர்வைச் சிறிதே அகற்றுவோன்
நெஞ்சினில் தோன்றும் இன்பம் கொஞ்சமன்று.
திராவிடர் மொழிக்கும் திராவிடர் கலைக்கும்
திராவிட நாக ரிகத்தின் சீர்க்கும்
மதம்சாதி என்னும் மடமைக் கப்பால்

தூய நெஞ்சமும் தூய கொள்கையும்
மேற்கொண்டு வாழும்நம் மேன்மை தனக்கும்
இடையூ றுக்கும் கடையரை எதிர்த்துப்
போராடு கின்ற போது பொரிபடும்
வாளிடைத் திராவிடன் தோள் கிடந்தே
அசையும் ஒவ்வோர் அசைவிலும் அன்னோன்,
கசிதேன் பெண்இதழ் காட்டும் அதனினும்
பேரின் பத்தை அடைவான்
ஆரிதை மறுப்பார் அன்பு மங்கையே?

15-7-58 குயில்

★★★

107. தமிழர் பண்பாடு!

வைய கத்திற் சிறந்தபண் பாடு
வாய்ந்த நாடு செந்தமிழ் நாடு (வைய)

உய்யத் தமிழன் பிறன்பொருள் நண்ணிடான்
உயிரைப் புகழுக்கும் பெரிதென எண்ணிடான் (வைய)

தெய்வம் இல்லை! மெய்யுணர் வுண்டு!
சிவன்முதல் உருவெலாம் மெய்யென்று கொண்டு
நையும் மக்களின் நிலையினைக் கண்டு
நாளும் உழைப்பதே தமிழனின் தொண்டு! (வைய)

கற்பு, மாதர்க் குயிரினும் பெரிது,
கன்னி ஒருத்திக் கொருவனே தெய்வம்!
வெற்பு வந்து குறுக்கில் மறிக்கினும்
விருந்தோம்பி வாழ்பவள் மேன்மைத் தமிழ்மகள்!
(வைய)

மக்கட் பிறப்பில் வேற்றுமை பேசும்
மாக்கள் தம்மை வெறுப்பவன் தமிழன்;
கைக்க நெஞ்சு செய்பாவத் திற்குக்
கழுவாய் உண்டெனல் கயமை என்பான்! (வைய)

அன்றைத் தமிழ்நான் மறைஉயிர் என்பான்;
ஆரியர் பொய்ம்மறை ஒப்பான் தமிழன்;
தின்ற ஆடுதேவர்க் குவப் பெனும்
தீய வேள்வியைக் கான்றுமிழ் கின்றவன். (வைய)

தொடர்ந் தெடுத்த பல்படை எடுப்பிலும்
துயரு றாமல் தன்னுயிர்த் தமிழை
அடைந்து காத்தவன், ஆயிரம் படைகள்
அடைந்திட்டாலும் அஞ்சிடான் தமிழன்! (வைய)

ஒருகு லத்துக் கொருநீதி சொல்வதும்
ஒருத்தி ஐவரை மணந்துயிர் வாழ்வதும்
பெருகு பொய்ம்மையை மெய்யெனப் பிதற்றலும்
பிறர்நூற் கொள்கை; ஒப்பிடான் தமிழன்! (வைய)

திருக்குறள் முதலெனக் காட்டிய நன்னெறி
செந்தமிழ் நாட்டான் பெற்ற தன்னெறி!
இருப்பின் எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க
எண்ணி வாழ்வான் இன்பத் தமிழ்மகன்! (வைய)

★★★

108. என் தாயே.... என்ற கண்ணி!

(பழிப்புறு தமிழனை விழிப்புறச் செய்வது)

செந்தமிழா உன்நாட்டின் பேரென்ன செப்பென்றால்
இந்தியா என்றே இளிக்கின்றான் என்தாயே!
பைந்தமிழ் நாட்டினையும் பாரதம்என் றும்சொல்வான்
எந்தவகை இச்சேய் உருப்படுவான் என்தாயே!
தாயைத்தாய் என்றறியான் தாய்நாட்டைத் தீய்க்கின்ற
தீயைத்தாய் என்பான் திருந்தானோ என்தாயே!
தமிழ்மொழிதான் தாய்மொழி என்னும் தமிழன்
தமிழ்நாடு தான்தனது தாய்நாடென் றெண்ணானோ?
தமிழ்நாடென் தாய்நாடு தாய்மொழி தான்என்றன்
தமிழென் றுணரான் சழக்கனன்றோ என்தாயே!
கலைமுறைகா ணான்நாட்டைக் காட்டிக் கொடுப்பான்
தலைமுறைச்சீர் காணான் தலைவனென்பான் என்தாயே!
தொலையாச் சுரண்டல் தொலையாமல் தொண்டின்
விலைகேட்கும் வீணன் தலைவனா என்தாயே!
செந்தமிழ் நாட்டின் திருவிளக்கை மாய்க்கின்ற
இந்திவரக் கையொப்பம் இட்டான்ஓர் பேதையன்றோ!
நம்தாய் அடிமை வடநாட்டான் நம்ஆண்டான்
இந்தநிலை மாற்றா திருந்தென்ன என்தாயே!

★★★

109. புறப்படட்டும் புலிகள்!

தமிழ் நாட்டுவிடுதலை, தமிழ்ப்புலவர் விடுதலை!
நமக்கென்ன என்றிருப் பாரோ! — புலவர்
நமக்கென்ன என்றிருப் பாரோ! (தமிழ்)

தமிழைப் பேச உரிமையும் இல்லை;
தாயை வாழ்த்தினும் வந்திடும் தொல்லை!

தமிழ்மொழி எல்லாம் வடமொழி என்று
சாற்றுவார் பார்ப்பனர் பொய்யிலே நின்று;
தமிழ்மொழி எல்லாம் தமிழ்மொழி என்று
சாற்றுவர் தமிழர்கள் மெய்யிலே நின்று.

தமிழ்ப்பகைப் பார்ப்பனர் அடைவது நன்மை;
தமிழ்ப்புல வோர்கள் அடைவது தீமை. (தமிழ்)

நற்றமிழ் என்பது தில்லிக் காகாது;
நம்அமைச் சர்க்கும் காதுகே ளாது;
புற்றிலே மோதினால் பாம்புசா காது;
புறப்ப டட்டும் புலிகள்இப் போது. (தமிழ்)

தமிழ்விடு தலைப்போரைத் தட்டிக்க ழிப்பதா?
தட்டியே மனைவியின் முகத்தில்வி ழிப்பதா?
தமக்குள பெருமையைத் தாமே அழிப்பதா?
தமைஈன்ற தாயின் குடரைக்கி ழிப்பதா? (தமிழ்)

ஆட்டிப் படைப்பவர்க் கஞ்சுதல் வேண்டாம்;
அமைச்சர் என்பார்க்கும் அஞ்சுதல் வேண்டாம்;
காட்டிக் கொடுப்பார்க்கும் அஞ்சுதல் வேண்டாம்;
கருத்திலாக் கட்சிகட் கஞ்சுதல் வேண்டாம்! (தமிழ்)

★★★

110. விடுதலை முழக்கம்!

(அகவல்)

இசை: சாமா | தாளம்: ஆதி

''நம்தமிழ் நாடே நம்தாய் நாடு!
நம்தாய் நாடு வெல்க! வெல்க!!
நம்தமிழ் நாடு வாழ்க வாழ்கவே''

இந்த முழக்கம் எழுப்புக நன்றே!
வீடெலாம் விடுதலை முழக்கம் மேவுக!
ஊரெலாம் விடுதலை முழக்கம் உயர்க!

காலையில் விடுதலை முழக்கம் காட்டுக!
உண்ணுமுன் விடுதலை முழக்கி உண்க!
உறங்குமுன் விடுதலை முழக்கி உறங்குக!

அன்னைமார் விடுதலை முழக்குவா ராகுக!
தந்தைமார் விடுதலை முழக்கம் தழுவுக!
மக்கள்மார் விடுதலை முழக்கம் உறங்குக!

அலுவல்முன் விடுதலை முழக்குவார் ஆகுக!
தொழில்முன் விடுதலை முழக்கித் தொடங்குக!
விற்பனை விடுதலை முழக்கித் தொடங்குக!
படிக்குமுன் விடுதலை முழக்கிப் படிக்க!

அழகிய விடுதலை மணிக்கொடி எழும்வரை
பகைவர்க் கென்றுமிங் கிடியென முழக்கவே!

★★★

111. வெற்றி நமக்கென்று கொட்டடா முரசு

எங்குப் பிறப்பினும் தமிழன் தமிழனே!
இங்குப் பிறப்பினும் அயலான் அயலானே!

(எங்கு)

செங்குருதி தன்னில் தமிழ்த்தன்மை வேண்டும்!
சிறிதும் அயலான் கலப்பின்மை வேண்டும்!

(எங்கு)

சிங்கக் குகையில் நரிக்கிடம் தந்தோம்
செந்தமிழ் நாட்டின் உரிமை இழந்தோம்!
பொங்கும் உணர்வால் எழும்தமி ழரசு
போர்தொடங் கிற்றுக் கொட்டடா முரசு!

(எங்கு)

ஆண்ட தமிழில் ஆரியம் சேர்த்தார்!
ஆயினும் தமிழர் நெறிகண்டு வேர்த்தார்;
மூண்டுணர் வால்எழுந் ததுதமிழரசு!
முற்றும் வெற்றிஎன்று கொட்டடா முரசு!

(எங்கு)

★★★

112. தமிழனத்தார் ஒன்றுபட வேண்டும்!

நாமெல்லாம் திராவிடர்கள் என்ற எண்ணம்
நம்முளத்தில் வேரூன்ற வேண்டும்! மேலும்
நாமெல்லாம் ஒரேவகுப்பார் என்ற எண்ணம்
நன்றாக நம்முணர்வில் ஏற வேண்டும்!
தீமையுற நமைஎல்லாம் சமையம், சாதி
சிதறடிக்க இடங்கொடுத்தல் நமது குற்றம்.
ஆமைஉயிர் காக்குந்தன் முதுகின் ஓட்டை
அகற்றென்றால் அவ்வாமை கேட்க லாமா?

ஒற்றுமையைக் காப்பதற்கு மதமா? அன்றி
ஒன்றாகச் சேர்க்கத்தான் மதமா? சாதி,
அற்றஇடம் அல்லவோ அன்பு! வெள்ளம்
அணைகடந்து விளைநிலத்தில் பாயக் கூடும்!
பற்றற்றோம் என்பவர்கள் சமயம், சாதி
படுகுழிநீங் குகஎன்னும் முரசு கேட்டோம்.
உற்றநலம் உணர்ந்திடுக தமிழி னத்தார்.
உள்ளூர ஒன்றுபட்டால் வாழ்தல் கூடும்!

மக்கள்தமைப் பிரிப்பதென ஒன்றி ருந்தால்
மடமைதான் அதுவென்பேன். நாமெல் லாரும்
திக்கற்ற பிள்ளைகளாய் இருக்கின் றோம்இத்
தீயநிலை நீக்குதற்கு முடியும் நம்மால்!
எக்குறையும் தீர்ந்துவிடும்; வறுமை போகும்
எந்நலமும் பெற்றிடுவோம் அனைவ ருக்கும்
சர்க்கரைப்பந் தலிலேதேன் மாரி பெய்யும்:
சாதிவெறி சமயவெறி தலைகவிழ்ந்தால்!

தம்தலையில் ஆணியைத்தா மேய டித்துத்
தாம்புதனை அதிற்கட்டிப் பிறரி டத்தில்
தந்துவிடும் மடமைதனை என்ன என்பேன்!
சாதிசம யத்தினிலே வீழ்ந்தோர் அன்றே
தொந்திபெருத் தோர்அடியில் வீழ்ந்தோர் ஆவார்!
தூவென்று சாதிமதம் கான்று மிழ்ந்தால்
அந்தநொடி யேநமது மிடி பறக்கும்
அடுத்தநொடி திராவிடரின் கொடி பறக்கும்!

உடையினிலே ஒன்றாதல் வேண்டும்! உண்ணும்
உணவினிலே ஒன்றாதல் வேண்டும்; நல்ல
நடையினிலே ஒன்றாதல் வேண்டும்; பேசும்
நாவிலும்எண் ணத்திலும்ஒன் றாதல் வேண்டும்!
மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் நம்தே வைக்கும்,
மாற்றாரை ஒழிப்பதற்கும் ஏறிப் பாயும்
படையினிலே ஒன்றாதல் வேண்டும்; வாழ்வின்
பயன்காண வேண்டுமன்றோ தமிழி னத்தார்!

குயில்: 1-2-48

★★★

113. செந்தமிழ் நாடு!

(இருபொருள் வெண்பா)

அண்டிமுயல் வேங்கைவர அன்புடையாள் ஆளன்வரக்
கண்டிறக்கும் காடு கமழ்நாடு — வண்டு
பறக்குமென் கூந்தலார் பற்றும் அறமே
சிறக்குமென் செந்தமிழ் நாடு.

இதில் கண்டிறக்கும் என்ற தொடரானது —

கண்டு + இறக்கும் என்றும், கண் + திறக்கும் என்றும் பிரிக்கப்படும் வகையால் இருபொருள் தருகின்றது. எனவே, அண்டும் முயல் வேங்கைவர, கண்டு இறக்கும் காடுகமழ் நாடு என்றும். அன்புடையாள் ஆளன் வரக் கண்திறக்கும் காடுகமழ் நாடு எனவும் வரிசைப்படுத்திப் பார்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

ஒருபுறம் அண்டிய முயலானது — வேங்கை (திடீரென) வரக்கண்டு (அச்சத்தால்) இறந்து போகின்ற காடு; தன்னிடமிருக்கும் சந்தனம் அகில் முதலியவற்றால் மணம் வீசுகின்ற நாடு.

மேலும்;

அன்புள்ள குறப்பெண் (தோழி முதலியவர்கள் என்ன கூறியும் நட்டதலை நிமிராமல்) ஆளன் வரவே, கண் திறந்து மகிழ்கின்ற காடுகமழ் நாடு.

இத்தகைய நாடு எப்படிப்பட்டது? யாருடையது எனில், வண்டானது சூடியிருக்கும் மலர்த்தேன் கருதிப் பறந்து கொண்டிருக்கும், கூந்தலுடைய பெண்கள் விரும்பி நடத்துகின்ற

அறமே சிறந்திருக்கின்ற என் **செந்தமிழ் நாடு** என்பது இச்செய்யுளின் பொழிப்புரை.

கூடிக் குலவுநரும் கொல்புலியைச் சீறுநரும்
ஓடத் துலாவெடுக்கும் ஒண்குன்ற — நாடுதான்
ஆர்ந்ததென் பாற்குமரி ஆம்வடக்கு வேங்கடமே
சேர்ந்ததென் செந்தமிழ் நாடு.

ஓடத்து + உலா எடுக்கும் என்றும் இருவகையாய்ப் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. உல்லாஎடுத்தல் — உலாவி வருதல், துலாஎடுத்தல் — துலாக்கோலைத் தூக்குதல். குலவுநர் — குலவுகின்றவர் காதலர்கள், சீறுநர் — சீறுகின்றவர், ஒண் குன்றம் — ஒளிமிக்க மலை. ஆழ்ந்த — நிறைந்த புனல் நிறைந்த என்றபடி, சேர்ந்ததென் — சேர்ந்தது என் எனப்பிரிக்க.

★★★

114. ஆள வந்தார்க்கு இறுதி அறிக்கை!

(எடுப்பு)

இந்த —
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம் — அவர்
இணங்கி வராவிடில்,
கிளர்ச்சிப் படை எடுப்போம்!

(உடனெடுப்பு)

''பிறர்க்கிட மின்றித் திராவிட நாட்டைப்
பிரித்திட வேண்டும்இப் போதே — இதைப்
பின்னும் வடக்கர் சரக்கினை விற்கப்
பெருஞ்சந்தை ஆக்குதல் தீதே!

இந்த —
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம்!

(அடிகள்)

இறைமையும் ஆட்சி முறைமையும் மக்கள்
இணக்கமும் ஆம்அமைப் போடு — மண்ணில்
எவர்க்கும் அரசியல் நுணுக்கம் உணர்த்திய
இன்பத் திராவிட நாடு
கறைபட்டு மற்றவர் கையில் அகப்பட்டுக்
கால மெல்லாம் பட்ட பாடு — நன்று
கருதுகின் றோம்இனி வரைந்திட வேண்டும்
புதிய இலக்கிய ஏடு!

இந்த —
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம்!

ஆங்கிலர் தம்மை அடுத்தார்; துருக்கரின்
ஆட்சியை ஆத ரித்தார் — நம்
ஆள்வலி கொண்ட திராவிடர் தம்மை
அழுத்த இவ்வாறு செய்தார்!
தீங்குறும் ஆளவந் தார்க்கும் சிறைக்கும்
திராவிடர் அஞ்சுதல் இல்லை — எழில்
தெற்கு முனைவங்கம் மேல்கீழ்க் கடல்கள்
திராவிட நாட்டினர் எல்லை.

இந்த —
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம்!

வேதத்தின் பேர்சொல்லித் தெற்கை வளைக்க
விளைத்தனர் சூழ்ச்சிகள் அந்நாள் — வந்த
வெள்ளையர் ஆட்சி தொலைப்பதன் பேரால்
விழுங்க நினைத்தனர் இந்நாள்!
சாதி மதங்கள் வடவர் காலூன்றும்
சாரக்கட் டானது கண்டோம் — நம்
தாயகம் காக்கத் திராவிட மக்கள்
அனைவரும் ஒன்றெனக் கொண்டோம்!

இந்த —
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந் தார்க்கு விடுப்போம்!

குயில்: 15-8-47.

★★★

115. எனது நன்றி!

என்தமிழ்க் கவிதைத் தொண்டும்
இனியதோ? நான்பி றந்த
முன்னாள்நன் னாளோ? என்னை
முதிர்அன்பால் வாழ்த்தல் நன்றோ?
இன்னும்நான் பன்னாள் வாழ்ந்தால்
என்னால்இப் பொன்னாட் டார்க்கே
என்னதான் நன்மை என்ப
தெனக்கேதும் விளங்க வில்லை!

★ ★ ★ ★ ★

மலேயாவில் அங்கங் கேயும்
மன்னிய நிறுவ னத்தார்
பலரும்என் பிறந்த நாளில்
பகர்ந்தனர் எனக்கு வாழ்த்து!
நிலவிய அன்புத் தோழர்
நேருற வாழ்த்துச் சொன்னார்
அலைகடற் கப்பால் வாழ்வார்
அன்பால்என் அகத்தில் வாழ்வார்!
ஊக்கத்தை எனக்க ளித்தார்
உயர்மலே யாவில் உள்ளார்
தூக்கத்தில் பிதற்ற நேர்ந்தால்
தூயதமிழ் பிதற்றும் என்வாய்,
ஆக்கத்தை எனக்கிந் நாட்டார்
அளித்திட்ட அறிவை எல்லாம்
தேக்கியென் தமிழ்மேன் மைக்கே
செலவிடக் கடமைப் பட்டேன்.

மலேயாவின் தோழர்க் கெல்லாம்
மனமார்ந்த நன்றி! அன்னார்
கலையாத அன்பி னோடும்
கலந்துற வாகிச் செல்வம்
தலையான தென்றே எண்ணித்
தக்கதாம் வழியிற் றேடிச்
செலவுமட் டாகச் செய்து
செந்தமிழ் போற்றி வாழ்க!

குயில்: 25-8-47.

(தமது பிறந்த தினத்தை ஒட்டி மலேயாவிலிருந்து வாழ்த்துத் தந்திகளும், பாராட்டுச் செய்திகளும் அனுப்பிய அன்பர்கட்குக் கவியரசர் பாரதிதாசன் அவர்கள் தெரிவித்த நன்றியறிதல்).

★★★

116. எங்கள் திராவிடம்!

தங்கம் விளைந்த நிலம் — எங்கள்
தாய்நிலம் போற் காண்கிலம் — உயர்
செங்கதிர் போல் திங்கள்போல் — துலங்கும்தி
ராவிட மாநிலமே!

எங்கும் வளப்பம் மிகும் - புகழ்
எண்ணத் தகும்தாயகம் — கழை
தெங்கும்செந் நெல்கமுகும் — விளையும்தி
ராவிட நல்லகமே!

அன்பு பதிந்த இடம் — எங்கள்
ஆட்சி சிறந்த இடம் — நல்
இன்பம் நிறைந்த இடம் — எமைஎல்லாம்
ஈன்ற திராவிடமே!

மன்னும் அதன்புகழ் ''வான்'' — சொல்லும்
வாய்க்கது தித்திக்கும் தேன் — உயிர்,
என்பு, குருதி, நல்லூன் — எலாம்எங்கள்
இன்பத்தி ராவிடந் தான்!

திராவிட நன்னாடு — கொண்ட
சீருக் கொருகேடு — தனைக்
கருதும் பிறநாடு — போர்த்திறத்தைக்
காட்டுக நம்மோடு!

அரியது செய்திடுவோம் — தனி
ஆட்சி நிறுவிடுவோம் — மிகப்
பெரியது நம்நாடு — திராவிடப்
பெற்றியை வாழ்த்திடு வோம்!

குயில்: 25-8-47

★★★

117. வடமொழி எதிர்ப்பு!

பூசாரி கன்னக்கோல் வடமொ ழிக்குப்
பொதுப்பணத்தைச் செலவழித்துக் கழக மெல்லாம்
ஆசிரியர் அமைத்திடவும் சட்டம் செய்தார்.
ஐயகோ அறிவிழந்தார் ஆள வந்தார்
பேசத்தான் முடிவதுண்டோ? அஞ்சல் ஒன்று
பிறர்க்கெழுத முடிவதுண்டோ அச்சொல் லாலே!
வீசாத வாளுக்குப் படைவீ டொன்றா?
வெள்ளியினாற் பிடிஒன்றா வெட்கக் கேடே!

வடமொழியைத் தாய்மொழிஎன் றுரைக்கும் அந்த
வஞ்சகர்தம் இல்லத்தில் பேசும் பேச்சு
வடமொழியா? பிழைப்புக்கு வாய்த்த தென்ன
வடமொழியா? கிழமைத்தாள் நாளின் ஏடு
வடமொழியா? எழுதும்நூல், பாடும் பாட்டு
வடமொழியா? நாடகங்கள், திரைப்ப டங்கள்
வடமொழியா? அலுவலக நடைமு றைகள்
வடமொழியா? மந்திரமென் றேமாற் றத்தான்
வடமொழிஎன் றால்அதைத்தான் மதிப்பா ருண்டோ?

திராவிடரை அயலார்கள் என்பார் அந்தத்
திராவிடரை எவ்வகையி லேனும் அண்டி
உருவடையும் நிலையுடையார் பேடி மக்கள்;
உவப்படைய வடமொழிக்கே, ஆள வந்தார்
பெருமக்கள் வரிப்பணத்தால் சிறப்புச் செய்தார்;
பிறர்காலில் இந்நாட்டைப் படைய லிட்டார்;
திராவிடரோ அன்னவர்தாம்? மான முள்ள
திராவிடரோ? மக்களோ? மாக்கள் தாமோ!

குயில்: 15-7-48.

★★★

118. தமிழகம் மீளவேண்டும்! ஆரிய ஆட்சி ஒழிய வேண்டும்!

செந்தமிழ்ச் சொற்களை இந்தியால் எழுதுதல்
அறிவிலாச் செயல்! அறமிலாச் செயல்!
வடவரின் இந்த மடமை எண்ணத்தை
முளையிலே கிள்ளி எறிதல்நம் முதற்கடன்!

ஏனெனில்,

எழுத்தைக் கொல்வது மொழியைக் கொல்வதே!
மொழியைக் கொல்வது இலக்கியம் கொல்வதே!
இலக்கியம் கொல்வதோ இனத்தைக் கொல்வதே!
இனத்தைக் கொல்வ தெதற்கெனில், தமிழர்
நிலத்தைச் சுரண்டித் தமது நிலையினை
உயர்த்த, வடவரின் உள்ளம் இதுதான்!

நேருவின் ஆட்சி நெடுநா ளாக
செந்தமிழர்க்குச் செய்யும் தீமைகள்
இம்மியேனும் குறைந்த பாடில்லை.
நேருவின் ஆட்சி மாற வேண்டும்.
ஒழிக்க வேண்டும் உயர்தமிழ் மக்கள்.

இந்தியை எத்துப் பேசிப் புகுத்தியது!
சாதி ஒழிப்பாரைச் சாக டித்தது!
பாரோர் அறியப் பார்ப்பனர் ஆட்சியை
நிறுவிற்றுத் தமிழரைக் கறுவிற்றுக் கொல்வதாய்!

எந்தத் துறையிலும் இம்மி அளவும்
உரிமை தரேன்என உருமிற்றுப் பன்றி!
தமிழர் செல்வத்தைத் தயங்காது சுரண்டிற்று —

எங்குள தமிழ இனத்தார் தம்மையும்
கயமை மனத்தாற் காட்டிக் கொடுத்தது
தமிழர் நன்செய் தருநெல் லைஎலாம்
அயலார்க் கென்றது; பசிஉமக் கென்றது!

நம்இ னத்தார் செம்மைத் தமிழர்கள்
இலங்கை அரசினால் எய்தும் இன்னலை
ஆதரித்தது நேருவின் ஆட்சி!

மலையத் தமிழர்கள் நிலைமை நன்றெனில்
நெஞ்சு கொதித்தது நேருவின் ஆட்சி!
அங்குள தமிழர் தொல்லை அடைந்திடில்
ஆம்ஆம் என்ற தறமிலான் ஆட்சி!

தமிழை அழிக்கத் தமிழனைத் தேடிக்
காசு தந்து அலுவல் காட்டி
ஊக்கம் செய்த துயர்விலான் ஆட்சி!

''ஆகாஷ் வாணி'' — அதனை நீக்குக!
''வானொலி'' — ஆக்குக! என்று கெஞ்சினும்
இதற்கும் மறுப்பா எங்கே அடுக்கும்?
தமிழன் உயிரையா தருதல் வேண்டும்
இந்த உரிமை எய்து தற்கு?

ஆரியர் ஆட்சி நீங்க வேண்டும்;
ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும்;
விழுப்பத் தமிழகம் மீட்சி பெறவே!

★★★

119. காமராசர் கருதவில்லை!

வடக்கில் ஓர்ஊர் மண்ணில் அமிழ்ந்ததாய்த்
திடுக்கிடும் செய்தி கேட்டோம் ஒருநாள்.
அப்படிப் பன்முறை அமிழ்ந்த துண்டாம்!
அப்படி இனியும் அமிழ்தல் கூடும்.
ஏனெனில் காரணம் இயம்பு கின்றோம்!

பெருநிலம் உட்புறம் அரிப்புக் கொள்ளவும்
கருந்தரை சேறாய்க் கலங்கவும் — வெள்ளம்
எந்த நேரமும் பாய்ந்துகொண் டிருந்தால்
அந்த நாடே அரோகரா! அரோகரா!

ஆடிப் பாடி அளவு மீறாமல்
வருவதும் வரவு நிற்பதும் ஆன
செம்புனல் ஆற்றைத் தெய்வம் என்று
நம்பெரும் புலமைத் தமிழர் நவிலுவர்.

தேவைக்கு மேலும் திரளும் வெள்ளம்
பேயென்று கூறுவர் தமிழப் பெரியோர்.

பண்டை நாள்வட பாங்கில் வாழ்ந்த
ஒண்டமிழ் மக்களும் ஒண்டுமா ரியரும்
தெற்கு நன்றெனச் சேர்ந்தனர் என்றால்
தெற்கில் பேயாற்றுத் தீமை இல்லை!

காமராசர் கருதா தொருநாள்
வடக்கில் வற்றாக் கங்கை இருப்பதால்,
கிடப்போம் அவர்கீழ் என்று கிளத்தினார்!

காவிரி ஊற்றின் கண்தூர்ந் தாலும்
வைகை யூற்றின் வாய்திறந் தாலும்
தமிழன் உரிமையோடு சாக வேண்டும்!
அடிமையாய்க் கங்கை ஆறு பெற்றும்
வாழ்வது மானம் இலாமை என்று
பச்சைத் தமிழர் பகர்ந்தால்
மெச்சுவோம் மீசை முறுக்கேறும் நமக்கே!

★★★

120. தமிழர் யார்?

மன்னு தமிழ்க்குடியாம் வாழையடி வாழைஎன
இந்நிலத்தில் எங்குறைவா ரும்தமிழர் — பன்னும்இந்த
வாய்ப்பில்லார் தம்மை,அவர் வைப்பாட்டி மக்களை
ஏற்கமாட் டோம்தமிழர் என்று.

★★★

121. பட்டாளம் கிளம்பிற்றுக் கொட்டடா பறை!

நான்கு கோடித் தமிழர் பட்டாளம்
நாட்டை மீட்கக் கிளம்பிற்றுக் கண்டாய்!
தீங்கு செய்யும் வடவரின் ஆட்டம்
செல்லா தென்று கொட்டுவெற் றிப்பறை!

நாங்கள் அல்ல ஆட்பட் டிருப்பவர்
நாங்கள் நாட்டை ஆளப் பிறந்தவர்
வேங்கை எழுந்தபின் நரிகட் கிங்கே
வேலை இல்லை என்றுநீ கொட்டு!

ஆண்ட வர்க்கு வாய்த்தது தொண்டோ
ஆளுந் தகுதியும் வடவருக் குண்டோ!
தோண்ட வேண்டாம் வடவர்சாக் குழியென்று
சொல்லிக் கொட்டடா கொட்டுவெற் றிப்பறை!

பழைய வரலாறு தெரியாத தங்கள்
பாட்டன் மாரைக் கேட்டால் சொல்லுவர்;
அழையா வீட்டில் நுழைந்த திடக்கே
அழியப் போவது வடக்கே வடக்கே!

★★★

122. ஆட்பட்டிருப்பது வெட்கம்!

இசை: காபி. தாளம்: ஆதி.

மிடிமையே கொடுக்கும் குடிமையே கெடுக்கும்
அடிமை வாழ்வும் ஒருவாழ்வா? — நம்
கொடிய தளை அறுக்க உரிமைக் கொடிபறக்க
கூடிப் படை எடுத்தல் தாழ்வா?

படிமன்னர் தொழும் மூன்று முடிமன்னர் வழிவந்தோம்
பழிமன்ன வாழ்ந்திட லாமா? — நாம்
தொடுத்தது போர்! — பகை தொலைந்தது பார்என்று
சொல்லிட இரண்டு நாள் ஆமா?

ஒருகுடி ஓரினம்! ஒருமொழி கொண்டவர்
ஒன்றுபட் டார்என்ற பேச்சு — நேர்
திருவி லாப்பகைவர் செவியினில் வீழட்டும்
தீர்ந்து போகும் அவர் மூச்சு.

உருவற்றுப் போகட்டும் தமிழினம் என்றென்றே
ஓயா துழைக்கும்ஒரு கோட்டி — அதன்
கருவற்றுப் போம்படி செய்வோம் நமக்குள்ள
கைகள் எட்டுக்கோடி ஈட்டி.

ஆளாக வந்தவர்ஆள்வதும் ஆண்டவர்
ஆட்பட் டிருப்பதும் வெட்கம் — மறத்
தோளாய் இருந்தவை தோலா யினஎன்று
சொன்னால்இவ் வையம்சி ரிக்கும்.

தூளாய்ப் பறந்திடும் வஞ்ச நெடுங்குன்றம்
தூங்கும் தமிழர்வி ழித்தால் — பின்
ஆளப்பி றந்தவர் ஆளுகின்றா ரென
அறிவோர் வரைவார்எ ழுத்தால்.

வாழ்க்கையி லோர்சுவை, வையத்தி லோர்புகழ்!
வாரீ ரோதமிழ்ச்சிங் கங்காள்! — வெந்
தீக்காட்டில் வாழ்கின்ற செந்தமிழ் நாட்டன்னை
மீட்க நமையழைக் கின்றாள்!
வீழ்ச்சி அறிந்ததில்லை வேங்கைக ளேஎழுவீர்
வீரம் நமைப்பிரிந்த தில்லை — நம்
தாய்க்கா விலங்கு? தமிழ்க்கா துயரமிங்குத்?
தாக்குவீர்! தீர்ந்தது தொல்லை!

★★★

123. வெல்க தமிழ்நாடு!

இலங்கறத்தால் வீரத்தால் புகழைச் செய்த
இத்தமிழ கத்தாய்க்கு வடக்கன் இட்ட
விலங்கறுக்கப் புறப்பட்டான் தமிழர் தந்தை!
வெல்கவே வெல்கவே என்றார் நாட்டார்!
கலங்காத நெஞ்சத்து மறவர் கூட்டக்
கடலொன்று படைஎன்று தொடரும் போதும்
துலங்காமூஞ் சிக்கூட்டம் ஒன்று மட்டும்
துட்டடித்துக் கொண்டிருத்தல் வெட்கக் கேடு!

தமிழினத்தைத் தலைகவிழ்த்துத் தமிழ கத்தில்
தன்னினத்தை வளர்ப்பதென்ற பார்ப்பான் ஆட்சி
நமைநோக்கி எளியஉரை ஒன்று சொன்ன
நாக்கறுக்கப் புறப்பட்டான் தமிழர் தந்தை!
தமிழ்வெல்க தமிழ்வெல்க என்றார் நாட்டார்;
தமிழர்படை தரைகிழியத் தொடரும் போதும்
உமிழ்பார்ப்பான் எச்சிலுக்கோர் கூட்டம் மட்டும்
உட்கார்ந்து கொண்டிருத்தல் வெட்கக் கேடு!

ஆளவந்தார் காலடியில் அமிழ்து கண்டே
அதற்காகப் போராடும் கூட்டம் ஒன்று!
மீளுகநம் தாயகமே என்று கூறி
மேற்செல்லும் மற்றுமொரு பெரிய கூட்டம்!
கோளரிகாள், சிறுத்தைகளே, இவ்வி ரண்டில்
குறிகெட்டுத் திரிகின்ற நரிக்கூட்ட த்தின்
ஊளைபெறும் வெற்றியது நாட்டின் தோல்வி
உயர்நோக்கம் தோற்பின்அது நாட்டின் வெற்றி!

சீரில்லை; சிறப்பில்லை அன்னை யான
திருநாட்டை மீட்பதிலே ஆசை யில்லை
கூரில்லை அறிவினிலே; கொள்கை யில்லாக்
கோடரியின் காம்புகளைக் கான்று மிழ்ந்து
நேரில்லை யாருமே தமிழர்க் கென்று
நிலமதிரத் திரண்டெழுந்து தில்லி என்ற
பேரில்லை என்றாக்கித் தீர்க்க வேண்டும்
பெற்றதமிழ் நாட்டைநாம் பெறுதல் வேண்டும்!

★★★

124. விடுதலைப் பாட்டு!

தமிழருக்கு மறவர் என்று பேர்!

நாயும் ஒப்பாத அடிமை வாழ்வை
நாலு கோடித் தமிழரா ஒப்புவர்?

தாய்நாட் டிற்குத் தமிழர்நா டென்றுபேர்!
தமிழ ருக்கே மறவர் என்றுபேர்! (நாயும் ஒப்பாத)

தேய்தல் வளர்தல் திங்கள் வழக்கம்
தேயாப் புகழ்செயல் எங்கள் வழக்கம்!
தாய கத்தின் மீட்சிப் போரினில்
சாவும், தமிழர்க் கமிழ்தாய் இனிக்கும்!
(நாயும் ஒப்பாத)

வீரம் பிறந்த நாட்டிற் பிறந்தவர்;
வெற்றித் தமிழர்; உலகிற் சிறந்தவர்;
ஆரியர் அல்லர்; மறைந்தி ருந்தே
அம்பு பாய்ச்சும் பூரியர் அல்லர்! (நாயும் ஒப்பாத)

குறைஒன்று தாயகம் கொள்ளவும் பாரோம்!
குன்று பெயரினும் உள்ளுரம் தீரோம்!
சிறையும் நோயும் கட்டிலும் தென்றலும்!
செந்நீர் சிந்தல் தேன்சிந்து பாடல்! (நாயும் ஒப்பாத)

★★★

125. கொலைப்படை வேண்டும்!

பீரிட் டடிக்கும் உடற்குருதி கண்டால்
சோரா திருந்திடப் பழகு — வரும்
போர்வீர னுக்கிதே அழகு!
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

நேரிட்ட போரிலே உன்விழுப் புண்ணில்
நின்பகை நடுமார்பில் நீசெய்த புண்ணில்
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

மீன் உண்ணத் தான்வேண்டும் தேடு! — நீ
மிக உண்ணத் தான்வேண்டும் ஆடு!
நான்உண்ட துண்டு புலிக்கறியி னோடு
நல்லகர டிக்கறியை! உயர்வென்று பாடு!
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

ஊன்வாங்க வேண்டாம், உயிரோடு வாங்கி
உடம்பு துடித்திடக் கத்தியைத் தாங்கித்
தேன்வாங்கக் கூடழிப் பான்போல ஓங்கித்
திறம்செய்க; உயிரினிற் கண்ணோட்டம் நீங்கி.
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

வடபாங்கில் முன்னாளில் தமிழரை வென்றார்
வந்திட்ட ஆரியர்! உடும்பையும் தின்றார்
இடம்பெற்ற பின்சைவம் மிகநல்ல தென்றார்
இன்று தேவைப்படல் கொலைப்படை அன்றோ?
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

எண்ணாயிரம் தமிழ் மக்களைக் கழுவால்
இழித்த குருதியைத் தேனென்றான் விழியால்!
பண்ணப் பழகடா பச்சைப் படுகொலை
பைந்தமி ழர்க்கெலாம் உயிரடா விடுதலை
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

★★★

126. எங்கள் கொடி!

வைகறை இருட்டையும் செங்கதிர் நகைப்பையும்,
திராவிடர் மணிக்கொடி குறிக்கும்!
வாழ்விருள் தவிர்ப்பதோர் தனிப்பெரும் புரட்சியை
வரவேற்றல் கொடியின் நோக்கம்!

துய்யபன் னூறாயி ரந்திரா விடமக்கள்
கொடிநெடுந் தறியினைச் சூழ்ந்தே
தோய்கருஞ் சட்டையால் துயருளங் காட்டியும்
சுடர்விழிகள் நாளின்மேல் வைத்தும்

ஐயகோ வாரிரோ திராவிட மக்களே!
ஆனஉம் மானத்தைக் காப்பீர்!
அடிமையினை மிடிமையினை மாற்றுவீர்! என்னவே
அழைத்தனர். இதை மறுத்தே,

வையகம் எதிர்க்கட்டும்! அதிகார மக்கள்தாம்
வாட்படை யொடும்வரட் டும்!
வன்சிறை இதோஎன்று காட்டட்டும்! திராவிடம்
மீட்பதெம் குறியாகு மே!

★★★

127. உழவன் முதற்கேள்வி!

விடியற் காலை வேளை — தனில்
விரிந்த தென்னம் பாளை
கடலிலெல்லாம் காட்டி லெல்லாம்
தூவிற்றுப் பொன் தூளை.

கடிய நடந்து கொண்டு — கையில்
காளை மாடி ரண்டு — கூட்டிக்
கழனியிலே ஏரிற் பூட்டி
துவக்கினேண்டி தொண்டு.

இப்போது மணி ஒன்று — நான்
ஏரைக் கட்டி நின்று நல்ல
கொப்புக் காரி எதிர்பார்த்தேன்
நீவருவாய் என்று.

பப்பளி வன்னச் சேலை — இரு
காதில் இழைத்த ஓலை
இப்படி அப்படிப் பளபளத்ததைக்
கண்டேன் எதிர் மூலை.

கொண்டு வந்தாய் சோறு — மீன்
குழம்பு மிளகின் சாறு — நீ
அண்டை யில் வை நம் தெருவில்
நடந்த தென்ன கூறு,

தண்டமிழர் ஆள — நம்
தமிழ்நாடு மீள — நல்ல
தொண்டு செய்தவ ரைச்சிறைக்குக்
கொண்டா போனார் நீள?

★★★

128. இராசாசி வயிற்றெரிச்சல்!

உம்நாடகம் செல்லுமா நரியாரே?

சென்னை விலங்கு மருத்துவம் செய்முறைக்
கல்லூரி யின்தமிழ்க் கழகந் தன்னைத்
தொடக்கம் செய்த இராசாசி சொன்னார்:
''வெறுங்கூச்ச லிடுவதால் சாதிவேர் அறாது''

பெரியார் தாமும், பெரியார் கொள்கைக்
குரியார் தாமும், சாதிக் கொள்ளைநோய்
ஒழிக்கும் பணியில் ஓய்விலா துழைப்பது
வையம் அறியும்! மறுக்க ஒண்ணாது!
வெறுங்கூச்ச லிடுவதாய் இராசாசி விளம்பினால்
ஆரைப் பற்றி விளம்பிய தாகும்?

வெல்லும் பெரியார் வெறும்பேச்சுக் காரரா?
வீரத் தமிழர் வெறும்பேச்சுக் காரரா?

முன்னால் நீர்ஓர் முதல மைச்சராய்
இருந்தீர் இந்தியைக் கொண்டு வந்தீர்!
உமது வாலை ஒட்ட அறுத்தது
பெரியார் வெறும்பேச்சுத் தானா? பேச்சு
அமைச்சுக் கட்டிலும் அரோகரா ஆனதே.
பெரியார் வெறும்பேச்சுக் காரரா? பேசுக;

சாதி கனவிலும் தலைகாட் டாமல்
காதிலும் சாதிக் கதைகே ளாமல்
ஒழிக்கப் படுவதை உணர எண்ணினால்
விழிக்குக் கறுப்புக் கண்ணாடி வேண்டாம்!
ஒருவர்மேல் ஒருவர் அன்புவைத் தால்தான்
ஒழியும் சாதி வெறுப்பால் ஒழியாது!''.

அடியோடு மரத்தை அகற்ற எண்ணுவோன்
ஆணி வேர்மேல் அன்புவைப் பானோ!
வன்பு மிக்க சோறுவிற் பான்மேல்
அன்பு வைத்த பெரியார் அறிவுரை
என்னா யிற்று? நன்று கருதுக!
பார்ப்பான் என்ற பேர்ப்பல கைதான்
போனதா புகலுக! இல்லையே! இல்லையே!

ஆயிரம் தமிழர், அன்புப் போரில்
புழுவாய்த் துடித்தனர், போனதா பலகை?

எப்போது பலகை எடுக்கப் பட்டது?
தப்பேது மின்றி எண்ணுக சற்றே!
விரிவாய்ப் படித்ததாய் விளம்பி நிற்பீர்!
பெரிய அலுவல் பார்த்ததாய்ப் பேசுவீர்!
ஆண்டில் முதுமை அடைந்தேன் என்பீர்!

''மக்கள் நிகர்'' எனும் மிக்க சிறிய
பாடமும் அறியாக் குள்ள
நாடகம் செல்லு மோநரி யாரே?

★★★

129. குடும்பத்தோடு புறப்படு!

வீட்டைப் பூட்டிக் குடும்பத் தோடு
நாட்டை மீட்க இன்றே ஓடு!
காட்டியதாம் கைவரிசை தில்லி! — அதை
சீட்டுக் கிழிந்து போனதென்று சொல்லி (வீட்)

ஆட்டுவாராம் அடக்குவாராம்
அழிப்பாராம் ஒழிப்பாராம்
ஓட்டுவாராம் நம்மைஅவ் வடக்கர் — மேலும்
தீட்டுவாராம் கத்தியை அவ்வி டக்கர் (வீட்)

வெற்றி பெற்றால் மீள்வ தென்று
வீழ்ச்சி யுற்றால் சாவ தென்று
நற்றமிழன் னைக்குறுதி கூறு! — அட
நாம்தமிழர்! நாம்தமிழர்!! ஏறு! (வீட்)

செந்தமிழைக் கொல்லச் சொல்லி
சீரகத்தை அழிக்கச் சொல்லி
இந்தியினைக் கற்கச்சொல்லிச் சொல்லி — ஒரு
மந்தியாட்டம் ஆடியதாம் தில்லி. (வீட்)

தாய்க்கரிசி இல்லை என்பார்;
தமிழர்க்கெலாம் தொல்லை என்பார்
வாய்க்கிரிசி போட்டுக்கொண்டு முந்து — நல்ல
போர்ப்பரிசு நீபெற நினைந்து! (வீட்)

★★★

130. தாய்மார், போருக்கு மக்களை அனுப்புக!

அருந்திய பால்முலை
அறுத் தெறிந்த தாய்
அறத்துணை பூண்ட
மறத் தமிழ் நாடு! (அருந்திய)

வரும்பகைக் களிற்றின் நெற்றியிற் புதைந்தவேல்
வாங்காது வந்ததன் தீங்கான மைந்தன்
(அருந்திய)

தெரிந்திருக்கும் தமிழர்தம் வீரம்!
இடையி லேமறந் திருக்கவும் கூடும்;
சரிந்த பகைவர்கால் தமிழகம் தீண்டுமுன்
தாய்மார் மக்களை அனுப்புக தாக்கவே!
(அருந்திய)

இமய வட்டாரம் தாக்கிய சோழன்
இருந்த மலைத்தொடர் சோழமலைத் தொடர்!
தமிழன் தாக்கினை மறந்தாரைத் தாக்கத்
தாய்மார் மக்களைப் போருக் கனுப்புக!
(அருந்திய)

இமய வெற்பின் அண்டையிற் பெரிதாய்
இன்னும் உண்டதன் பேர்? சோழன் கணவாய்!
தமை மறந்து பகைவர் புகுந்தனர்
தாய்மார் மக்களைப் போருக் கனுப்புக!
(அருந்திய)

★★★

131. தமிழன் உணவே தமிழர்க்கு அமிழ்து!

(அகவல்)

சாப்பாட்டு வேளையில் தஞ்சா வூரின்
நிலையம் சேர்ந்தது நெடும்புகை வண்டி!
திரு.வீரமணியின் திருமணம் வாழ்த்தித்
திருச்சியி னின்று திரும்பும் எனக்குப்
பெரும்பசி வயிற்றைப் பிசைவதா யிற்று!
நானோ,
பார்ப்பனன் தொட்டதைத் திரும்பியும் பாரேன்.
தமிழன் உணவு தாங்கி வாரானா
என்று நினைத்துக் கிடக்கையில், எதிரில்
தமிழன் ஒருவன் தலைப்பெட் டியுடன்
சுவைநீர், இட்டளி, தூய, வடை எனும்
அமிழ்தைஎன் காதில் போட்டான்! அழைத்தேன்.

அரையணா விழுக்காடு வடைகள் ஆறும்,
அவ்விழுக் காடே அன்பின் இட்டளி
மூன்றும், பருப்புக் குழம்பில் முழுகத்
தாயென இட்டான்; சேயென உண்டேன்.
சுவைநீர் சுடச்சுடத் தந்தான் பருகினேன்.

இத்தனைக்கும் ஆறணா என்றான்!
அத்தனை யுண்டேன் தந்ததோ ஆறணா!
தஞ்சை வண்டிச் சரகில்ஓர் தமிழன்
மலிவு விலையில் உண்டி வழங்கினான்
என்பதில் வியப்பே இல்லை. ஆனால்,
இத்தனை சுவையினை எங்கும்நான் காண்கிலேன்.

உண்டி விற்கும் உண்மைத் தமிழரே!
அண்டிய தமிழர், அமிழ்தமிழ் தமிழ்தெனச்
செப்பும் வண்ணம் செய்திறம் பெறுக!

உண்டி கொள்ளும் உண்மைத் தமிழரே,
தமிழன் உணவே தமிழர்க்கு அமிழ்து!
தமிழர் தமிழனை ஆத ரிக்க!

தஞ்சைத் தமிழன் செய்தது போல
இனிதே யாயினும். எட்டியே ஆயினும்,
வாழ்வ தாயினும் சாவ தாயினும்
தமிழன் ஆக்கிய துண்க
தமிழகம் தன்னுரி மைபெறற் பொருட்டே.

★ ★ ★

132. தில்லிக்கு எச்சரிக்கை!

வானொலியை ஆக்கு! ஆகாஷ்வாணியை நீக்கு!

வானொலியாம் தமிழ்நீக்கி ஆகாஷ் வாணி
வடசொல்லை அங்குவைத்தார்! தமிழர் நாட்டில்
தேனொலியாம் தமிழ்இருக்க வடக்கு நஞ்சைச்
செந்தமிழர் காதினிலே ஊற்றி னீரே!
ஏனையா எனக்கேட்டார் விசுவ நாதர்.
இதுதானே சரிஎன்றார் ஆள வந்தார்.
பூனைஅல்ல தமிழ்நாடு நெஞ்சம் அஞ்சாப்
புலிஎன்று காட்டுமட்டும் அவர்தி ருந்தார்.

இளவழகன் தமிழ்நாட்டான்; ஆகாஷ் வாணி
எனும்இழிவு தொலையுமட்டும் உண்ணேன் என்றான்;
உளஅழகை வெளிக்காட்டிச் சூளு ரைத்தே
உயர்திருச்சி வானொலியின் நிலையத் தின்முன்
எளிதாக நாட்டாரை எழுப்பி விட்டே
ஏதுமிலாத் தனியாள்போல் உட்கார்ந் துள்ளான்!
இளவழகன் எண்ணமே தமிழர் எண்ணம்!
எச்சரிக்கை செய்கின்றேன் தில்லி யார்க்கே.

★★★

133. புகழைத் தேடு!

சோறு வேண்டும் துணிவேண்டும் — நல்ல
கூறை வேண்டும்வே றென்ன வேண்டும்? (சோறு)

ஆறுசெல்ல ஊர்தி வேண்டு மெனில்
அதுபெற்ற பின்பும் ஆசையா தூண்டும்? (சோறு)

ஈறு வேண்டும்உன் ஆசைக்கு! மேன்மேல்
ஏற்றம் வேண்டினால் புகழ்தேட வேண்டும்!
நாறுவேண்டும் மலருக்கு! நீ தமிழ்
நாட்டுக்கு நாளும் உழைத்திட வேண்டும்! (சோறு)

புகழாசை கொள்ளுக; பொருளாசை தள்ளுக!
புகழொன்றே நிலைஎன்ற தேவர்சொல் எண்ணுக!
இகழ்வரும் மிகுபொருள் தேடுங்கால்! தமிழ்மீட்பில்
என்ன நேர்ந்தாலும் அவைஎலாம் இன்பமே! (சோறு)

அழகிய இயங்கியில் நீ செல்லுகின்றாய்;
அடிமை என்றுனைப் பிறன் சொல்லுகின்றான்!
பழுது போக்கித் தமிழகம் மீட்பையேல்
பார்ப்பான் நல்லதோர் தமிழனைப் பார்ப்பான்! (சோறு)

தமிழன் உயர்ந்தவன் என்றுசொல் கின்றாய்;
தமிழன் வீரன் என்றுசொல் கின்றாய்;
தமிழன் அடிமை எனும்பழி போக்குங்கால்
தமிழா உன்புகழ் நிலையாக்கு கின்றாய்! (சோறு)

★★★

134. எ ழு க !

குமுறும் தமிழ்க் கடலே — இந்தி
கொணரும் பகைமேல் எழுவாய் உள்

— குமுறும்

உடனெடுப்பு

நமதே இந்தப் பழமைத் தமிழகம்
நாமில்லை பிறர்அடிமை உள்

— குமுறும்

அடி

அமுதே எனுமோர் தமிழே நாங்கள்
அனைவரும் நுகர்வோம் அல்லால்
இமைநே ரத்தும் ஒப்புவ தில்லை
இந்தியை எதிரியின் நஞ்சை!
அமைதி காண்போம்! ஆட்சியை நிறுவ
அணிஅணி யாய்முன் னேறாய் உள்.

— குமுறும்

★★★

135. கல்வி அமைச்சர்க்கு!

இந்தியினைக் கட்டாயம் இல்லை என்றீர்!
இருக்கின்ற பார்ப்பனர்கள் உமை எதிர்த்தார்.
இந்திமொழி கட்டாயம் என்றீர், பின்னர்
இப்போதோ கட்டாயம் இல்லை என்று
தந்திரத்தைக் காட்டுகின்றீர்! இந்திக் கன்றோ
தமிழர்களின் பெரும்பொருளைச் செலவு செய்தீர்!
பொந்திலுறும் வடமொழிக்கே அன்றோ நீவிர்
பொருளையெலாம் செலவிட்டீர்! என்ன நோக்கம்?

கட்டாயப் படிப்புக்குத் தேவை யான
கணிசமுள தொகையினையும் தொலைத்தீர்; இந்தி
கட்டாய மில்லைஎன வாயாற் சொன்னீர்.
கனிதமிழை எல்லார்க்கும் தமிழகத்தில்
கட்டாயம் கற்கஐந் தாண்டின் திட்டம்
கடிதினிலே அமைத்திட்டால் தொல்லை யுண்டா?
விட்டுவைப்போம் இந்தியினைத், தேவையுள்ளோர்
வீட்டினிலே படியாரோ அதுவரைக்கும்?

என்னமுழு கிப்போகும் இந்தி தன்னை
எடுத்துவிட்டால்? ஒப்பாத இந்தி தன்னை
வன்மையுடன் எதிர்ப்போர்கள் சிலரே என்றீர்.
மறந்தீரா? கண்ணிலையா? வாய்க் கொழுப்பா?
சின்னமதி யா?உள்ள அதிகா ரத்தின்
திமிர்தானா? அவினாசி லிங்கத் தாரே[1]
இன்றைக்கோ உம்வீட்டுப் பண்ணையாளும்
இந்திஎதிர்ப் பார்கட்சி என்றுணர்வீர்.

குயில் 15-8-48

1. அவினாசிலிங்கம் — அந்நாள் கல்வி அமைச்சர்.

★★★

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

— தமிழ் —

பூம்புகார் தொகுப்புக்கள்

1944-1963

புரட்சிக்கவிஞர்
பாரதிதாசன்

136. தமிழர் நாடு!

என்னருமைத் தமிழ்நாட்டை எழிற்றமிழால்
நுகரேனோ செவியில் யாண்டும்?

கன்னல்நிகர் தமிழிசையே கேளேனோ! கண்ணெதிரில்
காண்பவெல்லாம் நான்?

தன்னேரில்லாத தமிழ்தனி மொழியாய்க்
காணேனோ? இவ்வையத்தில்?

முன்னேறும் மொழிகளிலே தமிழ்மொழியும்
ஒன்றெனவே மொழியேனோ!?

தமிழர் நாடு 3-7-1944

★★★

137. மணக்காதா!

உருவடைய ஒன்றுபட வாழ்வு கொள்ள
உரிமைபெற இன்பமுற நாளும் நாட்டின்
இருள்கடிய அருள்பெறப் பெருந்தொண் டாற்றி
இயங்குமோர் தன்மானக் கழகத் தாயின்
திருவடியின் அருளாகப் பல் எண்ணங்கள்
செயற்படுத்தக் கிளப்பனவாம்; இவற்றுள் ஒன்றே
தமிழிசையைப் பிறமொழியால் இசைத்தல் வேண்டா
''தமிழிசைபா ராட்டிடுவீர்'' என்பதாகும்.

தமிழ்ப்பயிரில் இந்தி எனும் எருமை மேய்க்கத்
தவறாக நினைத்தவரும், அவர்சொல் வாக்கை
அமுதாக நினைப்பவரும், தமிழிசைக்கோர்
ஆதரவு தரவந்தார்; எனினும் அன்னார்
தமிழிசையைத் தவறான வழியிற் போக்கித்
தாங்கரிய பழிதாங்கா திருத்தல் வேண்டும்.
தமிழுக்குப் பகையானோர் தமிழிசைக்கோ
தக்கபே ராதரவை நல்குவார்கள்!

சமயவெறி சாதிவெறி மூடச் செய்கை
தமைவளர்த்தல் தம்நலத்தை வளர்த்தல் என்று
நமதருமை நாட்டினிலே இந்நாள் மட்டும்
நடை முறையால் காட்டிவரும் கூட்டத்தார்கள்,
தமிழிசைப்பாட் டென்பததெலாம் வெறிப்பாட் டாகத்
தருவதற்கு முயல்வதின்றி வேறென் செய்வார்?
தமிழ்ப்பாடல் மதம் சாதி மூட எண்ணம்
தரும்பாட்டாய் இருப்பதினும் இலாமை நன்று.

பாடல்பெறும் பொருள்களிலே கடவுள் ஒன்று!
பாடலெலாம் கடவுளுக்கென் றிருக்கு மட்டும்
பாடலிலே புதுப்பாங்கும் புதுக்க ருத்தும்
பல்பொருளின் நல்லழகும் உயர்வும், இந்த

நாடுபெறல் முடியாது; தன்னில் ஊறும்
நல்லூற்றுக் கவிஞர்களும் தோன்ற மாட்டார்.
மாடுகளும் வழக்கத்தால் செக்கைச் சுற்றும்
மடையர்களும் இயற்றிடுவார் கடவுட் பாடல்!

இசைப்புலமை உள்ளவரிற் பெரும்பா லோர்தாம்
இந்நாட்டில் தமிழறியார் எனினும், அன்னார்
கசிந்துருகப் பாட்டெழுதிச் சிவனே என்று
கசிந்துருகி நிற்பாரேல், பொருள் அளிக்க
இசைந்திடவோ பலருள்ளார்; எனினும் நாட்டில்
இனியதமிழ், இழுக்கின்றிச் சுவையும் சொல்லும்
பிசைந்தெழுந்தால் உணர்வுற்றே எழும் நாடென்னும்
பெற்றியினை அறிவாரிங் கில்லை யன்றோ?

தமிழிசைக்கு மாநாடு கூட்டு கின்றார்:
தமைச்சரக்காய் வாணிகம்செய் இசைவல்லாரில்
அமைவுற்ற பெண்டிரும் ஆடவர்கள் தாமும்
அழைத்தபடி அங்குவந்து கூடுகின்றார்;
இமைப்போதும் விட்டு விலகாத செல்வர்,
எழிலடியார், வழக்கம்போல் வருகின்றார்கள்;
தமக்காக என்றெண்ணி ஊரிலுள்ளார்
தடையின்றி அங்கு வந்து நிறைகின்றார்கள்.

அவர்களிலே ஒருவர்மா நாட்டி னுக்கே
அருந்தலைவர்! திறப்பாளர் ஒருவர், மற்றும்
அவரிலொரு வரவேற்புத் தலைவர், ஆவார்!
அத்தனை ஆள் பேச்சினையும் ஆய்ந்து பார்த்தால்
முதிர்ந்த பொருளாளியின்மேல் முடிந்த வாழ்த்தும்
முழங்குகின்ற புகழ்ச்சியுந்தாம்! பின்போ, பாடல்,
மிதந்தோடி மாநாட்டுச் செல்வாக் காளர்
மேலெல்லாம் உளமெல்லாம் குளிர்ச்சி செய்யும்.

தமை மறந்து பொருளாளர், நண்பர் அங்குத்
        தமிழிசைக்குத் தாமகிழ்தல் போலே அந்த
அமுதமொழி அழகினிலே சொக்கு வார்கள்!
        அப்போதில் அந்த மயில் தெலுங்கிற் பாடும்!
தமிழிசைதான் அடடாவோ என்பார்! மேலும்
        சமற்கிருதம் பாடிடுவாள் அடுத்தாற் போல!
தமிழிசைக்கு மாற்றமையா என்பார் மக்கள்;
        தமிழிசைதான் என்பார்கள் மாநாட் டார்கள்!

வாய்ப்பாட்டால் வருமானம் அடைவார் உள்ளம்
        வருந்தா மல்தீர்மானம் நிறைவேறும்! பின்
சாப்பாடு பெறுமானம் நடக்கும். மற்றும்
        தக்கபல வெகுமானம், முடிந்த பின்பு,
'காப்பாற்றப் பட்டதின்று தமிழின் மானம்
        கண்டீரோ' என்றுரைத்துத் தியாகை யர்சீர்
போய்ப்பாடத், தம்மானம் அடமா னத்தால்
        போக்கியவர், அவருக்குப் பணங் கொடுப்பார்.

முழுவெற்றி அடைந்ததுவாம் தமிழி சைதான்!
        முன்பெல்லாம் தமிழ்ஒன்றே பாடினோரும்,
அழலானார் தெலுங்கினிலே வெற்றிக் குப்பின்!
        அங்கங்கே தெலுங்கிசைக்குக் கட்டடங்கள்,
எழும்படி ஆனதன்றோ! உடலை விற்க
        இணங்குகின்ற பெண்கள் சிலர் தங்களின் தாய்
மொழிவிற்கத் தயங்குவரோ? பாடகர்கள்
        முழுநாட்டு வானொலியில் தெலுங்கிசைத்தார்!

இசைப்பாட்டுக் குயிலினங்கள் வர, இருக்க,
        ஏனென்றால் 'ஆம்' என்ன இவ்வாறான
பசைப்புள்ள விருப்புக்கும், திரைக்குப் பின்னால்
        பழிச்செயல்கள் புரிவதனை அறிந்தோர் பாடும்

வசைப்பாட்டின் அடைப்புக்கும், வழியைத் தேடி
மகிழ்வடைதல் அல்லாமல், இந்நாள் மட்டும்
கசப்பான நிலைமையிலே சிறிது மாற்றம்
கண்டதுண்டோ தமிழிசையின் இயக்கத் தாலே?

நீர்கலந்து பால் விற்பான் தனைஅடைந்து
நீர் தவிர்த்துப் பால்விற்கக் கேட்டுக் கொண்டால்
நீர்கலக்கும் வழக்கத்தை நீக்கிக் கொள்ளான்;
நீர்கலப்பான் கூட்டுறவை அறவே நீக்கி
ஊர்கலந்து, மக்களிடம் உணர்வெழுப்பி,
உள்ள நிலை மாற்றுவதே நேர்மை யாகும்.
நீர் கலந்தான் உடன்கலந்து நிற்ப தேனோ?
நீர் கலந்தா னைச்சார்ந்தார் உறவெதற்கோ?

எந்நாளும் தமிழிசையேபாடு வோர்கள்
இருக்கின்றார் சிலர்என்றால் அவரை விட்டுப்
பொன்னாகத் தெலுங்கிசை பாடிடுவார் தம்மைப்
போய் அழைப்பார் தமிழிசையே இயக்குவோர்கள்!
சொன்னாலும் வாய்நாணும் செய்கை அன்றோ?
தொட்டதெல்லாம் மேற்பூச்சு, வஞ்சம், சூழ்ச்சி!
இந்நாடு விழிப்படையா திருக்க வில்லை;
இழுத்த இழுப்புக்கு வரும் நிலையில் இல்லை.

தெலுங்கிசைத்தால் மறுப்பீர்கள்! தமிழே பாடச்
செய்யுங்கள்! அதற்காகத் திரண் டெழுங்கள்!
இலங்குதமிழ் மொழியினிலே பாடல் இல்லை
எனஉரைத்தால், அறையுங்கள்! தமிழமைப்பு
நலமுள்ள இசைக்கொவ்வா தென்பார் வாலை,
நறுக்குங்கள்! இசைக்கு மொழி வேண்டாம் என்னும்
விலங்குகளை வளையுங்கள் என மக்கள்பால்
விண்டதுண்டோ தமிழிசையின் தலைவர் என்போர்?

பெருமக்கள் நலம்பறிக்கும் தெலுங்குப் பாட்டைப்
        பெருமக்கள் எதிர்க்கும் வகைசெய்தல் வேண்டும்,
திருடருண்டு விழித்திருங்கள் பறிகொடாதீர்,
        செயல்செய்வீர் என்பதுதான் சரியே யன்றித்,
திருடர்களை வீட்டுக்குள் அழைத்துப் பேசித்
        திருடருக்குப் பணம் கொடுத்துக் கூட்டு கின்ற
திருடர்மா நாட்டினிலே திருட்டைத் தீர்க்க
        முடியாதே என்றுதான் செப்பு கின்றேன்.

பல்லவிகள், கீர்த்தனங்கள், மற்றுமுள்ள
        பலநுணுக்கம், இசைவிரிவு தெரிந்துள்ளாரின்
நல்லுதவி பெற்றுத்தான் தமிழி சைக்கு
        நாம்ஏற்றம் தேடுவது முடியுமென்று
சொல்லுகின்றார் சில புலிகள்! அவர்க்கு நானும்
        சொல்லுகின்றேன்; சுண்ண மிடிப்பார்கள் பாடும்
பல்வகைஇ லேசான இசைகள் போதும்
        பாரதியா ரேபோதும்; தியாகர் வேண்டாம்.

விரிவான இராகமும், பல் லவியும்; மற்றும்
        வெறும்சரளியும், கருவி வல்லவர்பால்
இருப்பனவே! பாடகர்கள் என்போ ரெல்லாம்
        இன்கவிதைத் தமிழ்ப்பழத்தின் தோலுரித்துத்
தரும் திறமை யடைந்தாலே போதும்! ஐயோ
        தமிழ்ப்பாவை இசைப்புலியால் மாய்க்க வேண்டா;
நரம்பிழுப்பும், குறைகொள்ளிப் பிணப்பதைப்பும்
        நாய்க்குரைப்பும் தமிழ்ப் பாட்டை நண்ண வேண்டா.

செல்வர்களோ, இன்றுள்ள செய்தித் தாளால்
சிறப்பவரோ, சுவையுணர்வோர் என்பார் தாமே.
சொல்லளவே கலந்த இசைத் துளிகட் கன்றித்
தொழிற்புலமை காட்டுதற்கு முயலுகின்ற
வல்லநடை, மறைவான நிற அமைப்பின்
வாய்ப்பு, முழுதும் சுவைத்தல் இல்லை; ஆடித்
தொல்லையுறும் தலை; நகைத்துத் தொலைக்கும் வாய்தான்;
தொடையில்தேள் கொட்டினும் எடார்தம் கையை!

பணக்காரர் மகிழ்ச்சியிலே பொழுது போக்கிப்
பார்ப்பதற்கோ பயன் விளைப்ப தாகக் காட்டித்
தணிக்கின்றார் தம் விருப்பம்! அதற்குப் பேர்தான்
தமிழிசை என்றால் அதனை மறுப் பாரில்லை;
'மணக்காதா செந்தமிழ்தான் இசையில்' என்று
வழியின்பால் தொண்டுசெய வந்திட்டாரோ;
அணித்தான தமிழ்ப்புலவர் அருவருக்கும்
அறிவற்ற செயலென்றால் யார் மறுப்பார்?

— எது இசை, முத்தமிழ் நிலைய வெளியீடு 1946

★★★

138. தமிழர் அறிக்கை!

கட்டாயத் தமிழ்க்கல்விக்
கழகம் யாண்டும்
கவினுறவே தமிழ்நாட்டில்
நிறுவ வேண்டும்.
தட்டாமே அரசியலின்
துறைகள் யாவும்
தமிழ்ப் பேச்சால் தமிழ்எழுத்தால்
நடத்தல் வேண்டும்.

பட்டோம் இந்நாள் வரைக்கும்!
தமிழர் ஒன்று
பட்டவுள்ளம் விடுத்திட்ட
அறிக்கை இஃது
கொட்டினோம் தமிழ்முரசு!
நாட்டை ஆள்வோர்
குறை முடிக்க! இல்லையெனில்
புரட்சி தோன்றும்.

தமிழ்நாட்டில் துறைதோறும்
தமிழருக்கே
தலைமைஇருந் திடவேண்டும்.
தமிழ் நாட்டில்
தமிழர்களாற் குழுஅமைத்துச்
சட்ட திட்டம்
தமக்கான முறையினிலே
அமைக்கச் சொல்லி,

அமைத்தபடி நிறைவேற்றி
வைத்தல் வேண்டும்!
ஆள்வோர்க்குத் தமிழர்விடும்
அறிக்கை இஃது!
தமிழ்முரசு கொட்டினோம்
இணங்கா விட்டால்
சடசடெனச் சரிந்துபடும்
ஆட்சிக் கோட்டை!

திராவிடரின் பகைவர்க்கே
அடிமை யானோர்,
திராவிடர்க்கு நலம்புரிதல்
குதிரைக் கொம்பே!
அரிய தமிழ் நாட்டுரிமை
வேண்டும்; அன்றே
அன்புள்ளம் தெலுங்கர்க்கும்
கேரளர்க்கும்,

உரிமையினை நாட்டுவதும்
தமிழர் வேலை!
ஒன்று பட்டோம், சாதியில்லை;
சமய மில்லை;
குரல்கேட்க ஆள்வோரின்
காதே! ஒப்பம்
கூறுக வாயே இன்றேல்
புரட்சி தோன்றும்.

தமிழ்முரசு 1946

★★★

139. தமிழ்த் தொண்டு!

வயதிருபத் தைந்தினில்நான்
காரைக்கால் நகரில்
வண்தமிழால் ஏடெழுதி
வெளிப்படுத்தும் நாளில்
வெயில்நிகர்த்த முகமுடையான்
இளங்காளை ஒருவன்
மெல்லஎனை வந்தடுத்தான்;
சின்னாளின் பின்னர்த்

துயில் களைந்தேன்; உணர்வுற்றேன்
தமிழர்க்கு நானும்
தொண்டுசெய எண்ணுகிறேன்
என்றுரைத்தான்; தம்பி
முயல்கின்றார் நல்லறிஞர்
நம்நாட்டை மீட்க
முடிந்தவரை தொண்டாற்றப்
போஎன்றேன் சென்றான்.

ஒருமுப்ப தாண்டுக்குப்
பின்னொருநாள் அவனை
ஒளியிழந்த முகம்சிறிது
வெளுத்ததலை ஓயா
திருமுகனைவு பேச்சோடு
கண்டுமனம் நொந்தேன்;
ஏதேனும் பணம்? என்றான்,
பிள்ளைகள் எத்தனைபேர்

இருக்கின்றார் எனக்கேட்டேன்.
பணமில்லை என்றான்.
எங்குள்ளார் பெற்றவர்கள்
எனக்கேட்டேன்; என்னை
இரக்கமெனும் பெருங்கடலில்
தள்ளினான். உற்றார்
எவருமே நினைவில்லை
என்பதையும் சொன்னான்.

வீடுதமிழ் நாடுதான்!
தமிழரெலாம் கிளைஞர்
விண்தட்டி மேலெழுந்த
மண்படுக்கை யாகும்;
வாடுபசி நேரத்தில்
எவரேனும் ஒருவர்
வா,என்றாற் சாப்பாடு!
காதலெலாம் என்றன்

நாடுநலம் பெறும்வண்ணம்
நான்சிறிது பேசல்!
நாலுபேர் என்பேச்சுக்
கிணங்குவதே இன்பம்!
ஈடுபட்ட நாள்முழுதும்
இப்படியே! ஐயா
இன்றுநான் செயத்தக்க
தென்னவென்று கேட்டான்.

தமிழ்நாட்டின் அதிகாரம்
தமிழனிடம் இல்லை.
தமிழ் உயர்ந்தால் தமிழ்நாட்டின்
நிலைஉயரும் அப்பா
தமிழ்நாட்டில் தமிழன்நிலை
எத்துறைநோக் கிடினும்
தலைக்குனியத் தக்கவாம்
எவர் அறியார் இதனை!

நமக்கெல்லாம் நாட்டுரிமை
வந்ததென்கின் றார்கள்;
நமைவீழ்த்த நமக்குரிமை
என்பததன் பொருளாம்!
தமிழ்த்தொண்டுத் தொடங்கென்றேன்!
பணம்எடுத்தேன் வாங்கத்
தான்மறந்தான்; தமிழ்தாழ்ந்த
தேன்எனப் பறந்தான்!

தமிழ்முரசு 1946

★★★

140. அரசியல் வகையின் அயல்மொழிப் பெயர்கள்!

சோசலிசம்

இரண்டு கறவைகள் உன்னிடம் இருந்தால்
அண்டை வீட்டானுக்கொன் றளித்தல் ''**சோசலிசம்**''

காப்டலிசம்

கறவைகள் இரண்டில் கடிதொன்றை விற்றுக்
காளை வாங்குவது ''**காப்டலிசமாம்**''.

கம்யூனிசம்

அவ்விரண்டினையும் ஆள்வார்க்கு விற்றுத்
தேவைக்குப் பால்பெறச் செப்பல் ''**கம்யூனிசம்**''.

பாசிசம்

பகர்இரு கறவையைப் பறித்து ஆள் வோரிடம்
தொகைதந்து பால் பெறச் சொல்வது ''**பாசிசம்**''.

நாசிசம்

உரியவன் தன்னை ஒழித்தே அவனின்
கறவையிரண்டையும் கைப்பற்றல் ''**நாசிசம்**''.

நியூடிலிசம்

இரண்டு கறவையால் திரண்டபால் அனைத்தையும்
சாக்கடைக் காக்குவது தான் ''**நியூடலிசம்**''.

எதனை இவற்றில் ஏற்பாய்
அதனை உன்நாட்டுக் காக்குக தோழனே!

குயில் : *1-7-47.*

★★★

141. சென்னை மாகாணத் தமிழாசிரியர்!

மூன்றாவது மாநாட்டுக்கு
அனுப்பிய வாழ்த்து!

தமிழா சிரியர் மாநாடு வாழ்க!
தகுமவர் நோக்கங்கள் வெல்க!
அமுதே நிகர்த்த தீந்தமிழ் தன்னை
இளைஞருக் கருத்துவார் தம்மை
நமதா ளவந்தார் மதிப்பதே இல்லை.
நன்றான ஒன்றுமை பெற்றே
''எமதா ணையேற்பீர் ஆளவந்தாரே
இல்லையேல் வீழ்வீரெ''ன் றுரைக்க.

உரிய தாய்மொழி மக்களுக் கீவோர்
நாட்டினுக் குயிரினை ஒப்பார்.
அரிய நற்செயல் செய்பவர் மக்கட்
கறிவினை யூட்டுவா ராவார்.
பிரித லின்றி ஆசிரியர்கள்
ஒற்றுமைப் பேற்றினை எய்திப்
பெரியர் என்று தாம்சுமை என்னும்
பிற்போக் காளரை வீழ்த்த!

தமிழர் நாட்டைத் தமிழரே ஆள்க!
தமிழரால் வணங்கிடத் தக்கோர்
தமிழாசிரியரே! இந்நிலை இந்நாள்
தளரினும், தழைத்திடும் நாளை!
இமய வெற்பில் தம்பெயர் பொறித்த
இனத்தர் நாமென உணர்க!
அமைதி மாய்க்கும் வடவர்தம், பிடி
அகலுக நாளும்வா ழியவே.

142. ஆட்சிச்சொல் அகர வரிசை!

திருநெல்வே லிச்சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம் போலும்
ஒருநல்ல தமிழ்வளர்க்கும் நிறு வனமும்
கண்டதில்லை உலகில்! அந்த
உரைமல்கு நிறுவனமும், முப்போதும்
தமிழுக்கே உழைக்கத் தக்க
பெருநல்லான் தமிழ்புலவன் **சுப்பையன்**
போற்பிறரைப் பெற்றதில்லை.

நூலெல்லாம் விளையுமங்கே, நூறாயி
ரக்கணக்கில்! நூல்ஒவ் வொன்றின்
மேலெல்லாம் அழகுசெயும் சுப்பையன்
மிகுதிறமை! அதுவு மின்றிக்
காலெல்லாம் சிலம்பொலிக்கத் தமிழரசி
உலகரங்கு காணும் வண்ணம்
தோலெல்லாம் சுளைப்பயன்கொள் புதுப்புது நூல்
தோற்றுவிப்பன் அந்த மேலோன்.

அவ்வகையில், ''ஆட்சிச்சொல் அகரவரி
சை'' என்னும் நூலும் ஒன்று
செவ்வையுற ஆங்கிலத்தில் பெயர் காட்டித்
தனித்தமிழில் பொருளும் காட்டி
இவ்வகையில் இவ்வாட்சிச் சொல் குறிப்ப
தேற்ற தெனும் தெரிவைச் செய்தான்.
எவ்வெவர்க்கும் பயன் விளைக்கும் இந்நூலை
ஆதரிப்பார் எவரும் நன்றே.

— குயில் : *15-5-48.*

★★★

143. போர்வாள்!

கதை அமைப்பில் கடல் அலை போன்ற
தொடர்பும், விறுவிறுப்பும் தோன்றுதல் கண்டேன்.
கதை யுறுப்பினர் பேச்செலாம் காணில்,
புதிய இலக்கியப் பூக்கா டென்னலாம்.

தேனீக் கூடுபோல் நானில மக்களின்
உளந்தொறும் புகுந்தே உருவழித்து வரும்
மடமை வழக்கம், வஞ்சம் இவைகளை
இடந்தொறும் தேடி எடுத்துக் காட்டியும்,
கடிந்தும், உண்மை இதுவெனக் கழறியும்
நல்லதோர் உலகுக்கு மக்களை நடத்திச்
செல்லுகின்றார் தோழர் **சிற்றரசு**
போர்வாள் இயற்றிய புலமை ஒன்றினால்!
சிற்றரசு மேலும் திராவிடர்க்கு
நற்றமிழ் நாடகம் நல்குக வாழியே!

— குயில் : 15-5-48

144. நவீனம்!

நவீனம் என்னும் நல்லிதழ் பார்த்தேன்
சுவையுறு கருத்துள தூய கதைகளும்
அறிஞர் கட்டுரைகளும் அழகுற
நிறைந்தன அதனில் நீடு வாழியவே.

— குயில்: 1-4-48.

தமிழ் இதழ்களை ஊக்குவித்துத் தமிழ் வளர்த்திடும் மாண்பு காண்க.

145. தனித்தமிழ்க் கிளர்ச்சி!

தனித்தமிழ்க் கிளர்ச்சி எனுமொரு நூலைத்
        தனித்தமிழ்ச் செய்யுளால் உள்ளம்
இனித்திடத் தந்தார் புலவர்சண் முகனார்
        இத்தமிழ் நாட்டினில் இதனில்
மனைக்கொரு படிஎன வாங்குக! நாளும்
        மணிக்கொரு முறைஅதைப் படிக்க!
தினைத்துணை உழைப்பில் பனைத்துணை பயனைச்
        சேர்க்கும்இந் நூல்எனல் மெய்யே!

குயில்: 15-5-48

146. இல்லப் பெயர் அகரவரிசை!

கனித்தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகத்தார்
        வெளியிட்டுள்ள
இனிதான இல்லப்பேர் அகரவரி
        சைநூல் கண்டேன்.
தனதுபேர்க் கொத்தவாறு நூலில்லை
        சமையப் பேர்கள்
நனிஉள, இதனால் நாட்டுமக்கட்கு
        நன்மை இல்லை.

குயில்: 15-6-48.

★★★

147. இராவணன்!

பகுத்தறிவுக் கொத்தபடி
இராவணநா டகமதனைப்
பகர்ந்தான் கண்டீர்!

மிகுந்த அழகான தமிழ்
மிடுக்குநடை யாற்கரந்தை
வேலன்! அன்னோன்,

தொகுத்த புகழ் சிறிதன்று
அளித்த நலம் சிறிதன்று
தூய் தமிழ்க்கும்

புகுத்தரிய புகழ்தனையும்
புகுத்தி விட்டான் திராவிடர்கள்
புகன்றார் நன்றி.

பழம்பெரிய திராவிடத்தைப்
பறித்தார்வேர் பறிப்பதற்கோர்
வழிதானுண்டு

வழங்கிதிகா சப்பெயரால்
திராவிடர் சீர்மறுத்தார் சொல்
மறுக்கும் வண்ணம்

முழங்குதல் வேண்டும் பண்டைத்
திராவிடர் தம்பழம் பெருமை
புதிய நூலில்.

எழுந்த உணர்வாற் புதிய
இராவணன் தந்தான் வேலன்
என்றும் வாழி!

குயில்: 14-10-47.

★★★

148. கழைக் கூத்தாடி!

திடுதிடும் திடுதிடும் திடுதிடும் திடுதிடம்
திடுதிடும் திடுதிடும் திடுதிடும் திடுதிடம்
அஹஹ கும்பிட்றேன் அல்லாருக்கும்
அஹஹஹ வரிஞ்சலா அமர்ந்திருங்க!

மக்களெ பெத்த மகராசருங்க,
கண்ணால் பார்த்துக் காசு போடுங்க.
ஒருதுட்டு உங்கட்கொருவாய் வெத்லே,
எங்களுக்கதுதான் திங்கற சோறு!
மொதல் ஒரு வேலே, முழக்கடா மோளம்.
திடுதிடும் திடுதிடும் திடுதிடும் திடுதிடம்.

என்னடா தம்பி?
ஏண்டா அண்ணா!
இதோபார் தம்பி எலும்புக்கூடு,
சதையும் இல்லே சத்தும் இல்லே.

ஆமாம் திடுதிடும் அதற்குப் பேரென்னா?
அதன்பேர் தமிழ்நாடு!

சரிசரி திடுதிடும்!

இந்த எலும்பே எழுந்திருக்க வைக்கிறேன்;
செய்யி செய்யி பார்ப்போம் திடுதிடும்;
அமிஞ்ச எலும்பே ஆட வைக்கிறேன்;
செஞ்சி காட்டு திடுதிடும் திடுதிடும்;
ஒய்ஞ்ச நாட்டிலே உசுருண்டாக்றேன்
ஆக்கிக் காட்டடா அண்ணே திடுதிடும்!

அடிமோளத்தெ! ''திடுதிடும் திடும்''
இந்த எலும்பே இப்படி வைக்கிறேன்.

வைச்சா உயிரா வந்திடும்? திடுதிடும்!
மருந்து செய்யனும் தெரிஞ்சுதா ஒனக்கு?

சரி செய் திடுதிடும்!
இதோ பார் மாம்பழம் இதை நான் புழியறேன்.
புழி புழி திடுதிடும்!

இது ரஸ்தாளி இதையும் புழியறேன்.
புழி திடும் திடுதிடும்!

பலாச்சுளை புழியறேன்
திடுதிடும் புழிபுழி!

தேனும் சேக்கறேன், பாலும் சேக்கறேன்,
எளநீர் வழுக்கே இட்டுக் கொழைக்கறேன்,
இடித்த தினைமா இட்டுப் பெசையறேன்,
பொடித்த பருப்பும் போட்டுக் கலக்றேன்,
எல்லாத் தையுமே இளஞ்சூடாக்கி,
பல்லாய் நிறையப் பக்குவப் படுத்தினேன்.

ஆஹா ஆஹா, அண்ணே அண்ணே!
இந்த மருந்துக் கென்னா பேரு?

உள்ளே தொட்டால் உசிரில் இனிக்கும்
தெள்ளு தமிழ் தம்பி தெள்ளுதமிழ். இதுதான்!
இந்த மருந்தே எலும்புக் கூட்டில்
தடவுறேன் தம்பி அடி மோளத்தை!
திடுதிடும் திடுதிடும் திடுதிடும் திடுதிடும்
சிரித்தது பாரடா செந்தமிழ்க் கூடு!

விரிந்தது பாரடா அழிந்த நம்நாடு!
பாடுது பாரடா பைந்தமிழ் நாடு!
முழிச்சிப் பாத்து முறுக்குது மீசையை!
எதிரிமேலே எண்ணம் கொள்ளுது!
சொத்தைக் காக்கக் கத்தியைக் தூக்குது;
தமிழில் நனைந்த தமிழ்நாடு பாத்தியா;
ஆடுது பாத்தியா அழகு நாடு!

தாயி மாரே தகப்ப மாரே
மாய மில்லை, மந்திர மில்லே,
கருத்து வேணும்! நம்ப
வருத்தம் நீங்கத் தேடனும் வழியே!

குயில் : 1-10-47

★★★

149. இந்திப் பேயாட்டம்!

திரும்பி வருகிறதாம் இந்திப் பேயாட்டம்
திராவிடர் திரும்புக எடுக்கும் நோய் ஓட்டம்!
திரும்பி வருகிறதாம்...

கரும்பிருக்கையில் கசந்திடும் இந்தி — எட்டிக்
காயையா விரும்புவர், தின்பர் வருந்தி
திருந்தி வந்திடும் செந்தமிழ்க் கல்வி — இனிச்
செத்தெழ விடுவதோ போர்க்கெழு முந்தி!
திரும்பி வருகிறதாம் ...

வடக்கின் வாய்க்கொழுப்பால் முன்னொரு காலம்
வன்கல்லைச் சுமந்ததை அறியுமே ஞாலம்!
இடக்கினால் இந்தியால் இனிஅவர் ஓலம்
இடுவதும் இடர்வதும் அழிவுறும் — கோலம்!
திரும்பி வருகிறதாம் ...

பெரியாரின் தொண்டர்கள் கொண்டஓர் சீற்றம்!
பிழைபடும் அரசியல் போக்கினால் ஏற்றம்!
வெறியாக மாறிற்றே அரிமாவின் தோற்றம்!
விரைந்தெழு தமிழரை எதுவந்து மாற்றும்?
திரும்பி வருகிறதாம்....

பத்தாண்டின் முன்னே பட்டதோர் பாடு
பாழ்பட்ட ஆட்சி மறந்ததோ சூடு?
முட்டாள்கள் என்றுமே முழுமூச்சினோடு
மோதி டப்பார்க்கிறார் முற்றுகை சுடுகாடு!
திரும்பி வருகிறதாம் ...

பகுத்தறிவு: 1-10-48.

★★★

150. இந்தி முக்காலமும் இல்லை என்று முழங்கு!

இன்றைக் கெழாமல் நீ
என்றைக் கெழுந்திப்
பன்றியைக் கொன்றழிப்பாயோ; — பகைப்
பார்ப்பை ஒழித்தழிப்பாயோ?

இப்பொழு தெழாமல் நீ
எப்பொழு தெழுந்திந்திக்
குப்பையைத் தீய்த்திடுவாயோ — வஞ்சக்
குணத்தாரை மாய்த்திடுவாயோ?

இந்நொடி எழாமல் நீ
எந்நொடி எழுந்திந்தி
மந்தியைத் துரத்திடுவாயோ? — தமிழ்
மாங்கொல்லை புரந்திடுவாயோ?

இக்காலத் தெழாமல் நீ
எக்காலத் தெழுந்திந்தி
முக்காலத் தில்லை என்றுரைப்பாய் — வெற்றி
முழக்குக முழக்குக சிறப்பாய்!

— *சீர்திருத்தம் : 1-6-48.*

★★★

151. தீமை! தீமை!

வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
நிறங்கள் தாமா?
வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
மொழிகள் தாமா?

வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
இனங்கள் தாமா?
வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
இவைதாம் என்றால்,

போற்றுகிற — மானுடமும்
மனிதன் — என்னும்
பொருள் மொழிகள் பொருளற்றுப்
போய் விடாதா?

வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
இரண்டே — ஒன்று
வியப்பூட்டும் கல்வி; மற்
றொன்று பணம் என்பேன்.

கல்வியினால் மனிதரெலாம்
நிறம் மறப்பார்;
கல்வியினால் மனிதரெலாம்
மொழி மறப்பார்;

கல்வியினால் மனிதரெலாம்
இனம் துறப்பார்
கல்வியினால் நாகரிக
வளர்ச்சியுண்டு.

கல்வியினால் பண்பாட்டின்
வாழ்வும் உண்டு;
கல்வியினால் பணம்கூட
கால்தூசாகும்.

கல்வியினால் மனிதமனம்
ஒருமை காணும்;
கல்வியதும் தாய்மொழியில்
ஆழ்தல் ஒன்றே.

தாய்மொழியைக் கல்லாத
ஒருவன் வேறு
தரைமொழிகள் கற்பதெலாம்
வெறும் கூத்தாகும்.

தாய்மொழியே சிந்தனைக்கு
மலையூற்றாகும்!
தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழிவிட்
டாள வந்தார்,

பாய் மரமே இல்லாத
படகில், உள்ள
பயன் படுநல் துடுப்பெறிந்து
பயணம் செய்ய,

ஒய்வின்றி எல்லோரும்
உகந்து செல்வோம்
ஒப்புகநீர் 'பொதுப்படகு'
நமக் கென்கின்றார்.

இந்தியா ஒருநாடு
நாமெல்லோரும்
இந்தியர்கள் என்பதனை
ஒப்பா மக்கள்.

இந்திஎனும் தனிமொழிக்குப்
பகைவர் அல்லர்;
இந்தியர் நாம் எனச்சுரண்டும்
வடக்குத் தெற்கு

விந்தியத்திற் கிருபாங்கும்
நடக்கும் சூழ்ச்சி,
வேற்றுமைகள் வெறுக்கின்றோம்;
ஒருமைப்பாட்டை —

எந்தமிழர் போலெவர் தாம்
உலகில் சொன்னார்?
இந்திதிணிப் பிருதிசைக்கும்
தீமை தீமை!

செந்தமிழைப் பொதுமொழியாய்
ஆக்குதற்குச்
சிந்தித்த துண்டாநீர்
சீர்தமிழ்போல்

எந்தமொழி எளிதிங்கு?
வேர்ச்சொல் மிக்க
எளியமொழி அரிய மொழி
தமிழே ஆகும்.

தந்தடிமை யாய்நிற்கும்
ஆளவந்த
தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்இதைத்
துணிந்து சொல்லார்;

எந்தவகை யேனும்தம்
பதவி காக்கும்
எண்ணத்தார்க் கேதறிவு?
மொழியின் பற்று?

முந்துவட வாரியத்தை
முறித்தவர்யாம்
மூவேந்தர் மரபுவழி
வந்தவர் யாம்!

இந்திய நாட்டரசியலை
ஒப்பவில்லை
இந்திமொழி பொதுவாக்கல்
விரும்பவில்லை.

அந்தஇழி செயல்செய்ய
அடிமைக் கூட்டம்
ஆளுவார் பக்கத்தில்
இருப்பதுண்மை,

வெந்த புண்ணில் வேல்பாய்ச்சும்
வேலை வேண்டாம்.
விடுதலையால் கெடுதலையா
தீமை தீமை!

சீர்திருத்தம் 5-7-48

★★★

152. வேங்கையே எழுக!

வேங்கையே நீ எழுக!
வெற்றித் தமிழைத் தொழுக!
ஓங்கியெழும் எரிமலைபோல்
உதவா மொழிமேல் விழுக!

இந்தியாமே இந்தி
இனவெறிகோள் இந்தி
வந்ததென்றார் வாள்எடு நீ
வாலறுக்க முந்தி!

ஆங்கிலத்தால் நாடு
அழிந்தது பண்பாடு;
தூங்கவில்லை தமிழர் என்று
தோலை உரித்துப் போடு!

ஒருமைப்பாடு வேண்டி
உளறினான் ஓர் ஆண்டி;
அருமைப்பாடு தெரியாதார்க்கு
அறிவு கொளுத்துத் தூண்டி!

தாய்மொழிதான் கண்கள்;
தழுவும் மொழிகள் புண்கள்;
நோய்மொழியை நுழைத்தால் சாவு
நூறாயிரம் எண்கள்!

இந்தியா ஒரு நாடு
என்பதே தப்பேடு!
செந்தமிழர் நாடு வேறென்பதைச்
சீறிப் பெறுக பீடு!

— *தமிழணங்கு 1-8-48.*

★★★

153. வடக்கின் இடக்கு அடக்கு!

இந்திப் பகையை எழுப்பிவிட்டது
ஏதும் கெட்ட வடக்கு!
செந்தமிழா இன்னுமென்ன
சிறுத்தையிடம் இடக்கு;
வெந்தபுண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சும்
வெறித்தனத்தை அடக்கு!

இந்திஎனும் வெறிநாயை
ஏவிவிட்டது வடக்கு!
சொந்தநாட்டில் சொந்தமொழி
தொல்லைப் படா தடக்கு.
கந்தகத்தில் தீயை வைத்தார்
கனன்றெழுந்து மடக்கு!

இந்திமொழி அதிகாரத்தேள்
ஏந்திவரும் கொடுக்கு!
வந்தேறிகள் சூழ்ச்சிகெட
வாகைப்போரைத் தொடக்கு!
முந்துவட ஆட்சி எலும்பு
முறிந்தொடிய அடக்கு!

தீப்பொறி : 1-5-48

★★★

154. சீறும் புலிகள் நாம்!

நாட்டை ஆளப் பிறந்தவர் நாம் — எந்த
நாளும் அடிமைப் படமாட்டோம்!
கேட்டைச் சுமப்பதுவா மக்கள் — நமைச்
கீழறுக்கும் அறியாமைகளின்
கோட்டை தகர்ப்பது நம்கடமை! — உழையா
குறுக்கு நூலினர் பாழ்மடமைப்
பூட்டை யுடைப்பது நம் ஆண்மை — வரிப்
புலியே எழுந்துஆள் நம் மேன்மை!

ஆள நினைப்பவர் யாருக்குமே — நாம்
ஆட்பட்டிருந் தழிந்தநிலை,
தாள முடியாத போர்களினால் — பிற
சமய மதங்களின் வேர்களினால்
நீளத் துயின்றனம் பாழ்அடிமை — நமை
நிமிரா தழித்தது ஆரியமே:
மீளப் பெரியார் பெருந்தொண்டு — இடி
மின்னலாய்ப் பாய்ந்தது கட்டறுத்தோம்.

முத்தமிழ்க் குருதியில் சேர்ந்திருந்த — பல
மூடத் தனத்தின் நஞ்செடுத்தார்
புத்தம் புதிய தமிழ்க்குருதி — நம்
பொன்னுடல் புத்துணர்வு புத்துணர்ச்சி
எத்திசையும் பெற ஏற்றிவிட்டார் — இனி
எங்குண்டு நம்மை எதிர்ப்பவர்கள்?
செத்தனர் செத்தனர் நமைமிதித்தோர் — இனிச்
சீறும் புலிகள்நாம் வெல்பவர் யார்?

— **தனியரசு 5-7-48**

★★★

155. பொன் அஞ்சல்
பேரன் தன் தாத்தாவுக்கு!

அன்புள்ள தாத்தாஎன் வணக்கம்! நீங்கள்
ஐந்தெட்டு நாற்பத்தெட் டினில்வ ரைந்த
பொன்னஞ்சல் பெற்றுமிக மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.
புது சைக்கிள் பற்றி, அதில் பேச்சே யில்லை.
தின்பண்டப் பெட்டியினைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.
தேங்காய்போட் டிருந்ததனால் ஊசிப் போன
மென்போளி உண்ணவில்லை. முறுக்கு நன்று.
மேனாட்டு ரொட்டியில் சுவையே இல்லை.

அப்பாவுடன் புதுவை வந்தேன். அங்கே
அன்புள்ள தங்களிடம், சிற்றன்னைமார்
ஒப்பரிய என்மாமா இடத்தி லெல்லாம்
உயர்வாக நான்நடக்க வில்லை என்று
செப்பினார், தந்தையார் அன்னை யார்பால்.
சீறிவிழு கின்றார்என் தாயார் என்மேல்!
அப்படிநான் தப்பிழைக்க வில்லை என்றே
அன்னையார்க் கோர்அஞ்சல் எழுது வீர்கள்!

வீட்டருகிற் காவிரியின் கரைக்கு நான்போய்
விளையாடல் தங்கட்குப் பிடிக்க வில்லை;
பாட்டையிலே இருந்தபடி ஆற்றின் தோற்றம்
பார்த்திடலாமா? காற்றை நுகர லாமா?
தோட்டத்து வீட்டினிலே ஒர் ஆடுண்டு;
சொல்லுவது பொய்யில்லை அந்த ஆடு
போட்டதுதாத் தாநன்றாய் ஐந்து குட்டி
புதுமையா? இல்லையா? இதுபோகட்டும்.

தங்கள்மகள் — என்தாயார் உடல் நலத்தைத்
தவறாமல் எழுதென்று சாற்றினீர்கள்!
பொங்கத்தான், பொரிக்கத்தான், குழம்பிடத்தான்,
புடைக்கத்தான், கொழிக்கத்தான், உண்ணத்தான்,
தங்கத்தான் தம்பிக்கும் எனக்கு மேதான்.
தக்கவெலாம் செய்யத்தான் எவருள்ளார்கள்?
இங்கிவையும் பிறவும்என் தாயார் வேலை!
இந்நிலையில் தாயார் உடல் நிலைஎன் னாகும்?

வீட்டெதிரில் ஒரு நாளும் உண்மையாய் நான்
வெளிக்குப்போ கின்றதில்லை; என் மானத்தைப்
போட்டுநலி செய்யாமை வேண்டுகின்றேன்.
இருட்டியபின் வெளியினிலே போவதில்லை;
மாட்டண்டை எனக்கென்ன வேலை? பாலை
வார்த்தளித்தால் நான் அதனைக் குடிப்பதல்லால்!
காட்டூரான் குருடாயில் தன்னிற் செய்த
கடைமுறுக்கை நான்வாங்கித் தின்பதில்லை.

தெருவினிலே ஒருதிண்ணைப் பள்ளி யுண்டு
தெரிந்திருக்கும் உங்கட்கும். அதனை ஊரார்
பெரிதாக நினைப்பதில்லை, வாத்தியாரைப்
பிள்ளைகளும் மதிப்பதில்லை. ஆனால் இன்றோ
தெருத்திண்ணைப் பள்ளிக்கும் வாத்தியார்க்கும்
செப்பமுடி யாப்பெருமை! பள்ளி தன்னில்
இருநூறு மாணவர்கள் சேர்ந்துவிட்டார்.
எள் விழவும் இடமில்லை பள்ளி தன்னில்!

நாள் ஒன்றின் வருமானம் வாத்தியார்க்கு
நாலைந்து ரூபாயாம். வாத்தி யாரின்
தோளின்மேல் விளக்கமுறும் சரிகைப் போர்வை,
துண்டொன்று, குடை, செருப்பு, பட்டு வேட்டி

ஆளைப்பார்த் தால்இன்று புதுமாப் பிள்ளை!
அத்தனைக்கும் காரணந்தான் என்னவென்றால்,
பாளையத்தில் அரசினரின் பள்ளி நீங்கிப்
பசங்களெல்லாம் என்பள்ளி தன்னிற் சேர்ந்தார்.

அரசினரின் பள்ளியிலே இந்தி யென்னும்
அசல்கழுதை மொழிதன்னை வைத்திட்டாராம்!
புரியாத பிறமொழியைப் பயனில்லாத
புன்மொழியைக் கட்டாயம் படிக்க வேண்டும்;
சரியென்று சொல்லுபவர் வரலாம். இந்தி
தகாதென்போர் வரவேண்டாம் என்கின்றாராம்.
அரசினரின் பள்ளியிலே பசங்கள் இல்லை.
அங்கங்கே தெருத்திண்ணைப் பள்ளி கொண்டார்.

என்சின்ன மாமார்க்கும் மாமா பாட்டி
எல்லார்க்கும் என்வணக்கம் தெரிவியுங்கள்.
என் தந்தையார் நலத்தோ டிருக்கின்றார்கள்.
இன்னும் ஒரு வாரத்தில் நாங்கள் அங்கே
சொன்னபடி தவறாமல் போவோம் என்று
சொல்லுகின்றார் தந்தையார். அங்கு வந்தால்
முன்போல ஏமாற்றவேண்டாம்; சைக்கிள்
முன்னமே வாங்கிவைக்க. தங்கள் பேரன்.

— குயில்: *15-8-48*

★★★

156. குருதி பொங்கினால் ...

குருதிபொங்கினால் தயங்காது — தமிழ்க்
குருளைக் கூட்டங்கள் மயங்காது!
இருப்பதல்லது
தமிழோடிறப்பதென்றிடும்
கொள்கை மறவர்உயிர் தயங்காது!

உண்மையின் கண்கள் இமைக்காது — அற
உணர்வுத் தோள்களும் பொறுக்காது!
அண்டும் பிறமொழி
ஆதிக்கப் போரினில்
ஆளவந்தார் குரல் நிலைக்காது!

கோளரிகள் மனம் சலிக்காது — சிறு
குள்ள நரித்தனம் பலிக்காது!
ஆள நினைப்பவர்
அற்பமொழித்திணிப்
பத்தனையும் எரிமலைமுன் நிலைக்காது!

விடியலில் கருக்கலுக் கிடமேது?
விளைச்சலில் களைகளைப் பிடுங்காது
கிடப்பவர் அல்லர்யாம்
தமிழர்கள் வீரம்
கிளர்ச்சியில் வெல்லா தொடுங்காது!

— முத்தமிழ் 10-9-48

★★★

157. தன் கையே தனக்குதவி!

தன் கண்ணாலே பார்த்திட முடியும்;
தன் காதாலே கேட்டிட முடியும்;
தன் அறிவாலே உணர்ந்திட முடியும்;
தன் காலாலே நடந்திட முடியும்;
தன் கை தானே தனக்கரும் உதவி?
இதுதான் உலகத் தியற்கை; இதனை
பொதுமொழி என்னும் புதுமொழிக் கெண்ணுக!

பிறன் கண்ணாலே பார்த்திட முடியுமா?
பிறன் காதாலே கேட்டிட முடியுமா?
பிறன் அறிவாலே உணர்ந்திட முடியுமா?
பிறன் காலாலே நடந்திட முடியுமா?
பிறமொழியாலே பேசலும் எழுதலும்
அறவொளி காணலும் அரிது! பேதமை!

இவைதாம் முடியும் என்றால், எவரும்
தாய்மொழி விட்டுப் பிறமொழி தழுவலாம்;
ஆளவந்தார் அதிகாரத்தால்
மாள நினைப்பது மடமைச் செயலே!

குயில்: 1-9-48.

★★★

158. அடிமைத் தமிழன் தொல்லை அவனுக்கு வை எல்லை!

அடிமைத் தமிழன் தந்தானே தொல்லை
ஆரியப் பாம்புக்குச் சட்டத்தின் பல்லை!

குடிகேடர் என்கின்ற
        குற்றத்தின் சொல்லை
கொண்டானே தந்தானே
        கொடுமைக்கோர் அளவில்லை!

மாண்புப் பெரியாரைச் சிறையினில் அடைத்தார்!
மானத் தமிழரின் தலையினை உடைத்தார்.

காண்கின்ற கண்ணில்லை
        கருத்தில்லை மக்களைப் புடைத்தார்!
காட்டிக் கொடுத்தார்க்குக்
        காசுகள் படைத்தார்!

ஊர்வல மாதரைத் தடியாலே தடுத்தார்!
உயிரன்புத் தாயர்க்குத் தொல்லைகள் கொடுத்தார்.

யார் பொறுப்பார் இனி
        தீப்பந்தம் எடுத்தார்;
ஆள்வோரின் சட்டத்தில்
        தீயினை மடுத்தார்!

தமிழனே தமிழர்க்குச் செய்தானே கொடுமை
தாங்குவ தில்லைநாம் தடுப்பது கடமை!

உமிழ்ந்திட்டோம் எச்சிலை
        திருந்தட்டும் அடிமை!
உதவாக்கரைக் கென்ன
        அமைச்சென்ற உடைமை?

— *திராவிடம்: 1-1-49*

★★★

159. புலவர் சிவபிரான் திருவடி அடைந்தார்!

தமிழ கத்திற்
பிறந்தும், தமிழெனும்
அமிழ்து நிறைய
உண்டும், அதனாற்
செல்வம் நிறையச்
சேர்த்தும், உடம்பு
புல்லாய்ப் புலனெ
லாம் செல்லரித்து
மருத்துவ மனையிற்
கிடந்து புரளும்,

ஒருத்தர்க்குத் ''தமிழ்ப்பற்று''
மருந்து தேவை. அதைக்
குருதியில் ஏற்று முன்
சிவ பிரான்
திருவடி நீழல்
சேர்ந்தார் புலவரே.

குயில்: 21-1-50.

★★★

160. எழுத்துத் திருத்தத்தினும் எண்ணத்திருத்தம் வேண்டும்!

எழுத்துகளைச் சீர்திருத்தும் ஆர்வலர்க்கோர்
விண்ணப்பம்; எதற்காக இந்த வேகம்?
பழுத்துக் கனிந்திட்ட மொழிக்கனிக்குப்
பழம் அழுகச் செய்வதுவா உங்கள் திட்டம்?
ஒழுக்கத்தில் ஓர் அழகு வேண்டுமாயின்
உயர்பெரியார் திருத்தத்தை ஏற்க; மேலும்
கழுத்தறுப்பு வேலைகளைச் செய்வதெல்லாம்
காளைகளைக் காயடிக்கும் செயலை ஒக்கும்.

மொழிக்குரிய உயர்கருத்தும் உலகளாவும்
முன்னேறும் அறிவியலை வளர்க்கும் எண்ணம்
விழிக்கடையின் ஓரத்தும் வராத பேர்கள்
வெதும்புவதேன் எழுத்தினிலே சீர்திருத்தம்?
கொழித்த மொழி பிரஞ்சினிலே, ஆங்கிலத்தில்,
குறியீட்டைக் காட்டுகிற மொழி சீனத்தில்
தொழில்படுமா உங்களது சீர்திருத்தம்?
தோல் விழுங்கிச் சுளைகளை ஏன் எறிகின்றீர் நீர்.

மக்களெலாம்தாய் மொழியைக் கற்பதற்கு
மடத்தனமாய்க் கற்பிக்கும் முறையை மாற்றிச்
சிக்கலின்றித் தெளிவாக உணர்வதற்குச்
செம்மை நிலை காணாத ஆங்கிலத்தால்
தக்க ஒரு தகுதியினைப் பெற்றாற் போன்று
தமக்குள்தாம் பெரியரென எண்ணிக் கொண்டு
தக்கைகளாய்த் தலைநிமிர்ந்தே ஆடல் வேண்டாம்!
தமிழ் வளர்ச்சி, இயக்குநர்கள் கையில் இல்லை.

உயிர்மெய்யைப் பிரித்தெழுதல் எளிதே என்றும்
உரைத்ததுநான் உண்மைதான்; நூறுபக்கம்
பயிர்களிடைக் களைபோல வளர்ந்திரண்டு
பங்காக வளருவதை அறிந்தேன்; அன்பீர்
பயில்கின்ற வர்க்கும் அச்சுக் கோப்பவர்க்கும்
பாங்காக வளர்கின்ற பொறியியற்கும்
செயல்பட நீர் விழைகின்றீர், எழுத்தமைப்பால்
சிந்தனைக்கு வந்த தடை செப்புவீரே?

— சீர்திருத்தம் 1-2-50.

★★★

161. போருக்கு வேண்டும் பிள்ளை!

அந்தமிழ்க் காத்திடப் போராம்
அன்பநீ செல்லுகின் றாயாம்,
வந்தது சேதி மகிழ்ந்தேன்.
வாழ்வில்என் காதலர் சீர்த்தி
இந்தநாள் எய்திட வேண்டும்;
இன்பமுத் தம்ஒரு கோடி
செந்தமிழ் வீரத்தில் சேர்ப்பேன்;
செங்களப் பிள்ளைகள் ஈவேன்.

இங்குள வண்டமிழ்க் கில்லா
எவ்வளம் கண்டனர் ஆள்வோர்?
எங்குள வைய மொழிக்கும்
ஈன்றதாய் நந்தமிழ் அன்றோ?
மங்கல நாணின்மேல் ஆணை,
மார்புறச் சேர்ந்துபின் செல்க,
தங்கும்என் சூலுள பிள்ளை
தங்களின் பின்வரும், வெல்லும்!

முத்தமிழ் நாட்டினில் இந்தி
முற்றுகை என்றொரு பேச்சும்
எத்திசை வந்ததோ போருக்
கிங்குநாம் ஒன்றெனச் சேர்ந்தீர்;
பெற்றிடும் பிள்ளையும் நாளை
பீடுடன் வென்றிட வேண்டிச்
சுற்றுக என்தமிழ்த் தோளை,
தோன்றுவன் போர்க்களம் தன்னில்!

வண்டமிழ் நாட்டில்தி ணிக்கும்
வன்செயல் தீர்த்திட இந்நாள்
கொண்டெழும் போர்க்குணக் குன்றே,
கோளரி யேஉயிர் அன்பே!
பெண்டகை யாள்வயி றீனும்
பிள்ளையும் வாகையைச் சூடக்
கண்ணுறங் காய்உயிர் எச்சக்
கால்முளை தோன்றிட வேண்டும்.

தென்மொழி காக்கும்பு ரட்சித்
தேரினை ஓட்டிடும் அன்ப,
நன்மொழி கொஞ்சிடும் ஆண்பெண்
மக்களின் நல்வர வேற்பை
என்விழி காணவும் வேண்டும்,
ஏமுறும் வெற்றியில் பூத்த
நின்இரு தோளினில் மக்கள்
ஏறிட என்னுடல் தோய்வாய்!

— பொதுநலம்: 1-6-50.

★★★

162. வரலாற்றில் வெற்றிகொள்!

தில்லித் திமிருக்கோர் மறுப்பு
திராவிடர் காட்டுக வெறுப்பு
தொல்லைக்குமேல் தொல்லை
சுமைசுமையாத் தந்தால்
துடுக்குத் தனங்களை நறுக்கு!

இந்திமொழிக்கென்ன திணிப்பு
ஏன் வேண்டும் இந்தியப் பிணிப்பு?
வந்தேறிகள் சொல்லும்
வடக்காட்சி ஒப்பிடோம்
வகுப்போம் தெற்கெல்லைத் துணிப்பு!

வடக்குக்கு நாமில்லை அடிமை
வாழ்ந்திடோம் தாழ்ந்திடோம் மிடிமை
இடக்கு செயுமிந்தி
எம்மொழி எம்இனம்
ஏறிமிதிப்பது கொடுமை.

தொற்றுநோய் ஒட்டுணி வடக்கு;
தொலைத்திடப் போர்ப்படை தொடக்கு!
ஒற்றுமை கொண்டவர்
ஓங்கிய எண்ணத்தார்
உருப்பட தீப்பகை அடக்கு!

பெற்றுவிட வேண்டும் நாடு!
பிரிவுற வேண்டும் தென்னாடு!
வெற்று நினைவிலே
வேங்கை மறவரே
வெற்றிகொள் வரலாற்றினோடு!

— தாய்நாடு: 5-2-54.

★★★

163. அழியாப் புகழ்!

அழியா திருப்பது புகழொன்றே ஆகும்-பிற
அனைத்தும் மறைந்து போகும். (அழியா)

வழியே ஏகுக வழியே மீளுக
பழிதே டாதே அருமைக் குழந்தாய்! (அழியா)

மொழி என்றால் உயிரின் நரம்பு-நன்
முத்தமிழ் மொழியோ தமிழர் வரம்பு!
மழையால் நன்செய் ஆகும் கரம்பு-நின்
வாழ்நா ளெல்லாம் வைத்துத் தமிழை விரும்பு!
(அழியா)

தமிழுக்கு வரும் இடையூறு-போகச்
சாவதும் உனக்குச் செங்கரும்பின் சாறு!
சுமைசுமை யாய்வரும் தமிழர் கைம்மாறு
தொடங்கப்பாபோர் தமிழ்உய்யு மாறு! (அழியா)

தமிழை இகழ்வோன் மடையன்;
தமிழிற் றமிழனைக் காணான் கடையன்;
அமிழ்திற் சுவைகாணான் அவ்வறி வுடையான்?
அழிப்பானை, மகனே அழித்திடத் தடை ஏன்?
(அழியா)

புகழ் உள்ளான் சாவதே இல்லை!
இகழ்உடை யானோ வாழ்வதே இல்லை!
மகனே உற்றுக்கேள் என்சொல்லை-எனக்கு
மகிழ்ச்சிவை அதுதான் என் வாழவின் எல்லை!
(அழியா)

★★★

164. தி ரா வி ட ம் !

(இது தமிழகம் என்பதன் திரிபு ஆதலின் தமிழ்ச் சொல்லே. ஆரியம் அன்று. இது பற்றிப் பல தடவைகளில் என்னால் எழுதப்பட்ட வெண்பாக்கள் இங்கே தரப்படுகின்றன.)

பாலி மொழியில் பகர்ந்த மகாவமிச
நூலில் ஒரு செய்தி நோக்குகின்றோம்: — மேலாம்
தமிழ் என்ற சொல்லைத் தமிழோ என்றார்! ஏன்?
தமிழரல்லார் நாக்குத் தவறு.

தமிழ்நாட்டை ஆசிரியர் தாலமி முன்னாள்
தமிரிசி என்றுரைத்தார். தாம் ஓர் — தமிழரல்லார்!
ஆதலினால் தோழா அயலார் ஒரு சொல்லை
ஓதலினால் மாறுபடல் உண்டு.

தமிழென்று சாற்றுதற்கு மச்சபுராணம்
த்ரமிளென்று சாற்றியதும் காண்க — தமிழா
படியைப் ப்ரதி என்னும் பச்சைவட வோரிப்
படியுரைத்தல் யார்வியப்பார் புார்.

தமிழோவும் மற்றும் தமிரிசயும் வேறு
த்ராமிள த்ரமில எல்லாம் சாற்றின் — தமிழின்
திரிபே அவைகள்! செந்தமிழ்ச் சொல் வேர்தான்
பிரிந்ததுண்டோ இங்கவற்றில் பேசு.

திரிந்ததமிழ்ச் சொல்லும் தமிழ்ச்சொல்லே ஆற்றில்
பிரிந்தவாய்க் காலும் பிரிதோ? — தெரிந்த
பழத்தைப் பயம் பளம் என்பார் அவைதாம்
தழைந்த தமிழ்ச்சொற்கள் தாம்.

உரைத்த இவை கொண்டே உணர்க தமிழம்
திராவிடம் என் றேதிரிந்த தென்று! திராவிடம்
ஆரியர்வாய் பட்டுத் திரிந்தாலும் அந்தச்சொல்
ஆரியச்சொல் ஆமோ அறி.

தென்குமரிப் பஃறுளியும் சேர்வடக்கு மாமலையும்
நன்கெல்லை கொண்ட நடுவிடத்தில்-மன்னும்
பொருள்கள் பலவாம்! பொலிந்தனவே அந்தப்
பொருள்கள் தமிழ்ப்பெயரே பூண்டு.

''திராவிடம்'' தன்னந் தனியா ரியமா?
''திராவிடம்'' இன்பத் தமிழின் திரிபன்றோ?
இன்பத் தமிழகத்துக் கிட்டார் திராவிடப்பேர்
என்பார் சொல் ஏற்புடையதன்று.

— குயில்: *15-7-58.*

★★★

165. இந்தியை எதிர்ப்போம்!

செந்தமிழ்த்தாய் அழைத்தாள்
எம்மைச்
செந்தமிழ்த் தாய் அழைத்தாள்
வரும்
இந்திக்குளம் பதைத்தாள்.

எங்கள் தோள்
வெற்றித் தோள்; இங்கு
வந்தால் பகைப்படை
தூள்! தூள்! தூள்!

எங்களை நோக்கிச் சொன்னாள்
வந்தால்
இந்தியை நீக்கச் சொன்னாள்
தண்டிப்போம்
கண்டிப்பாய்
எங்கே வாழ்வ தந்த
நாய்? நாய்? நாய்?

பைந்தமிழைக் காப்போம்
எங்கள் பைந்தமிழைக் காப்போம்
இந்திப்
பட்டாளத்தை தீர்ப்போம்.
பதுங்கோம்
ஒதுங்கோம்
முந்திடும் வேங்கைகள்
நாம்! நாம்! நாம்!

இருக்கும் தமிழ்ச்சோலை
நாம்இருக்கும் தமிழ்ச் சோலை
தனில்
இந்திக் கென்ன வேலை?
இங்கினிமேல்
கால் வைத்தால்
உரிந்துபோம் உடம்பின்
தோல்! தோல்! தோல்!

— குயில்: 22-7-58.

★★★

166. குல்லாய் போட்டான் தில்லிக்காரன்!

கல்வி கற்றவரே — மிகுந்த
செல்வம் பெற்றவரே — உமக்
கெல்லா மிருந் தென்னபயன்?
குல்லாய் போட்டான் தில்லிக்காரன்.

சமையத் தலைவரே — நல்ல
தமிழ்ப் புலவரே — ஊர்க்
[1] குமுக்குச் சொல்லித் தமுக்கடிப்பீர்,
அமுக்கிப் போட்டான் தில்லிக்காரன்.

ஆலைக் காரரே — பெரிய
வேலைக் காரரே — நீங்கள்
மேலிருக்கும் சோலி பெற்றீர்
வாலறுத்தான் தில்லிக்காரன்.

அலுவல் காரரே — பண
வலிவுக் காரரே — நீங்கள்
மலிய உண்டு சலுகை என்றீர்
தலைகவிழ்த்தான் தில்லிக்காரன்

ஆள வந்தவரே — கை
நீள வந்தவரே — நீங்கள்
தூளாக்குவோம் பகையை என்றீர்
ஆளாக்கினான் தில்லிக்காரன்.

---

1. குமுக்கு — ஆதரவு

நிலம் படைத்தோரே — உடல்
நலம் படைத்தோரே — நல்ல
[1] குலம்புடைக்க வாழுமுங்கள்
எலும்புடைத்தான் தில்லிக்காரன்.

[2] ஊர்ப்படி யாரே — நல்ல
தீர்ப்புடை யாரே — உங்கள்
மேற்ப டிக்கும் வீம்படிக்கும்
ஆப்படித்தான் தில்லிக்காரன்.

உடமைக் காரரே — மக்கள்
கடமைக் காரரே —
படைமலிந்த குடிகள் என்பீர்
அடிமை என்றான் தில்லிக்காரன்.

— **குயில்: 5-8-58**

---

1. குலம் புடைக்க — இனம் மேன்மைபெற.
2. ஊர்ப்படியார் — ஊராரின் பிரதிநிதி.

★★★

167. எரிமலைச் சீற்றம்!

கடுஞ்சினம் மாந்தரைக்
கண்குரு டாக்கும்;
கண்ணோட்டம் அன்பினை
நட்பினைத் தீர்க்கும்!
கொடுவிலங் காக்கிடும்
சுற்றம் பார்க்காது
கொண்ட கொள்கைகளைக்
காத்திடும் போது!

படுகளம் படுகளம்
இனிக்கும்கற் கண்டு
பைந்தமிழ் காப்பாய் நீ
போர்க்குணம் கொண்டு!

இந்திக்குக் காட்டுக
கொதிப்பை வெறுப்பை!
என்நாட்டார் உணரட்டும்
தமக்குள்ள பொறுப்பை!
வந்தவர்க்கெல்லாம் நாம்
இடம் தரமாட்டோம்!
வலிய வரும் போரில்
புறங்காட்ட மாட்டோம்!

முந்துக முந்துக
போர்எல்லைக் கோடு
முழுவெற்றி நமக்கென்று
முழக்கிற்றன் போடு!

ஆட்பட்டிருப்பவர்
நாமல்லர் கூறு!
ஆளவந்தோம் தமிழ்
ஆட்சியின் வீறு!
நாட்கடத் தாது
நம்கையில் உண்டு
நலிவுசெய் வார்களின்
தலைக்குவை குண்டு!

மீட்பதென்றே எழும்
எரிமலைச் சீற்றம்
வெற்றியின் வார்ப்பட
வெற்றியின் தோற்றம்!

— **தொண்டு: 1-3-59.**

★ ★ ★

168. பர்மாத் தமிழர்க்கு நன்றி!

இனிதாக அகிலபர் மாத்தமிழர் சங்கம்
ஏழாவ தாண்டுவிழா அடைந்ததெனக் கேட்ட
மனமேநீ மகிழ்ச்சியால் கூத்தாடு கின்றாய்
வாயேநீ வாழ்த்தியே அன்பில்ஆழ் கின்றாய்.

தனித்திங்கே வாழ்கின்ற கண்களே, நீங்கள்
அங்குள்ள தமிழர்களை நேரிற்கா ணுதற்கு
நினைக்கின்றீர் உங்கள்அவா இயல்பான தாகும்
நெடுந்தொலைவில் வாழுமவர் உடன்பிறந்தார் அன்றோ!

மதமான பேய்பிடித்தும் சாதிவெறி கொண்டும்
மாண்பற்ற கொள்கையினார் கட்சிபல புகன்றும்
இதுதமிழர் தம்கொள்கை, இதுபகைவர் கொள்கை
என்பனவும் அறியாமல் இங்குள்ள தமிழர்,

புதுச்சங்கம் நிறுவுவார் மறுநாளே கலைப்பார்
புகழ்மிக்க பர்மாவின் தமிழரும்அப் படியா?
மதம்சாதி கட்சிவெறி இல்லாமற், சங்கம்
வளர்ப்பார்கள் தம்வாழ்வை வளர்ப்பார்கள்நன்றே!

உடன்பிறந்த தமிழர்அங்கே வாழும்முறை காண
அவாவுகின்ற கண்களே ஒன்றுரைப்பேன் கேளீர்:
கடல்கடந்தார் வேற்றுமையாம் கார்கடலும் கடந்தார்
கைத்தொழில் வாணிகம் அலுவல் எத்துறைதான் எனினும்,

தடங்கலின்றிப் பொறாமையும் சச்சரவும் இன்றித்
தாம்தமிழர்! தமிழ்தம்தாய்! எனும்மனம் கோணாமல்
இடம்பெற்றார் — என்றேன்-என் சொல்லோவி யத்தை
எதிர்காண்பீர். அவர்சங்கம் எதிர்காண்பீர் மகிழ்வீர்!

ஏழாண்டு பெற்ற எழில் அகில பர்மாவில்
வாழ்தமிழர் சங்கம் வளர்ச்சிபெற்று — வாழியவே
நேயத் தமிழர் நிலையுயர்க! செந்தமிழ்த்
தாயே வளர்க தழைத்து.

குயில்: 23-6-59.

★★★

169. பேசுதற்குத் தமிழின்றிக் காதலின்பம் செல்லுமோ?

நெஞ்சில் நிறைந்த காதலால் அந்த
நேரிழை, தன்னை எனக்களித் தாளே,
அஞ்சினாள் என்றும், தந்தையின் வறுமை
அகற்ற எண்ணி வேலனுக் கேதான்
தஞ்ச மாயினாள் என்றும்நீ சொல்கின்றாய்;
சாவுக்கும் எனக்குந்தான் திருமணம் போலும்
வஞ்சிக் கொடிபோல் வஞ்சியா? அன்றி
வஞ்சிப்பாள் வஞ்சியா? ஐயுற வைத்தனள்.

கூடு சாத்தி யிருக்கையில் உள்உள்ள
கொஞ்சு கிள்ளை இல்லை என்கின்றாளா!
வீடு சாத்தி யிருக்கையில் உள்உள்ள
மேலோன் இல்லைஎன் கின்றாளா அவள்?
தேடி என்னைத் தன்னெஞ்சில் வைத்தவள்
திறந்துவிட் டாள்எனில் இறந்துபட் டிருப்பாளே!
ஈடிலாக் கற்பினாள் என்றுநான் நம்பினேன்,
இல்லை என்றால் தமிழுக்கே நாணமாம்.

தன்னு ளத்தில் ஒருவனுக் கிடந்தந்து
மற்றொருத்தனைத் தாவுவ தென்பது
தென்னவர் கற்பன்று! கற்பை இழந்தவள்
தீந்தமிழ் நாட்டினள் என்றும்எண் ணப்படாள்.
புன்னை கொய்துகொண்டிருந்தாள் எனைக்கண்டு
புன்னகைப்பினால் போட்டுக் கொலைசெய்தாள்!
பின்னொரு நாளிலே தன்வீட்டுத் தோட்டத்தில்
பொத்தலாம்படி என்றன் கன்னத்தைக் கொத்தினாள்,

தமிழினும் இனியதோர் மொழிதேடித் திரிவேனைத்
தடுத்தாட் கொண்ட பெருமாட்டி தான்தன்னை
அமிழ்தென்று காட்டி உண்ணவும் நீட்டினாள்.
அவள்பிறனுக்கா அளித்தாள். எச்சிற் பண்டத்தை?
உமிழாதா வையகம்? கதிர்மதி ஒழிந்தாலும்
ஒழியாப் புகழுலகில் கால்வைக்க ஒண்ணாதே.
அமிழ்ந்ததா என்ஆசை அவள் வஞ்சக் கடலினில்?
அடைந்திட்டதா மாசும் தமிழ்ஒழுக் கந்தன்னில்.

வந்த ஆளிடம் இவ்வாறு கூறித்தன்
வயிற்றை நோக்கினான்; கத்தியைத் தூக்கினான்:
கொந்து முன்னர்க் கத்திதூக் கியகை
குறுக்கில் மறிக்கப்பட்டது! குரல் ஒன்றும்
''அந்த மங்கைதான் நான்''என் றெழுந்ததே!
அன்பு மங்கையைக் காதலன் கண்ணுற்றான்;
இந்தியாவில் மறைந்திட்ட தமிழகம்
எதிரில் வந்ததுபோல் மகிழ்ந்தான் அவன்.

நீஎனக்குத் தானேடி கிள்ளையே
நின்ற வாறுநெஞ்சைக் கலக்கினாய்.
''நேயத் தமிழே என்தோளில் சாய்'' என்று
நீட்டு கின்ற கரும்பான கைகளைக்
தூய நங்கை விலக்கினாள் சொல்லுவாள்:
தொன்மையும் மேன்மையும் உடையவள் ஆந்தமிழ்த்
தாயிருந்தனள், தமிழகக் காதலர்
தமிழிற் பேசித் தமிழின்பம் உற்றனர்.

நாமும் இன்று தமிழ்பேசி இன்ப
நல்ல வாழ்வின் வழிநோக்கி நடக்கின்றோம்;
தீம னத்து வடக்கர்நம் தமிழினைத்
தின்றொழிக்க ஒவ்வொரு பல்லையும்
காய்மாட்டித் துறட்டுக் கோலாய் நீட்டுக்
கால்மாட்டில் நிற்கின்றார்! பேசு தற்கே
தேமதுரத் தமிழின்றிக் காதல் இன்பம்
செல்லுமோ? செல்லுமோ தமிழ் வாழ்வு?''

உரைகேட்டான், உரைகின்றான் தமிழ வேங்கை;
ஒருமொழிவைத் துலகாண்ட தமிழ னைப்போல்
ஒருநாவ லந்தீவை வென்றேனுந் தன்
ஒரு மொழிவைத் தாட்சிசெயக் கனவு கண்ட
பெருவேலான் அசோகனால் நெருங்க ஒண்ணாப்
பெருநெருப்பைத் தில்லிஎனும் சிறு துரும்பா
நெருங்கும்? நீ தொடக்கம் செய் என்று சொன்னான்!
நெருங்கினார் குளிரருவித் திருக்குற் றாலம்.

— குயில்: 14-7-59.

★★★

170. இனப் பண்பாடு மனப் பண்பாடாதல் வேண்டும்!

தாங்கள் தமிழரே என்று பார்ப்பனர்
கழறலாம், அதிலே கவலை இல்லை;
தமிழர் தம்மைப் பார்ப்பனர் என்று
பகரலாம் அதற்குப் பதற மாட்டோம்!

சிங்களம் சென்ற தமிழன் சிங்களச்
செங்க ரும்பைச் சேர்ந்து நாலைந்து
பிள்ளை குட்டிகள் பெற்றுத் தென்னாட்
டெல்லையில் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தி ருக்கலாம்.

பாரிசில் பிறந்த பச்சைக் கிளியைத்
தமிழன் உயிரில் தாங்கி வந்து
மக்களோடு மக்களாய் வாழ்ந்தி ருக்கலாம்.
ஊன்றி நோக்கத் தக்க தொன்றே;

''தமிழ்மொழி நன்றே தழைக்க வேண்டும்
தமிழ் அமிழ்து சாற்றிய முறைப்படி
தமிழன் உரிமையோடு வாழ வேண்டும்''

என்றஓர் அழியா இனப்பண் பாடு
மனப்பண் பாடாம்எனின்
தனித்தசீர்த் தமிழரே அவர்தமிழ் அகத்தாரே!

— குயில் 8-9-59

★★★

171. இரண்டும் ஒன்றா?

செக்குப் பாட்டும் சிட்டுப் பாட்டும் ஒன்றா? வட
சேரிப் பாட்டும் தெற்குப் பாட்டும் ஒன்றா?
கொக்குப் பாட்டும் குயிலின் பாட்டும் ஒன்றா? — வட
கோணைப் பாட்டும் குழற்பாட்டும் ஒன்றா?

விக்குப் பாட்டும் வீரப்பாட்டும் ஒன்றா? — வட
வெட்டிப் பாட்டும் தொட்டிற் பாட்டும் ஒன்றா?
மக்குப் பாட்டும் தமிழன் பாட்டும் ஒன்றா? — வட
மடையன் பாட்டை நாம் பாடுதல் நன்றா?

பிணவறையும் மணவறையும் ஒன்றா? — வட
பேயகமும் தாயகமும் ஒன்றா?
தணல் மொழியும் அணிதமிழும் ஒன்றா?
தாழ்மறையும் தமிழ்மறையும் ஒன்றா?

நுணற்பாட்டும் தமிழ்ப் பண்ணும் ஒன்றா? — வட
நூற்கருத்தும் தமிழ்க்கருத்தும் ஒன்றா?
தணிபுனலும் செந்தணலும் ஒன்றா? — வட
சழக்கினைநாம் அழைப்பதுவும் நன்றா?

கல்லைத் தொழல் கடவுள் தொழல் ஒன்றா — வட
கழிநெறியும் தமிழ்நெறியும் ஒன்றா?
புல்லணிதல் போர் அணிதல் ஒன்றா? — வட
புலைத் தொழிலும் கலைத் தொழிலும் ஒன்றா?

கொல்லும் தொழில் காப்புத் தொழில் ஒன்றா? — வட
கொலைவேள்வி தமிழ்வேள்வி ஒன்றா?
சொல்லிற் பொய், நல்வாய்மை ஒன்றா? — வட
தூக்கில் தொங்க நாம் விரும்பல் நன்றா?

— குயில்: 8-9-59.

★ ★ ★

172. அந்தம்மாவும் நானும்!

தூங்கும் என்னை விழிக்க வைத்தன;
நாரணன் பாட்டும் நாய்க்குரைப்பும்!
நல்லதோர் மார்கழி நாள் அன்றோ அது?

மின்விளக் கேற்றினேன் வெள்ளைத் தாளும்
இறகும் அண்டையில் இருத்தல் கண்டேன்.
என் மனக்கோயில் திறந்தேன் இனிய
பொன்முகம் புதிய தமிழகம் கண்டேன்.

அன்னை கூறினாள்; முன்னை நாளைவிட
இந்தப் பொங்கல் நாள் ஏற்றம் உடையது,
கெடுதலை நீக்கி விடுதலை ஆக்கத்
தேரோட்டும் ஈரோட்டுப் பெரியவன் திறத்தை
உணரா மக்களும் உணர்ந்துபின் பற்றினர்.

போரிலோர் புதுமுறுக்குக் காணுகின்றேன்.
என்று சொன்னாள்; இலக்கியம் மாற்றினர்,
இந்தி கொணர்ந்தனர், இன வரலாற்றின்
வேரை அழிக்க வேண்டுவ செய்தனர்
இனத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பவர், இனிய
தமிழைக் காட்டிக் கொடுப்பவர் தழைத்தனர்,
எழுச்சி தடைப்பட்டதோ என்றேன்.

தடைபடவில்லை கவலை தழைத்ததால்
புலவர்பால் உணர்வு பூத்தது; ஒற்றுமை
காய்த்தது; எழுச்சி கனிந்த தன்றோ!

செந்தமிழ்ப் புலவன் வெள்ளை வாரணன்
அருளிய தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி
அஞ்சுதல் சிறிதும் இல்லா அருள்மிகு
நெஞ்சப் படைப்பு! நாட்டுக் கன்பளிப்பு.

''நூலே கரகம் முக்கோல் மனையே
ஆயுங்காலை அந்தணர்க் குரிய''

என்பது முதலிய பதினைந்து செய்யுள்
ஒல்காப் பெரும்புகழ் தொல்காப்பியத்தில்
இடைச்செருகல் என்றெடுத்துக் காட்டிய
யானைக்குக் கைமாறு வானும் போதாது.
தே.போ.மீக்கள் செய்யும் தீமையில்
விளைந்த உணர்ச்சி வெள்ளப் பயன் இதே!
இதோகாண் புலவர்கள் எழுதுகின்றார்கள்.

மற்றொன்று கேட்பாய்! கற்றும் கேட்டும்
தினத்தந்தியினால் செல்வம் சேர்த்தும்
வரும் ஒரு தமிழன் ஆதித்தன் என்பான்
பார்ப்பான் நட்புப் பட்ட காரணத்தால்
தம்மினின்றும் நீக்கினர் தமிழர்.
அதனால் அந்த ஆதித்தன் என்பான்
தமிழர்-தலைவனைத் தமிழக வேந்தனை
அடைந்தானாகி அழுதானாகி
என் கூட்டத்திற்கு நின் அருள் வேண்டும்
என்றனன். சரிதான் என்றான் தந்தை.

தமிழர் உள்ளப்பாங்கு தன்னையும்
அன்னார் எழுச்சியின் அளவையும் காண்க
என்றாள் அன்னை, மகிழ்ச்சி எய்தினேன்.

ஆயினும் என்றன் ஐயப்பாடுகள்
அகல வில்லை அறிக்கை செய்தேன்.

'பார்ப்பனர் தமிழர் பகைவன்' என்றேன்
உண்மை என்றே அன்னை ஒப்பினாள்.
''பார்ப்பானுக்குத் தமிழ் மகள் பயந்த
தீயனால் நாட்டுக்கு நன்மையுண்டா?''
என்றேன் அன்னை இயம்புகின்றாள்.
பாாப்புக்குப் பிறந்தோன் பகைவன்; அன்னோன்
தீர்ப்புக் கடங்கி திரிபவரும் தீயரே.
வள்ளுவன் திருக்குறள் ஆணை! அவர்களால்
எள்ளுழுக்கத்தனை நன்மையும் இந்நாட்டுக்கு
இல்லை இல்லை என்றாள் அன்னை.

அன்னையே இன்னும்ஓர் அறிக்கை; நாட்டை
ஆளவந்தார் தமிழரே ஆயினும்
மாள வந்த பார்ப்பன மக்களை
ஏற விட்ட தென்ன வென்றேன்.
வீழ்ந்துமுன் காட்டும் '**வீரகேள்**' என்றாள்.
இதற்கிடை என்னரும் பேத்தியும் பேரனும்
தூக்கமா என்றனர். நாட்டுக்கு
ஆக்கம் நேருமுன் தூக்கமேதிங்கே.

— குயில்: 14-9-59.

★★★

173. பிரதிநிதித்துவம் — படிவம்!

ஆதியில் வந்த வடமொழி அதனில்
அழகிய ''பிரதிநிதி'' எனும் சொற்கே
ஓதுக தமிழ்ப்பெயர் என்றான் பார்ப்பான்.

ஓதாப் பார்ப்பான் பேதமை தீரப்,
பாதியில் வந்த வடமொழியாளர்
படிவம் என்பதை அவ்வாறு பகர்ந்தனர்.

நீதெளி என்றே நிகழ்த்திய அளவில்
நின்றான் சென்றான் மறுநாள் வந்தான்.
வேதம் சொன்ன வடமொழி- முதலா?
வெறுந்தமிழ் முதலா? என்றான் பார்ப்பான்.

ஓது மறைக்குமுன் உயர்தமிழ் நான் மறை
ஓதிய மொழியே முதலெனச் சொன்னேன்.

கீதை தந்த வடமொழி பெரிதென்றான்,
கிடைக்கரும் திருக்குறள் அதற்பெரி தென்றேன்.
ஏதிது நம்திரை கிழிந்த தென்றே
ஏகினான் பின்னர்த் திரும்பவே யில்லையே!.

— குயில்: 15-9-59

குறிப்பு: படி என்றதை வடவர் பிரதி என்றனர். படிவம் என்றதை அவர்கள் பிரதிநிதித்துவம் என்றனர். பிரதிநிதிகள் என்பதைப் படிவத்தார் எனல் வேண்டும்.

174. மதத் தலைவர் அனைவரும் மாத்தமிழன் பகைவரே!

சைவம் காக்கும்ம டத்தாண்டி — அவன்
தமிழின் சீரைக் கெடுத்தாண்டி — அந்தச்
சைவம் தொலைவ தெந்நாளோ? — நல்ல
தமிழர் வாழ்வ தெந்நாளோ?

வைணவத்தானும் அப்படித்தான்! — அந்த
மதத்தலைவனும் அப்படித்தான்.
வைணவம் தொலைவ தெந்நாளோ — தமிழ்
மக்கள் வாழ்வ தெந்நாளோ?

ஏசு மதமும் தமிழர்களைத் — தம்
இன்பத் தமிழை எதிர்க்க வைக்கும் — அந்த
ஏசுமதம் தீர்வ தெந்நாளோ? — தமிழ்
இனத்தார் வாழ்வ தெந்நாளோ?

எல்லா மதங்களும் நம்தமிழ்க்கே — மிக
எதிர்ப்புடையன என் மானே!
பொல்லா மதங்கள் தொலைவ தெந்நாள்? — தமிழ்
பொலிவ தெந்நாள் செந்தேனே?

மயிலத் தாண்டி கையெழுத்தை — ஒரு
வடவெழுத்தாலே போடுகின்றான்!
செயலில் தருமைப் பண்டாரம் — தமிழ்த்
திருவை வேண்டாம் என்கின்றான்.

பசுத்தோல் போர்த்தபுலி போலே — உள்ள
பண்டாரப் பசங்களின் தோலே
பசையடங்குதல் எந்நாளோ — நம்
பைந்தமிழ் வாழ்வதும் எந்நாளோ?

— **குயில்: 24-11-59.**

175. தருமபுரத்துத் தம்பிரான் தக்கவாறு நடந்து கொள்க!

தமிழ்மொழியை வெறுப்பதேன்
தரும புரத்துத் தம்பிரான்? — செந்
தமிழ்மொழியை வெறுப்பதேன்?

தமிழ்மொழி என்ன எட்டியா? — அவ்
வடமொழி வெல்லக் கட்டியா — செந்
தமிழ்மொழியை வெறுப்பதேன்?

தமிழகத்தில் தமிழ்ப் பயிர் — அது
தமிழர் கட்கெல் லாம் உயிர்
தமிழிற் சைவம் பெரிதென்றால் — அது
தலையின் இழிந்த சிறுமயிர் — செந்
தமிழ்மொழியை வெறுப்பதேன்?

சிரி இருந்திட வேண்டுமாம் — தமிழ்த்
திரு ஒழிந்திட வேண்டுமாம்!
குரு வென்றெண்ணிய தமிழர்கள் — இனிக்
குருக்கள் என்றிட வேண்டுமாம் — செந்
தமிழ்மொழியை வெறுப்பதேன்?

தாயும் தமிழை எதிர்த்திட்டால் — நொடி
தாழ்ந் திடாது தமிழன்வேல்!
வாய் கொழுத்த பண்டாரம் — இனி
வகையே நடந்திடுதல் மேல் — செந்
தமிழ்மொழியை வெறுப்பதேன்.

— *குயில்: 1-12-59.*

176. சிவமா பெரிது? செந்தமிழ்பெரிது!

சமையமா பெரிதுதம்பி ரானே — நல்ல
தமிழேபெ ரிதுமடத் தம்பி ரானே!
தமிழைவெ றுப்பதென்ன தம்பி ரானே — உன்
தாயை வெறுப்ப தென்ன தம்பி ரானே?
சமையம் ஒழிந்திட்டால் தமிழர் உண்டு — நல்ல
தமிழ்ஒழிந் தால் தமிழ் இனம் உளதோ?
தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்க தம்பி ரானே — தமிழ்
தமிழனின் உயிர்! மடத் தம்பி ரானே.

சிவமா பெரியது தம்பி ரானே — நல்ல
செந்தமிழ்பெ ரிதுமடத் தம்பி ரானே!
சிவமொழிந் தால்தமிழ்இன மிருக்கும் — தமிழ்
செத்தால் இனம் சாகும் தம்பி ரானே.
சிவநெறி சொல்லி இங்குத் தமிழ்நெறியை — நீ
சீறுவ தோமடத் தம்பி ரானே?
சிவத் தொண்டுமேல் அன்று தம்பி ரானே — தமிழ்த்
திருத்தொண்டு மேல்மடத் தம்பி ரானே.

கோயி லாபெரிது தம்பி ரானே — அங்குக்
கொள்ளை யாபெரிது தம்பி ரானே?
கோயிலினும், பெரிது தம்பிரானே — தமிழ்க்
கொள்கையன் றோமடத் தம்பி ரானே!
தாயிற் பெரியதொன்று தம்பி ரானே — அது
தமிழல்ல வோமடத் தம்பி ரானே?
நேயத் தமிழ் வெறுத்துத் தம்பி ரானே — தமிழ்
நிலத்தினில் வாழ்வதென்ன தம்பி ரானே?

குயில்: 8-12-59.

177. அமைச்சருக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள தொடர்பு!

நாட்டவரை ஆதரிப்பீர் என்றுரைக்க, நம் அமைச்சர்,
கேட்டவரை நோக்கியே கேளுங்கள் — நாட்டவரை
கூட்டுக்கும் நன்று; குழம்புக்கும் நன்றென்றார்
மாட்டுக்கா வாய்க்கும் தமிழ்?

நாட்டவரை ஆதரிப்பீர் — நாட்டிலுள்ள மக்களை ஆதரிப்பீர் என்று சிலர் அமைச்சரிடம் சொல்ல, அதற்கு நம் அமைச்சர், அவ்வாறு கேட்டவரை நோக்கி, ''கேளுங்கள் நாட்டவரை — சீமை அவரை அல்லாத நாட்டு அவரைக்காய் இருக்கிறதே அது, கூட்டுக்கறி யாக்கவும் நல்லதே, குழம்பு வைக்கவும் நல்லதே என்றார். இப்படிப்பட்ட மாட்டுக்கு இனிமேலும் தமிழ்வருமா? என்பது இவ்வெண்பாவின் கருத்து.

178. தமிழ்போனால் மேடைத் தம்பிரான் பாடைத்தம்பிரான்!

தமிழ்நாட்டில் இன்பத் தமிழ்ச்சீர் குலைந்தால்
தமிழர் இரார்! தமிழ் நாடேது? — நமையாள
மேடைமேல் வீற்றிருக்கும் தம்பிரான் கைலாயப்
பாடைமேல் வீற்றிருப்பார் பார்!

— குயில்: 22-12-59.

★★★

179. எல்லாம் ஆரியர் கரடிகள்!

பொன்னப்பன் சின்னப்பன் வினா விடை

இந்திரனார் இயற்றியதோர் ஐந்திரத்திலேயிருந்து
செந்தமிழ் பிறந்ததென்றார் பொன்னப்பா? — ''அது
வந்தவரின் வாய்ப்பந்தலே சின்னப்பா.''

செந்தமிழும் வடமொழியால் வந்ததென்று சொல்லுகின்றார்
அந்தப் பேச்சில் மெய்யுண்டோ பொன்னப்பா? ''அது
பொந்தில் நுழைந்த கரடியடா சின்னப்பா?''

ஆரியர்களின் நான்மறையே ஆதியிலே கடவுள்சொன்ன
சீரியநூல் என்று சொன்னார் பொன்னப்பா? — ''அது
வாரிக் குவித்த குப்பைமேடு சின்னப்பா.''

ஆரியரும் தமிழரைப்போல் ஆதிமுதல் இங்கிருந்து
காரியங்கள் பார்த்தாராம் பொன்னப்பா? — ''அவர்
ஊர்திருட வந்தவரே சின்னப்பா.''

பச்சென்று வாழ்ந்தவராம் பழநாட்டில் நாகரிகம்
வைச்சவராம் ஆரியர்கள் பொன்னப்பா? — ''அவர்
பிச்சைக்காரப் பசங்களடா சின்னப்பா.''

கச்சைகட்டி ஆண்டவராம் கண்டநான்கு சாதியிலே
உச்சிக்காரர் ஆரியராம் பொன்னப்பா? — ''அவர்
குச்சிக்காரி மக்களடா சின்னப்பா.''

குவித்ததெல்லாம் அவர்பொருளாம் கொண்டதெல்லாம்
அவர் புகழாம்
கவித்ததெல்லாம் அவர் முடியாம் பொன்னப்பா? — ''அவர்
அவிழ்த்த முடிச்சு நிலைத்தவரைக்கும் சின்னப்பா.''

அவித்துப்போட்டுத் தமிழ்விளக்கை ஆண்டிடுவார்
தமிழகத்தை
எவர்க்கென்ன செய்யமுடியும் பொன்னப்பா? ''நம்மால்
கவிழ்த்துப்போட்டு மிதிக்க முடியும் சின்னப்பா.''

தமிழரெல்லாம் சூத்திரராம் தாம் எவர்க்கும் உயர்ந்தவராம்
எமை எதிர்க்க முடியாதாம் பொன்னப்பா? — ''கல்
அமிபறக்கையில் உமிபறக்கும் சின்னப்பா.''

தமக்குள்ளே ஒற்றுமையாம் தமிழரிடம் அஃதிலையாம்
எமை அசைப்பார் யார்என்றார் பொன்னப்பா? — ''செந்
தமிழில் தமிழர் ஒன்றுபட்டார் சின்னப்பா.''

மதத்தலைவர், உச்சிக்குடுமி, தமிழமைச்சன், தில்லிக்காரன்
மதிப்பதில்லை தமிழரையே பொன்னப்பா?'' — ''அவர்
குதிப்படங்கும் நேரம்வரும் சின்னப்பா.''

அதுவடசொல் ஆதலினால் அஃதிருக்க வேண்டுமென்றார்
மதியில்லாத மடையர்சிலர் பொன்னப்பா? — ''அவர்
முதுகின் தோலில் ஊறல் உண்டு சின்னப்பா''

சிவம்காக்கும் தம்பிரான்கள் செந்தமிழை எதிர்க்கின்றார்
அவர் எல்லாம் திருந்துவரோ பொன்னப்பா? — குட்டிச்
சுவர் திருந்தப்போவதில்லை சின்னப்பா.

அவர்களிலே ஒரு தம்பிரான் அரைத் தமிழன்போலிருந்தான்
அவன் செயலை நம்புவதோ பொன்னப்பா? — ''அட
அவன் நடை விலங்குநடை சின்னப்பா.''

— குயில்: 5-1-60.

★ ★ ★

180. தமிழ்நாட்டின் நிலை!

சிவத்தொண்டு மிக அறிந்தான்;
திருநீற்றை விட் டெறிந்தான்.

இவன்தானா நாகரிகக் காரன்
இவனை ஆதரிப்பவனா வீரன்?

சவலைபோகும் பிள்ளை
தமிழ்காணா நொள்ளை;
நவிலக் கற்கும் பிள்ளை
நலமறியா வெள்ளை.

இவர்களெல்லாம் தமிழர்களின் தலைவர்
இந்த நாட்டின் ஆட்சிக்காக அலைவர்.

சைவத் தாயின் சேய்கள்
தமிழைக் கெடுக்கும் நாய்கள்
செவ்வித் தாழங் காய்கள்
தீங்கு செய்யும் நோய்கள்.

தெய்வ மென்று பதவி பெற்ற திருடர்
செந்தமிழ்மேற் கண்ணில்லாத குருடர்.

காட்டிக் கொடுப் பார்கள்
களவுக்கும் அஞ் சார்கள்
கூட்டிக் கொடுப் பார்கள்
கொடுமைக் கெல்லாம் வேர்கள்.

நாட்டை நடத்தும் தலைவர்களாம் இவர்கள்
நடுத்தெருவில் இருக்கும் குட்டிச் சுவர்கள்.

அணங்கு பிடிக்கும் வேடர்
அறிவுகெட்ட மூடர்
குணம் கேளா ஏடர்[1]
கூட்டக்குடி கேடர்

பணம் பறிக்கும் இவரிடமாம் கலைகள்
பைந்தமிழ்ப் பற்றில்லா எச்சில் கலைகள்.

காசு தேடக் கற்றார்
கான்றுமிழப் பெற்றார்
கூசுதலே ஏதும் அற்றார்
கொள்கை ஏதும் பற்றார்.

மீசையுள்ள தமிழ்ப் புலவர் என்பார்;
மேன்மைத் தமிழ் ஈரலையும் தின்பார்.

— குயில்: 12-1-60.

---

1. ஏடர்: செவிடர்

181. எது என் ஆசை!

அதுதான் என் ஆசை — தமிழ்
அன்னை அவள் முன்னைபோலத்
தன்னைத்தானே ஆளவேண்டும் (அதுதான்)

இதுதான் அவள் நிலையா? —அவள்
எல்லாம் பெற்றிலையா? — இனிப்
புதுவாழ்வுறல் மலையா? — அவள்
போரில் நின்று பாரில் இன்று
நேர்நிமிர்ந்து வாழவேண்டும். (அதுதான்)

ஆரியம் போல் முடமா? — தமிழ்
அன்னை கலப்படமா? — வேற்
றூர்தான் பிறப்பிடமா? — பகை
ஒழித்தே இடர்அழித்தே நலம்
கொழித்தே புகழ் ஓங்க வேண்டும். (அதுதான்)

இடையில் வந்த வாழ்வா — அவள்
ஏற்ப திந்தச் சூழ்வா? — தமிழ்
நடையி லென்ன தாழ்வா? — தமிழ்
நாடு நல்ல வீடு, மிகு
பீடு பெற்றுவாழ வேண்டும்! (அதுதான்)

— குயில்: 26-1-60.

★★★

182. தமிழரிடம் எல்லாம் உண்டு!

கேள்வி

தென்கடலில் முத்திருக்கும்
தென்னாட்டில் தமிழிருக்கும்
என்கின்றார் மெய்தானா தமிழரே? — அங்
கின்னம் ஏதேனு முண்டோ தமிழரே?

விடை

தென்கடலில் முத்திருக்கும்
தென்குமரி ஆழ்ந்திருக்கும்
தென்னாட்டில் எல்லாமுண்டு தோழரே — அதைத்
தெரிந்துகொள்ள ஆசை வேண்டும் தோழரே!

கேள்வி

முன்னாளின் இலக்கியங்கள்
இந்நாளின் இலக்கியங்கள்
தென்னாட்டில் உள்ளனவோ தமிழரே? — நீர்
செவ்வையாய் விளக்க வேண்டும் தமிழரே?

விடை

பொன்சேர்தொல் காப்பியமும்
புறப்பொருளும் அகப்பொருளும்
தன்னேரிலாக் குறளும் — தோழரே — இவை
சார்ந்தபல் லாயிரமாம் — தோழரே.

கேள்வி

**முன்னாளின் இலக்கியங்கள்
மொழிந்தீர்கள் இவை என்றே
இந்நாளின் இலக்கியங்கள் — தமிழரே — நீர்
ஏதொன்றும் கூறவில்லை தமிழரே?**

விடை

இந்நாளில் தோன்றியவை
எண்ணிறந்த இலக்கியங்கள்
இன்னும்அவ் விளைவின் ஓட்டம் — தோழரே — சற்றே
இருவென்றால் இருந்திடுமோ — தோழரே.

கேள்வி

நன்றான தமிழ் நூற்கள்
நல்லனவோ, அல்லனவோ
குன்றாமல் விளக்க வேண்டும் தமிழரே — உம்
கொள்கையினில் ஆசைவைத்தேன் தமிழரே.

விடை

ஒன்றாகும் மக்கள் நிலை
உணர்வொன்றே பெறத்தக்கதாம்
அன்றே உரைத்த இவை — தோழரே — இதை
ஆரும் உரையாதபோது தோழரே.

கேள்வி

நன்றான அக் கருத்தை
நாட்டுகின்ற இலக்கியங்கள்
ஒன்றேனும் தனித்தமிழில் — தமிழரே — இங்
குள்ளதுவோ சொல்லிடுவீர் — தமிழரே?

விடை

இன்றுநீர் தனித்தமிழ்ஒன்
றிருப்பதாக ஒப்புகின்றீர்
குன்றிலொரு குரங்கு வந்தால் — தோழரே — அக்
குரங்குகளே குன்றாகுமோ — தோழரே?

கேள்வி

வீட்டிலே உள்ள பொருள்
வேறுபட்டால் அந்தப் பொருள்
வேறுபொருள் என்னாரோ தமிழரே — அவ்
வேறுபொருள் உம் பொருளோ தமிழரே?

விடை

வீட்டிலே இருந்த பொருள்
வேறுபட்டால் வீட்டுரிமை
வேறாகிப் போய்விடுமோ தோழரே! — எம்
வீட்டுப்பொருள் தேடோமோ தோழரே!

கேள்வி

கூட்டக் கடல் நீரின் உள்ளே
குமரிநாடு முழுகிற்றெ ன்றீர்
நாட்டுக்கதில் பெருமை என்ன தமிழரே? — இதை
நன்றாக விளக்க வேண்டும் தமிழரே?

விடை

பாட்டை அறியா உலகில்
பழங்குமரி அறிவு வைத்தாள்
மூட்டையுடன் இங்கு வந்தோர் — தோழரே — கடல்
முத்தைச் சொல்லி அதை மறைப்பார் தோழரே.

கேள்வி

நாட்டை ஒட்டிக் குமரிநாடும்
இருந்ததென்றால் தமிழருக்குக்
காட்டஇதில் பெருமை உண்டோ தமிழரே — நான்
காண இதை விளக்க வேண்டும் தமிழரே?

விடை

காட்டை ஒத்த உலகில் ஒளி
காட்டி வைத்த குமரிநாட்டைக்
காட்டினால் எம்பெருமை தோழரே — மிகக்
காணுவார் எம்பகைவர் தோழரே.

— குயில்: 23-2-60.

★ ★ ★

183. எல்லாத் துறையிலும் இந்தி ஒழிக!

இந்தியினை மாணவர்கள் வெறுக்க வேண்டும்!
இந்தியினைப் படிப்பதற்கு மறுக்க வேண்டும்!
இந்தி சொல்ல வருவோரைச் சிரிக்க வேண்டும்!
இந்தி வைத்த தேர்தலினை முறிக்க வேண்டும்!
இந்திபடிக் காதவர்க்கோ அலுவல் இல்லை,
என்றுரைத்தால் அவ்வரசை ஒழிக்க வேண்டும்!
இந்தியிலே தாள் கண்டால் கிழிக்க வேண்டும்!
இந்தியுள்ள பலகைகளை உடைக்க வேண்டும்!

அஞ்சலட்டை தனிலிந்தி காணப் பட்டால்
அனைவர்க்கும் முன்வைத்தே எரிக்க வேண்டும்!
நெஞ்சகத்தில் இந்திமொழி பரப்பு கின்ற
நிறுவனத்தின் மூடுவிழா நடத்த வேண்டும்!
நஞ்சுகாண் இந்தி என்று சொல்லும் போது
நமதென்று சொல்லுகின்ற நாயைக் கண்டால்
அஞ்சாது தமிழறத்தால் திருத்த வேண்டும்!
ஆளவந்தார் சிறைஎன்றால் மகிழ வேண்டும்.

தமிழ்காத்தல் மாணவரின் சொந்த வேலை
தாம் நினைத்தால் ஆளவந்தார் எந்த மூலை?
உமியன்றோ இங்குவந்த இந்தி மேதி
ஒன்றுபட்டால் மாணவர்கள் தெரியும் சேதி!
உமிபறக்கும் மாணவர்கள் மூச்சு விட்டால்
இந்திஎனும் எச்சிலைதான் என்ன ஆகும்?
சிமிழ்க்காமல் பார்த்தாலே இந்தி சாகும்
திருவாச கம்பாடி முடிக்க லாகும்.

— குயில்: 23-3-60.

★★★

184. நான் பிறந்த உலகம் சிறந்தது! மார் தட்டிய வள்ளுவன்!

அவ்வுலகம் நல்லதென்றான் ஆரியன்! நான் பிறந்த
இவ்வுலகம் நல்லதென்றான் வள்ளுவன் — அவ்வுலகம்
மேலே இருப்பதென்றான். ஆரியன் மேலுக்கு
மேலே இருப்பதென்றான் வேள்.

மிக்குள தேவருல கஃதென்றான் ஆரியன்.
மக்களுல கிஃதென்றான் வள்ளுவன். — மக்கள்
பெறத்தக்க தவ்வுலகென் றான்ஆரி யன்! சேய்
பெறத்தக்க திவ்வுல கென்றான்!

அவ்வுலகால் இவ்வுலகம் ஆனதென்றான் ஆரியன்!
இவ்வுலகின் ஏட்டுச் சுரைக்காய்தான் — அவ்வுலகம்
என்றான் எல்லாம் அறிந்த வள்ளுவன்! ஆரியன்
நின்றான் நெடுமூச்சு விட்டு.

ஒப்பிடும் ஆரிய நான்மறை ஓதிய
அப்படி என் சொல் என்றான் ஆரியன் — செப்பியதன்
அப்பன் தமிழ்நான் மறையே அறைந்ததைத்தான்
செப்பினேன் என்றுரைத்தான் சேய்.

மருந்தென வேண்டாமே அவ்வுலகில் என்று
திருந்தாத ஆரியன் செப்ப — உரைத்தான் சேய்
உண்மை அதுவானால் உபேந்திரன் என்னுமோர்
மருத்துவன் ஏன் அங்கு!

இரப்பா ரிலா உலகம் அவ்வுலகம் என்றே
உரைத்திட்டான் ஆரியன்! தேவன் — உரைததான்
இரப்பாரை இல்லாத ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

— குயில்: *10-5-60*

185. தமிழாட்சியை விரி! பிறர் ஆட்சியை எரி!

வடவன் ஆட்சியை உலகம் சிரிக்கும்! — அவன்
வரைந்த ஆட்சி எல்லைப் படத்தைத்
தமிழகம் தீயில் இட்டெரிக்கும்! (வடவன்)

ஒடிந்தது வடவன் கொடுங்கோல்! கொடுங்கோல்!
உயர்ந்தது தமிழனின் செங்கோல்! செங்கோல்!
உடைந்தான் வடவன் தான் செய்த தீங்கால்!
ஒட்ட அறுந்தது பார்இந்தி யின்வால். (வடவன்)

தமிழாட்சி வாழ்த்திப் பிறஆட்சி கொளுத்து!
தமிழ்ஒன்றே வைய மொழிஎன்று கிளத்து!
தமிழர்க்கும் வடவர்க்கும் போரை வளர்த்து!
தாய்நாட்டு விடுதலை நிற்குமே நிலைத்து. (வடவன்)

தீப்பந்தம் கொளுத்திக் கையிலே தூக்கித்
திருநாட்டின் எல்லையை மட்டிலும் நீக்கிப்
பார்ப்பன ஆட்சிப் படத்தினைத் தீய்க்குப்
படைப்பாய், தாய்நாட்டை விடுதலை ஆக்கி! (வடவன்)

— குயில்: 7-6-70.

★★★

186. ஆரிய மறைக்கு முன்னவை தமிழ் நான்மறை

நிறைதமிழ் மக்களே! குறைவறு பன்மொழி
மறைமலை அடிகளார் அறைவது கேளீர்;

இரண்டா யிரத்துநா னூறாண் டிறுதியில்
இருந்த இன்னருட் கௌதம சாக்கியன்
ஆரிய மறைகள் மூன்றென அறைதலால்
நான்மறை என்பவை தமிழ்நான் மறையே.

பழைய செந்தமிழ்ப் பாட்டுகளிலும்,
இடைக்கா லத்தில் எழுந்தவை ஆன
திருவா சகத்திலும், திருமந் திரத்திலும்,
தேவா ரத்திலும், செப்பி யுள்ளவை
ஆரிய மறையன்று; தமிழ்நான் மறையே.

ஆரிய மறைகள் என்பன அனைத்தும்
சிறுதெய் வங்களின் வணக்கம் செறிந்தவை.
அறம்பொருள் இன்பம் வீடெனும் நான்கின்
திறத்திற் சேர்ப்பவை தமிழ்நான் மறைகளே.

— *குயில்: 21-6-60.*

★★★

187. முடியாதது!

மலையை மடுவே
　　ஆக்கவும் முடியும்;
அலைகடல் அனைத்தும்
　　தூர்த்தலும் முடியும்;
விண்ணில் விரைந்து
　　பறக்கவும் முடியும்;
மண்ணில் மழைபெய்
　　விக்கவும் முடியும்;
மாய்வதை மாயாமற்
　　செய்யவும் முடியும்;
தமிழி னின்று தமிழனை
　　இமைப்போது பிரிப்பதும்
　　முடியா-தெவர்க்குமே.

— குயில்: 21-6-60.

★★★

188. கிளிக்கு இந்தி வருமா?

கற்றுக் கொடுப்பதும்
　　கட்டாய இந்தியாம்
கற்றுக் கொள்வதும்
　　அதுதான் என்றால்,
பெருமைசேர் தோழியரே!
　　தரும புரத்தான்
அருமைக் காதலி
　　அங்கை ஏந்திய
பட்டுப் பச்சைப்
　　பவழவாய்க் கிளிக்கே
அக்கா என்ற தமிழா!
　　தக்கடா புக்கடா
இந்தியா தருவதே?

— குயில்: 21-6-60.

★★★

189. தமிழன்!

அன்னை, தந்தை, அன்பு, மொழி இவை
உன்னைப் படைத்தன, கடவுள் அன்று!
கடவுள், கடவுள் என்பர்; அஃது
அன்பெனும் பொருளுக் கமைந்த ஒருபெயர்!

''தமிழன் நான்'' தோன்றியது சாற்றுக என்பையேல்,
அன்னை, தந்தை, அன்பு, தமிழ் எனும்
நான்கும் உன்னை நல்கின என்க.
அன்னையும், தந்தையும், அன்பும், ஆரியமும்
ஆகிய நான்கினால் ஆரியன் தோன்றினான்.
அன்னை, தந்தை, அன்பு, பிரன்சு
நான்கினால் பிரெஞ்சுக் காரன் நண்ணினான்.
பிறமொழி மாந்தரும் இவ்வாறு பிறந்தனர்.

எனினும், தமிழன் என்பவனுக்கும்,
பிறமொழி பேசும் மற்றவர்க்கும்
வேறுபாடு விளம்பு கின்றேன்: —
நீண்டகாலமாய் நிலவுல கத்தில்
மாண்ட ஆரியம் வாழ்வ தென்பர்.

நிலத்தினில் பிறவும் நெடுங்காலத்தின் முன்
உண்டா யினஎன உரைத்தல் கூடும்!
ஆங்கிலம் ஆதி காலம் தொடங்கி
வாழ்வதென்றே வரைதல் கூடும்!
தமிழோ காலம் உண்டான காலமாய்
இருந்து வருவதால் தமிழன்
இருப்பவர் எவர்க்கும் முன்தோன்றியவனே!

— குயில்: 27-6-60.

★★★

190. துணைவேந்தர்க்கு விண்ணப்பம்!

''தமிழ்மொழி ஆயும் தமிழ்ப்புல வர்தாம்
தமிழகம் காக்கும் தகுதி வாய்ந்தவர்''
என்பது தமிழ்ச்சான் றோரின் எண்ணம்!

அண்ணா மலைப்பல் கலைக்கழகந்தான்
பண்ணிய தவத்தின் பயனே யாகத்
தேவ நேயப் பாவாண னாரும்
வி.மு சோம சுந்தர னாரும் அமைந்தனர்.

கழக அரசு நிழலில் நேற்றுச்
சோமசுந் தரனார் தூய்மை கண்டேன்.
அன்னார் நாட்டு மக்களின் அன்பர்.
சிறிய பூனை அன்று பெரிய
வேங்கை அவர்எனல் விளக்கம் ஆனதே!

இந்நாள் தமிழர் பசிபசி என்று
தரக்கேட் கின்றனர். சோமசுந்தரனார்
சரக்கு மாளிகை திறக்கத் தக்கது.
மொழிஅறி யாமை மூடத் தக்கது.

தமிழ்மொழி ஆய்வுக் கென்றே தக்க
துறைத்தனம் அமைப்பதால் தொல்லை தொலையும்
துணைவேந் தர்தம் தூய முயற்சியால்
இணைய வேண்டும் இந்த நிறுவனம்
மனம்வைக்க வேண்டும் ஐயா!
இனம்தன் மேன்மை எய்தும் பொருட்டே.

— குயில்: 26-7-60

★★★

191. பாட்டும் பாவையும்!

இசை அமுதிலே என் — உயிர்க்கிளி
இன்பம் கொள்ளுதே! அக்கக்கா
என்று விள்ளுதே!

வசை இல்லை! வம்பில்லை!
இல்லை சிறிதும்! கலகம் — உன்
வாழ்வில் ஒரு பேரின்பம்
வற்றாதே இசை உலகம்!

(இசை)

ஏழை நெஞ்சே வாழவைக்கும்
இன்பத் தமிழ்ப் பாட்டு! — நீ
ஏழை உடைய பண்ணை எல்லாம்
யாழில் வைத்து நன்றாய் மீட்டு.

(இசை)

வீரப்பாட்டு; வெற்றிப்பாட்டு
மேன்மைக் காதற் பாட்டு; — நீ
சேர சோழ பாண் டியர்கள்
திருப்பாட்டில் ஆர்வம் காட்டு!

(இசை)

— குயில்: 2-8-60.

★★★

192. தமிழன்னை விழிக்க!

துயர்க்கடலில் தத்தளிக்கும்
தமிழ்த்தாயே சின்ன
துரும்பினையும் பெரும் புணையாய்த்
தாவுகின்றாய்! மோதும்
புயற்கிடையில் சுழலுகின்ற
தமிழ்த்தாயே! மண்ணிற்
புழுவினையும் விழுதென்று
பற்றுகின்றாய்! சுற்றும்
வெயிற்கிடையில் துடிக்கின்றாய்
தமிழ்த்தாயே! புன்னீர்
வீழ்ச்சியை நீர் வீழ்ச்சி என்று
விரைகின்றாய்! இந்நாள்
உயர்ச்சி இலா மக்கள் சிலர்
நடத்தையினைச் சொல்வேன்
உடல் நடுங்கிக் கண்ணீரால்
கடலைத் தூர்க்காதே.

ஊனக்கண் இரண்டிருந்தும்
ஒருணர்வும் இல்லா
உன்மக்கள் கல்வி பெற
ஒரு செப்புக் காசே
தானம் செய்தானை மிகப்
போற்றுவதே நல்ல
தமிழ்மகனின் பெருங்கடமை
அல்லவா அம்மா?

வானத்தின் மாசகல
வந்த நிலாப் போல்வான்;
மக்கள் மன மாசகற்றப்
பலஇலக்கம் தந்த
மானத்தான்; நின்மைந்தன்;
சிவாஜிகணேசன் மேல்
மண்ணள்ளிப் போட்டிடவும்
எண்ணுகின்றோர் சில்லோர்.

அம்மனித விலங்குகளை
நீபெற்ற துண்டா?
அறமறியா நரிகளையும்
நீபெற்ற துண்டா?
செம்மைநிலை அறியாத
குள்ளர்களும் உன்றன்
திருவயிற்றிற் பிறந்தார்கள்
என்பது மெய்யானால்
அம்மா அம்மா அம்மா
திருத்தி அருள் செய்வாய்!
அல்லர்எனில் அடியோடு
வேர்கல்லிப் போடு!
பொய்ம்மானை மெய்என்ற
இராமனைப் போல் நீயும்
புல்லர்களை நம்பாதே
நல்லபடி வாழ்க!

— குயில் 2-8-60

★★★

193. கோயிலில் தமிழில்லை!

(தமிழன் தமிழகக் கோயிற் கடவுளுக்கு அருச்சனை செய்விக்கச் செல்லுகின்றான். கருவறைக்கு இப்புறமே நிற்கின்றான். அருச்சகன் அருச்சனைக்குக் கூலி கேட் கின்றான். தமிழ்ப் பெரியார் ஒருவர் குறுக்கிட்டுத் தமிழனுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.)

பெரியார்

சிவனாரை வழிபடத் திருக்கோயி லிற்புகுந்தாய்
எவன் வழிமறித்து நில்லென்றான் நில்லென்றான்.

தமிழன்

இவனே கருவறைக்குள் இருக்கத் தகுந்தவனாம்
எட்டி இருந்துசேதி சொல்லென்றான் சொல்லென்றான்.

பெரியார்

கருவறைக்குள் இவன்தான் கால்வைக்க வேண்டும்
என்றால் சரியான காரணமும் வேண்டுமே வேண்டுமே?

தமிழன்

சுரர்களில் பூசுரனாம் நாமெல்லாம் சூத்திரராம்
சூத்திரன் தாழ்ந்தவனாம் யாண்டுமே யாண்டுமே.

பெரியார்

தேவனும் இவனானால் தேவருல கிருக்கப்
பூவுல கைச் சுரண்டல் ஆகுமா? ஆகுமா?

தமிழன்

பூவுல கைக்காக்கப் புறப்பட்ட பேர்வழிகள்
சுரண்டாவிட்டால் பொழுது போகுமா? போகுமா?

பெரியார்

அப்பனிடம் பிள்ளைகள் அணுகாமல் குறுக்கிட்டுச்
சிப்பாய் போல் ஏனிவனிடம் நின்றனன்? நின்றனன்?

தமிழன்

அப்பனுக் கருச்சனை அவன்தானே செய்ய வேண்டும்
அதற்குத்தான் பணம் வேண்டும் என்றனன் என்றனன்

பெரியார்

அரிப்புடை யவன்தானே சொரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.
அருச்சனை நீ புரிந்தால் தீமையா? தீமையா?

தமிழன்

அருச்சனை தமிழாலே ஐயையோ நடத்தினால்
அப்பன் கதை முடிந்து போமையா! போமையா!

பெரியார்

தமிழ்ஒலி யால் செவித் தகடுகிழியும் சிவம்
நமக்கெதற் காந்தம்பி இவ்விடம்? இவ்விடம்?

தமிழன்

சமக்ருதம் செத்தும் அதன் பேரையும் சாகடித்தால்
நமக்கெல்லாம் வாழ்விடம் எவ்விடம்? எவ்விடம்?

பெரியார்

தமிழைக் கெடுக்க வந்த வடமொழி மறைவதால்
நமக்கொரு கேடுமில்லை நல்லதே நல்லதே.

தமிழன்

சமக்ருதம் தேவமொழி தமிழுக்கும் தாய்மொழி
தமிழரைக் காத்திடவும் வல்லதே! வல்லதே!

பெரியார்

தமிழ்மொழி தனிமொழி உலகத்தின் தாய்மொழி
சமக்ருதம் கலப்பட நஞ்சப்பா! நஞ்சப்பா!
சுமந்தபொய் மூட்டையும் சும்மாடும் பறந்திடத்
தூயோர் பறக்கடித்த பஞ்சப்பா! பஞ்சப்பா!

— குயில்: 9-8-60.

★★★

194. நாட்டுக்கு நான்!

தமிழுக்குப் பிள்ளை — அவன்
தளைநீக்கும் மறவன்
நமதன்பு நாட்டை — இனி
நான்காக்கக் கடவேன்
அமிழ் தொக்கும் தமிழர் — நல்
அறங் காக்கும் மறவர்
தமைஈன்ற நாடு — தமிழ்ச்
சான்றோரின் வீடே.

சாவைத் தொலைத்தேன் — தமிழ்த்
தாய்க்குவாழ் கின்றேன்
பாஒன்றி னாலே — தமிழ்ப்
பண்பாடு காப்பேன்
நாவை அசைத்தால் — ஒரு
நானூறி லக்கம்
மூவேந்தர் பேரர் — பகை
முற்றும் தொலைப்பார்

ஞாலம் முழங்கும் — தமிழ்
நான்மறை நன்றே
காலந் திரும்பும் — தெற்குக்
கடலும் ஒதுங்கும்
சோலைகள் காண்பேன் — அங்குத்
தொன்னகர் காண்பேன்;
நாலு திசைகள் — தமிழ்
நாடென் றடங்கும்.

— குயில்: 16-8-60.

★★★★

195. அரிமா இடத்தில் நரிமாவா?

கொடியர் வடவர் இந்தியினைக்
குழந்தைக் கல்விக் கூடத்தில்
படிக்கச் சொல்லி நுழைக்கின்றார்
பாம்பின் நஞ்சை மறந்தழகு
வடிவில் மயங்கி வாழ்க்கையினை
மடித்துக் கொள்ளச் சொல்கின்றார்
ஓடிய அவர்தம் முயற்சிகளை
ஒடுக்கி நறுக்கித் துரத்திடுவீர்!

ஒத்துப் போகா உறவினர்கள்
உலகில் நமக்கிங் காரியரே
செத்துப் போன மொழியுடலில்
செழுமை யற்ற இந்திமொழி
பித்துப் பிடித்தே ஆட்சியினால்
பெருமைத் தமிழுக் கிடையூறாய்த்
தொத்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறது
தொலைத்தல் தமிழர் கடனாமே!

அரிமா உலவும் காட்டினிலே
ஆரியம்போல் வாழ்கின்ற
நரிமா வுக்கும் இடமுண்டு
மறுக்க வில்லை நாம், ஆனால்
அரிமா இடத்தில் நரிமாக்கள்
அட்டகாசம் செய்வதுவா?
சரிப்படாது தமிழர்களே
சாய்ப்பீர் இந்தி நரித்தனத்தை!

எச்சில் சோறு போலிந்தி
எல்லா மொழியின் கலப்படமாம்!
அச்ச மிலாது நம்நாட்டில்
அமுதத் தமிழைக் கெடுப்பதுவா?
பிச்சைப் பதவிப் பித்தர்களைக்
காட்டிப் பிழைக்கும் எத்தர்களை
மிச்ச மிலாது செய்வதுவே
மேன்மைத் தமிழர்க் கழகாகும்!

— *புரட்சி: 15-9-60.*

★★★

196. தமிழ் தமிழன் உயிர்!

மொழிப்பற்று மிக்குடையான் மொழிப்போர் வீரன்
மொழிவெறியன் அவன் அல்லன்! மொழியைக் கொல்லும்
கழிவடையே மொழி வெறியன் என்று சொல்க.
கண்திறக்கு முன்னமே வாய்திறந்து
குழந்தைஅழும் அதுதான்தாய் மொழி என்பார்கள்.
கூண்டறையிற் கிடந்தாலும் தமிழ்க்குழந்தை
எழுப்பும் ஒலி தாய்மொழியாம் தமிழே! அன்றி
இங்கிலீ சிற்பேசல் எங்கும் இல்லை.

தமிழனொடு தமிழ் பிறக்கும், தமிழினோடு
தமிழ்மகன் தோன்றிடுவான்; தமிழும் சேயும்
இமைப்போது பிரிந்தாலும் வாழ்வ தில்லை
இதனாற்றான் மொழி ஒருவன் உயிர் என்றார்கள்.
நமக்கெதிரே பன்மொழிகள் காணுகின்றோம்.
நன்றவற்றைக் கொண்டவரைக் காணுகின்றோம்.
தமக்குரிய மொழி நீங்கி வாழ்வார் யாவர்?
தம்முயிரைத் தாமிழந்து வாழ்வார் உண்டா?

படையெடுப்பால், பகையாளர் நுழைவால், தீங்கு
பட்டதனால் இன்றுவரை உரிமை அற்று
நடைமெலிந்து கிடக்கின்ற தமிழன்னைக்கு
நற்றொண்டு செய்பவரே நாட்டின் தொண்டர்.
அடிமை எனும் சேற்றினிலே ஆடி ஆடி
அழகிழந்த உள்ளத்தால் ஆங்கிலத்தைத்
துடைதட்டித் தாய்மொழியாய்ச் செய்வார், கெட்ட
தூறையினைப் பொதிகையிலே வாழச் செய்வார்.

புதுப்பொருள்கள் தோன்றின; அப்பொருள்கட்கெல்லாம்
புதுப் பெயர்கள் தமிழினிலே சேர்க்க வேண்டும்.
இதையறியார் வேறுமொழி கிடைக்கு மட்டும்
இத்தமிழே இருக்கட்டும் என்று சொன்னார்.
மதுரையினும் நல்லநகர் கிடைக்கு மட்டும்
மதுரையே இருக்கட்டும் என்று சொன்னால்
மதுரையிலே வாழ்கின்ற நாயும் வேறு
மாநகர்க்கும் குடிபோக ஒப்பா தன்றோ?

ஆங்கிலந்தான் உலகமொழி என்று சொல்வார்;
ஆனாலும் தமிழ்மொழிநம் தாயே அன்றோ?
ஆங்கிலந்தான் உலகமொழி என்று சொல்வார்
தமிழ் மொழியும் அந்தநிலை எய்தும் வண்ணம்
ஈங்கிருந்து பெருமுயற்சி செயலாம் அன்றோ?
இது செய்வோம் என்பவர்கள் வாயை மூடித்
தூங்கலாம் அன்றோ? வாய்த் துடுக்குக் காட்டித்
துன்பத்தை விலைபேசி வாங்கல் நன்றா?

— *குயில்: 18-10-60.*

★★★

197. தமிழன்!

தமிழனை எதிர்க்கும் பீரங்கிக் குண்டு
சமையல் அறையின் முள்ளங்கித் தண்டு.

தமிழைத் தமிழன் தாய் என்பதாலும்
தமிழ்பழித்தானை அவன் நாய் என்பதாலும்
தமிழனை எதிர்க்கும் ....

தமிழ்த்தாய் வாடத் தான்வாழ்வ தென்பது
தமிழனால் சற்றும் பொறுக்கஒவ் வாதது.
தமிழைத் தமிழன் மறந்த தெப்போது
சாவதும் வாழ்வதும் தமிழுக்கே என்றோது.
தமிழனை எதிர்க்கும் ....

மெத்தைவீடு கட்டிப் புலாற் சோறு
வழங்குவ தல்ல அவன் வேண்டும் பேறு
முத்தமிழ் காத்துப் பகைவனை ஒருவாறு
முடிப்பது தான்முடி வாம்என்று கூறு.
தமிழனை எதிர்க்கும் ....

ஒருநாட்டு மொழியினை ஒழிப்பவன் எண்ணம்
ஒழிந்து போகுமுன் ஏற்படும் எண்ணம்
பருந்து பறக்க வேண்டியது திண்ணம்
பறக்கா விட்டால் தெரியும்கை வண்ணம்.
தமிழனை எதிர்க்கும் ....

— குயில்: 15-11-60.

★★★

198. தமிழகம்!

ஆதி மனிதன் தமிழன்; ஆதிமொழி தமிழ்மொழி!

ஆதி மனிதன் தமிழன்தான்!
அவன்மொ ழிந்ததும் செந்தமிழ்த்தேன்!
மூதறிஞர் ஒழுக்க நெறிகள்
முதலிற் கண்டதும் தமிழகந்தான்!

காதல் வாழ்வும், புகழ் வாழ்வும்,
காட்டிய தும்தமிழ் நான்மறைதான்!
ஓதும் அந்தத் தமிழ் நான்மறை
உலகம் போற்றும் முத்தமிழ்தான்.

நெய்தல் நிலம்

நீளக் கடலும் முத்துப் பெட்டி;
நெய்தல் நிலத்துப் பெண்மான் குட்டி,
ஆள னுக்கே வரிந்து கட்டி
அளிக்கும் உதடு சர்க்கரைக் கட்டி.

குறிஞ்சி நிலம்

வேளை பார்க்கும் சிக்சிலிக் குருவி
மீனை வீசும் மலை அருவி
காளையின்மேல் கண்வாள் உருவிக்
கதை முடித்தாள் அவள் மருவி.

முல்லை நிலம்

காட்டுமயில் கூட்டம் கூடிக்
களித்திருப்பார் குரவை ஆடிக்[1]
கூட்டமுதப் பாட்டும் பாடிக்
குழலூதிடும் ஆயர் பாடி.

---

1. குரவை — பெண்கள் வட்டவடிவில் புனை பெயர் சூடிக் கொண்டு பாடி ஆடும் ஆடல்.

மருத நிலம்

பரத்தையிடம் சென்று வந்து
பஞ்சமான நிலை பகர்ந்து,
சிரித்த கணவன் மேல்சினந்து
செங்கை தொட்டான் பின் உவந்து.

பாடிவரும் ஆறுகள் பல,
பரந்துயர்ந்த மலைகளும் பல,
ஆடி நடக்கும் உழவு மாடு
கொடுக்கும் செல்வம் மிகப் பலபல.

ஓடை என்பது மலர்ச் சோலை
ஒழுக விட்ட தேனாலே
அறங்கிடந்து பண்பாடும்
அன்பிருந்து சதிர்ஆடும்,
திறங்கிடந்த நாகரிகம்
செய்து தந்தது தமிழ்நாடு.

மறங்கிடந்த தோள்வீரர்
மகளிர்தரும் பெருங்கற்புச்
சிறந்திருக்கும் தமிழ்நாடு
செந்தமிழர் தாய்நாடு!

— குயில்: 6-12-60.

★★★

199. தமிழ் இன்றியமையாதது!

(வெண்பா)

உணவால் உயிர் நிலைக்கும்; அந்த உயிரும்
அணிதமிழால் ஆகும்; அதனால் — பணிமொழியே!
செந்தமிழைத் தீர்ப்பாரைத் தீர்த்தல் முதல்வேலை!
சிந்தட்டும் செங்குருதி ஆறு.

வீரர் மரபில் விளைந்த மணிவிளக்கே
பாரில் ஒருமொழியைப் பாழாக்கிச் — சீரின்றித்
தம்மொழியை மேலாக்கும் தக்கைகளும் வாழ்ந்ததுண்டோ?
இம்மா நிலத்தில் இயம்பு.

— குயில்: 6-12-60.

200. புதுவாழ்வு வேண்டும்!

வாளைத் தூக்கி வேலைத் தூக்கி
வந்து புகுந்த இந்தி — நம்
வாழ்வைத் தூக்கி அடிக்குமடா
தமிழகத்தில் குந்தி!

தேளைத் தூக்கி மேற்போட்டான்
நாட்டிலேபொ ருந்தி — நீ
செருப்பைத் தூக்கிப் போடவன்மேல்
உன் மனம்திருந்தி.

ஆளைத்தூக்கி ஆள்மேலே
போட்டான் வடமந்தி — கீழ்
அறுப்பாரை அகற்றிவிட்டால்
கிழியும் அவன் தொந்தி!

தோளைத்தூக்கி உலகாண்டான்
செந்தமிழன் முந்தி — தன்
தோலைத்தூக்க எலும்பில்லாமல்
துடிக்கலுற்றான் பிந்தி.

உலகுதோன்ற உடன்தோன்றி
நிலவும்தமிழ் நாடு — தன்
உருத்தோன்ற முடியாமல்
சூழ்ந்துவிட்டார் கேடு!

சிலநாட்கள் இந்தநிலை
தீர்ந்திடும்பிற் பாடு — நீ
செந்தமிழை என்னருமைத்
தாயென்று பாடு!

பலருள்ளார் தமிழ்மறவர்
தமிழாஉன் னோடு!
பழநாளின் ஆட்சியிலே
விளக்கடா உன்பீடு.

புலைஎழுப்பும் இந்திநாயின்
தலையில் ஒன்று போடு — நல்
புதுவாழ்வைப் பழநாட்டில்
விடுதலையால் தேடு!

— குயில்: 13-12-60.

★★★

201. தமிழுண்டு நானுண்டு!

சரிதாண்டி போடி — அடி
தங்க வானம்பாடி. (சரிதாண்டி போடி)

சிரிக்கும் பாவை, நடை ஓவியம்,
செந்தேன் என்று நினைத்தேன் — நீ
திரும்பிப் பார்க்க மறுத்து விட்டாய்
திடுக்கிட்டு மனம் கொதித்தேன்
பருக்கைக் கல்லும் உருகிவிடும்
பாட்டில் ஒன்று கேட்டால் — அப்
பைந்தமிழின் அருளுண்டு
கையில் இறகும் உண்டு! (சரிதாண்டி)

பச்சிளநீர், வெண்ணிலவு,
பாங்கி என்று நினைத்தேன் — எனைப்
பார்த்திடவும் மறுத்து விட்டாய்
பதறி மனம் கொதித்தேன்
நச்சரவும் மகிழ்ந்திருக்கும்
நாட்டுப் பாட்டுக் கேட்டால் — அந்
நற்றமிழின் அருளுண்டு
கையில் இறகும் உண்டு! (சரிதாண்டி)

தேனருவி, பூந்தோட்டம்,
செல்வம் என்று நினைத்தேன் — நீ
சிறிது பேச மறுத்துவிட்டாய்
தீயால் நெஞ்சு கொதித்தேன்.
ஆனை ஒன்றும் மதம் அடங்கும்
அருமைப் பாட்டைக் கேட்டால் — அவ்
அன்னை தமிழ் அருளுண்டு
கையில் இறகும் உண்டு! (சரிதாண்டி)

-குயில்: 13-12-60.

★★★

202. தமிழர் வாழ்க!

தமிழ்மொழியைத் தாய் என்னும்
தமிழர் வாழ்கவே!
தமிழ் மொழிக்குத் தாழ்வுரைக்கும்
தக்கை வீழ்கவே.
தமிழ்வாழத் தாம் வாழும்
தமிழர் வாழ்கவே!
தமிழ்வீழத் தாம் தாழும்
சழக்கர் வீழ்கவே.

அமிழ்தென்று தமிழுண்ணும்
அன்பர் வாழ்கவே!
அமிழ்திருக்க நஞ்சுண்ணும்
அடியர் வீழ்கவே.
நமதென்று தமிழ்போற்றும்
நல்லர் வாழ்கவே!
நமைவிற்கப் பிறரைநத்தும்
நாய்கள் வீழ்கவே.

எல்லாம் உண்டு தமிழிலென்பார்
எவரும் வாழ்கவே!
செல்வம் எண்ணிப் பிறரைநத்தும்
தீயர் வீழ்கவே.
பொல்லாங்கற்ற தமிழ்வல்ல
புலவர் வாழ்கவே!
எல்லாங் கற்றும் தமிழறியா
இழிஞர் வீழ்கவே.

வேலும் வாளும் 'தமிழ்' என்னும்
வீரர் வாழ்கவே!
கூலிக்காகத் தமிழை ஏசும்
கொடியர் வீழ்கவே.
மேலாகும் தமிழ் என்னும்
வீரர் வாழ்கவே!
காலில் வீழ்ந்தும் தமிழ்விற்கும்
கடையர் வீழ்கவே.

மீட்சிக்குத் தமிழ் காக்கும்
வீரர் வாழ்கவே!
ஆட்சிக்குத் தமிழ்விற்கும்
அடியர் வீழ்கவே!
சூழ்ச்சிக்கும் மயங்காத
தூயர் வாழ்கவே!
வீழ்ச்சிக்கு வழிகோலும்
வீணர் வீழ்கவே!

— குயில்: 20-12-60.

★★★

203. கெட்ட மாணவரிடம் ஒற்றுமையா?

ஆரிய ஆசான் ''பேரைச் சொல்லி''
அழைக்க, அதற்குத் தமிழ்மா ணாக்கன்
உள்ளேன் ஐயா என்றே உரைத்தான்.
அப்படிச் சொல்லல் தப்படா என்ற
இழிஞனை எதிர்த்த துண்டா மாணவன்?

தாயாம் தமிழில் கையெழுத் திடும்படி
சேயாம் மாணவன் தெரிவித்த போது,
வடமொழி யிற்றான் கையெழுத்து வைப்பேன்
என்று பலபடி இழித்துப் பேசிய
மர்பாவி தன்னை அந்த மாணவன்
எதிர்த்த துண்டா? இல்லவே இல்லை.

எதுதான் வடசொல்? எதுதான் தமிழ்ச்சொல்?
என்று வினாவிய எளியமா ணவனை
எதிர்த்த இழிஞனை அந்த மாணவன்
எதிர்த்த துண்டோ? இல்லவே யில்லை.

வடமொழி உயர்ந்தது தாய்மொழி தாழ்ந்ததே
என்ற பள்ளி ஆசிரியன் தனை
எந்த மாணவன் எதிர்த்தான் இதுவரை?

வடசொலி னின்றே தமிழ்ச்சொல் வந்ததாம்
என்ற மடையனை எந்த மாணவன்
எதிர்த்தான் இதுவரை? இல்லவே இல்லை.

தம்மினத்தைத் தம்தாய் மொழியைத்
தாக்கினோ னுக்கும் அவனைத் தாங்கிய
தலைமை ஆசான் தனக்கும் அஞ்சும்
மாணவர் எல்லாம் மான மிழந்தவர்.

ஆனால் அந்த மாணவர் இந்நாள்
ஒற்றுமை பெறுவதை ஊக்க வேண்டும்!

பச்சையப்பன் பள்ளி மாணவர்
ஒன்றுபட்டுக் கேட்ட வசதியை
இன்றே செய்து தருவது சிறந்ததே.

— குயில்: 27-12-60.

★★★

204. கிழிந்த விண்ணப்பம்!

அவன்கட்சி தோற்பதற்கும் என்கட்சி வெல்வதற்கும்
அரசே! நீவீர்
தவணையின்றித் தமிழர்க்கு நன்மைஎலாம் செய்க என்று
தமிழன் கேட்டான்.
எவன்கட்சி தோற்றாலும் எவன் கட்சி வென்றாலும்
கவலை இல்லை!
நவில் 'பார்ப்பார்' நன்மைகெடக் கூடாதென்றே அரசன்
நாட்ட லானான்.

அவன்வென்றால் தமிழர்க்கும் அரசர்க்கும் தீமையே
ஆகும்! முன்னர்
அவன் ஆண்டான் தமிழரெலாம் அல்லலுற்றார் ஆதலினால்
வெறுத்தொ ழித்தார்.
அவன்வென்றால் தமிழ்சாகும் தமிழரெங்கே? எனத் தமிழன்
அழுதல் கேட்டே
'அவன்' என்றால் யார்என்று மன்னர்கேட் கத்தமிழன்
அறிவிக் கின்றான்:

ஆச்சாரி தான்கெட்ட ஆச்சாரி தான் தமிழர்
அழிவை நாடும்
ஆச்சாரி தான்எனவே ஆச்சாரி மேற்பழியை
அடுக்க லானான்.
ஆச்சாரி ஆச்சாரியே அவர்மேல் அடைமொழிக்குப்
பொருளே இல்லை.
ஆச்சாரி வெற்றிஎன் வெற்றிஎன் றார்பூணூல்
அரசர் தாமே.

— குயில்: 3-1-61.

★★★

205. தமிழைக் கெடுப்பவர் கேடு!

தமிழைக் கொண்டே தமிழகம் ஆனது!
தமிழகத் தமிழர் தலைவர் தாமும்
தமிழ்நா டென்று சாற்றவும் மறுத்தனர்.

தமிழால் தமிழர் ஆயினர், அன்னவர்;
தமிழை ஒழிக்கவும் தளரா துழைத்தனர்.

தமிழால் தமிழர்க்குத் தலைவர் ஆயினர்;
தமிழால் தலைமை அடைந்த அவர்கள்,
தமிழில் ஏதுளது என்று சாற்றுவர்.

தமிழைப் பேசித் தலைவர் ஆயினர்;
தமிழை எழுதித் தலைவர் ஆயினர்
தமிழாற் பயன்ஏது என்று சாற்றினர்.

தமிழர் வாழத் தக்கவை ஆன
எல்லாக் கருத்தையும் இயம்பி வந்தனர்;
எல்லா உண்மையும் எடுத்துக் காட்டினர்;
அரை நூற்றாண்டாய் அறிவு புகட்டினர்.

அந்த அருமைத் தலைவரே இந்நாள்
ஆங்கிலம் தாயாய் அமைக என்றும்,
தமிழால் உருப்படோம் என்றும் சாற்றினர்.

தமிழர் தலைவர் தமிழாற் பேசியும்
தமிழால் எழுதியும் தந்த கருத்தினைத்
தமிழர் தங்குதடை இன்றி உணர்ந்தனர்;
உணர்ந்துதாம் நன்னிலை உற்றனர் என்க.

இதனைத் தலைவரும் ஏற்றுக் கொள்வர்!
அன்றியும், அருமைத் தமிழே அன்றி,
வேறு மொழி எமக்கு வராதென விளம்புவர்.
தமிழே தலைவர் ஆக்கியது, மற்றும்,

தமிழே புகழ்பெறச் செய்த தென்பதை
எவரும் மறுக்க இயலா தன்றோ?
இப்படிப் பட்ட தலைவர் என்பவர்
தமிழில் இலக்கியம் இல்லை என்றனர்.
தலைவரைச் செய்தது தமிழிலக் கியமே!
தமிழினம் படைத்தது தமிழிலக்கியமே!
தமிழைத் திறம்படப் பேசவும் எழுதவும்
வைத்தது யாது? வண்டமிழ் இலக்கியம்!

தமிழிலக்கியம், தமிழிலக் கணத்தை
உண்டு பண்ண உதவவில்லை
என்று தமிழர் தலைவர் சாற்றுவர்;
அதே நேரத்தில் அந்தத் தலைவர்
முப்ப தாண்டாய் முளைத்த இலக்கியம்
எத்தனை ஆயிரம் என்பதை அறியார்.

அறியினும் வெளியில் அறைய மாட்டார்;
அவைகளை ஒழிக்கவே அறையில் முயலுவார்.

இந்தத் தமிழில் விஞ்ஞானம் இல்லை;
அந்த ஆங்கிலத்தில் அதிகம் உண்டே
ஆதலால் அழியத் தக்கது தமிழாம்!

விஞ்ஞானம் பற்றி இதுவரை விளைந்த
எந்த நூலை இவரா தரித்தார்?
இத்தனை என்றும் எண்ணிய துண்டா?

நெஞ்சக் கிணற்றின் அடியில் நிறைந்த
மடமைக் கருத்தை மாய்ப்போம் என்று
மார்பு தட்டும் மாப்பெரும் புலிகள்
தமிழில் இல்லாப் புதிய சொற்களை
ஏற்படுத்துவோம் என்ற துண்டா?
அணுஅளவேனும்இத் துணிவு வந்ததா?
இல்லை, காரணம் வேறே இருக்கலாம்.

நாட்டுக் குழைத்த தலைவர்கள்
கேட்டுக் குழைப்பதாற் பெறுவது கெடுதியே.

— *குயில்: 10-1-61.*

★★★

206. தமிழ் வாழ்க்கை!

இரண்டடிதான் வாழ்க்கைத்துணை
என்றானே — என்னை
ஏரெடுத்துப் பார்க்காமலே
சென்றானே.
திரண்ட பெண்ணைத் திகைக்க வைக்கும்
கூத்துண்டா — அவள்
சிலம்பொலிதான் தித்திக்கின்ற
கற்கண்டா? (இரண்டடிதான்)

மேகலையும் கையுமாக
வாழ்கின்றான் — என்
விருப்பம் சொன்னால் சீறி
என்மேல் வீழ்கின்றான்,
சாகையிலும் அவள் அகமே
தாழ்கின்றான் — அவன்
தமிழ்மடந்தை புறப்பொருளே
சூழ்கின்றான். (இரண்டடிதான்)

தமிழ்மணத்தில் என்னையும்வை
என்றேனே — அவன்
தனிமனத்தில் இருநினைவா
என்றானே.
தமியாளும் இந்தி அன்றோ
என்றேனே — நான்
தமிழனடி என்று சொல்லிச்
சென்றானே. (இரண்டடிதான்)

— குயில்: 17-1-61.

★★★

207. இந்தி ஒழிக!

தமிழ்வாழ்க தமிழ்வாழ்க என்று சொன்னான்
தாமரையின் வாய்மலர்ந்து தேனைப் பெய்தான்;
தமிழ் இதுபார் என்றுதன் உள்ளங் காட்டி,
தன்னுயிரில் அதுகாட்டி, என்றன் தோளை
அமிழ்திதுவா எட்டியா என்று தொட்டாள்.
அமிழ்தென்றேன், ஆம்என்றேன், மகிழ்ந்து நின்றேன்,
கமழ்இமை கனியிதழும் தந்தாள் உண்டேன்.
கண்திறந்தேன் வேறொருத்தி வருதல் கண்டேன்.

தமிழ்வீழ்க தமிழ்வீழ்க என்று சொன்னாள்.
தமிழ்க்காதில் ஈயத்தை உருக்கி வார்த்தாள்.
தமிழில்லை என்றுதன் உளத்தைக் காட்டி
தன்னுயிரிற் பகைகாட்டி என்றன் தோளை
அமிழ்திதுவா எட்டியா என்று தொட்டாள்.
அப்பட்டம் எட்டிக்காய் அடியே என்றேன்.
உமிழ் இந்தி நான் என்றாள்! ஒழிவாய் என்றேன்;
ஒழிப்பவர்கள் ஒழிக்கட்டும் ஒழியேன் என்றாள்.

— குயில்: 17-1-61

★★★

208. தமிழர்க்கு அழைப்பு!

தமிழரெல்லாம் தமிழரையே சார்தல் வேண்டும்.
தமிழரல்லார் தமைச்சார்தல் தீமை செய்யும்!
தமிழர்க்குத் தமிழர்தாம் இடர்செய் தாலும்
தமிழர்பொது நலமெண்ணிப் பொறுக்க வேண்டும்.
தமிழரெலாம் தமிழரன்றோ? தமிழர் அல்லார்
தமிழரல்லார் என்பதிலும் ஐய முண்டோ?
தமிழர்க்குத் தமிழரல்லார் இதுவ ரைக்கும்
தமைமறந்தும் ஒரு நன்மை நினைத்த துண்டோ?

தமிழனொரு தமிழனுக்குத் தீமை செய்தால்
தனிமுறையிற் செய்ததென அதை மறந்து
தமிழரது பொதுநலத்துக் குயிரும் தந்து
தமிழரது பண்பை நிலைநிறுத்த வேண்டும்,
தமிழனுக்குத் தனிமுறையில் செய்த தீமை
தமிழர்க்குச் செய்ததென நினைத்தல் நன்றா?
தமிழரெலாம் ஒன்றுபடத் தக்க நேரம்,
தமிழரிதை மறப்பாரேல் இனமே சாகும்.

தமிழரெல்லாம் தமிழருக்குத் துணையாய் நிற்க!
தமிழ் கொன்று தமிழினத்தை ஈடழிக்கத்
தமிழரல்லார் மூச்சுவிடா துழைக்கின்றார்கள்.
தமிழருக்குத் தலைவரெனச் சொல்வார் தாமும்,
தமிழ்மாய்க்கக் காசுபெறத் துடிக்கின்றார்கள்.
தமிழ்மாய்க்கக் கூலிதரச் சிலரும் உள்ளார்.
தமிழ்கொல்லும் தலைவர்களைக் காணும் தீய
தலைமுறையும் இதுவாகும் ஒன்று சேர்க!

— குயில்: 24-1-61.

இது பேரிகையில் வெளி வந்ததாகும்.

209. எழுக தமிழர்!

தமிழ்மீள வேண்டும் தமிழகம் இங்கு
நமதாக வேண்டும் நமக்குச் — சுமையான
தீமை அகன்று திருஓங்க வேண்டும் நம்
சீமை சிறக்க வேண்டும்.

தமிழ்மொழியைக் கொன்றால் தமிழரைக் கொல்ல
அமையும் என எண்ணும் அயலார் — உமியாய்
இகழ்பெறுதல் வேண்டும். இன்பத் தமிழே
புகழ்பெறுதல் வேண்டும் புறத்து.

ஆங்கிலமே தாய்மொழி ஆவது வேண்டுமெனும்
தீங்கில் சிறந்த சிறுமதியோர் — ஈங்குத்
திருந்துதல் வேண்டும். செய்த செயற்கு
வருந்துதல் வேண்டும் மனம்.

இந்தி புகுத்துகின்ற எத்தர்க்கும் ஒத்தூதும்
மந்திக்கும் வேண்டும் வருமானம் — தொந்திக்கு
நாட்டுக் கறிஒன்றே, நாம்வெல்வோம் நம்மில்
கூட்டுக் கறிஒன்றே கொண்டு.

வாய்திறக்கும் தீய மலைப்பாம்பை நாம்கொல்லத்
தூய்தற்ற தூப்பாக்கி ஏன்? குண்டேன்? தேயத்தில்
மற்றுமை வேண்டுவது வாய்மைத் தமிழரே
ஒற்றுமை ஒன்றே ஒன்றே.

சாப்பிடுதல் தூங்குதல் தாரத்தை நேரத்தில்
கூப்பிடுதல் என்ற குறுகிய — வாய்ப்பில்
மகிழ்ச்சிஎங்கே? செந்தமிழர் மானமெங்கே? பண்டைப்
புகழ்ச்சி எங்கே எண்ணும் பொழுது!

— குயில்: 19-6-61.

★★★

210. நல்ல தொண்டு!

நகர்ப்புற ஓடையில் குளித்து, நகரத்துத்
தமிழர்இட்ட கூழ் அமிழ்தென மகிழ்ந்து,
சிராப்பள்ளி ஊரில் இராப்பள்ளி நடத்தும்
தார்க்கோல் தண்டன்வீட்டுத் திண்ணையில்
இருந்த அடிகள் நம்பியார் எதிரில்
திருந்தாத் திருமலை செயல்கண் டிருந்தார்.

சிறுகுடிற் கதவு திறந்திருந்தது.
குறுமதிக் குப்பு தன், கொண்டான் இருக்கவும்
தெருவில் சிரிப்புடன் சென்ற சீனனை
வரலாம் என்று வலக்கை அசைத்தாள்,
சீனன் வந்து சேர்ந்தான் பின்னொடு.

திருமலை வந்து சேதி அறிந்தான்,
திருமலை திகைத்து நின்றான்! திரும்பினான்!
தெருவில் வந்தான், சீனனைக் கொல்வதா?
குறைமதிக் குப்பைக் கொன்று போடுவதா?
அல்ல திரண்டு பேரையும் அழிப்பதா?

நான் தொலைகுவதா? எதுதான் நல்லது?
அடிகளாரிடம் அனைத்தும் கூறினான்.
தானே சாதல் நன்றென்று சாற்றினான்.
இருளை நினைக்க வில்லையா என்று
நம்பியார் கேட்டார்; இல்லை என நவின்றான்.
சாவது திண்ணமா என்று சாற்றிய
அடிகள்பால், ஆம் ஆம் என்றான் திருமலை.
அடிகள் நம்பியார் அறிவிக்கின்றார்:
பூண்ட பழியைநீ புகழிற் புதைப்பாய்
தமிழுக்குத் தொண்டு செய்து சாவு.

கோடரிக் காம்பர் இடுகாடு கொண்டுபோம்
விழாவொன்று வேப்ப மரத் தெரு
முனையில் நடந்தது. மாலை மூன்று
மணிக்கெல்லாம் கட்டை இடுகாடு வந்தது;
அங்குக் கிடந்த திருமலை உடம்பையும்
அமைத்த குழியில் இட்டனர்
தமிழ்வாழ் கென்றனர் ஆங்குப் பலரே.

— *குயில்: 15-4-62.*

★★★

211. குயில்!

திருமிகு தமிழகத் தலைநகர் ஆன
சென்னையிற் பன்னூறு கவிஞர் சேர்ந்த
அனைத்துலகத் தமிழ்க் கவிஞர் பெருமன்
றத்தின் சார்பில் முத்தமிழ்ப் புத்தமிழ்து
பாடுங் குயில்! இது பதினைந்து நாட்கள்
தேடுவார் அடையும் தேடருஞ் செல்வம்.

கலகக் கட்சிகளில் தலையிடாது
வலியவரும் சண்டையையும் விடாது;
குயிலின் கொள்கையும் குயிலை உடைய
பெருமன் றத்தின் கொள்கையும் இதுவே.

மதங்களில் எதிலும் பற்று வைத்தலும்,
சாதியை நினைத்தலும் குயிலேடு தவிர்க்கும்

அனைத்துலகத் தமிழ்க் கவிஞர் அனைவரும்
ஒற்றுமை எய்தும் வண்ணம் உழைக்கும்
ஒருகவி ஞன்தான் பெற்ற உயர்வு,
கவிஞர் அனைவரும் அடைந்த தாக
எண்ணுமோர் பண்பாடு வளர்க்க இளைக்காது.

பெருமன் றத்துக் கவிஞர்பால் பெற்ற
கவிதை அனைத்தையும் கவின்பெரு நூலாய்த்
தொகுக்கவும், தொகுத்ததை ஆங்கிலம் ஆக்கி
உலகுக்குத் தந்து, தமிழகப் பெரும்புகழ்
நிலைபெறு வித்தலும் தலையான எண்ணம்.

குயில் தமிழுக்கு கூடிய மட்டில்
அயரா துழைக்கும்; ஐயமில்லை.

தமிழைக் காக்கவும் தமிழ்ப்பா வாணர்
அமைவினை ஆயவும் அரசினர் அமைக்கும்
நிறுவனம் பலவும் நேரிய முறையில்
நிகழும் வண்ணம் நினைவு படுத்துவது
குயிலின், குயில் நிறுவனத்தின் மூச்சு.

தமிழ்ப் பேரறிஞரும் தமிழ்ப்பெருங் கவிஞரும்
பெறத்தகும் பயனைப் பெறவொட்டாமல்
இடையில் ஒருசிலர் எழுப்பி வருவதோர்
இருப்புச் சுவரை இடிக்க வந்தது குயில்,

பெருமன்றத்தின் பெருந்தொகைக் கவிஞர்
வரைவன குயிலில் வரும், அவர் படம்வரும்,
அவர் வரலாறும் அழகுற வெளிவரும்.

மன்றம் வளர்க்கும் அக்குயில் அப்பெரு
மன்ற உறுப்பினர் வளர்ப்ப தாகும்.
ஒரு குயில் வாங்கலும், ஐந்து குயில் வாங்கச்
செய்தலும் மன்ற உறுப்பினர் செயலாம்.
அயலவர் விற்பனை உரிமை அற்றவர்
அன்றியும் அன்புக்குயில் ஆசிரியரும்
ஆயிரங் கவிஞர் என்ப தறிக.

மன்ற உறுப்பினர் மணிக்குயில் உறுப்பினர்;
மன்றம் உடையார் மணிக்குயில் உடையார்;
அவர்கட் கென்றன் அன்பு வேண்டுகோள்,
பழந்தமிழ் நாட்டினர் கவிதையைப் படிக்கும்
வழக்கம் அடைய உழைத்தல் முதற்கடன்.
அனைத்துல கத்தமிழ்க் கவிஞர் மன்றத்தில்

சேரா திருப்பவர் சேருமாறு செய்க.
அடங்கல் உலகினும் குயிலை அனுப்புக;
கட்சிகள் மதங்கள் சாதிகள் என்னும்
முட்களில் மணிக்குயில் முட்டாதாதலால்
எல்லாரும் உண்ணும் இன்ப உணவெனச்
சொல்லிக் குயிலைத் துறைதொறும் உயர்த்துக.
அலுவலில் உள்ளவர் ஆதரிக்கலாம்.
இலகு மாணவர் இதை ஆதரிக்கலாம்.
மகளிர் இதனை மகிழ்ச்சி யோடும்
ஆதரிக்கலாம்! அறஞ் செய்ய மறுப்பா?

செந்தமிழ்ப் புலவர்க்குச் சொல்வ தொன்று
குயிலுக்கு நீவீர் கொடுக்கும் ஆதரவு
துயிலுவார்க் களிக்கும் தூய ஆதரவு.[1]
அருளைச் செய்க, குயிலுக்கு அன்னது
இருளை நீக்கும் இன் தமிழ் நாட்டில்!

தமிழை எதிர்க்கும் தலைவர், சழக்கர்
பெருகுமிவ் வேளையிற் பேராசிரியர்
திருமுகம் திருப்பினால் பகைமுகம் என்ஆம்?
தொன்மைக்குத் தொன்மையிற் றோன்றியதொல்குடி
அன்புத் தமிழரே ஆதரிக்க
தமிழே வாழ்க! இன்பத்
தமிழகம் பகையை ஒழித்துத் தழைகவே.

— குயில்: 15-4-62.

---

1. துயிலுவார்க்களிக்கும் தூய ஆதரவு — உறங்கும் தமிழரை எழுப்பிட அளிக்கும் உதவி என்பதாகும்.

★★★

212. யாழிசையும் தமிழோசையும்!

அறைக்குள் யாழிசை
ஏதென்று சென்றேன்
எட்டிப் பார்த்தேன்.
பேத்தி
நெட்டுருப் பண்ணினாள்
நீதிநூற் றிரட்டையே.

— குயில்: 15-4-62.

★★★

213. தமிழுக்கு வாழ்வதே வாழ்வு!

தமிழே உனக்கு வணக்கம்
தாயுன் புகழ் இந்த உலகில் மணக்கும்!
தமிழே உனக்கு வணக்கம்

இமை நேரமும் உனைமறக்க மாட்டோம்
எம்கடன் ஆற்றாமல் இறக்க மாட்டோம்
அமுதத் தமிழைத் துறக்க மாட்டோம்
அடிமையை ஒப்பினால் சிறக்க மாட்டோம்.
தமிழே உனக்கு வணக்கம்

உனக்கு வந்த நலம் எமக்கு வந்ததாகும்
உனக்கு வந்த வெற்றி எமக்கு வந்ததாகும்
தனக்கென வாழ்ந்தது சாவுக் கொப்பாகும்
தமிழுக்கு வாழ்வதே வாழ்வ தாகும்!
தமிழே உனக்கு வணக்கம்.

— குயில்: 15-4-62.

★★★

214. இந்தித் திணிப்புச் சரியல்ல!

அமைதி வேண்டும் நாட்டினிலே
அன்பு வேண்டும் என்பார்
ஆழ மடுவில் நீரைக் கலக்க
வேண்டாம் என்று சொல்வார்.

தமிழகத்தில் இந்தி திணிக்கச்
சட்டம் செய்தார் அவரே!
சாரும் குட்டையில் எருமை மாட்டை
தள்ளுகின்றார் அவரே!

சுமக்க வேண்டும் இந்தியினைப்
பொதுமொழியாய் என்பார்;
தொலைய வேண்டும் எதிர்ப்புக் கூச்சல்
தொலைய வேண்டும் என்பார்;

தமிழ்மொழியை அழிக்க வேண்டும்
என்றவரும் அவரே!
தமிழகத்திலே புகுந்த
சாக்குருவிகள் அவரே!

குயில்: 1-5-62.

★★★

215. தமிழ் விடுதலை ஆகட்டும்!

சலுகை போனால் போகட்டும் — என்
அலுவல் போனால் போகட்டும்
தலைமுறை ஒரு கோடி கண்டஎன்
தமிழ் விடுதலை ஆகட்டும். (சலுகை)

பிள்ளை பிறந்தேன் யாருக்காக?
பெற்றதமிழ் மொழிப் போருக்காக!
உள்ளம் இருப்பதும் தோள் இருப்பதும்
உயிர்நிகர் தமிழ்ச் சீருக்காக! (சலுகை)

போனால் என்னுயிர் போகட்டும் — என்
புகழுடல் நிலை ஆகட்டும்!
தேனால் செய்தஎன் செந்தமிழ்தான்
திக்கெட்டுமே தொழ நிற்கட்டும்! (சலுகை)

— குயில்: 1-5-62.

★★★

216. கன்னடம் பணிய வேண்டும்!

கன்னடர் தம்மூர்க் கவின் விழாவுக்கே
இன்னிசை பாட எம்.எஸ். சுப்பு
இலக்குமி தன்னை இட்டுக் கொண்டு
போயினர். கச்சேரி தொடங்கும் போது
நாயினம் நடுவில் குலைப்பது போலக்
கன்னடர் ஒருபால் கூடி "என்னமாய்த்
தமிழ்மகள் இங்குத் தலை காட்டினாள்" என்று
கூச்சலிட்டனர்; ஆச்சா போச்சா
என்றனர்-தமிழை எதிர்த்தனர். தமிழரை
இழிவு செய்து பேசினர். பழிபல
கூறினர், தம்முயர்வு கூறித் துடித்தனர்.
உலகு புகழ் வாய்ப்பாட்டுத் தலைவிமேல்
வெறுப்புக் காட்டினர், கறுப்புக் கொடியும்
காட்டினர். தங்கள் கீழ்மை காட்டினர்.

நான்குகோடி நற்றமிழ் வீரர்
உடன் பிறந்த ஒருகலைச் செல்வி
தலைகுனிந்து தமிழகம் திரும்பினாள்.

கன்னடர் அயலர் என்று நாம் என்றும்
கருதிய தில்லை. கன்னடர் தமிழகத்தில்
வாழ்வதை மறுத்த தில்லை. அவர்கள்
தாழ்வு பெறும் வகை தாக்கிய தில்லை.
மதிப்புக் கொடுக்க மறுத்ததும் இல்லை
தமிழகச் செல்வம் தக்கபடி திரட்டினர்.
எதிர்த்த தில்லை. இத்தமி ழகத்தின்
கண்ணிகர் ஒருமகள் — ஒரு நாள் கன்னடம்
சென்று புகழைச் சேர்த்ததை அவர்கள்
பொறுக்க விலலை நாம் இதைப் பொறுப்பதா?

கன்னடர் புரிந்த இந்தக் குற்றம்
சின்ன தென்று செப்புதற் கில்லை.
அவர்கள் தமிழரைத் தாழ்வு படுத்தினர்,
இந்நாள் அவர்களின் இச்செய லுக்குக்
காரணம் எதுவெனக் கருத வேண்டும்,
தமிழர்கள் தமிழகம் பிரிதல் வேண்டும்
என்று கூறு கின்றனர். எனவே
தமிழக அண்டைப் பகுதிகள் தம்பால்
நண்பு கொள்வதை நாடினர் தமிழர்!

இன்றைய ஆட்சியாளர் இதனை
வெட்ட நினைப்பதில் வியப்பே இல்லை.
கன்னடர் இன்று காட்டிய கையிருப்பு
ஆட்சி யாளரின் தூண்டலின் விளைவே.
நாமிதை விட்டு வைத்தல் நல்லதா?

கன்னடர் பணிவு காட்டும் வரைக்கும்
மூளட்டும் அறப்போர்! தமிழே
ஆளட்டும் நாவலந் தீவனைத் தையுமே!

— *குயில்: 15-5-62.*

★ ★ ★

217. தமிழர்க்கே சலுகை வேண்டும்!

தமிழர்க்கே சலுகை காட்ட வேண்டும்
தமிழகத்தினரைப் படங்களில் நடிப்ப தற்குத்
தமிழர்க்கே சலுகை காட்ட வேண்டும்

தமிழ்த் திரைப்படம் உடையவர் யாரும்
தமிழ்த் திரைப்பட இயக்குநர் யாரும்
தமிழர்க்கே சலுகை காட்ட மறுத்தால்
தவிர்க்க முடியாதவை மறியலும் போரும்!
தமிழர்க்கே, சலுகை காட்ட வேண்டும்.

கன்னட நடிகரைக் கன்னட நாடு
கட்டிக் காக்கட்டும். இது தமிழ் நாடு
பொன்னான தமிழ் நடிகரை இகழ்ந்தால்
போர்! போர்! இதே எங்கள் ஏற்பாடு!
தமிழர்க்கே, சலுகை காட்ட வேண்டும்.

தமிழ்நடிகையர் குச்சுக் காரித்தனம்
காட்டுவதில்லை அதுமட்டும் மெய்தான்.
உமிஇல்லை என்பதால் அரிசியை இகழ்வதா?
உறங்கினோம் நேற்றுவரை என்பது மெய்தான்.
தமிழர்க்கே சலுகை காட்ட வேண்டும்.

விழிப்புற்றது தமிழகம் தமிழர்க்குச் சலுகை
வேண்டும் இதனை மறவாமை வேண்டும்.
பழிப்புற நடக்க வேண்டாம் நடந்தால்
பார்க்கத்தான் நேரும் அயலாரை ஒருகை!
தமிழர்க்கே சலுகை காட்ட வேண்டும்.

— குயில்: 16-6-62.

★★★

218. அம்மா சுட்ட தோசை!

தோசை சுட்டாள் இந்நாட் டுக்குச்
சுட்டுக் கொடுத்தாள் பார்ப்பன னுக்கு!
ஆசை காட்டி மோசம் செய்தாள்
அவளே தாண்டா ஆள வந்தாள்.

பூசை போட்ட பார்ப்பா னுக்குப்
பொரிவி ளங்காய் சுட்டுத் தந்தாள்!
மீசை வைத்த தமிழர் உறவை
விலக்கி வைத்தே ஆள வந்தாள்.

தமிழ் நாட்டைச் சென்னை என்றாள்.
தாங்கோம் என்றார் பின்னை என்றாள்.
அமிழ்தம் என்றாள் வாய்தி றந்தோம்.
ஐய ருக்கே அதைக்கொ டுத்தாள்.

உமிகொ டுத்தாள் தமிழ னுக்கே
உணவு தந்தாள் பார்ப்பா னுக்கே!
உமக்கு நானே அம்மா என்றாள்
ஓகோ என்றார் சும்மா என்றாள்.

நெஞ்ச மெல்லாம் பார்ப்பா னுக்கே.
நெய்வே லியுமே பார்ப்பா னுக்கே.
வஞ்சம் எல்லாம் தமிழ னுக்கே.
வறுமை எல்லாம் தமிழ னுக்கே.

அஞ்சுவ தெல்லாம் பார்ப்பா னுக்கே!
அலுவ லெல்லாம் பார்ப்பா னுக்கே!
மிஞ்ச விட்டாள் இந்தி தனையே!
மெலிய வைத்தாள் தமிழ்த் தாயை.

— *தமிழ்க் குயில்: 20-10-62.*

★★★

219. எல்லாம் தமிழர் உடைமையே!

கருநட இசையும் தமிழர் கண்டதே!
பல்லிசை கட்கும் வடக்குப் பாவிகள்
இழிந்ததம் வடசொற் பெயரை இட்டனர்.

ஏழிசை வடவர் கண்டிலர்; அன்றியும்
யாழிசை அறியார்; குழலிசை அறியார்;
இனிமை தோன்றப் பாடுதல் அறியார்;
ஆதியே தமிழர் அறிந்தவர் இவைகள்,
ஆரிய மறையில் அமைந்த தொன்று
சாமம் பெயரால் சாற்றும் முறையைக்
கேட்டறியாத நாட்டு மக்கள்
கோயிலின் தேர்விழாக் கூட்ட நடுவில்
தவளைகத் துவதையும், நாய்குரைப் பதையும்
கேட்டுக் காது கிழிபட் டிருப்பார்;
அதுதான் அவர்இசை; சாமவேதம்!

ஓவியம் தமிழர் உள்ளத்தின் வளர்ச்சியே!
ஆரியர் ஓவியம் அறியார்! மற்றும்
தச்சும் முதன்முதல் தமிழன் கண்டதே!
படமயில் ஆடும்; பார்த்த ஓவியன்
நடஅர சென்று வரைந்து நல்குவான்;
நல்கிய அதற்குப் புல்லுடைப் பார்ப்பான்
அதுதான் கடவுள் அதற்குயிர் தருவேன்
என்பான்; தமிழனும் ஆம்ஆம் என்பான்.

மருந்து தருவோர் மருத்துவம் என்பதும்
இருந்து பார்ப்பான் இங்குக் கற்றதே.

இன்னும் ஒன்றையும் இயம்புவேன் கேட்க.
வேட்டி யைக்கீழ்ப் பாய்ச்சிக் கட்டுகை
அதுவும் பார்ப்பானுக் கமைந்த வழக்கம்.
வேண்டாம் என்று விளம்புவான் ஒரு பயல்.
வேட்டி, சட்டை, காசு, மெய்ப்பை
இவைஎலாம் தமிழ்ப்பெயர்! பண்டே கண்டவை!
காற்சட்டைஎன மேற்சட் டைஎன
இப்போ திருப்பவை, அப்போ திருந்தவை.

தமிழன் உடைமையை வடவன் உடைமை என்று
தமிழனே ஆக்கித் தலைகவிழ் கின்றான்.

இந்நாள் தமிழில் இருக்கும் எண்களை
அந்நாள் அரபியர், ஆங்கில மக்கள்
எடுத்தாண் டார்கள்! இதைஆ ராய்க!
தமிழில் ஒன்று மில்லை என்றும்,
தமிழில் இலக்கியம் இல்லை என்றும்,
தமிழைத் தொலைக்க வேண்டும் என்றும்,
கூறும் குறுகிய கொள்கை உடையோர்
எல்லாம் வடவர் சொத்தே என்று
சொல்லுவது நாளைய பிணஞ்சொல் லுவதே.

— குயில்: 3-1-63.

★★★

220. த மி ழு ள் ள ம் !

மனமே அவளிடம் அகப்படாதே

தென்னகம் திருவிழாக் கண்டாற் போல
என்னகம் இவளைக் கண்டு வியந்தது!
உண்மையில் வியப்புக்குரியவள், வெண்ணிலவு
பெண்ணின் முகமென்று பேசினும் பொருந்தும்!
அதோ அக்கருங்குயில் கூவியது — ஆயிழை
இதோ தன் தோழியை 'இந்தா' என்றாள்;
குயிலினும் கோதை குரலே இனிது!
பார்க்கின்றாள் எனைப் பார்க்கின்றாள் அவள்.
மனமே மனமே, பழிவாங்கும் நிறுவனம்!
பறிப்பாள் உன்னை! பறந்துவா! பறந்துவா!
நிற்றல் வேண்டா! அவள் அழகு
பற்று முன் பறந்துவா! பணி உண்டு வேறே!

அவள் அனுப்பிய தோழி

நேற்று நேரில் உனைக் கண்டாளாம்!
காற்றுக்காகச் சோலை வந்தாயாம்!
அவள்மேலே நீ ஆசை கொண்டாயாம்!
குவளைகண்டு, பின் கோதை விழிகண்டு,
மகிழ்ந்ததை உன்முகம் சொல்லிற்றாம்!
ஆனால், அங்கிருந்து புறப்படுங்கால் உன்
முகவரி சொல்ல வில்லையாம்
முகவரி அவளையும் கேட்கிலையாமே!

அவள் வேண்டாம் காரணம் பிறகு...!

சோலையில் அந்தத் தோகை தன் விழியை
ஆலிலைத் தொன்னை ஆக்கி — என் அருளைப்
'பெய்' என்று கெஞ்சினாள். பெரிதும் அஃது
மெய்யே! மேலும் என் மனப் புள்ளிமான்
அவளின் அழகு வலைக்குத் தப்பிடப்
பட்ட பாடு பஞ்சு படாது!!

தென்றல் குளிரைச் செய்த போதும்
தேன்மலர் நறுமணம் செய்த போதும்
அழகும் இளமையும் அமைந்த அவ் வுருப்படி,
எழுதிய காதல் எழுத்தையும் விலக்கினேன்!
காரணம் கழறுதற் கில்லை!
ஓரிரு நாள் காத்திருக்க உலகமே!

காதல் இன்பத்தினும் இன்பம் வேறுண்டு!

சின்ன நாய்க்குட்டி திண்ணையில் குதிக்கும்
அன்னையார் அதற்குப் பால் வாங்கி வைக்கக்
காசில்லாமல் கண்ணீர் விட்டனர்!
பூச, 'முகப்பொடி' கேட்டாள் பொன்னி!
அண்ணன் வாங்கித் தராததேன்? ஆதலால்
'மண்ணாய்ப்போக'! என்று வாழ்த்துவாள்!
மெத்தென்று செருப்பு விற்கும்; வாங்க
இத்தனை நாட்களாய் முடிந்தபாடில்லை.
அரசினர் ஆணை அனுப்பினர் ''நீவிர்
வரும்இத் திங்கள் இரண்டாம் நாளன்று
வருமானவரி வாங்கும் துறைக்கே.

பெரியதிகாரி, ஓராயிரம் பணம்
திங்கள் ஊதியம் கொள்க'' என்றனர்.
எங்கள் வறுமையை எண்ணினால் — இது
பாரிவள்ளல் வாரிக் கொடுத்ததே!
எனினும் அலுவலை வேண்டேன்!
இனிதினும் இனிது மற்றொன்றுளதே!

வலிய அணைத்தாய் வேண்டாம் அதோ போர் முரசு!

வலிய அணைத்தாய் மார்பில் இறுக நீ
மலிவு விலைக்கு வந்த மாணிக்கம்!
அடித்து வாய் திறந்தூட்டிய அமிழ்தே!
படித்து வரப்பண்ணிய பழத்தமிழ்ப் பாட்டே!
ஆயினும் வேண்டாம் எனைவிடு! செந்தமிழ்த்
தாயினும் நான் தொழத்தக்க தொன்றுண்டோ?
கேள்! கேள்! போர்முரசு! தூக்கிய
வாள் இது வெல்க! வண்டமிழ் வாழ்கவே!

— **இனமுழக்கம் 14-1-63.**

★★★

221. தமிழர் ஓங்கினர் வாள்!

தாலமுத்து நடராசனைத்
தந்ததும் போதாதா? — அவனுயிர்
வெந்தது போதாதா?

ஆளவந்தார் தமிழரை
அடித்ததும் போதாதா? — சிறையில்
மடித்ததும் போதாதா?

இந்தியினால் உங்கள்தீ
எண்ணம் நிறைவேறுமா? — தமிழர்
எண்ணம் நிறைவேறுமா?

செந்தமிழ்ப் படைப் புலிகள்
சீறிப் புறப்படல்பார்! — தடை
மீறிப் புறப்படல் பார்!

விருப்பிலா நஞ்சை
வேண்டிப் புகுத்துகின்றீர்! — உரிமை
தாண்டிப் புகுத்துகின்றீர்!

உருப்பட மாட்டீர்கள்
ஒடிந்ததும் சட்டங்கள் தூள்! — கோடித்
தமிழர்கள் ஓங்கினர் வாள்!

★★★

222. புறப்பாட்டுப் பாடு!

கோட்சேக்கள் கூட்டம்
　　　　கொணர்ந்தது இந்தி!
கொலைகாரர் கொள்கையை
　　　　நடுங்கச் செய் முந்தி!

ஆட்பட்டிருந்திடோம்!
　　　　அடிமைப்படோம் என்றே
ஆர்த்தெழு போர் தொடு
　　　　அனல்காற்றாய் உந்தி!

ஆரிய மாயையால்
　　　　அழிந்ததே நாடு!
ஐந்தாம் படைக்கெல்லாம்
　　　　அமைச்சென்ன கேடு?

சீரிய வாழ்வுண்டு
　　　　செந்தமிழ்ச் சீற்றம்!
தீயரைத் தீய்க்கட்டும்
　　　　புறப்பட்டுப் பாடு!

★ ★ ★

223. தமிழிளைஞரே தமிழைக் காப்பர்!

தமிழ்ப்புலவோர்கள் என்செய்கின்றார்
தமிழுக்கின்னல் வரும்போது?
தமிழ்தானே உமை வாழ்விக்கின்றது
சாம்பிணமாகக் கிடப்பதுவா?

தமிழ்எழுத்தாளர் என்செய்கின்றார்
தமிழைக் கெடுப்பார் வரும்போது?
தமிழைச் சோற்றுக் கடகாய் வைத்துத்
தன்மானத்தை விற்பதுவா?

தமிழ்மடத்தலைவர் என்செய்கின்றார்
தமிழை அழிப்பார் வரும்போது?
தமிழர்க்கோயிற்குள் வடமொழிச்சியர்
தாளில் வீழ்ந்து மறப்பதுவா?

தமிழ்க்காளைகாள்! தமிழ்மாணவர்காள்!
தமிழின் பகையைக் காணுங்கள்!
தமிழ்ப்பகை மாய்த்த வீரர்கள் என்ற
தன்மானத்தைப் பூணுங்கள்!

★★★

224. இந்தி எதற்கு?

சீர்மிகுந்த நாட்டினிலே
இந்தி எதற்கு?
சிக்கலினை வளர்ப்பதற்கு
ஆட்சி எதற்கு?

ஊர்கள்தோறும் வடவர்இந்தி
ஓட்டம் எதற்கு?
ஒற்றுமையைக் கெடுப்பதற்கு
ஆட்சி போதாதோ?

சூழ்ச்சியொடும் இந்தியினைக்
கொணர்வ தெதற்கு?
தொல்லையினை விலைகொடுத்து
வாங்கல் எதற்கு?

வெற்றிபெற்ற தமிழிருக்க
இந்தி எதற்கு?
வீரர்களின் தோள்தினவால்
வீழ்ச்சியுறற்கா?

கற்பதற்கு வழிகளில்லை
கலகம் எதற்கு?
திராவிடத்தில் ஒற்றுமையைத்
தீர்ப்பதெதற்கு?

வம்புசெயும் தீங்குவட
இந்தி எதற்கு?
வளரும்இளம் தலைமுறையை
ஒழித்துக் கட்டவா?

★★★

225. இந்தித் திணிப்பு!

இந்தி திணிப்பாராம்! — ஒருமையை
வந்து பிணிப்பாராம்!

கந்தலைத் தைத்தலர்
காட்சியைப் போலுள
இந்திய தேசிய
எண்ணத் துழல்பவர்

ஒற்றுமைக் குழைப்பவராம்! — மக்களின்
பற்றினுக் குழைப்பவராம்!

மொழிவழி மாநிலம்
முற்றும் பிரித்தபின்
அழிவை விளைத்தவர்
உறவை அறுத்தவர்

நாட்டை வருத்தாராம் — மொழி
ஏட்டைத் திருத்தாராம்!

பத்தாண்டின் முன்னே
பத்தாம் பசலிகள்
செத்தோம் பிழைத்தோம்என்
றோடிய தீயர்கள்

இந்தி திணிப்பாராம்! — ஒருமையை
வந்து பிணிப்பாராம்!

★★★

226. காற்றை விதைத்துப் புயலை அறுக்காதீர்!

எங்களின் வாழ்வும் எங்களின் வளமும்
எங்கள் தாய்மொழி இன்தமிழ்ச் செல்வமே!

தமிழ் எங்கள் உயிர், தமிழ் எங்கள்உடல்
தமிழ் வாழ்வதனால் யாம் வாழ்கின்றோம்!
தமிழ் எம் உணர்வு! தமிழ் எம் உணர்ச்சி!

உண்ணும் உணவும் பருகும் நீரும்
தமிழே! தமிழே! சாவா மருந்து!
தேனின் இனிமை! செழுமலரின்மணம்!

தமிழ்தான்
எங்களின் கூர்வாள், எங்களின் கேடயம்,
எஃகில் காணா வலிமையின் இருப்பு!
நீரின் தெளிவு! நெருப்பின் சுடர், தீ!

காலப் பழமையால் வைரம் பாய்ந்தது!
நாகரிகத்தின் நாற்றங் காலது!
எம்மொழிக்கும் அது ஈடிணையற்ற
செம்மொழி! உலகச் சிந்தனைக்கெல்லாம்
ஊற்றாய்த் துலங்கும் உண்மையின் பைஞ்சுனை!

அதனில்இந்தி நஞ்சைக் கலப்பது
பொதுமை நோக்கிப் புதுமைக்கேகும்
மக்களை மாய்க்கும் மடச்செயல் ஆகும்.
சிக்கல் நெருப்பில் எண்ணெய்யைச் சேர்ப்பதா?
தீமையின் விளைவு தீமையே,
காற்றை விதைத்துப் புயல்அறுக்காதீர்!

★★★

227. வாழ்வுயர்த்தும் மொழி!

உலகின் முதல்மொழியே! — எம்
உணர்வின் முதல்மொழியாம்
கலைகளின் சீர்மொழியே! — எம்
கண்ணிற் சிறந்ததுவாம்!

அலகில் ஆற்றல் மொழி! — என்
அன்னைத் தமிழ்மொழியாம்!

தொல்காப்பிய மொழியே! — எம்
தூய நல்மொழியாம்!
பல்காப்பிய மொழியே! — எம்
பண்பாடுணர்த்தும் மொழி!

வெல்லும் தமிழ்மொழியே! — எம்
வீரவாழ்வு மொழியாம்!

பண்ணும் இயல்கூத்தும் — இப்
பாருக்களித்த மொழி!
எண்ண உயிர்வினுக்கே — தலை
இருப்பெனும் செம்மொழியாம்!

மண்விண் இருக்கும்வரை — தமிழ்
வாழ்வுயர்த்தும் மொழியாம்!

★★★

228. அரியணை அறிஞர்க்கு!

தமிழ் நாட்டைப்போல் தலைப்புகழ் கொண்ட
கமழ்மலர் ஆயிரம் கருத்துகள் மலரும்
மான மிகுந்த சீன வள்ளுவன்
ஆன கன்பூசி[1] அறைவது கேளிர்;

என்னிடம் தாய்நிலம் ஆளத் தருவரேல்
முன்னதாய் மொழியைச் சீர்திருத்துவேன்.
காரணம் —

மொழியே விழியாம், விழியே மொழியாம்;
மொழித் தெளிவுடையார் விழித்தெளிவுடையார்;

பேச்சு மொழிக்கும் இலக்கிய மொழிக்கும்
காட்டும் இடைவெளி களைந்து மக்கள்
வழக்கு மொழியாய் வாழ்வொடும் சேர்ப்பேன்.

மொழித்திருத்தந்தான் மனித முன்னேற்றம்,
வேரும் விழுதுமாய் விளங்கும் மனிதர்
சீரும் சிறப்பும் செம்மையும் எய்துவர்.

மொழிச் செம்மை இல்லையேல் மக்கள்
அழிவது திண்ணம். அருமை மொழியே
அனைத்தறிவுக்கும் ஆன்ற திறவுகோல்,

என்றியம் பினராம்; என்தமிழ் ஆட்சி
அரியணை ஏறும் அறிஞர்க்குத்
தெரிவிக்கின்றேன் தெளியுமா அறிவே?

---

1. கன்பூசி — கன்பூசியஸ் எனும் சீன அறிஞர் வள்ளுவர்போல் அறநூல் தந்தவர்.

229. ஆடு — பாடு!

தமிழ்தமிழ் என்று நீ ஆடு! — பட்
டறிவின் உணர்வெல்லாம் பாடு!
குமிழ்த்த இவ்வுலகப் பேரேடு — குறித்த
ஐந்தொகைக் கீடிணை ஏது?
தமிழ்தமிழ் என்று நீ ஆடு!

நமதுயிர் வாழ்வினோடு — உலக
நாகரிகத்தை விளக்கும் செப்பேடு!
தமிழன்றி வேறெது கூறு — மக்கள்
சமம் என்ற பொதுமைப் பண்பாடு!
தமிழ்தமிழ் என்று நீ ஆடு!

தமிழுக்கு நீ செய்யும் கேடு — பெற்ற
தாய்க்குச் செய்யும் மானக்கேடு!
சிமிழ்க்காதே சிந்தனைப் பீடு — நாளும்
செழிக்கட்டும் தமிழ்மறைக்காடு!
தமிழ்தமிழ் என்று நீ ஆடு!

சிறுகதை புதினத்தினோடு — பல
சிற்பச் செந்நூல் பல போடு.
அறுத்த அறுவடை மேடு — என
ஆக்குக அறிவியல் ஏடு!
தமிழ்தமிழ் என்று நீ பாடு!

சட்ட நுணுக்கங்கள் தேடு — பொறி
சமைக்கும் இயல்களில் கூடு
முட்டிடும் வான் எல்லைக்கோடு — கோள்
முழுதாளும் புவிநூலோடு
தமிழ்தமிழ் என்று நீ பாடு

உயிரியல் பயிரியல் பாடு — நம்
உடலியல் மருந்தியல் ஏடு
தயிரினில் வெண்ணெய்போல் தேடு — நின்
தன்னறிவால் உயரும் நாடு!
தமிழ்தமிழ் என்று நீ பாடு!

230. வையம் அறியச் செய்வீர்!

தமிழ்ப்புல வோர்களே! தமிழ்ப் புலவோர்களே!
அமிழ்தைப் பாய்ச்சும் இரகசியத்தை
உங்கட் குரைப்பதில் உவகை கொள்கிறேன்.

சங்கநூற் புலமை சான்றோர் தோன்றுமுன்
தோன்றிய தொல்காப் பியத்தின் — பின்னர்
தாய்மொழிப் பெயரைத் தமிழ் எனக் குறித்தல்
ஆய்வில் கிடைத்த அரும்பொருள் அறிவீர்!
ஆனால், ஓர் உண்மை அறைவேன் உரத்தே.

வடமொழிக் கொருபெயர் வடமொழி நூல்களில்
இல்லவே இல்லை; என்ன வியப்பா?
சமக்கிருதம் எனச் சாற்றுவ தெல்லாம்
செம்மையும் ஒழுங்கும் பெற்றதைச் செப்பும்.

சமக்கிருதம் எனும் சொல் மொழியைக் குறிக்க
அமையவே இல்லையாம். அறிஞருள் அறிஞர்
நீ. கந்தசாமி 'நீ யறிவாய்' என
சொன்னசொல் கன்னற் பாகாய்க் காதில்
இன்னும் ஒலித்தெனை எந்தமிழ்ச் சிறப்பாம்
இறுமாப்புக் கடலில் எக்களித் தாடச்
செய்கிற தருமைப் புலவரே!
வையம் அறிய வாய் முரசறைகவே!

★★★

231. எந்நாள்!

தாய்மொழியாம் நானிலத்தில்
நானுழைத்துப் பார்த்தேன்.
தலைப்பட்ட செல்வத்தின்
பயன் எண்ணப்போமோ?
தாய்மொழியாம் ஆழ்கடலில்
புலமையொடும் ஆழ்ந்தேன்.
தலைபட்ட களஞ்சியத்தின்
கணக்கறியப் போமோ?

தாய்மொழியாம் விண்வெளியில்
பறந்துவந்து மீண்டேன்.
தட்டுண்ட ஒளிமீன்கள்
எண்ணில்பல கோடி.
தாய்மொழியாம் மண்ணகழ்ந்தேன்
நம் முன்னோர் வாழ்ந்த
தன்னிகரில் பண்பாடு
நாகரிகம் கண்டேன்.

தாய்மொழியின் இலக்கியஇ
லக்கணங்கள் கற்றேன்.
தனித்தமிழின் மாட்சியினில்
ஆட்சியினில் வியந்தேன்.
தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியால்
வையகத்தைக் காக்கும்
தகுதியறிந் தின்புற்றேன்.
நடக்கும் நாள் எந்நாள்?

★★★

232. இல்லாத சிவனும் இருக்கும் தமிழும்!

இல்லாத சிவன்முடியை அடியை மேனாள்
இரண்டுபேர் தேடினராம் இது புராணம்.
கல்லாத போக்கிதிலே ஐயமில்லை;
கடவுளுக்கு வேரில்லை கிளையும் இல்லை,
எல்லோரும் உணருங்கள் எனும் கருத்து
புதைந்துளதை எண்ணுகிறேன், வியக்கின்றேன் நான்.
சொல்லார்ந்த தமிழ்மொழிக்கும் அதனின்தோற்றம்
தொல் பழமை அடிமுடியைக் கண்டாரில்லை.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தின்முன்
கையுழைப் பினாலுயர்ந்த மனிதருக்குள்
தொல்காப்பிய மனிதன் தமிழன் என்று
தொன்னிலத்தின் ஆய்வுகளால் குமரிநாட்டின்
பல்காப்பியம்போல பார் அனைத்தும்
பரந்தவனும் பரந்தமொழி தமிழே என்னும்
சொல்காப்பியத்தின் அடி முடியைக்காணாத்
தொல்லியலார் அறிவியலார் திகைக்கின்றாரே!

எந்நாட்டுப் பழங்குடிக்கும் மொழிக்கும் அன்னார்
இனத்திற்கும் அடிமுடியைக் காண்பார், வெல்வார்;
முன்னாட்டின் குடிமக்கள் யார்யார் என்று
முன்னேற்றம் கண்டார்கள் என்பதெல்லாம்,
பன்னாட்டின் ஆராய்ச்சியாளர்க்கெல்லாம்
பலாவன்று; பழம்வாழை உரித்தல்போலாம்.
தென்னாட்டின் வரலாறும் மொழியும் வாழ்வும்
திகைக்கவைக்கும் இனத்தினன்நான் திகட்டல் உண்டோ?

★★★

233. தமிழின் மேன்மை!

உழைப்பாளர் மிகும் ஊர்ப்புறங்களிலோ,
அழைக்கும் அழகுசூழ் வயல்வெளிகளிலோ,
ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்மலர்க்காட்டிலோ,
மாங்குயில் கூவிடும் மரம்அடர் காட்டிலோ,
மனித உழைப்பால் மாண்புறும் நகரிலோ,
தனிமை மிகுந்த வெட்ட வெளியிலோ,
தொழிற்சாலை மிகு தொழிற்பேட்டையிலோ,
ஒழிவு நேரத் துவந்திடும் அரங்கிலோ,
வீட்டிலோ, வெளியிலோ, கூட்டங்களிலோ,
நாட்டில் எங்கெங்கு மக்கள் நடமாட்டம்
உள்ள இடமெல்லாம் உரையாடும் மொழி,
தெள்ளத் தெளிந்த செந்தமிழ் மொழியின்
இனிமையில் தோய்ந்த எக்களிப்புணரலாம்.

அழகுக் கவிதையின் செழுமையைப் பருகலாம்
உண்மையில் உரத்தக் குரல்களைக் கேட்கலாம்.
மல்லிகை மணம்போல் சொல்லின்பம் தரும்
மழலையை, காதலர் குதலையை அருந்தலாம்.
மன ஓவியம் தரும் கனவுகள் நிறைந்த
இளைஞரின் பேச்சுகள் ஏந்தி உண்ணலாம்.
தேன் சிட்டைப்போல் தீங்குயில் போல
வானம்பாடியின் வண்மைக் குரல்போல்
திசைதோறும் திசைதோறும் இசைபெறும் இன்தமிழ்
மொழியினை மனத்தில் வழியச் செய்குவீர்!

அந்தமிழ் மொழியினால் அகில உலகையும்
சொந்த மாக்கிடும் சுரப்புச் சுனை அது!
மனத்துள் ஊறும் மட்டிலாக் கருத்தினைக்
கணத்திற் குள்ளே கழறிட முடியும்.
அறிவின் விழிப்பில் அகப்படும் எதனையும்
வெளிப்படுத் திடத்தகும் எளியது தமிழ்மொழி!

வைய இசையெலாம் கைக்கொண்டிசைக்கும்
பைந்தமிழ்க் குள்ளே பாரின் மொழியெலாம்
மொழிந்திட முடியும்; மொழியின் கருத்தையும்
பிழிந்த பழச்சாறாய்ப் பெற்றிட முடியும்.
வண்ணத் தொளியினை, வானத் தெளிவினை
எண்ணத் தொளியாய் இயம்பும் எம்மொழி!
மலர்வனத் தழகெலாம் மலர்த்திட முடியும்.
இலையின் சலனம், இடியின் குமுறல்,
அலைகளின் ஆர்ப்பொலி, ஆழியின் அமைதி,
குழந்தையின் மழலை, குமுறும் கோளரி,
தடைபடா அருவி, தணல்மலை வெடிப்பு,
தென்றலின் இன்பம், வாடையின் திணிப்பு,
ஒன்பது சுவையின் ஓயாக் கூத்து,
செயலின்ஊக்கம், அமைதியின் ஆக்கம்,
செயற்கையின் செம்மையாய் இயற்கையின் இணையாய்
அளவிலா உணர்ச்சியின் ஆற்றலுடைமை
வளமை மாட்சி வண்டமிழ்க்குண்டு.

எவ்வித எண்ண ஏற்றங்களையும்
செவ்விதின் உணர்த்தும் சீர்மைக் கருத்து
கோடா கோடிக் கொள்கை, கோட்பாடுடையர்
ஏடாய்க் கொடுக்கும் இனிமை வாய்ந்தது!

அறிவியல் துறைகள் அறிதொறும் அறிதொறும்
புரியும் தமிழில் பொலிந்திடச் செய்யும்,
முத்தமிழ் போல முழுவுல கத்தும்
எத்திசை தேடினும் இல்லாத் தனிமொழி!
அத்தகை மொழியின் அருமை .மக்களாய்
இத்தரை பிறந்ததால் இறுமாப்படைகிறோம்!
''யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்''
ஓதும் இவ்வுரை உவந்த ஒரு மொழி!

யாவையும் இணைக்கும், எவரையும் பிணைக்கும்
தேவைக் கெல்லாம் சிந்தனை யளிக்கும்
மக்கள் நெஞ்ச மடுவிலி ருந்தும்,

அக்கறை மிகுந்த அன்பிலி ருந்தும்,
எவரும் அறியா தோற்றுவா யிலிருந்தும்,
வாழ்வின் வளங்களின் புதுமையி லிருந்தும்,
இயற்கையின் உண்மைத் திண்மையி லிருந்தும்,
பெருமைக் குரிய அருங்களஞ் சியமாய்
உருவெடுத் துள்ளது உயிர்நிகர் ஒண்டமிழ்!
பயில்தொறும் பயில்தொறும் பண்பாட்டின்குரல்
மனித குலத்தின் மாண்பினைக் காட்டுதே!
எண்ணிக்கையில்லாக் கால வளர்ச்சியின்
பண்ணொலியன்றோ பாங்குற்றெழுந்தே
உலகமாம் நாடகத் தோய்விலா தியங்கும்
கலைமகளாகக் காண்கிறாள் தமிழ்த்தாய்!

உயிரே உயிரை உணரும் உண்மை,
உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோன் வலித்தே,
என்பதற் கெடுத்துக் காட்டே எம்மொழி!

எம்மொழிச் சிறப்பை எதற்கொப்பிடலாம்?
எம்மொழி நுகர்வை எதற்கு வமிக்கலாம்?
எம்மொழி அருமை பெருமை பெறுதற்கு
அரிய அன்னையா? அப்பனா? உடன்பிறந்
துரிமையில் இணையும் ஒப்பில் உறவினரா?
வாழ வைத்திடும் தோழனா? காதலால்
சூழ் உலகத்துத் தோன்றாத் துணையா?
மயக்குறு மக்களா? மண்ணுலகத்தில்
எதைச் சொன்னாலும் அதனை ஏற்றிடேன்.
ஏனெனில் எந்தமிழ் இன்பம்; என்னுடை
ஊனின் உயிரில் உவப்புறும் எதற்கும்
மேலே மேலே தாவிச் செல்வது!
எவைக்கும் மேலாய் எவைக்கும் உள்ளாய்
சுவைபட் டுயிரில் உயிர்ப்புறு வாழ்க்கையில்
ஓங்கியும் உயர்ந்தும் பாங்குற விரிந்தும்
மேன்மைக் கெல்லாம் மேம்படும் எம்-மொழி?

ஒருவனாய் உலகிற் கொப்பற் றுயர்ந்த
திருவள்ளுவன் சொல் புதையலை எடுத்தேன்,
ஒருசமு தாய ஒழுங்கொற்றுமையைப்
பெருமனத்தாலே பேரன்பதனால்
நெருங்கிப் பிணைத்தான்; வேற்றுமை நிழலை
அருகில் விடாமல் அன்னையாய்க் காத்தான்.
சங்கநூற் புலவர்கள் சாற்றிய பாட்டில்
எங்கெங்கேயும் இயற்கையின் அருமை,
எவரையும் தழுவும் இன்பத் தோழமை,
உவகையில் ஒன்றிய உறவின் இணைப்பு!

சாதி சமய மதத்தின் சழக்கு
வேதனை தராத வியப்புறு காட்சி!
எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்று மகிழ்ந்திடும்
பொல்லாங்கில்லாப் புதுச்சமுதாயம்
பூத்து மணந்து பொன்னொளி தந்தது.

காப்பயங்களின் சொல் காட்டிய நன்மொழி.
மாப்பெரு மக்களின் வாழ்வெனும் மலர்வனம்.
ஈடிலா வியப்பை நாடி நரம்பினில்
ஓடிடச் செய்து பாடிடும் உணர்வே!

பாரதிப் பாட்டின் சொற்களில் படிவேன்,
சூரியன் ஒளிமுன் தோன்றும் சொற்களாய்,
எத்தடை யாயினும் அத்தடை தகர்க்கும்
முத்தமிழ்ப் பார்வையை உள்ளத் துணர்ச்சியை
எவரையும் ஈர்க்கும் ஏற்றத் துடனே
கவர்ந்தது பொன்னொளி; கண்கள் ஒருகணம்
நானிலத் தினையே நட்பால் பிணைத்தன.
ஒளியைத் தெளிக்கும் உண்மைச் சொற்கள்!
இன்பமாய்ச் சிரித்து மன்பதை யோடெனை
வீழாப் புகழினில் வாழவைத்ததுவே.

★★★

234. பிறந்தநாள் விழாவில் பெண்ணரசி வணக்கமும், வாழ்த்தும்!

எடுப்பு

அம்மா அப்பா ஐயா வணக்கம்!
உம்மால் பிறந்தேன் வளர்ந்தேன் அறிவடைந்தேன்!
அம்மா அப்பா ஐயா வணக்கம்!

உடனெடுப்பு

கைம்மா றறியேன் பதின்மூன் றாண்டு
கடந்தேன் நன்றி நவின்றேன் ஈண்டு!
— (அம்மா அப்பா ஐயா வணக்கம் ...)

அடிகள்!

உற்றார் என்னைக் காப்பது பாரம்!
உள்ள நாட்டார் என்வாழ்வுக்கா தாரம்!
கற்று வல்ல புலவர் எல்லாரும்
கடுகள வருள் வைத்தால் நலமெலாம் சேரும்!
— (அம்மா அப்பா ஐயா வணக்கம் ...)

வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்க நற்றமிழ்!
மழையே செந்நெல் வயலே வாழ்க!
வாழ்ந்தால் அல்லது காப்பவர் யாவர்!
வாழ்கவே என்றன் இயல்புடை மூவர்!
— (அம்மா அப்பா ஐயா வணக்கம் ...)

— குயில்: 1-11-60

★★★

235. தமிழன் பாட்டு!

தமிழுக் காக! — என்
தாயினுக் காக!
அமையாரின் படையை என் சினத்தால் எரிப்பேன்
அவராலே நான்சாக நேரினும் சிரிப்பேன்!
தமிழுக்காக!

தமிழுக்கு மகன் நான்! — ஒரு
தாழ்வையும் அறியேன்.
தமை உயர்வென் பார்அவர் பகைப்பெருங் கடனாத்
தாக்கிடுவேன் அல்ல திழப்பேன் என்உடல்!
தமிழுக்காக!

அஞ்சுதல் இல்லேன் — நான்
ஆரியன் அல்லேன்.
நெஞ்சம் தமிழ் மரபின் வீரத் தொகுப்பு
நேர்போரில் காண்பேன்சிறப் பல்ல திறப்பு!
தமிழுக்காக!

பைந்தமிழ் எல்லை — தனில்
பகைக்கிட மில்லை.
எந்நாளும் தோலாத செந்தமிழன் தோள்
எழுந்தால்நான் தூள்; அல்லது தமிழ்த்தாய்
ஆள்வாள்!

★★★

236. உயிர்மொழி!

வீறுடைய செம்மொழி
தமிழ்மொழி! — உலகம்
வேரூன்றிய நாள்முதல்
உயிர்மொழி!
வீறுடைய செம்மொழி...

மாறுபடும் மொழிகளைப்போல்
மாறவில்லை!
மங்கிவரும் மொழிகளைப் போல்
மங்கவில்லை!
வேறுபடும் மொழிகளைப்போல்
வேறாகவில்லை!
வீழ்ந்துபடும் மொழிகளைப்போல்
வீழவில்லை!
வீறுடைய செம்மொழி...

கூறுபடும் மொழிகளைப்போல்
குலையவில்லை!
கொஞ்சிப்பேசும் வழக்கற்றுக்
குமையவில்லை!
சாறுபட்ட மரங்களைப்போல்
சாயவில்லை!
தரங்கெட்ட மனிதரைப்போல்
தாழவில்லை!
— வீறுடைய செம்மொழி.

★★★

237. சமயக்கணக்கரும் தமிழும்!

அந்தநாள் சமயக் கணக்கரை நினைக்கிறேன்.
இந்த நாள் சமயச் சழக்கரைப் பார்க்கிறேன்.
வேறுபா டெத்தனை மாறுபா டெத்தனை!

கூறும் சமயக் கொள்கைகள் மாறினும்,
அனைவரும் தமிழின் அருமை பெருமையைத்
தனைப்பு கழ்வதினும் தமிழைப் புகழ்வதில்
மாற்றுக் குறையா மதிப்புடன் போற்றினர்,
ஏற்றுக் கொள்வோர் தமிழர் ஆதலின்.

இந்நாள் சமய மடங்கள் எப்படி?
ஆரிய மொழியின் அடியை வருடி
வீரிய மிலாது வெம்பு கின்றன.

குருக்கள் மார்எனும் கோயிற் பெருச் சாளிகள்
இருப்பிட மன்றோ எம்மவர் இருப்பிடம்!
இன்னிசை பாடிய எந்தமிழ் நால்வர்
இன்றமிழ்ப் பாட்டை எழில்படச் சுவரில்
எழுதிய தன்றித் தொழுதிட வைத்திலர்.
கடவுளை வணங்கக் கருதிச் செல்லுவார்,
வடமொழி அருச்சனை செய்து வருகையில்
தின்பண் டத்தை வாங்கித் தின்று
தென்பொடு பார்ப்புக்குத் தண்டம் அழுது
சுவரில் எழுதிய சொல்லோ வியங்களைத்
தவறியும் பார்த்துத் தமிழ்ப் பாட்டெண்ணார்.
இப்படி நடக்கிறது ஏதோ தமிழ்ப்பணி!

அறநிலையம் எனும் துரைத்தனத்தில்
மறந்தும் தமிழை மதிப்பதில்லை.
சைவ வைணவ மடங்கள், அவற்றைஆள்
சைவ வைணவ மடாதிபதிகள்
கோயில் நிலத்தால் கும்பி நிரப்பி,
மூலையில் பூசாரி குடும்பத்தாருடன்
துறவிகள் ஐயகோ உறவிகள் ஆயினர்.
நிறங்கள் அவர்கள் நெஞ்சில் நிறைவதால்
சிவபோக சாரத்தில் செந்தமிழ் மறந்தனர்;
வைகுண்டபோகத்தில் வண்டமிழ் மறந்தனர்.

மற்ற சமயமோ தமிழுக்கும் அவர்க்கும்
சொற்றொடர் பில்லை. சொல்லுவேன் தமிழரே!
மடங்கள் மதித்திடும் கோயில் அனைத்தையும்
பிடுங்கிட வேண்டும் அரசு, பெருந்தமிழ்க்
கல்விச் சாலைகளாக அதனை மாற்றுக.
கோயிலைக் கலையின் கூடமாய் மாற்றுக.
இதனைச் செய்யாத வரையில்
தமிழ் வாழாதே! தமிழர் வாழாரே!

★★★

238. மனிதனும் தாய்மொழியும் பிரிக்க முடியாதவை!

செந்தமிழும் உடல் உயிரும்
சேர்ந்தபொருள் 'தமிழன்',
எந்தப்படி அவ்வுருப்படி
எவன்பிரிப்பான் செப்படி?

சொந்தஉயிர் சொந்தவுடல்
சொந்த மொழி மூன்றும்
வந்தபடி நிலைக்குமடி
வழியிற் பிரிவதில்லை!

மக்களிடம் தாய்மொழிதான்
மாய்ந்த நிலை' சாவாம்,
எக்கொடியனால் முடியும்
ஒன்றை இரண்டாக்கல்?

தக்கபே ருலகினிலே
தாய்மொழியை மாற்றத்
தக்கபே ராற்றலினை
அடைந்தவனும் உண்டோ?

★★★

239. தமிழ் ஊற்று!

கிழவி ஒருத்தி, கிழவன் ஒருவன்
இருவரும் காட்டில் இருந்து வாழ்ந்தனர்.

கிழவியின் அகவை எழுபத் தைந்து
கிழவனின் அகவை எண்பதாகும்.

இருவரும் உழைப்பதில் சலிப்பில் லாதவர்.
இரட்டைக் கிளவிபோல் பிரியா வாழ்வினர்.

ஒருநாள் கிழவன் உணவிற் காக
அருநெல்லிக்கனி, அகழ்கிழங் கிற்காய்
நெடுந்தொலை சென்றான் நெடுநேரம் ஆயிற்று.

கிழவிக் கிருப்பே கொள்ளவில்லை.
கிழவனை எண்ணி உழன்றது உள்ளம்.

மாலைக் கதிரவன் மலைவாயி லுக்குள்
காலை வைக்குமுன் கடிது சென்றாள்.

பத்துகல் தொலைவைப் பத்து நொடிக்குள்
சிட்டாய்க் கடந்தாள், கட்டழகுக் காளை
ஒருவன் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான்; அவனைக்
கிழவி, கிழவனை வழியில் எங்கேனும்
கண்டனையோ என வினவினள்; கொண்டவன்
அவன்தான் என்பதை அவள் அறியாளே,
நான்தான் உன்றன் கணவன் என்றதும்
வான்இடி மழைபோல் வசைபொழிந்தாளே.

மயங்கி விழுந்தாள், வியர்த்தான் இளைஞன்;
அருகிலிருந்த ஓடையிலிருந்து
முகந்து மணிநீர் முகம் தெளித்திட்டான்;
பருகிட நீரை அருத்தினான்; அடடே
கிழவி அக்கணமே கொழுகொழு குமரியாய்
மாறினாள், மயங்கினான் இளையோன். நொடியில்
இருவரும் தம்தம் இளைமையில் மருண்டனர்.

சாவின் அங்காந்த வாயிலை யடையவே
கூவும் பருவம் கொண்ட இருவரும்
இளமை திரும்பிய தெப்படி என்றே
அளவளாவினர். அருகுள ஓடைநீர்
அருந்திய தால்தான் பருவம் திரும்பிற்று
அந்நீர் ஓடைநீர் அமிழ்தம்
செந்தமிழ் என்றதும் சிலிர்த்தது உணர்வே.

★★★

240. இப்படி ஓர் ஓசையா?

அண்டை வீட்டின்
அறையிலிருந்து
பழுத்துக் காய்ந்த
பனைஓ லைமேல்
கூடல்வாய்த் தண்ணீர்
கொட்டும் ஓசை
வந்தது, சென்று
பார்த்தேன் —
இந்திப் பாடம்
நடத்தினர் ஈசுவரே

★★★

241. எங்கள் நாடு தனிநாடு!
எங்கள் மொழி தனிமொழி!

கொதிப்புள்ள வீரர்களே!
கொள்கைமிகு தோழர்களே!
மிதித்திடும் வஞ்சகரை ... வீழ்த்துவீர்!
'மேல்வருண' நஞ்சினரைத் ... தாழ்த்துவீர்!

மதிதமிழ் தன்மான
மறவரை நாடொறும் நீர் ... வாழ்த்துவீர்!

பாடுபடும் பாட்டாளி
பணம் சுரண்டும் பொருளாளி
நாடுகெடும் இரண்டினத்தை ... மாற்றுவீர்!
நல்லுழைப் பாளர்களைப் ... போற்றுவீர்!

கேடுகெட்ட கொள்கையினர்
கீழ்அறிவு திருந்த அறி ... வூட்டுவீர்!

செந்தமிழை எண்ணாமல்
சேர்மொழிக்குப் பாய்விரிக்கும்
வந்தேறிகள் கங்காணிகள் ... ஓட்டுவீர்!
வரிப்புலிகள் நாங்களென்று ... காட்டுவீர்!

இந்தியாட்சி கொள்ளாதென்றே
எங்கள்நாடு தனி நாடென்றே ... நாட்டுவீர்!

★ ★ ★

242. அச்சந்தவிர்!

அஞ்சாமை வேண்டும் தமிழர்க்கே — பகையின்
அழிவுக் கடலின் ஆழத்தில் மகிழ!

(அஞ்சாமை)

கொஞ்சாமை பகைவரைக் கிட்டாமை பகைவர்சொல்
கேளாமை காட்டிக் கொடாமை பின்னிடாமை எனும்

(அஞ்சாமை)

தஞ்சமாய் வந்தவர் தலையினில் ஏறினார்
தமிழர் மேன்மையைத் தாழ்த்திக் கூறினார்
நெஞ்சீர மற்றவர்; இட்டாரைச் சீறினார்
நேரினில் மக்கள் இயல்பையே மீறினார்.

(அஞ்சாமை)

பிச்சைக்கு வந்தவர் அதிகாரம் பெற்றார்
பிறர்நலம் அழிப்பதோர் பேடிமை உற்றார்
பொய்ச் சிரிப்புச் சிரித்திடக் கற்றார்
பொதுவறம் கொள்வதில் நாணமே அற்றார்.

(அஞ்சாமை)

தமிழர் உணர்ச்சியைக் குறைத்தெடை போட்டார்
தமிழர் எதிர்ப்புக்குத் தப்பிட மாட்டார்!
தமிழ் நாட்டுக்குடையவர்யார், தமிழ் நாட்டார்!
தமிழரை எதிர்ப்பாரோ அயல் நாட்டார்.

வசைக்கும் சிறைக்கும் குண்டுக்கும் எதிர்ப்புக்கும்
வாட்டிடும் படுகொலைக்கும் வரும் சாவுக்கும்
அசைக்க முடியாத மலையை நிகர்க்கும்
அஞ்சாமை ஒன்றே வேண்டும் தமிழர்க்கு.

★★★

243. தொண்டர் படைப்பாட்டு!

வாரீர் தொண்டர் படைக்கெல்லோரும் — விரைந்து சேர
வாரீர் தொண்டர் படைக் கெல்லோரும்.

பாரீர் நமது தமிழ்க் கன்னல் — உயிர்ப்பயிரை
வேரோடு சாய்க்க வரும் இன்னல் — களைந்தெறிய (வா)

சீரோடி ருந்த தமிழ்நாடு — தந்தருளிய
செம்மைப் புலவர் தந்த ஏடு — பலப்பலவும்
பேரே இலாதொழித்த தோடு — நமதொழுக்கம்
பேணா தகற்றிவிட்டகேடு — பொறுத்ததினால் (வா)

பாரோர் புகழ் தமிழ்ப் பண்பாடு — தனையழிக்கப்
பார்க்கும் பகையின் நரிக் காடு — தனை எதிர்க்க
ஊரார் தம் வீட்டுக்கு வீடு — சிறுத்தை நிகர்
ஒற்றைத் தமிழர் விழுக்காடு — வெளியில் வந்து
போராடுவோம் மகிழ்ந்து நேரோடியே விரைந்து (வா)

★★★

THE MOTHER'S MAJESTY

Manifestations of the Primal Power

(A Tamil Poem by: BHARATHI DASAN)
(Translated by: K. SRINIVASAN)

Whichever side the eye turns to
It sees but the Mother's Majesty.
Seven foaming seas clothe Her from divine
Scores of worlds which roll in boundless space.
Are tiny balls in Her playful hands.
The roaring thunder in the raining cloud
Is the whisper of Her smile, a suppressed laugh.

Where the dreamer stands on the shore of Poesy
And speeds his soul across the waves
In his fancy the Mother steps out a dance
The world acclaims him poet and sage.
When swift you draw the sword and say
"With this I cleave the world in twain"
And your inner soul echoes that vow
The Mother shines in the sinews of your arm.

— ***"Bombay Standard"***

நன்றி: டாக்டர் மா. அண்ணாதுரை (பாரதிதாசன் இதழ்ப் பணிகள், ப. 81), திரு சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம், புத்தகம் 1, வெளியீடு 2; 1935, பக்கம் 12.

பயன்பட்ட நூல்களும், இதழ்களும்

1. பாரதிதாசன் கவிதைகள், முதற்பகுதி 1970, 16ம் பதிப்பு, செந்தமிழ் நிலையம், இராமச்சந்திரபுரம்.
2. பாரதிதாசன் கவிதைகள், இரண்டாம் தொகுதி, 1987, 12ம் பதிப்பு, பாரி நிலையம், சென்னை-1.
3. பாரதிதாசன் கவிதைகள், மூன்றாம் தொகுதி, 1990, 11ம் பதிப்பு, பாரி நிலையம், சென்னை-1.
4. பாரதிதாசன் கவிதைகள், நான்காம் தொகுதி, 1977, பாரி நிலையம், சென்னை-1.
5. தேனருவி, பூம்புகார் பிரசுரம் முதற் பகுதி 1978, சென்னை.
6. பாரதிதாசன் குயில் பாடல்கள், 1977, பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை.
7. பன்மணித்திரள், முத்தமிழ்ச்செல்வி, 1964, சென்னை.
8. இசையமுது, முதல் பகுதி, 1952, பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி.
9. இசையமுது, இரண்டாவது பகுதி, 1966, பாரதிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி.
10. முல்லைக்காடு, 1948, ஞாயிறு பதிப்பகம், புதுச்சேரி.
11. அழகின் சிரிப்பு, 1954, 5ம் பதிப்பு, செந்தமிழ் நிலையம், இராமச்சந்திரபுரம்.
12. எது இசை, 1947, முத்தமிழ் நிலையம், சென்னை.
13. தமிழியக்கம், 1978, செந்தமிழ் நிலையம், இராமசந்திரபுரம்.
14. தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், 1978, பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை.
15. வேங்கையே எழுக, 1978, பூம்புகார் புரசுரம், சென்னை.
16. முல்லை, 1946.
17. குயில், 1947-48, 1958-62.
18. பாரதிதாசன் குயில் 1967-68.
19. குடிஅரசு, 1926-40.
20. திராவிடநாடு 1942-48.
21. வந்தவர் மொழியா? செந்தமிழ்ச் செல்வமா? 1980, பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை.
22. பாரதிதாசன் குயில் பாடல்கள், 1977, பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை.
23. பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், 1979, வண்ணமலர் வெளியீடு, சென்னை.
24. பாரதிதாசன் இதழ்ப் பணிகள், 1990, ஈரோடு.

20A
8-79

புரட்சிக்கவிஞரின் கருத்துக் குவியல்!
ஏற்றுப் போற்றிட எழுவீர்!

''புரட்சிக் கவிஞரின் பாடல்களைப் படிக்கும்போது அவை நம்முடைய இரத்தத்தில் இரத்தமாகக் கலக்கின்றன; உணர்ச்சி நரம்புகளிலேயே ஊற்றெடுக்கின்றது; படிக்கின்றோம், பாரதிதாசனாகின்றோம். காலத்தை உருவாக்கிய கவிஞர் மட்டுமல்ல; காலத்தையே மாற்றியமைப்பவர்; புதுமையும் புரட்சி மனப்பான்மையும் மிக்க பாடல்களைத் தரும் நம்கவிஞர் உயிர்க்கவி, உண்மைக்கவி — புதுக்கவிதை பாடிய புதுமைக்கவி. எளிய மக்களின் தசையையும் பிய்க்கும்படியான புரட்சிக் கவிஞரின் புதுக்கவிதைகளைப் படிக்க வேண்டும், பாடவேண்டும்; பயன் பெறவேண்டும்; புதுக் கவிதைகளைப் புரட்சிக்கவி போல் பாடிட முன் வரவேண்டும்.''

பேரறிஞர் அண்ணா (1945)